Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o davčnem postopku obsega:

- Zakon o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06 z dne 16. 11. 2006),
- Zakon o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo – ZDDKIS (Uradni list RS, št. 24/08 z dne 10. 3. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2A (Uradni list RS, št. 125/08 z dne 30. 12. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B (Uradni list RS, št. 110/09 z dne 29. 12. 2009),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B (Uradni list RS, št. 1/10 z dne 8. 1. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2C (Uradni list RS, št. 43/10 z dne 31. 5. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2D (Uradni list RS, št. 97/10 z dne 3. 12. 2010),
- Zakon o davčnem postopku – uradno prečiščeno besedilo – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 13/11 z dne 28. 2. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2E (Uradni list RS, št. 32/12 z dne 4. 5. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2F (Uradni list RS, št. 94/12 z dne 10. 12. 2012),
- Zakon o davku na nepremičnine – ZDavNepr (Uradni list RS, št. 101/13 z dne 9. 12. 2013),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2G (Uradni list RS, št. 111/13 z dne 27. 12. 2013),
- Odločbo o razveljavitvi Zakona o davku na nepremičnine in o ugotovitvi, da je Zakon o množičnem vrednotenju, kolikor se nanaša na množično vrednotenje nepremičnin zaradi obdavčevanja nepremičnin, v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 22/14 z dne 31. 3. 2014),
- Zakon o finančni upravi – ZFU (Uradni list RS, št. 25/14 z dne 11. 4. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru – ZIN-B (Uradni list RS, št. 40/14 z dne 3. 6. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2H (Uradni list RS, št. 90/14 z dne 15. 12. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2I (Uradni list RS, št. 91/15 z dne 30. 11. 2015),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2J (Uradni list RS, št. 63/16 z dne 7. 10. 2016),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2K (Uradni list RS, št. 69/17 z dne 8. 12. 2017),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah – ZJF-H (Uradni list RS, št. 13/18 z dne 28. 2. 2018),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2L (Uradni list RS, št. 36/19 z dne 7. 6. 2019),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2M (Uradni list RS, št. 66/19 z dne 5. 11. 2019),

- Odločbo o delni razveljavitvi četrtega in tretjega odstavka 68.a člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 145/20 z dne 16. 10. 2020),

- Zakon o interventnih ukrepih za pomoč pri omilitvi posledic drugega vala epidemije COVID-19 – ZIUPOPDVE (Uradni list RS, št. 203/20 z dne 30. 12. 2020),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančni upravi – ZFU-A (Uradni list RS, št. 39/22 z dne 21. 3. 2022),

- Odločbo o delni razveljavitvi petega odstavka 20. člena Zakona o davčnem postopku in o razveljavitvi sodbe Upravnega sodišča (Uradni list RS, št. 52/22 z dne 15. 4. 2022),

- Odločbo o ugotovitvi, da je druga poved prvega odstavka 148. člena Zakona o davčnem postopku v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 87/22 z dne 24. 6. 2022),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2N (Uradni list RS, št. 163/22 z dne 27. 12. 2022),

- Odločbo o ugotovitvi, da je Zakon o davčnem postopku v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 109/23 z dne 27. 10. 2023),

- Zakon o obnovi, razvoju in zagotavljanju finančnih sredstev – ZORZFS (Uradni list RS, št. 131/23 z dne 22. 12. 2023),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2O (Uradni list RS, št. 100/24 z dne 26. 11. 2024),

- Zakon o individualnih naložbenih računih - ZINR (Uradni list RS, št. 40/25 z dne 4. 6. 2025),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2P (Uradni list RS, št. 100/25 z dne 4. 12. 2025),

- Odločbo U-I-148/25 (Uradni list RS, št. 1102/26 z dne 2. 7. 2026).

ZAKON

o davčnem postopku (ZDavP-2)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 32)

Datum začetka uporabe: 02.07.2026

PRVI DEL
SPLOŠNO

I. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek) ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- pristojnosti državnih in drugih organov za pobiranje davkov,
- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- način plačila, dan plačila, vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev, obresti, zastaranje in druge materialnopravne določbe,
- varovanje podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavo podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), spremenjena z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU), Direktivo Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave na področju obdavčenja (UL L št. 332/1 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376/EU), Direktivo Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 146 z dne 3. 6. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/881/EU), Direktivo Sveta 2016/2258/EU z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L št. 342/1 z

dne 16. 12. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2258/EU), Direktivo Sveta 2018/822/EU z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L št. 139 z dne 5. 6. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/822/EU), Direktivo Sveta 2021/514/EU z dne 22. marca 2021 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 104 z dne 25. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/514/EU), Direktivo Sveta 2023/2226/EU z dne 17. oktobra 2023 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 2023/2226 z dne 24. 10. 2023) in Direktivo Sveta 2025/872/EU z dne 14. aprila 2025 o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (UL L št. 2025/872 z dne 6. 5. 2025; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2025/872/EU), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/16/EU) – z 39. členom ter II., III.B, III.C, III.Č, III.D in III.E poglavjem četrtega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela in 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;

- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona;

- Direktiva Sveta 2017/1852/EU z dne 10. oktobra 2017 o mehanizmih za reševanje davčnih sporov v Evropski uniji (UL L št. 265 z dne 14. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2017/1852/EU) – s IV. poglavjem tega zakona;

- del Direktive Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L št. 193 z dne 19. julija 2016, str. 1).

2. člen

(postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblaščeni za pobiranje davkov, in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja finančno upravo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

3. člen

(pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja finančno upravo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske unije ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

- uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske unije,
- prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje, prispevke za starševsko varstvo in prispevke za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek);
- nadomestila, intervencijske in druge ukrepe, ki so v celoti ali delno sistem financiranja Evropskega kmetijskega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi.

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske unije, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

II. POGLAVJE
NAČELA DAVČNEGA POSTOPKA

4. člen

(načelo zakonitosti v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ odloča v davčnih zadevah samostojno v okviru in na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, zakonov in splošnih aktov po tem zakonu, zakonu, ki ureja finančno upravo ali zakonu o obdavčenju.

(2) Davčni organ pri obravnavi zavezancev za davek postopa nepristransko.

(3) V zadevah, v katerih davčni organ odloča po prostem preudarku, mora odločiti v skladu z namenom, zaradi katerega je prosti preudarek dan, in obsegom prostega preudarka, kot ga določa zakon.

5. člen

(načelo materialne resnice v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ je dolžan ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za sprejem zakonite in pravilne odločitve, pri čemer je dolžan z enako skrbnostjo ugotoviti tudi tista dejstva, ki so v korist zavezanca za davek, če ni s tem zakonom drugače določeno. Na podlagi verjetno izkazanih dejstev lahko odloči le, če tako določa ta zakon ali zakon o obdavčenju.

(2) Predmet obdavčitve in okoliščine ter dejstva, ki so bistveni za obdavčenje, se vrednotijo po svoji gospodarski (ekonomski) vsebini.

6. člen

(načelo sorazmernosti)

(1) Davčni organ pri izvrševanju svojih pooblastil in izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca za davek in drugih udeležencev postopka ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov davčni organ izbere tiste, ki so za zavezanca za davek ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca za davek.

7. člen

(načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči)

(1) Zavezanec za davek ima pravico vnaprej biti seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Če zavezanec za davek nima pooblaščenca oziroma pooblaščenke ali svetovalca oziroma svetovalke in iz nevednosti ne uporablja procesnih pravic, ki jih ima po tem zakonu, ga davčni organ opozori, katera postopkovna dejanja lahko opravi za izpolnitev obveznosti in uveljavljanje pravic, da davek pravilno in pravočasno napove, obračuna in plača ali zahteva vračilo.

(3) Davčni organ obvešča zavezance za davek in širšo javnost o svojih ukrepih, če tako zagotovi večje varstvo pravic strank in javne koristi.

8. člen

(načelo tajnosti podatkov)

Podatki zavezancev za davek se obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugimi splošnimi akti, ki urejajo pobiranje davkov.

9. člen

(načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti)

Zavezanec za davek napove, obračuna in plača le toliko davka in na način ter v rokih, kot je določeno z zakonom ali akti na podlagi zakona.

10. člen

(načelo dolžnosti dajanja podatkov)

(1) Zavezanci za davek morajo davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka.

(2) Zavezanci za davek pri vodenju davčnega postopka sodelujejo z davčnim organom pri ugotavljanju dejstev v breme in korist zavezancev.

(3) Zavezanci za davek morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo.

(4) Organi in druge osebe, ki razpolagajo s podatki, pomembnimi za odločanje v davčnih zadevah, so dolžni posredovati davčnemu organu te podatke brezplačno, razen če zakon ne določa drugače.

III. POGLAVJE
UDELEŽENCI V POSTOPKU

11. člen

(državni in drugi organi, pristojni za pobiranje davkov)

Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), so po tem zakonu:

1. Ministrstvo za finance;
2. Finančna uprava Republike Slovenije in
3. drugi državni organi,

kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.

12. člen

(zavezanci za davek)

(1) Zavezanci za davek po tem zakonu so:

1. davčni zavezanec ali davčna zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec);
2. plačnik davka ali plačnica davka (v nadaljnjem besedilu: plačnik davka) za račun enega ali več davčnih zavezancev;
3. oseba, ki je v postopku davčne izvršbe v skladu s tem zakonom dolžna plačati davek.

(2) Za zavezanca za davek se šteje tudi pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu: pravni naslednik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka ali skrbnik ali skrbnica (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka oziroma njegovega premoženja.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je oseba, katere dohodek, premoženje ali pravni posli so neposredno predmet obdavčitve v skladu z zakonom o obdavčenju. Za davčnega zavezanca po tem zakonu se šteje tudi carinski dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik) oziroma oseba, ki bi lahko postala dolžnik v skladu s carinskimi predpisi.

(4) Plačnik davka iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju zavezana za izračunavanje ali plačevanje davka oziroma odtegovanje davka od davčnih zavezancev in ki ta davek prenese državnemu proračunu, proračunom samoupravnih lokalnih skupnosti ali zavodom, pristojnim za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prejemnikom davkov). Plačnik davka je tudi druga oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju dolžna plačati davek.

IV. POGLAVJE
INFORMIRANJE ZAVEZANCEV ZA DAVEK

13. člen

(pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih v zvezi z obdavčenjem ter da mu davčni organ pravočasno, najpozneje pa v 30 dneh po predložitvi vprašanja in vseh informacij, ki so relevantne za pripravo pojasnila, posreduje pojasnila o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju,

2. do informacij o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter

3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

(2) Navodila in pojasnila, ki jih v zvezi z izvajanjem predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, oziroma predstojnik ali predstojnica Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik), se objavijo na spletni strani izdajatelja, skupaj z opozorilom, da niso pravni vir.

(3) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

14. člen

(zavezujoča informacija)

(1) Generalni finančni urad lahko izda zavezancu za davek, pisno informacijo o davčni obravnavi njegovih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov (v nadaljevanju: nameravana aktivnost).

(2) Zavezanec za davek zahteva izdajo zavezujoče informacije z vlogo, ki mora poleg drugih sestavin vsebovati tudi:

1. natančen opis nameravane aktivnosti, zlasti:

- opis njene ekonomske vsebine ter opis posameznih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov, ki vsebuje opis dejstev, zlasti: sredstva in storitve, na katere se nanašajo, njihovo pogostost, tipske udeležence, vrednost, in njihovo pravno opredelitev,

- načrte zavezanca za davek v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju ekonomske vsebine nameravane aktivnosti, zlasti: načrt proizvodnje, prodaje in širitve poslovnih aktivnosti,

- navedbo vprašanj glede nameravane aktivnosti v zvezi s predpisi iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona oziroma opis davčne problematike, ki je razlog za vložitev zahteve,

- navedbo določb predpisov iz prejšnje alinee, ki so po mnenju zavezanca za davek pomembne v konkretnem primeru,

- mnenje zavezanca za davek o predvidenem učinku, ki naj bi jih imela nameravana aktivnost na njegove davčne obveznosti in

- navedbo obstoječih stališč (npr. strokovna mnenja, komentarji, sodna praksa) znanih zavezancu za davek, ki podpirajo oziroma ne podpirajo njegovega mnenja iz prejšnje alinee.

2. izjavo zavezanca za davek o tem, ali je oziroma je bilo katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, pri zavezancu za davek ali pri z njim povezani osebi, po njegovem vedenju:

1. predmet že predloženega obračuna davka oziroma davčne napovedi,

2. obravnavano v že izdani zavezujoči informaciji,

3. obravnavano v postopku davčnega nadzora,

4. obravnavano v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem.

3. dokumentacijo, ki predstavlja podlago ali na katero se sklicuje zavezanec za davek v zahtevi za izdajo zavezujoče informacije.

(3) Davčni organ mora najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo.

(4) Davčni organ zavezanca za davek z dopisom obvesti, da ne bo izdal zavezujoče informacije, če:

- gre za že izvedeno aktivnost, pri čemer se šteje, da je aktivnost izvedena tudi, če zavezanec za davek ne more več enostransko vplivati na izvedbo aktivnosti,

- je katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, obravnavano v postopku davčnega nadzora oziroma v postopku s pravnimi sredstvi ali

pred sodiščem, oziroma naj bi se nameravana aktivnost opravljala v nedoločenem prihodnjem času oziroma, če iz vloge za izdajo zavezujoče informacije ne izhaja resen namen izvedbe nameravane aktivnosti,

- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala razlago predpisa, ki ni predpis iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona,

- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala ugotovitev dejstva, iz okoliščin pa izhaja, da tega dejstva v času obravnave zahteve za izdajo zavezujoče informacije, ni mogoče ugotoviti, zlasti: rezidentstvo, opravljanje dejavnosti, povezanost oseb,

- gre za vprašanje, povezano z oblikovanjem transfernih cen.

(5) Davčni organ mora izdati zavezujočo informacijo najpozneje v treh mesecih od prejema popolne vloge. Zavezujoča informacija je v konkretnem primeru za davčni organ zavezujoča od njene vročitve zavezancu za davek dalje.

(6) Zavezujoča informacija ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je zavezanec za davek navedel v vlogi, ali če aktivnost zavezanca za davek nima v vlogi navedene ekonomske vsebine. V tem primeru davčni organ zavezujočo informacijo prekliče. Preklicana informacija nima pravnih učinkov.

(7) Davčni organ lahko izdano zavezujočo informacijo nadomesti, če naknadno ugotovi, da je pri njeni izdaji nepravilno uporabil materialno pravo, in je bila izdana v zvezi z nameravano aktivnostjo, ki je ponavljajoče narave oziroma v času preklica še ni dokončana. Zavezujoča informacija v tem primeru zavezuje davčni organ glede aktivnosti, ki jih je zavezanec za davek izvedel do dneva vročitve nadomestne zavezujoče informacije.

(8) Vse stroške v zvezi z izdajo zavezujoče informacije nosi zavezanec za davek.

(9) Obliko in način izdajanja zavezujočih informacij iz tega člena in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

14.a člen

(vnaprejšnji cenovni sporazum)

(1) Vnaprejšnji cenovni sporazum (v nadaljnjem besedilu: APA sporazum) je dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom, s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke in druga primerna merila za določanje transfernih cen za te transakcije in obdobje, za katerega ta merila veljajo, v skladu s 14.a do 14.g členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec lahko zaprosi za sklenitev enostranskega, dvostranskega ali večstranskega APA sporazuma. Dvostranski APA sporazum temelji na skupnem dogovoru pristojnih organov po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki tako dogovarjanje omogoča, večstranski APA sporazum pa na skupnih dogovorih pristojnih organov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki tako dogovarjanje omogočajo.

(3) Davčni organ na podlagi pisne pobude davčnega zavezanca opravi razgovor o možnosti sklenitve APA sporazuma. Po opravljenem razgovoru vloži davčni zavezanec pri davčnem organu pisno vlogo za sklenitev APA sporazuma.

(4) Za davčnega zavezanca se za namene izvajanja 14.a do 14.g člena tega zakona štejejo osebe, opredeljene kot zavezanci v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Za povezano osebo davčnega zavezanca se štejejo osebe, opredeljene v 16. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14 in 23/15).

14.b člen

(pogoji za sklenitev in vsebina APA sporazuma)

(1) Pogoji za sklenitev APA sporazuma so:

- opravljen razgovor davčnega organa z davčnim zavezancem pred vložitvijo vloge, v katerem sta se oba strinjala o primernosti sklenitve APA sporazuma;
- sodelovanje davčnega zavezanca med celotnim postopkom za sklenitev APA sporazuma;
- transakcija, ki je predmet APA sporazuma, mora imeti ekonomsko vsebino in resen namen izvedbe;
- soglasje davčnega zavezanca in davčnega organa o vsebini APA sporazuma in
- transakcija, ki je predmet sporazuma, mora imeti po sklenitvi sporazuma zagotovljeno primerno časovno obdobje trajanja oziroma ne gre za transakcijo, ki je po sklenitvi APA sporazuma pred svojim iztekom.

(2) APA sporazum vsebuje primerna merila, časovno obdobje ter druge elemente, ki vplivajo na metodologijo za določitev transfernih cen ter na način izvedbe APA sporazuma.

(3) Za kritične predpostavke se štejejo tiste predpostavke, ki pomembno vplivajo na določitev transferne cene transakcije in so opredeljene v APA sporazumu. Predpostavke so opredeljene kot pomembne, če bi se dejanske razmere v času izvedbe transakcije lahko toliko razlikovale od predvidenih, da bi bila izničena možnost zanesljivega prikaza določanja transferne cene po izbrani metodologiji.

(4) Davčni organ v roku treh mesecev od vložitve vloge pisno obvesti davčnega zavezanca, ali bo začel postopek sklenitve APA sporazuma. Zoper odločitev davčnega organa pritožba ni mogoča.

(5) Davčni organ ne sklene APA sporazuma, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena.

14.c člen

(poročanje v času veljavnosti APA sporazuma)

(1) Davčni zavezanec enkrat letno davčnemu organu poroča o veljavnosti kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom.

(2) Davčni zavezanec o spremembi kritičnih predpostavk, ki niso skladne z merili, določenimi z APA sporazumom, v roku 30 dni pisno obvesti davčni organ.

(3) V poročilu ali obvestilu morajo biti navedeni resnični, pravilni in popolni podatki.

14.č člen

(sprememba kritičnih predpostavk)

APA sporazum se spremeni, če se kritične predpostavke spremenijo tako, da bistveno vplivajo na primernost izbrane metodologije za določitev transferne cene.

14.d člen

(prenehanje veljavnosti sklenjenega APA sporazuma)

(1) APA sporazum preneha veljati, kot je določeno z APA sporazumom oziroma v vsakem primeru:

- s potekom časa, za katerega je bil sklenjen;
- če davčni zavezanec ne poroča o izvajanju APA sporazuma v skladu s 14.c členom tega zakona;
- če se bistveno spremenijo pogoji, ki vplivajo na primernost izbrane metodologije za določitev transferne cene, in se APA sporazum ne spremeni.

(2) Če davčni organ ugotovi, da obstajajo okoliščine iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka, v roku 30 dni pisno obvesti davčnega zavezanca, da je APA sporazum prenehal veljati. APA sporazum se preneha uporabljati po poteku davčnega obdobja, v katerem so nastopile okoliščine iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

(3) APA sporazum ne zavezuje davčnega organa, če temelji na nepravilnih, neresničnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je davčni zavezanec navedel v postopku sklenitve APA sporazuma. V tem primeru davčni organ APA sporazum prekliče. Preklican APA sporazum nima pravnih učinkov. Davčni organ o preklicanem APA sporazumu v roku 30 dni pisno obvesti davčnega zavezanca.

14.e člen

(plačilo v zvezi s sklenitvijo APA sporazuma)

(1) Davčni zavezanec plača za sklenitev APA sporazuma v roku 30 dni od obvestila iz četrtega odstavka 14.b člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec v primeru preklica APA sporazuma ni upravičen do vračila plačila iz prejšnjega odstavka.

14.f člen

(pravice davčnega organa)

Sklenjen APA sporazum ne omejuje pravic davčnega organa pri izvrševanju njegovih pooblastil.

14.g člen

(pooblastilo)

Podrobnejši način izvajanja 14.a do 14.g člena tega zakona in višino plačila določi minister, pristojen za finance.

V. POGLAVJE
VAROVANJE PODATKOV

15. člen

(davčna tajnost)

(1) Davčni organ mora kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu, ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za davčno tajnost ne šteje davčna številka poslovnih subjektov, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja poslovni register.

16. člen

(dolžnost varovanja davčne tajnosti)

Uradne in druge osebe davčnega organa, izvedenci, tolmači, zapisnikarji in druge osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov, in vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, razen v primerih, določenih z zakonom, niti jih ne smejo same uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabljale tretje osebe.

17. člen

(ukrepi in postopki za varovanje davčne tajnosti pri davčnem organu)

(1) Vsak podatek oziroma vsak dokument ali zbirka podatkov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, mora biti vidno označen kot tak, razen, če minister, pristojen za finance, s predpisom iz petega odstavka tega člena določi drugače.

(2) Dostop do podatkov, ki so davčna tajnost, imajo vse zaposlene osebe davčnega organa, vendar le v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih delovnih nalog. Dovoljenje za dostop pridobijo z začetkom delovnega razmerja in podpisom izjave, da so seznanjene s tem zakonom in da se zavezujejo s podatki, ki so davčna tajnost, ravnati v skladu s tem zakonom. Nihče ne sme dobiti podatka, ki je davčna tajnost, prej in v večjem obsegu, kot je to potrebno za opravljanje njegovih delovnih nalog.

(3) Davčni organ mora vzpostaviti sistem postopkov in ukrepov varovanja podatkov, ki so davčna tajnost, ki onemogoča razkritje podatkov nepooblaščenim osebam.

(4) Davčni organ mora vzpostaviti in voditi nadzor ter pregled nad razkritjem podatkov, ki so davčna tajnost, osebam zunaj davčnega organa. Iz pregleda mora biti razvidno, kdaj in komu zunaj davčnega organa so bili podatki, ki so davčna tajnost, razkriti.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše fizične, organizacijske in tehnične ukrepe ter postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost.

18. člen

(splošno o razkritju podatkov)

(1) Davčni organ sme podatke, ki so davčna tajnost, razkriti tretjim osebam:

1. na podlagi pisnega soglasja davčnega zavezanca, ali
2. če je s tem zakonom tako določeno,

razen če mednarodna pogodba, ki obvezuje Slovenijo, ne določa drugače.

(2) Če zavezanec za davek v medijih sam nepopolno oziroma enostransko razkrije podatke, ki so davčna tajnost, lahko davčni organ celovito razkrije podatke o davčni zadevi.

19. člen

(razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;
- identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

- podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;
- podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;

- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer:

- poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek,

- davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o osebnem imenu zavezanca za davek,

- osebno ime in davčna številka ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o rezidentskem statusu zavezanca za davek.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ sme delodajalcu razkriti podatke o številu mesecev, za izplačila, v katerih je za posameznega zavezanca, ki je zaposlen pri njem, že bila uveljavljena posebna davčna osnova – napotitev na čezmejno opravljanje dela v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ter podatek o času začetka prve napotitve, za katero je bila uveljavljena posebna davčna osnova. Davčni organ sme podatke razkriti za obdobje deset let od prve napotitve na čezmejno opravljanje dela.

(7) Davčni organ sme delodajalcu zaradi obračuna nadomestila plače med začasno zadržanostjo delavca od dela zaradi zdravstvenih razlogov razkriti podatke o osnovi za to nadomestilo in številu ur, na katere se ta osnova nanaša. Delodajalec pridobi podatke iz prejšnjega stavka prek informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom na osnovi dokazila o delavčevi začasni zadržanosti od dela.

(8) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(9) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(10) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

20. člen

(javna objava zavezancev, ki ne predlagajo obračunov davčnega odtegljaja in neplačnikov davkov)

(1) Generalni finančni urad enkrat mesečno, najkasneje do 10. v mesecu, na svojih spletnih straneh objavi podatke o zavezancih za davek, ki ne predlagajo obračunov davčnega

odtegljaja v rokih, določenih s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: seznam nepredlagateljev obračunov), in o zavezancih za davek, ki imajo zapadle neplačane davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: seznam neplačnikov). Stari seznam se z objavo novega seznama umakne s spletnih strani.

(2) Za zapadlo neplačano obveznost iz prejšnjega odstavka se šteje davčna obveznost zavezanca za davek, ki na 25. dan v mesecu pred mesecem objave presega 5.000 eurov in je starejša od 90 dni.

(3) Davčni organ iz prvega odstavka tega člena v seznamu nepredlagateljev obračunov objavi naslednje podatke o zavezancih za davek, ki davčnemu organu do 25. dne v mesecu pred mesecem razkritja niso predložili obračuna davčnega odtegljaja za izplačilo plače in nadomestila plače za predpretekli mesec:

- firmo ali ime;
- sedež in poslovni naslov ter
- davčno številko zavezanca za davek.

(4) Davčni organ iz prvega odstavka tega člena za zavezanca za davek, ki je pravna oseba, v seznamu neplačnikov objavi naslednje podatke:

- firmo ali ime;
- sedež in poslovni naslov ter
- davčno številko zavezanca za davek.

(5) Za zavezanca za davek iz prvega odstavka tega člena, ki je pravna oseba, se v seznamu neplačnikov objavijo tudi podatki o fizičnih osebah, ki so na 25. dan v mesecu pred mesecem objave seznama njegovi dejanski lastniki. Za dejanskega lastnika se šteje fizična oseba, ki je posredno ali neposredno imetnik deležev ali delnic, ki predstavljajo več kot 25 % v osnovnem kapitalu te pravne osebe. Objavijo se naslednji podatki o dejanskem lastniku:

Opomba: delno razveljavljen
Datum začetka razveljavitve: 15.04.2022
Sklic: Odločba US

- osebno ime in
- datum rojstva.

Podatke o dejanskih lastnikih davčnemu organu iz prvega odstavka tega člena zagotavlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES).

(6) Za namen priprave seznama iz prvega odstavka tega člena davčni organ iz prvega odstavka tega člena posreduje seznam davčnih neplačnikov AJPES, ki na podlagi podatkov, ki se vodijo v Poslovnem registru Slovenije, in podatkov, ki se vodijo v Centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, pripravi podatke iz prejšnjega odstavka tega člena. Ne glede na določbe zakona, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, se za namen priprave seznama iz prejšnjega odstavka tega člena Poslovni register Slovenije poveže s Centralnim registrom nematerializiranih vrednostnih papirjev. Minister, pristojen za finance, predpiše roke in način pošiljanja podatkov med davčnim organom iz prvega odstavka tega člena in AJPES ter Centralno klirinško depotno družbo, d. d., in AJPES.

(7) Davčni organ iz prvega odstavka tega člena za zavezanca za davek, ki je fizična oseba in za fizično osebo, ki opravlja dejavnost, v seznamu neplačnikov objavi naslednje podatke:

- osebno ime oziroma firmo in
- datum rojstva.

(8) Na zahtevo fizične osebe, ki ima pravni interes, lahko davčni organ zaradi nesporne identifikacije zavezanca za davek, ki bi v skladu s tem členom moral biti objavljen v seznamu neplačnikov, objavi tudi občino stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če nima stalnega prebivališča v RS, oziroma državo bivanja, če ne biva v Republiki Sloveniji.

(9) V seznamu neplačnikov se podatki objavijo razporejeni v razrede v odvisnosti od višine zapadlih neplačanih davčnih obveznosti.

21. člen

(razkritje podatkov o plačanih prispevkih)

Davčni organ vsaki fizični osebi na njeno zahtevo razkrije podatke o prispevkih za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevkih za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevkih za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo, prispevkih za zaposlovanje oziroma prispevkih za starševsko varstvo, ki jih je zanj plačal oziroma jih je dolžan plačati njegov delodajalec ali druga oseba.

22. člen

(izmenjava podatkov med davčnimi organi)

Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki.

23. člen

(razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za

izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;

2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;

3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;

4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom.

5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin;

6. ministrstvu, pristojnemu za tehnologijo oziroma znanost, za ugotavljanje učinkovitosti davčnih ukrepov na področju raziskav in razvoja oziroma za analiziranje in spremljanje dodeljevanja spodbud na področju raziskav in razvoja (podatki o davčnih zavezancih, ki uveljavljajo davčne olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, ter podatki o višini olajšave);

7. ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja in drugim izvajalcem državnih pomoči v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, za izvajanje pristojnosti o finančnih pomočeh in izpolnitev davčnih obveznosti, in sicer podatek o davčnem statusu zavezanca, kot ga določa drugi odstavek 153. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08 in 57/12).

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščene osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena dajo na razpolago avtomatsko upravljavcu sklada obveznega dodatnega zavarovanja po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za izvajanje obveznega dodatnega zavarovanja, če je pridobitev teh podatkov določena z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) **(prenehal veljati)**

Datum konca veljavnosti: 01.03.2018
Sklic: 10. člen ZJF-H

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil podatek o davčni številki davčnega zavezanca pridobivajo iz centralnega registra prebivalstva, če tako določa zakon in podatek o davčni številki potrebujejo za izvajanje svojih z zakonom predpisanih pristojnosti.

24. člen

(razkritje podatkov za potrebe vodenja postopkov)

(1) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilcem javnih pooblastil, če ti potrebujejo zahtevane podatke v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki se posredujejo oziroma pridobivajo na način, kot je predpisan v posameznih postopkih, ki jih v okviru svojih pristojnosti vodijo ti organi in institucije.

25. člen

(razkritje podatkov osebam, za katere davčni organ opravlja naloge pobiranja davka)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje davke, za pobiranje katerih so pristojni upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, se podatki o posameznem davčnem zavezancu, ki so davčna tajnost in se nanašajo na izterjavo tega davka, razkrijejo tistemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, za račun katerega se izterjuje davek.

(2) Davčni organ sme samoupravni lokalni skupnosti o posameznem davčnem zavezancu razkriti podatke, ki se nanašajo na davke, ki pripadajo samoupravni lokalni skupnosti, na davke, ki jih v skladu z zakonom o obdavčenju predpišejo samoupravne lokalne skupnosti, oziroma podatke, potrebne za uvedbo in odmero samoprispevka.

(3) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu osebam javnega prava v zvezi s postopkom pobiranja prispevkov.

(4) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo organom in institucijam iz prejšnjih odstavkov razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščene osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

26. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Davčni organ osebam iz 22., 23., 24. in 25. člena tega zakona, brez predhodne zahteve posreduje podatke o posameznem davčnem zavezancu, če pri opravljanju svojih nalog ugotovi:

1. da bi lahko bili izpolnjeni znaki kaznivega dejanja,

2. sum kršitve zakona ali drugega predpisa oziroma akta, katerega izvajanje nadzoruje druga inšpekcija,

3. da bi lahko ugotovljeni podatki vplivali na pravice in obveznosti zavezancev za davek, o katerih v okviru svojih pristojnosti odločajo ti organi in institucije.

27. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske unije ali tem zakonom;

2. pristojnim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo;

3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

28. člen

(razkritje podatkov zaradi zavarovanja izpolnitve in plačila davčne obveznosti ter davčne izvršbe)

Davčni organ sme subjektom, ki izvršujejo sklep za zavarovanje oziroma sklep o davčni izvršbi, razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek iz sklepa za zavarovanje oziroma sklepa o davčni izvršbi, ki so davčna tajnost. Razkriti se smejo samo podatki, potrebni za izvajanje zavarovanja izpolnitve in plačila davčne obveznosti ter davčne izvršbe.

29. člen

(stroški razkritja podatkov)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna, razen če je tako določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

30. člen

(ravnanje s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, pridobljenimi iz evidenc in registrov davčnih organov)

(1) Osebe, ki so jim bili na podlagi od 22. do 28. člena tega zakona razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena podatkov, ki so davčna tajnost in so jim bili razkriti, ne smejo razkriti tretjim osebam. Navedeni podatki se smejo razkriti na sodnih obravnavah in v sodnih odločbah.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo zagotavljati enake ukrepe in postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost, kot so določeni v 17. členu tega zakona za davčni organ.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena hranijo podatke, ki so davčna tajnost, do konca postopkov, ki jih vodijo, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ko prenehajo razlogi za hranjenje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, se podatki uradno uničijo.

(6) Če se pridobljeni podatki uporabijo za izdajo drugih dokumentov, so jih te osebe dolžne varovati kot davčno tajnost v rokih, ki so za hrambo teh dokumentov določeni z

zakonom, ki ureja določeno področje. Po tem roku se podatki uničijo ali hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

VI. POGLAVJE
INFORMACIJE IN DOKUMENTACIJA

31. člen

(obveznost dokumentiranja)

(1) Osebe, ki so dolžne voditi poslovne knjige in evidence v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom, drugim zakonom ali računovodskim standardom, so jih dolžne voditi tudi za namene izvajanja zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Osebe, ki ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po prvem odstavku tega člena, so za namene iz prvega odstavka tega člena dolžne voditi poslovne knjige in evidence, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačniki davka iz 58. člena tega zakona so dolžni voditi evidence po posameznem davčnem zavezancu o dohodkih ter o odtegnjenih davkih in druge za pobiranje davkov potrebne evidence, določene s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

31.a člen

(izdaja računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju)

(1) Oseba iz prvega in drugega odstavka 31. člena tega zakona, ki za izdajo računa pri gotovinskem poslovanju ne uporabi računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je v skladu z 38. členom tega zakona, mora izdati račun iz vezane knjige računov, ki jo predhodno potrdi davčni organ. Ne glede na prejšnji stavek računa iz vezane knjige računov ni treba izdati, če drugi predpisi določajo, da izdaja računa ni obvezna.

(2) Vezana knjiga računov ima enkratno serijsko številko. Serijska številka vezane knjige računov je sestavljena iz identifikacijske oznake izdajatelja in zaporedne številke knjige računov. Identifikacijsko oznako pridobi izdajatelj na podlagi vloge od davčnega organa. Izdajatelj pred izdajo nove serije vezanih knjig računov davčnemu organu posreduje podatke o serijskih številkah vezanih knjig računov. Davčni organ vodi elektronsko evidenco izdanih vezanih knjig računov po posameznem izdajatelju. Evidenca izdanih vezanih knjig računov vsebuje:

- davčno številko izdajatelja;
- ime oziroma naziv izdajatelja;
- naslov oziroma sedež izdajatelja;
- identifikacijsko oznako izdajatelja;
- datum pridobitve identifikacijske oznake izdajatelja;
- datum prenehanja veljavnosti identifikacijske oznake za izdajo vezanih knjig računov;

- serijske številke izdanih vezanih knjig računov in

- datum izdaje vezanih knjig računov po serijskih številkah.

(3) Račun iz vezane knjige računov ima prednatisnjeno serijsko številko vezane knjige računov, zaporedno številko obrazca računov v vezani knjigi računov in podatke v skladu s predpisi, ki urejajo davek na dodano vrednost. Davčni organ vodi elektronsko evidenco potrjenih vezanih knjig računov po posameznem davčnem zavezancu. Evidenca potrjenih vezanih knjig računov vsebuje:

- davčno številko davčnega zavezanca;

- ime oziroma naziv davčnega zavezanca;

- naslov oziroma sedež davčnega zavezanca ali stalno oziroma začasno prebivališče davčnega zavezanca;

- serijsko številko vezane knjige računov in

- datum potrditve vezane knjige računov.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora v vezani knjigi računov hraniti vse izvorne podatke in vse poznejše spremembe izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo, 10 let od dneva izdaje zadnjega računa iz vezane knjige računov.

(5) Podatki iz evidence izdanih vezanih knjig računov in podatki iz evidence potrjenih vezanih knjig računov se hranijo 10 let.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino, obliko in način potrjevanja vezane knjige računov.

(7) Davčni organ na svojih spletnih straneh objavi podatke o serijskih številkah potrjenih vezanih knjig računov in datum potrditve vezanih knjig računov.

32. člen

(hranjenje in vodenje dokumentacije)

(1) Dokumenti in evidence (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija) iz 31. člena tega zakona se morajo za namene iz prvega odstavka 31. člena tega zakona v fizični oziroma elektronski obliki hraniti do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo, če s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju ni drugače določeno.

(2) Če se dokumentacija hrani v elektronski obliki, je treba v obdobju iz prvega odstavka tega člena, davčnemu organu zagotoviti dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,

- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,

- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in

- uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(3) Če se dokumentacija hrani ali vodi v tujini, morajo osebe iz 31. člena tega zakona o tem obvestiti davčni organ v roku deset dni od dneva, ko začne dokumentacijo voditi ali hraniti. Na zahtevo davčnega organa morajo predložiti dokumentacijo davčnemu organu na območju Republike Slovenije v roku in kraju, ki ga določi davčni organ. Če to na podlagi predpisov v tujini ni mogoče, pa predložijo verodostojne prepise.

(4) Če dokumentacija ni vodena v slovenskem jeziku, mora oseba iz 31. člena tega zakona na zahtevo davčnega organa, v roku, ki ga ta določi, predložiti na lastne stroške overjene prevode zahtevane dokumentacije. V primeru, da ta oseba ne predloži prevedenega dokumenta v določenem roku, davčni organ naroči prevod na njegove stroške.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko z zakonom o obdavčenju za posamične primere določijo drugačna pravila hrambe in vodenja dokumentacije v tujini oziroma v tujem jeziku.

(6) Oseba iz 31. člena tega zakona, ki preneha, ali njen pravni naslednik, mora ob prenehanju davčni organ obvestiti, kje se hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo.

33. člen

(davčna številka)

(1) Davčnemu zavezancu se na način ter pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo, dodeli številka (v nadaljnjem besedilu: davčna številka), ki se uporablja v zvezi z vsemi davki.

(2) Davčna številka se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v evidencah, ki jih vodi Finančna uprava Republike Slovenije.

(3) Z zakonom o obdavčenju se lahko določi, da se za posamezno vrsto davka davčni številki iz prvega odstavka tega člena dodajo dodatne črkovne ali številčne oznake. V tem primeru se za to vrsto davka tako dopolnjena davčna številka uporablja namesto davčne številke iz prvega odstavka tega člena. Določbe glede uporabe davčne številke veljajo tudi za takšno dopolnjeno davčno številko.

(4) Davčna številka se dodeli tudi osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar je potrebna v davčnem postopku.

34. člen

(uporaba davčne številke)

Zavezanec za davek mora davčno številko navesti na:

1. davčni napovedi, obračunu davka, drugih dokumentih in vlogah, naslovljenih na davčni organ;

2. drugih dokumentih, če je tako določeno s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

35. člen

(uporaba davčne številke v drugih primerih)

(1) Na knjigovodskih listinah, ki se izstavijo kupcem blaga oziroma naročnikom storitev in drugim osebam, mora izdajatelj navesti svojo davčno številko. Davčno številko kupca izdelkov oziroma naročnika storitev pa mora navesti, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

(2) Fizična oseba mora predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov v vseh primerih, ko prejema dohodke, ne glede na to, v kakšni obliki jih pridobi. Če fizična oseba tega ne stori, se ta dohodek fizični osebi ne sme izplačati.

(3) Vsaka oseba mora ob odprtju računa pri banki ali hranilnici ali pri ponudniku plačilnih storitev po zakonu, ki ureja plačilne storitve, predložiti svojo davčno številko. Ob odprtju skupnega računa morajo davčno številko predložiti vsi imetniki skupnega računa. Davčne številke ni treba predložiti osebi, ki v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

(4) Fizični osebi ni treba predložiti davčne številke v skladu z drugim odstavkom tega člena, če prejme dohodke od druge fizične osebe.

(5) Davčne številke tudi ni treba predložiti izplačevalcu dohodkov pred izplačilom dohodka, če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in nima slovenske davčne številke ter dosega občasne dohodke.

(6) V primeru izplačila dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom, mora izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotoviti podatke o nerezidentu, najmanj pa osebno ime, naslov, njegovo identifikacijsko številko za davčne namene in državo rezidentstva.

(7) Če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in ima redne dohodke, izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotovi tudi podatek o njeni identifikacijski številki za davčne namene in državo rezidentstva. Če fizična oseba, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, prejema občasne dohodke in ima davčno številko, izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotovi poleg davčne številke tudi podatek o njeni identifikacijski številki za davčne namene in državo rezidentstva.

Opomba: Glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu z 248.a, 255.i in 255.p členom zakona se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2028 ali pozneje, glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu s prvim odstavkom 248. člena zakona pa za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2030 ali pozneje.

36. člen

(obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

37. člen

(obveznost ponudnikov plačilnih storitev ter subjektov vpisa v poslovni register)

(1) Ponudniki plačilnih storitev:

1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;

2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;

3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

(3) Osebe iz 31. člena tega zakona morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun.

38. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča preprosto nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;

2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;

3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,

2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,

3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop) ali

4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek prek telekomunikacijskih poti (oddaljeni priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je treba zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdela ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;

2. zagotoviti berljivost izvornih podatkov;

3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;

4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;

5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdajatelja ter celovitost vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje poslovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);

2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);

3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;

4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;

5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

(8) Zavezanec za davek ne sme imeti ali uporabljati računalniškega programa ali elektronske naprave, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb. Zavezanec za davek mora zagotoviti izpis izvornih podatkov in vseh sprememb izvornih podatkov, če je do takih sprememb prišlo.

(9) Proizvajalec oziroma dobavitelj oziroma vzdrževalec računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema ne sme zavezancem za davek zagotoviti ali omogočiti uporabe računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema, ki v trenutku prodaje, predaje v uporabo ali namestitve omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v informacijskem sistemu, napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb.

(10) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek ter obvezne vmesnike za dostop in vpogled v podatke v elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah zavezanca za davek.

(11) Minister, pristojen za finance, za izvajanje osmega in devetega odstavka tega člena podrobneje predpiše zahteve za računalniške programe in elektronske naprave, upravljanje in delovanje informacijskega sistema ter vsebino, obliko, način in roke za predložitev podatkov.

VII. POGLAVJE
DAJANJE PODATKOV DAVČNEMU ORGANU ZA POBIRANJE DAVKOV

39. člen

(obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona in druge osebe, ki so z zakonom pooblaščene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu, če tako zahteva, dati na razpolago podatke, potrebne za pobiranje davkov ali izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, ter v tem obsegu tudi omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, če in v obsegu, kot so potrebne za pobiranje davkov ali za izpolnitev obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, in druge informacije, ki so pomembne pri pobiranju davka ali pri izpolnitvi obveznosti, ki so povezane z mednarodnim sodelovanjem v davčnih zadevah, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, in enotnimi matičnimi številkami občana, če se v evidencah ne vodijo podatki o davčni številki.

(2) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če sta tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena z zakonom,

2. na zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali

3. na kraju samem.

39.a člen

(pridobivanje podatkov od družb za upravljanje in Uprave Republike Slovenije za javna plačila)

(1) Družbe za upravljanje davčnemu organu, če tako zahteva, iz evidenc imetnikov investicijskih kuponov, po elektronski poti posredujejo podatke o imetniku enot premoženja investicijskih skladov, o številu enot, vrednosti enote ter podatke o skladu, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davkov.

(2) Uprava Republike Slovenije za javna plačila davčnemu organu, če tako zahteva, po elektronski poti posreduje podatke o e-računih, ki jih prejmejo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna, uporabniki občinskih proračunov, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, prek enotne vstopne in izstopne točke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davkov. Posredujejo se zlasti podatki o izdajatelju in prejemniku e-računa, datumu izdaje, statusu in številki e-računa ter podatki o obveznosti, ki izhaja iz e-računa.

(3) Davčni organ lahko davčni register in druge evidence, ki jih vodi v skladu z zakonom, poveže z zbirkami podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

40. člen

(zagotavljanje dokumentacije povezanih oseb)

Oseba iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba, določena z zakonom o obdavčenju, ki ni ustanovljena v Republiki Sloveniji ali ne prebiva v Republiki Sloveniji.

41. člen

(obveznost fizičnih oseb)

Fizične osebe morajo na zahtevo davčnega organa dati podatke in dokumentacijo, s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki ali dokumentacija vpliv na njihovo davčno obveznost ali davčno izvršbo oziroma davčno obveznost drugih zavezancev za davek ali na davčno izvršbo obveznosti pri teh zavezancih za davek. Fizične osebe morajo dokumentacijo, ki ima vpliv na njihovo davčno obveznost, hraniti najmanj pet let po poteku leta, na katerega se davčna obveznost nanaša.

42. člen

(elektronski prenos podatkov)

V razmerjih med davčnim organom in zavezanci za davek, ponudniki plačilnih storitev, bankami ali hranilnicami lahko davčni organ na zahtevo s sklepom dovoli uporabo elektronskega prenosa podatkov, če ni z zakonom drugače določeno.

43. člen

(stroški dajanja podatkov)

Stroški dajanja podatkov in informacij ter predlaganja dokumentacije po tem zakonu se davčnemu organu ne zaračunajo.

VIII. POGLAVJE
DAVČNA OBVEZNOST

1. podpoglavje
Splošno

44. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost je dolžnost zavezanca za davek, da plača na podlagi zakona določen znesek davka pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju in tem zakonom.

(2) Zavezanec za davek je zavezan za izpolnitev davčne obveznosti od trenutka, ko je davčna obveznost nastala, v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(3) Davčna obveznost, za izpolnitev katere se znesek davka izračunava po koncu časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, nastane zadnji dan časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(4) Davčna obveznost preneha z izpolnitvijo in v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

45. člen

(materialni roki)

(1) Začetka in teka rokov za izpolnitev obveznosti po tem zakonu ali po zakonu o obdavčenju ne ovirajo nedelje in državni prazniki oziroma drugi dela prosti dnevi v Republiki Sloveniji.

(2) Če je zadnji dan zakonsko predpisanega roka nedelja, državni praznik ali kak drug dan, ko se pri organu ne dela, se izteče rok za izpolnitev obveznosti s pretekom prvega naslednjega delovnika, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju določeno drugače.

2. podpoglavje
Izpolnitev davčne obveznosti

46. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost se izpolni s plačilom davka v zakonsko predpisanem roku po nastanku davčne obveznosti.

(2) Izpolnitev davčne obveznosti je temeljna obveznost davčnega zavezanca, ki jo mora izpolniti, ne glede na svoje druge obveznosti.

(3) Davčni zavezanec sam izpolni svojo davčno obveznost. V primerih, določenih s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, je za izpolnitev davčne obveznosti lahko zavezana tudi druga oseba.

(4) Zavezanec za davek ne more enostransko zavrniti ali enostransko odložiti izpolnitve davčne obveznosti, razen če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju to določeno.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčno obveznost lahko izpolni tudi oseba, ki ni zavezanec za davek.

46.a člen

(elektronsko vlaganje vlog prek sistema eDavki)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, vse vloge vlagajo prek sistema eDavki.

(2) Kadar davčnega zavezanca – fizično osebo, v postopku zastopa pooblaščenec, ki je oseba iz prejšnjega odstavka, se vloga vloži na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec – fizična oseba lahko vloži vlogo na način iz prvega odstavka tega člena, mora pa to storiti, če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju. Pred vložitvijo vloge prek sistema eDavki se davčni zavezanec – fizična oseba prijavi v sistem elektronskega vročanja ter sporoči in potrdi elektronski naslov, na katerega jo bo davčni organ dodatno informiral o odloženih dokumentih.

(4) Če je zaradi nedelovanja sistema eDavki zavezanec zamudil rok za vložitev vloge, se ta šteje za pravočasno oddano, če je oddana v treh delovnih dneh po ponovni vzpostavitvi delovanja sistema eDavki.

46.b člen

(izjema od elektronskega vlaganja vlog prek sistema eDavki)

Davčni zavezanci – fizične osebe lahko v utemeljenih primerih vlagajo vloge v fizični obliki in pri tem pojasnijo utemeljene razloge. Za utemeljene primere gre, če bi bilo sporočanje podatkov v elektronski obliki prek sistema eDavki za davčnega zavezanca – fizično osebo, ekonomsko ali osebno neizvedljivo.

47. člen

(izpolnitev davčne obveznosti solidarnih davčnih zavezancev)

(1) Če je več davčnih zavezancev dolžno izpolniti isto davčno obveznost, so zavezanci solidarno odgovorni za izpolnitev davčne obveznosti (solidarni davčni zavezanci). Vsak solidarni davčni zavezanec je zavezan izpolniti celotno davčno obveznost.

(2) Z izpolnitvijo davčne obveznosti enega solidarnega davčnega zavezanca se davčna obveznost vseh solidarnih davčnih zavezancev šteje za izpolnjeno.

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih za pogrešane oziroma opravilno nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 60 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 200 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti

davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in

- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika, ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo, v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

3. podpoglavje
Način izpolnitve davčne obveznosti

49. člen

(izračun davka)

(1) Če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno, davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj.

(2) Obveznost za izračun davka se sme s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju prenesti na davčni organ ali na plačnika davka.

(3) Davek se izračuna v obračunu davka ali ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(4) Obračun davka zajema davčni obračun, obračun davčnega odtegljaja in obračun prispevkov za socialno varnost.

50. člen

(znesek, do katerega se davek ne odmeri)

(1) Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne presega 10 eurov, razen če je z zakonom drugače določeno. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, če je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti, davek, ki se ugotavlja z odločbo o odmeri davka, ne odmeri, če ne presega 5 eurov. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

51. člen

(davčni obračun)

(1) Če davčni zavezanec sam izračuna davek, ga izračuna v davčnem obračunu.

(2) Če oblika davčnega obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davka, ni predpisana z zakonom o obdavčenju, jo predpiše minister, pristojen za finance. Za podatke se štejejo tudi vsi podatki iz evidenc, ki jih davčni zavezanec vodi v skladu z drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali z zakonom o obdavčenju.

(4) Davčni obračun mora predložiti tudi davčni zavezanec, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju oproščen plačila davka, in davčni zavezanec, ki ugotovi, da nista nastali niti davčna obveznost, niti terjatev iz naslova davka.

52. člen

(predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka)

(1) Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni organ na njegov predlog dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka.

(2) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

(3) Davčni zavezanec mora v predlogu iz prvega odstavka tega člena navesti razloge iz drugega odstavka tega člena in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti. Če davčni zavezanec predlog vloži po poteku roka za predložitev davčnega obračuna, mora predlogu predložiti tudi davčni obračun.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve, rok za predložitev davčnega obračuna določi s sklepom.

(5) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva, ko se je iztekel rok za predložitev davčnega obračuna.

(6) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka iz petega odstavka tega člena, se zaradi zamude tega roka ne more predlagati podaljšanje roka za predložitev predloga iz prvega odstavka tega člena.

(7) Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje za pravočasno vloženega.

(8) Rok za plačilo davka po davčnem obračunu, predloženem v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, začne teči po poteku zakonskega roka za pravočasno predložitev obračuna. Če davčni zavezanec po tem roku predloži davčni obračun v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, mora davek plačati hkrati s predložitvijo

obračuna. Rok za vračilo davka na podlagi obračuna, predloženega v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme davčni obračun.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčnega obračuna po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti in pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec lahko v 60 dneh po predložitvi davčnega obračuna, zaradi formalnih pomanjkljivosti oziroma pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot, predloži popravek davčnega obračuna. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko popravek istega davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka predloži samo enkrat.

(3) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je izvršilni naslov.

(4) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva, od katerega je učinkoval davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54. člen

(popravljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost previsoko izkazana)

(1) Davčni zavezanec lahko v 12 mesecih od poteka roka za predložitev davčnega obračuna predloži popravek davčnega obračuna, če pozneje ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo moral izkazati na podlagi zakona o obdavčenju. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja.

(2) Davčni zavezanec lahko popravek istega davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka predloži samo enkrat.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravka davčnega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku, lahko davčni organ preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Davčnemu zavezancu v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom je izvršilni naslov.

(7) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54.a člen

(popravljanje obračuna davka zaradi odločitve sodišča in sklenjene izvensodne poravnave)

(1) Ne glede na 53. in 54. člen tega zakona lahko davčni zavezanec v zvezi z izvršitvijo sodbe, izdane v delovnih in socialnih sporih, v dveh mesecih od pravnomočnosti sodbe predloži popravek obračuna davka. S popravkom obračuna davka davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi obračun davka v delu, v katerem ga spreminja. Popravljenemu obračunu davka mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je predložil popravek obračuna davka in sodbo, opremljeno s potrdilom o pravnomočnosti.

(2) Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom davka je izvršilni naslov.

(3) V zvezi s popravkom obračuna davka, predloženim v roku iz prvega odstavka tega člena, se davčnemu zavezancu ne zaračunajo obresti niti mu obresti ne pripadajo.

(4) Če davčni zavezanec po dveh mesecih od pravnomočnosti sodbe predloži popravek obračuna davka v zvezi z izvršitvijo sodbe, izdane v delovnih in socialnih sporih, se po preteku dveh mesecev popravljen obračun davka obravnava kot obračun davka, predložen po izteku zakonskega roka. Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega popravka obračuna davka, davčni zavezanec prikaže tudi premalo obračunan davek, skupaj z obrestmi iz 95.a člena tega zakona, ki začnejo teči po preteku roka iz prejšnjega stavka.

(5) Prvi, drugi, tretji in četrti odstavek tega člena se uporabljajo tudi za sklenjene izvensodne poravnave v delovnih in socialnih sporih.

55. člen

(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun. Predložitev davčnega obračuna oziroma popravka davčnega obračuna na podlagi samoprijave ni več mogoča, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka.

(2) Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka tega člena, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.

56. člen

(rok za plačilo davka po davčnem obračunu)

Davek po davčnem obračunu mora biti plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

57. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Ne glede na 53., 54. in 55. člen tega zakona lahko plačnik davka predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja večkrat, če se popravki nanašajo na različne prejemnike dohodkov.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljal.

(9) Fizična oseba, ki se šteje za plačnika davka po dvanajstem odstavku 58. člena tega zakona, obračun davčnega odtegljaja predloži v elektronski obliki.

58. člen

(plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb (vključno z družbo civilnega prava) po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji ali ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

1.a delodajalec prejemnika dohodka iz zaposlitve po zakonu, ki ureja delovno razmerje, pri čemer se za delodajalca šteje tudi nerezident Republike Slovenije, ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji ali ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji, pod pogojem, da se od teh dohodkov v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, in če gre za dohodek v zvezi z delovnim razmerjem pri tem delodajalcu in če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s 1. točko tega odstavka;

2. družba za upravljanje ali drug upravljavec investicijskega sklada, ki izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

3. borznoposredniška družba, družba za upravljanje ali drug upravljavec, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti za račun stranke prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;

6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ali oseba iz 1.a točke tega odstavka ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka ali dvanajstim odstavkom tega člena;

7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali

8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;

2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;

3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;

4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko#konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko#konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti davčni organ in davčne zavezance, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb (vključno z družbo civilnega prava) po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji, ali v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, nima podružnice v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kot da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi pravilno količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi pravilno količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršujejo zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi. Obveznost dostave podatkov po tem odstavku ne velja za

izdajatelja nematerializiranega finančnega instrumenta v primeru, ko dohodek iz nematerializiranega finančnega instrumenta, ki ima vir v Republiki Sloveniji, plača na fiduciarni denarni račun Centralne klirinško depotne družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ga prejme za tuji račun. Obveznost dostave podatkov po tem odstavku v primeru, ko Centralna klirinško depotna družba s sedežem v Republiki Sloveniji dohodek plača svojim posamičnim članom, ki ga prejmejo za tuj račun, zajema tudi podatke o izdajatelju in dohodku, prejetem od izdajatelja.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;

2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;

3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upoštevaje vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

(11) Če se družba za upravljanje ali upravljavec druge države članice EU ali tretje države ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, vendar upravlja v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad, in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje ali upravljavec mora skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje ali upravljavec in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in ko se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov v pogodbi, ki jo skleneta še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.

(12) Za plačnika davka od dohodkov iz zaposlitve se šteje tudi fizična oseba, ki te dohodke izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je rezident Republike Slovenije.

58.a člen

(ponudnik INR kot plačnik davka)

Za plačnika davka se šteje tudi ponudnik INR po zakonu, ki ureja individualne naložbene račune, ki ni plačnik davka po 58. členu tega zakona.

59. člen

(obveznost plačnika davka)

(1) Plačnik davka je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj. Šteje se, da je plačnik davka, ki je odtegnil davčni odtegljaj, davčni odtegljaj odtegnil v breme dohodka davčnega zavezanca.

(2) Za odtegnjen davčni odtegljaj se zmanjša znesek davka, ki ga je davčni zavezanec dolžan plačati, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je plačnik davka davčni odtegljaj odtegnil od dohodka davčnega zavezanca, vendar ga ni plačal, ali ga ni plačal v celoti, se davčni odtegljaj s pripadajočimi dajatvami izterja od plačnika davka.

(4) Če davčni organ ugotovi, da plačnik davka davčnega odtegljaja ni odtegnil in plačal, ali ga ni odtegnil in plačal pravilno, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami, bremeni plačnika davka. Plačnik davka ima pravico ta znesek izterjati od davčnega zavezanca, ki mu je bil izplačan dohodek, od katerega davčni odtegljaj ni bil odtegnjen.

60. člen

(rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora plačati znesek davčnega odtegljaja, ki ga je izračunal v obračunu davčnega odtegljaja, v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

61. člen

(davčna napoved)

(1) Davčni zavezanec mora v davčni napovedi navesti pravilne podatke, ki so potrebni za odmero davka in davčni nadzor, vključno z osebnimi in drugimi podatki, potrebnimi za identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja določeno davčno ugodnost.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v davčni napovedi za posamezne vrste davkov, predpiše minister, pristojen za finance, razen če je z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) K vložitvi davčne napovedi morajo biti davčni zavezanci pozvani z javnim pozivom, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno. Poziv k vložitvi davčne napovedi davčni organ objavi najpozneje 30 dni pred iztekom roka za vložitev davčne napovedi.

(4) Davčni zavezanec mora vložiti davčno napoved pri davčnem organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se napoved lahko vloži tudi na enotnih vstopnih točkah, ki jih na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek, z uredbo določi Vlada.

(6) Če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, davčni organ ugotovi davek v odmerni odločbi, ne da bi bila davčna napoved vložena, če gre za davke, ki se odmerjajo od letne osnove.

62. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje - navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka ali če davčni zavezanec hkrati s prepozno vloženo davčno napovedjo ne vloži predloga iz prvega odstavka tega člena, se za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

63. člen

(vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vloži davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi. Vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave ni več mogoča, ko prvič nastopi ena izmed okoliščin iz prejšnjega stavka.

(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

(3) Če davčni zavezanec davka, izračunanega v odmerni odločbi, ne plača v roku za plačilo davka, se predložena davčna napoved obravnava kot davčna napoved, predložena po izteku predpisanega roka.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

64. člen

(popravljanje davčne napovedi)

(1) Davčni zavezanec lahko popravi davčno napoved najpozneje do vročitve odmerne odločbe.

(2) Če davčni zavezanec po odpremi odločbe o odmeri davka, vendar pred njeno vročitvijo, vloži popravek davčne napovedi, davčni organ izda odločbo, s katero nadomesti prvotno odločbo o odmeri davka.

(3) Davčni organ s sklepom zavrže pritožbo zoper prvotno odločbo o odmeri davka, če je davčni zavezanec pred vročitvijo te odločbe vložil popravek davčne napovedi.

65. člen

(odločba o odmeri davka)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek ugotovi davčni organ, ga ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(2) Odločbo o odmeri davka (v nadaljnjem besedilu: odmerna odločba) izda davčni organ na podlagi davčne napovedi davčnega zavezanca ali v postopku davčnega nadzora, če ni s tem zakonom, ali z zakonom o obdavčenju, drugače določeno.

(3) Pod pogoji iz 267. člena tega zakona ima lahko odmerna odločba obliko informativnega izračuna dohodnine.

(4) Kot odmerna odločba se obravnava tudi odločba, s katero davčni organ odloči o vračilu davka.

66. člen

(rok za plačilo davka po odmerni odločbi)

Davek, izračunan v odmerni odločbi, mora biti plačan v 30 dneh od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto davkov ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

67. člen

(uporaba določb za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja)

(1) 51. do 66. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če zastopnik v primeru smrti ni imenovan, se prvi odstavek tega člena uporablja tudi za pravne naslednike, ki s skupno pisno izjavo določijo osebo, zadolženo za izpolnjevanje obveznosti po prvem odstavku tega člena. Če skupna pisna izjava ni podana in obveznosti niso izpolnjene v predpisanem roku, lahko davčni organ določi skrbnika za davčne zadeve, od katerega zahteva izpolnitev obveznosti v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja zapustnika, razen če skrbnik za davčne zadeve tudi upravlja to premoženje.

(3) Skrbnika za davčne zadeve lahko določi davčni organ izmed oseb, ki po pridobljenih podatkih davčnega organa sodijo v krog zakonitih dedičev.

IX. POGLAVJE
POSEBNE DOLOČBE O ODMERI DAVKA

68. člen

(odmera davka v posebnih primerih)

(1) Davčni organ lahko ugotovi predmet obdavčitve s cenitvijo in na tej podlagi odmeri davek, če:

- zavezanec za davek ne vloži davčne napovedi ali ne predloži obračuna davka davčnemu organu ali ju vloži oziroma predloži brez podatkov, potrebnih za ugotovitev davčne obveznosti;

- fizična oseba ne napove dohodkov;

- ugotovi, da temelji davčna napoved oziroma obračun davka na neresničnih ali nepravilnih podatkih;

- ugotovi, da napovedani prihodki oziroma prihodki, izkazani v obračunu davka, niso sorazmerni napovedanim odhodkom oziroma odhodkom, izkazanim v davčnem obračunu, razen če davčni zavezanec navede upravičene razloge;

- zavezanec za davek na zahtevo davčnega organa ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne ali če kažejo take bistvene formalne pomanjkljivosti, ki upravičujejo dvom o njihovi vsebinski pravilnosti;

- delodajalec ne predloži podatkov o davčnem odtegljaju od dohodkov iz zaposlitve.

(2) Cenitev je ugotovitveni postopek, v katerem se ugotavljajo dejstva, ki omogočajo davčnemu organu določiti verjetno davčno osnovo.

(3) Če je davčnemu organu poznan del prihodkov ali del odhodkov, se verjetna davčna osnova lahko določi na podlagi uradnih podatkov in podatkov, ki jih davčni organ zbere v ugotovitvenem postopku v zvezi z zavezancem za davek, njegovimi družinskimi člani in povezanimi osebami, kot so podatki o številu zaposlenih, izplačanih plačah in drugih dohodkih iz zaposlitve, prihodkih in odhodkih, opravljenih dobavah, nabavah in storitvah, vrednosti

premoženja, in drugih zunanjih znakov posedovanja premoženja, proizvodnih kapacitetah oziroma opremljenosti ter lokaciji poslovnih in stanovanjskih prostorov, številu najemnikov ter obdobju oddajanja v najem.

(4) Če davčni organ nima na razpolago podatkov iz tretjega odstavka tega člena, oceni davčno osnovo z uporabo podatkov iz tretjega odstavka tega člena pri zavezancih za davek, ki so v istem davčnem obdobju in v podobnih okoliščinah opravljali enako ali podobno dejavnost oziroma opravljali enake ali podobne dobave in storitve oziroma dosegali primerljive vrste dohodkov. V tem primeru davčni organ odmeri davek za davčno obdobje, kot je določeno z zakonom o obdavčenju od ocenjene davčne osnove.

(5) Verjetna davčna osnova oziroma z oceno določena davčna osnova po tem členu se zniža, če zavezanec za davek dokaže, da je nižja.

(6) Ne glede na določbe zakonov o obdavčenju, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti ali dobička iz kapitala za davčna leta po obdobjih, za katera se je odmeril davek po tem členu, davčna osnova ne more zmanjševati zaradi uveljavljanja nepokritih davčnih izgub ali neizkoriščenih delov negativne razlike med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi (izguba), ugotovljenih v obdobjih, za katera se je odmeril davek po tem členu.

68.a člen

(odmera davka od nenapovedanih dohodkov)

(1) Poleg primerov iz 68. člena tega zakona lahko davčni organ ugotovi predmet obdavčitve s cenitvijo tudi, če davčni organ ugotovi, da:

- davčni zavezanec – fizična oseba razpolaga s sredstvi za privatno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki znatno presegajo dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal,
- je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec – fizična oseba, trošenjem davčnega zavezanca – fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca – fizične osebe.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se davek odmeri od davčne osnove, ki je enaka ugotovljeni razliki med vrednostjo premoženja, zmanjšano za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja, sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, od katerih je bil odmerjen ali obračunan davek, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo.

(3) Postopek po tem členu se uvede za eno ali več koledarskih let v obdobju zadnjih desetih let pred letom, v katerem je bil ta postopek uveden.

Opomba: delno razveljavljen
Datum začetka razveljavitve: 16.10.2020
Sklic: Odločba US

(4) Od davčne osnove, ugotovljene po drugem odstavku tega člena, se izračuna in plača davek po 70% stopnji, ki se šteje za dokončen davek.

Opomba: delno razveljavljen
Datum začetka razveljavitve: 16.10.2020
Sklic: Odločba US

(5) Davčna osnova, določena v drugem odstavku tega člena, se zniža, če zavezanec – fizična oseba dokaže, da je nižja.

(6) Ne glede na določbe zakonov o obdavčenju se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti ali dobička iz kapitala za davčna leta po obdobjih, za katera se je odmeril davek po tem členu, davčna osnova ne more zmanjševati zaradi uveljavljanja nepokritih davčnih izgub ali neizkoriščenih delov negativne razlike med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi (izguba), ugotovljenih v obdobjih, za katera se je odmeril davek po tem členu.

69. člen

(prijava premoženja)

(1) V primerih iz 68. in 68.a člena tega zakona sme davčni organ pozvati posameznega davčnega zavezanca – fizično osebo, da predloži davčnemu organu podatke o svojem premoženju ali delih premoženja in dohodkih (v nadaljnjem besedilu: prijava premoženja).

(2) V prijavi premoženja mora davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena navesti premoženje, ki ga ima v lasti, in sicer:

1. nepremičnine;
2. pravice na nepremičninah in druge premoženjske pravice;
3. premičnine, ki posamično presegajo vrednost 10.000 eurov;
4. deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, katerih vrednost presega skupaj 10.000 eurov;
5. gotovino in denarna sredstva na računih v bankah in hranilnicah;
6. terjatve in obveznosti iz naslova obligacijskih razmerij, če presegajo 3.000 eurov;
7. dohodke po zakonu o obdavčenju.

(3) Rezident Republike Slovenije prijavi premoženje iz drugega odstavka tega člena, ki se nahaja v Republiki Sloveniji in izven Republike Slovenije, nerezident Republike Slovenije pa premoženje, ki se nahaja v Republiki Sloveniji.

(4) V prijavi premoženja se navedejo količina oziroma število enot premoženja ter vrednost posamezne enote premoženja ob pridobitvi, čas in pravni temelj pridobitve posamezne enote premoženja. Davčni zavezanec mora premoženje na poziv davčnega organa dokazati.

(5) V prijavi premoženja se lahko navede tudi drugo premoženje, ki ni navedeno v drugem odstavku tega člena.

(6) Davčni organ lahko od istega davčnega zavezanca zahteva predložitev prijave premoženja ali delov premoženja največ enkrat letno.

(7) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena živi v zakonski zvezi oziroma v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, prijavi premoženje tudi zakonec oziroma

oseba, ki živi z davčnim zavezancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

(8) Premoženje otroka do 18. leta starosti se prijavi v prijavi premoženja staršev oziroma skrbnikov.

(9) Če prijava premoženja ne zajema predpisanih podatkov, se kot prijavljena vrednost premoženja šteje le vrednost gospodinjske opreme, vrednost običajnih uporabnih predmetov in osebnih predmetov, ki so v lasti fizične osebe, vendar največ do zneska 20.000 eurov.

(10) Za premoženje, ki ga fizična oseba ne prijavi v prijavi premoženja, se šteje, da je pridobljeno v obdobju od zadnje prijave premoženja, če fizična oseba ne dokaže drugače.

(11) Prijavo premoženja iz prvega odstavka tega člena sme davčni organ uporabiti le za oceno davčne osnove za davke od dohodkov fizičnih oseb.

DRUGI DEL
DAVČNI POSTOPEK

I. POGLAVJE
STVARNA PRISTOJNOST

70. člen

(stvarna pristojnost)

(1) Za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji je stvarno pristojna Finančna uprava Republike Slovenije.

(2) Za odločanje na drugi stopnji je v zadevah iz prvega odstavka tega člena stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

71. člen
(črtan)

II. POGLAVJE
ZAČETEK DAVČNEGA POSTOPKA

72. člen

(začetek davčnega postopka)

(1) Davčni postopek začne davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

(2) Davčni postopek se začne po uradni dolžnosti, ko davčni organ prejme davčno napoved, drug dokument, ali ko davčni organ opravi kakršno koli procesno dejanje z namenom uvedbe davčnega postopka.

(3) V davčnih zadevah, v katerih je po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju za začetek postopka potrebna zahteva stranke, sme davčni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana.

III. POGLAVJE
UGOTOVITVENI POSTOPEK

73. člen

(odmera davka)

(1) Davčni organ mora pred izdajo odmerne odločbe po vestni in skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki imajo pomen za odmerno odločbo, ter omogočiti strankam, da zavarujejo in uveljavijo svoje pravice in interese.

(2) Davčni organ lahko izda odmerno odločbo brez posebnega ugotovitvenega postopka, če spozna, da so podatki iz davčne napovedi popolni in pravilni, ali če ima sam ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo, tako da ni potrebno zaslišanje stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

74. člen

(ugotavljanje dejstev)

(1) Če se z nekim dejanjem ali ravnanjem krši zakon, s katerim se prepoveduje ali nalaga neko dejanje ali ravnanje, nastanejo pa gospodarske (ekonomske) posledice, to ne vpliva na obdavčenje.

(2) Če je pravni posel neveljaven ali postane neveljaven, to ne vpliva na obdavčenje, če gospodarske (ekonomske) posledice tega pravnega posla kljub njegovi neveljavnosti nastanejo in obstojijo, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) Navidezni pravni posli ne vplivajo na obdavčenje. Če navidezni pravni posel prikriva drug pravni posel, je za obdavčenje merodajen prikrit pravni posel.

(4) Z izogibanjem ali zlorabo drugih predpisov se ni mogoče izogniti uporabi predpisov o obdavčenju. Če se ugotovi takšno izogibanje ali zloraba, se šteje, da je nastala davčna obveznost, kakršna bi nastala ob upoštevanju razmerij, nastalih na podlagi gospodarskih (ekonomskih) dogodkov.

74.a člen

(pravne posledice ugotovljenih navideznih poslov oziroma ugotovljenega izogibanja ali zlorabe predpisov)

(1) Za davčno obveznost, ugotovljeno v odmerni odločbi na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona, solidarno odgovarjata plačnik davka in oseba, ki je prejela neupravičeno davčno korist s sklenitvijo navideznega pravnega posla oziroma zaradi nedovoljenega davčnega izogibanja ali zlorabe predpisa.

(2) Oseba, ki je prejela neupravičeno davčno korist s sklenitvijo navideznega pravnega posla oziroma zaradi nedovoljenega davčnega izogibanja ali zlorabe predpisa, odgovarja za davčno obveznost iz prvega odstavka tega člena v delu, ki se nanaša na pravni posel, v zvezi s katerim je prejela neupravičeno davčno korist.

(3) Če je bila v zvezi z istim gospodarskim (ekonomskim) dogodkom že izdana odločba, s katero je bila odmerjena drugačna davčna obveznost od tiste, ki je bila ugotovljena na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona, obveznost za plačilo te obveznosti preneha z vročitvijo odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je bila obveznost na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka že plačana, se plačani znesek šteje kot delno plačilo davčne obveznosti, ki jo davčni organ ugotovi v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Za davčno obveznost, ugotovljeno na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona, zavezanec za davek ne more predložiti davčnega obračuna na podlagi 140. a člena tega zakona.

75. člen

(ustna obravnava)

Pri ustni obravnavi je javnost izključena.

75.a člen

(posebni primer prekinitve postopka)

Davčni postopek se lahko prekine tudi v primeru, kadar je zaradi ugotovitve dejanskega stanja treba opraviti poizvedbo pri pristojnih organih drugih držav in pristojnih organih za izmenjavo podatkov. Davčni postopek se nadaljuje takoj po prejetju zaprošenih podatkov od organa zaprošene države.

IV. POGLAVJE
DOKAZOVANJE

76. člen

(dokazno breme)

(1) Zavezanec za davek mora za svoje trditve v davčnem postopku predložiti dokaze.

(2) Davčni organ mora dokazati dejstva, na podlagi katerih davčna obveznost nastane ali ne nastane oziroma se poveča ali zmanjša.

(3) Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, mora zavezanec za davek dokazati svoje trditve, na podlagi katerih se davčna obveznost zmanjša.

77. člen

(dokazila)

Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, dokazuje zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

78. člen

(rok za predložitev dokazov)

Zavezanec za davek mora dokaze predložiti v roku, ki ga določi davčni organ s pisnim pozivom, s sklepom o začetku postopka davčnega nadzora oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora.

79. člen

(stroški postopka)

(1) Vsakega zavezanca za davek bremenijo stroški, ki jih ima zaradi davčnega postopka kot so: stroški za prihod, zamuda časa in izgubljeni zaslužek.

(2) Stroški davčnega organa, kot so: potni stroški uradnih oseb, stroški za oglase, obrazce in podobno, ki nastanejo v postopku, začetem po uradni dolžnosti, bremenijo davčni organ, ki je začel davčni postopek.

(3) Stroški davčnega postopka, kot so: izdatki za upravne takse, pravno zastopanje in strokovno pomoč, izdatki za priče, izvedence, tolmače in ogled gredo v breme davčnega organa, če se je postopek končal ugodno za zavezanca za davek, oziroma v breme zavezanca za davek, če se je postopek zanj končal neugodno.

(4) Če se ugotovitve davčnega organa ne razlikujejo od predloženega obračuna oziroma vložene napovedi ali carinske deklaracije, krijeta davčni organ in zavezanec za davek vsak svoje stroške.

(5) Če so bile v postopku davčnega nadzora posameznega področja poslovanja ali davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovljene nepravilnosti, ki imajo za posledico višjo davčno obveznost, trpi stroške postopka iz tretjega odstavka tega člena zavezanec za davek.

(6) Višino najvišjega povračila stroškov pravnega zastopanja in strokovne pomoči določi minister, pristojen za finance.

(7) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena plača stroške postopka v vsakem primeru udeleženec v postopku, če jih je povzročil po svoji krivdi.

V. POGLAVJE
ODLOČBA

80. člen

(izrek odmerne odločbe)

(1) Izrek odmerne odločbe mora vsebovati:

1. davčnega zavezanca oziroma plačnika davka, če sta različni osebi;
2. vrsto davka;
3. davčno osnovo;
4. davčno stopnjo;
5. znesek odmerjenega davka in obresti, izračunanih do dneva izdaje odločbe;
6. znesek plačanih(-e) akontacij(-e) davka;
7. rok plačila davka in obresti;
8. račun, na katerega se plača;
9. navedbo, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe;
10. navedbo, da bo davek v primeru, če ne bo plačan v določenem roku, prisilno izterjan in
11. znesek davka, ki se vrne, in rok ter način vračila davka.

(2) V izreku odmerne odločbe se odloči tudi o stroških postopka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v izreku odmerne odločbe ne navedeta davčna osnova in davčna stopnja, če gre za odločbo o vračilu davka ali, če glede na vrsto davka, v skladu z zakonom o obdavčenju, tega ni mogoče navesti.

81. člen

(odmerna odločba v enostavnih zadevah)

(1) Davčni organ lahko v zadevah, v katerih pri odločanju v celoti upošteva podatke iz davčne napovedi, obračuna davka, carinske deklaracije, drugega dokumenta v davčnih zadevah ali uradne podatke, izda odmerno odločbo v enostavnih zadevah.

(2) Izrek odločbe v enostavnih zadevah vsebuje davčno osnovo, stopnjo davka in znesek odmerjenega oziroma vrnjenega davka, obrazložitev odločbe pa kratko obrazložitev strankine vloge in predpise, na podlagi katerih je bilo o zadevi odločeno.

(3) V enostavnih zadevah lahko vloga oziroma dokument predstavlja odločbo, kar davčni organ ugotovi ali odmeri z odtisom žiga na tej vlogi oziroma dokumentu in navede predpise, na podlagi katerih je bilo v zadevi odločeno. Poleg žiga mora biti podpis pooblaščene osebe.

(4) V carinskih zadevah se za odločbo v enostavnih zadevah šteje vloga oziroma dokument, na katerem sta žig in podpis pooblaščene osebe.

82. člen

(črtan)

83. člen

(začasna in glavna odločba)

(1) Če je glede na okoliščine primera neizogibno potrebno, ali če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, lahko davčni organ izda začasno odločbo na podlagi podatkov, znanih do dneva izdaje odločbe. V taki odločbi mora biti izrecno navedeno, da je začasna.

(2) Začasno odločbo lahko davčni organ razveljavi in nadomesti z glavno odločbo najpozneje v roku enega leta od dneva izdaje začasne odločbe, razen če je v tem zakonu ali zakonu o obdavčenju drugače določeno. Če začasne odločbe ne razveljavi in nadomesti z glavno odločbo v tem roku, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z glavno odločbo, če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, in sicer v roku, predpisanem s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

84. člen

(odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe oziroma najpozneje v 30 dneh od dneva odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. in 130. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

84.a člen

(podpis upravnih aktov in drugih dokumentov v upravnem postopku, ki se izdelajo v elektronski obliki)

(1) Odločbo podpišeta uradna oseba, ki je odločala v zadevi, in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

(2) Odločba, ki se izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če je odločba, ki se izdela samodejno, izdana v elektronski obliki, ima namesto podpisa uradne osebe, ki je odločala v zadevi, in žiga organa faksimile.

(3) Odločba v elektronski obliki vsebuje označbo, da je podpisana z elektronskim podpisom, podatke o podpisniku, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila. Na odločbi se navede tudi spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa.

(4) Odločba se vroči v fizičnem ali elektronskem izvirniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu.

(5) Fizični prepis odločbe se overi z oznako o točnosti prepisa in z lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

(6) Overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, ni potrebna, če organ zagotovi druge načine preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom. Na odločbi se navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti ali navedba in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče preveriti istovetnost fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom.

(7) Fizični ali elektronski (skenirani) prepis odločbe iz četrtega in petega odstavka tega člena ima enako dokazno vrednost kot izvirnik odločbe.

(8) Izvirnik odločbe hrani organ.

(9) Ta člen se uporablja tudi za sklepe in druge dokumente v upravnem postopku, ki jih izda davčni organ v elektronski obliki.

85. člen

(vročitev)

(1) Vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe ter odločb o obročnem plačilu davka po 101., 102., 103. in sedmem odstavku 288.a člena tega zakona, se vročajo z navadno vročitvijo. Vročitev je opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odločbe, izdane na podlagi sedmega odstavka 267. člena, in informativni izračuni akontacije dohodnine iz tretjega odstavka 288.a člena tega zakona, se vročajo z osebno vročitvijo.

(3) Če davčni zavezanec ne plača davka v roku oziroma v roku ne izpolni druge obveznosti, mu davčni organ vroči odločbo, sklep ali drug dokument z osebno vročitvijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je potrebno opraviti vročitev tako, da se dokument objavi na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, se v primeru, če dokument vsebuje podatke, ki se štejejo za davčno tajnost, na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, namesto dokumenta objavi zgolj obvestilo o dokumentu, ki vsebuje osnovne podatke iz dokumenta, brez podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost. V obvestilu se navede osebno ime, letnico rojstva, oziroma firmo zavezanca za davek, njegov naslov, opravilno številko in datum dokumenta, ki se vroča, datum objave na oglasni deski in portalu ter finančni urad, ki je dokument izdala.

85.a člen

(elektronsko vročanje prek sistema eDavki)

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek sistema eDavki.

(2) Davčni organ vroča dokumente prek sistema eDavki tudi drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja. Davčni organ

v primerih iz prejšnjega stavka vroča vse dokumente prek sistema eDavki do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek sistema eDavki, o čemer mora biti davčni zavezanec ob prijavi v ta sistem tudi seznanjen. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v sistem eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu in potrdil za namen elektronskega vročanja.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s sistema eDavki tako, da na elektronski način, kot na primer z uporabo uporabniškega imena in gesla, dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek sistema eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Sistem eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše, zavezanec za davek pa ga lahko prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na sistem eDavki, pooblaščencu za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščencu za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

VI. POGLAVJE
PRAVNA SREDSTVA

1. podpoglavje
Pritožba

86. člen

(rok za vložitev pritožbe)

(1) Pritožba se vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pritožba zoper odmerno odločbo, izdano v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se vloži v roku 30 dni od vročitve odločbe.

(3) Pritožba zoper sklep, s katerim se zavrže pritožba zoper odmerno odločbo, izdano v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se vloži v roku 15 dni od vročitve sklepa.

(4) Če zavezanec za davek med tekom roka za pritožbo iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena umre, ne da bi vložil pritožbo, lahko pritožbo v roku iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, ki teče od pravnomočnosti sklepa o dedovanju, vloži njegov pravni naslednik.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi za ugovor zoper informativni izračun dohodnine.

87. člen

(učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe in odločbe, s katero je bil odobren odlog ali obročno plačilo davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona.

(2) Davčni organ do vročitve odločitve o pritožbi zoper odmerno odločbo odloži davčno izvršbo po uradni dolžnosti, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, lahko pa tudi na zahtevo davčnega zavezanca, če ta hkrati s pritožbo predloži ustrezni instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezni register.

(3) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugodi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi zoper odmerno odločbo ne ugodi, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in prispevke za zdravstveno zavarovanje.

2. podpoglavje
Izredna pravna sredstva

88. člen

(odprava in razveljavitev oziroma sprememba odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi odmerno odločbo v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek:

1. če jo je izdal stvarno nepristojen organ;

2. če je bila v isti stvari že prej izdana pravnomočna odločba, s katero je bila ta stvar drugače rešena.

(2) Odmerno odločbo lahko davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi, razveljavi ali spremeni v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek, če je z njo očitno prekršen materialni zakon.

89. člen

(obnova davčnega postopka)

(1) Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe zavezancu za davek se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

(2) Če davčni organ ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, davek nepravilno odmerjen, začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe se obnova iz tega razloga ne more več začeti.

(3) Ponovna uporaba pravnega sredstva iz prejšnjega odstavka ni več mogoča.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena lahko predlaga obnovo postopka tudi zavezanec za davek.

(5) Če se pri davčnem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje na podlagi obnove postopka oziroma v drugih postopkih, se ta dejstva posredujejo davčnemu organu. Šteje se, da je davčni organ izvedel za nova dejstva na dan sestave zapisnika.

(6) Zoper sklep o obnovi postopka pritožba ni dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v pritožbi zoper odločbo.

90. člen

(posebni primeri odprave, razveljavitve in spremembe odločbe)

(1) Če se po pravnomočnosti odmerne odločbe ugotovi, da je bil zaradi očitne napake previsoko odmerjen davek oziroma odmerjen davek, davčni organ tako odločbo odpravi, razveljavi ali spremeni po uradni dolžnosti ali na zahtevo zavezanca za davek oziroma na zahtevo njenih pravnih naslednikov. Če davčni organ ugotovi, da odločbe ni treba odpraviti, razveljaviti ali spremeniti, zahtevek zavezanca za davek zavrne.

(2) Odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe po prvem odstavku tega člena učinkuje samo na davčno obdobje, na katero se prvotna odločba nanaša. Če spremenjena davčna obveznost vpliva tudi na davčno obveznost v davčnih obdobjih, ki sledijo davčnemu obdobju, na katero se odprava, razveljavitev ali sprememba odločbe nanašajo, davčni organ v novi odločbi odloči tudi o spremembi davčne obveznosti v teh davčnih obdobjih. Če so odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe posledica očitnih napak zavezanca za davek, zavezancu za davek ne pripadajo obresti.

(3) Odločbo po prvem odstavku tega člena izda do poteka zastaralnega roka za vračilo davka organ prve stopnje, ki je izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

(4) Pritožba zoper novo odločbo, izdano na podlagi tega člena, je dovoljena le, če jo je izdal organ prve stopnje. Če je odločbo izdal organ druge stopnje oziroma če je odločba organa prve stopnje dokončna, je zoper njo mogoč upravni spor.

VII. POGLAVJE
IZPOLNITEV DAVČNE OBVEZNOSTI

1. podpoglavje
Plačilo davka

91. člen

(način plačila davka)

(1) Davek se plača pri ponudniku plačilnih storitev ali pri upravnem ali drugem državnem organu, če tehnične možnosti tako dopuščajo.

(2) Podrobnejši način plačila davka določi minister, pristojen za finance.

92. člen

(dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov,
2. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev pozneje preklicana,
3. na dan, ko so se stekli pogoji za pobot, oziroma
4. na dan plačila davka, če se davek plača v gotovini ali z brezgotovinskim plačilom pri upravnem ali drugem državnem organu.

93. člen

(vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se s plačilom poravna davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki, po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka.

(2) Če davki dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,

2. obresti,

3. davek,

4. denarne kazni in globe in stroški tega postopka.

(4) V postopku davčne izvršbe zavezanec za davek ne more vplivati na vrstni red poplačila davka.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se s plačilom davka na promet nepremičnin, davka na dediščine in darila ali davka na motorna vozila poravna davek, odmerjen z odločbo, če je plačilo izvršeno na način (na račun in z referenco), kot določi davčni organ v odločbi.

94. člen

(prednost dospele davčne obveznosti pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek)

(1) Pri poravnavi dospelih obveznosti zavezanca za davek iz njegovih dohodkov, terjatev, premoženja in premoženjskih oziroma materialnih pravic ima dospela davčna obveznost absolutno prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek, ki se izterjujejo, razen pred dospelimi obveznostmi iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi prizadetega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživljalca.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek poplačilo davčne obveznosti nima absolutne prednosti, kadar se poplačuje iz posamezne stvari oziroma pravice, ki je zavarovana z zastavno pravico, vpisano v ustrezen register.

95. člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

Kadar davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po obrestni meri 7 % letno. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo obresti.

95.a člen

(obračunavanje obresti pri predlaganju obračunov davka in popravkov obračunov davka po izteku zakonskega roka)

Če davčni zavezanec v primerih, ki niso določeni s 54.a in 55. členom tega zakona, predloži obračun davka ali popravek obračuna davka po izteku zakonskega roka, se za čas od poteka roka za plačilo davka do plačila davka obračunajo obresti po 96. členu tega zakona.

96. člen

(zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v prepisanem roku, se plačajo zamudne obresti po obrestni meri, kot jo določa zakon, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

(2) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, in od denarnih kazni, glob ter stroškov postopka pobiranja davka se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(3) Od obresti, zaračunanih na podlagi devetega odstavka 62. člena, drugega odstavka 63. člena, tretjega in četrtega odstavka 87. člena, 95. člena ter 104. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.

(4) V primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava znesek, do katerega se zamudne obresti ne zaračunajo, določi prejemnik teh prispevkov.

2. podpoglavje
Vračilo davka

97. člen

(vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primerih iz 53., 54., 54.a, 256.c in 258. člena tega zakona razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) Terjatev zavezanca za davek po tem členu ne more biti predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.

(6) Ne glede na določbe zakona, ki ureja plačilne storitve, ponudnik plačilnih storitev na podlagi zahteve davčnega organa povrne znesek, ki je bil davčnemu zavezancu, ki je umrl pred odpremo informativnega izračuna dohodnine, zaradi preveč plačane dohodnine vrnjen na njegov račun po njegovi smrti.

(7) Če v primeru iz prejšnjega odstavka sredstev ni več na računu, na katerega je bilo izvedeno vračilo preveč plačanega davka, mora ponudnik plačilnih storitev davčnemu organu sporočiti podatke o osebi, ki je denar dvignila, in sicer osebno ime, naslov in davčno številko.

97.a člen

(pobot)

(1) Ne glede na prvi do četrti odstavek 97. člena tega zakona davčni organ pred vračilom preveč plačanega davka pobota preveč plačani davek z:

- drugimi davki, ki jim je potekel rok za plačilo,
- drugimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi, ki jih izterjuje davčni organ in stroški postopka.

(2) Šteje se, da je pobot nastal z dnem, ko so se stekli pogoji zanj.

(3) Davčni organ za ugotavljanje steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

(4) Davčni organ o izvedbi pobota obvesti zavezanca za davek.

98. člen

(vračilo davka v posebnih primerih)

Če zakon o obdavčenju določa še druge primere, ko je davčni zavezanec oziroma druga oseba upravičen do vračila davka, se glede vračila oziroma vštevanja plačanega davka v naslednja vplačila smiselno uporabita 97. in 97.a člen tega zakona.

99. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona. Zavezancu za davek pripadajo v primeru neupravičeno odmerjenega oziroma preveč odmerjenega in plačanega davka obresti od dneva plačila davka, v primeru neupravičene zavrnjene zahteve za vračilo davka pa od poteka 30 dnevnega roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu za davek neupravičeno zavrnjena zahteva za vračilo davka.

(2) Zavezancu za davek, ki v skladu z zakonom sam izračunava davek, ne pripadajo obresti po prvem odstavku tega člena.

(3) Zavezancu za davek, ki mu je davčni organ dovolil odlog plačila davka na njegovo zahtevo ali mu je v skladu z drugim odstavkom 87. člena tega zakona odložil davčno izvršbo do odločitve o pritožbi zoper odmerno odločbo, ne pripadajo obresti po prvem odstavku tega člena, če davek poravna pred potekom časa, za katerega mu je bil dovoljen odlog plačila oziroma pred odločitvijo o pritožbi.

(4) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(5) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti tudi od plačanih zamudnih obresti, kadar davčni organ ne vrne preveč plačanih ali neupravičeno plačanih zamudnih obresti v zakonskih rokih za vračilo davka.

(6) Ne glede na četrti in peti odstavek tega člena zavezancu za davek ne pripadajo obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona, če davčni organ zaradi razlogov, ki so na strani zavezanca, ni vrnil davka v predpisanem roku.

100. člen

(obresti od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine)

(1) Ne glede na 99. člen davčnemu zavezancu od preveč plačane dohodnine ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od 30. dneva po dnevu vročitve odločbe o odmeri dohodnine, s katero je bilo prvič odločeno o davčni obveznosti iz naslova dohodnine. Če je bila dohodnina plačana po poteku roka za plačilo, davčnemu zavezancu od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od dneva plačila. Obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(2) Davčnemu zavezancu, ki uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane po poteku roka za vložitev napovedi v skladu z 271. členom tega zakona, obresti po prvem odstavku tega člena ne pripadajo.

3. podpoglavje
Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka ter neizterljivost davka

101. člen

(odpis, delni odpis in obročno plačevanje davka za fizične osebe)

(1) Davčni organ lahko dovoli odpis, delni odpis ali plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.

(2) Vlogo za odpis oziroma delni odpis ali obročno plačilo davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči o zahtevku na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca.

(3) Davčni organ odloči o odpisu, delnemu odpisu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis in obročno plačilo po tem členu ter obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v vlogi, določi minister, pristojen za finance, upoštevaje raven zadovoljevanja minimalnih življenjskih potreb, ki omogočajo preživetje in so določene s predpisi na področju socialnega varstva.

(5) Davčni organ ne more odobriti odpisa, delnega odpisa in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen se ne uporablja za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, in sicer za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(7) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom osebam iz prejšnjega odstavka, ki prenehajo opravljati dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, in fizične osebe, ki odgovarjajo za obveznosti družb, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti družbe. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

(9) Z odpisom oziroma delnim odpisom po tem členu davčna obveznost v celoti oziroma delno preneha.

(10) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom za davek od nenapovedanih dohodkov in davčno obveznost, ugotovljeno v odmerni odločbi na podlagi tretjega ali četrtega odstavka 74. člena tega zakona.

102. člen

(obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode. Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 200 eurov.

(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja ali poenostavljene prisilne poravnave po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ali sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.

(3) Vlogo za obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(4) Davčni organ odloči o obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(5) Davčni organ ne more odobriti obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo

dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(7) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

(9) Ta člen se ne uporablja za skupino DDV.

103. člen

(posebni primeri odloga in obročnega plačevanje davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 24 mesecev. Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov za fizične osebe in 200 eurov za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(2) Davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti. Najmanjši obrok po posamezni vrsti davka sme znašati 20 eurov.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

104. člen

(obračun obresti)

(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

105. člen

(odpis davka po višini neplačanega davka)

(1) Zavezancu za davek se po uradni dolžnosti odpišejo neplačani zapadli davki, če na dan 31. december ne presežejo enega eura.

(2) Odpis se opravi do 31. januarja za prejšnje leto.

(3) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

106. člen

(odpis davka pri postopkih zaradi insolventnosti in pri postopkih zaradi grozeče insolventnosti)

(1) Davčni organ zavezancu za davek odpiše davek, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, ter davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(2) Davek iz prejšnjega odstavka, ki ob poteku roka za prijavo terjatev v stečajni postopek ne presega 200 eurov, se odpiše po poteku tega roka. Davek, ki presega navedeni znesek, ter davek, ki ga v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ni treba prijaviti v stečajni postopek ne glede na višino, se odpišeta z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju stečajnega postopka, če ju v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se v delu, ki se nanaša na odpis davka, ki ne presega 200 eurov, uporabljata tudi v primeru, ko se nad davčnim zavezancem vodi postopek osebnega stečaja. Davek, ki presega navedeni znesek in v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

(4) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku prisilne poravnave ni bilo potrjeno znižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(5) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ni bilo potrjeno znižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti.

(6) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

(7) Če se razveljavi potrjena prisilna poravnava, potrjena prisilna poravnava v postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali odpust obveznosti oziroma najde premoženje zavezanca, ki je s stečajem prenehal, se znova vzpostavi tudi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s tretjim, četrtim ali petim odstavkom tega člena.

107. člen

(odpis davka v drugih primerih)

(1) Davek oziroma del davka se, poleg primerov iz 101., 105. in 106. člena tega zakona, odpiše tudi:

1. če je davčni zavezanec – fizična oseba umrl in ni zapustil nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek izterjal,

2. če ga ni mogoče izterjati od pravne osebe – zavezanca za davek niti iz morebiti predloženega instrumenta zavarovanja niti od njenega pravnega naslednika,

3. če je pravica do izterjave davka zastarala, razen v primeru iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona,

4. če je pravica do vračila davka zastarala,

v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

(2) Davek, ki ga ni mogoče poplačati v skladu z drugim odstavkom 126.a člena tega zakona, se odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o poplačilu oziroma pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršbe na nepremičnine, ki ju izda sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Davčni organ davek ali del davka odpiše tudi v primerih, ko odloči o neizterljivosti dolga.

(4) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

(5) Če se v primerih iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka tega člena kasneje najde premoženje zavezanca za davek, se ponovno vzpostavi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s 1. oziroma 2. točko prvega odstavka tega člena.

108. člen

(obravnava odpisanega davka v davčnih evidencah)

Davčni organ odpisani davek izbriše iz evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek.

109. člen

(obravnava pogojno izterljivega davka v davčnih evidencah)

(1) Davek se šteje za pogojno izterljivega:

1. če se ne more poplačati niti v postopku davčne izvršbe, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

2. če se je davčni zavezanec – fizična oseba odselil neznano kam, ali ga je sodišče razglasilo za pogrešanega ali za opravilno nesposobnega in ni pustil oziroma nima nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek poplačal, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

3. **(črtana)**,

4. če je bil pri zavezancu za davek začet postopek prisilne poravnave,

5. če je bil pri zavezancu za davek začet stečajni postopek,

6. od dneva smrti davčnega zavezanca do dneva pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(2) Opredelitev davka za pogojno izterljivega v skladu s tem členom zakona ne vpliva na postopke v zvezi s to davčno obveznostjo.

110. člen

(omejitev uporabe določb tega poglavja)

(1) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporablja za prispevke za zdravstveno zavarovanje, za obvezni zdravstveni prispevek, za prispevke za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo, za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

(2) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporabljajo za globe, stroške postopka o prekršku ter druge denarne nedavčne obveznosti, razen če zakon določa drugače.

(3) Po začetku postopka zaradi insolventnosti ni mogoče voditi postopkov po 101., 102. in 103. členu tega zakona za obveznosti, na katere v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, učinkuje postopek zaradi insolventnosti.

(4) Davčni organ ne dovoli obročnega plačila ali odloga plačila davka v skladu s 101., 102. in 103. členom tega zakona za davke, za katere je bilo davčnemu zavezancu že odobreno obročno plačilo ali odlog plačila po isti pravni podlagi.

4. podpoglavje
Zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti

111. člen

(zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev obračuna davka (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

(2) **(razveljavljen)**

Opomba: Odločba U-I-148/25 (Uradni list RS, št. 1102/26)
Datum začetka razveljavitve: 02.07.2026

(3) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom. Sklep mora biti obrazložen.

(4) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vloži pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

111.a člen

(uporaba določb o davčni izvršbi)

Določbe tretjega dela tega zakona, ki urejajo davčno izvršbo, se smiselno uporabljajo tudi za postopek zavarovanja, če ni v tem podpoglavju določeno drugače.

112. člen

(zastavna pravica na podlagi sporazuma)

Davčni organ lahko sporazumno z zavezancem za davek zavaruje izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti tudi z vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini. Stroške zavarovanja nosi zavezanec za davek.

113. člen

(zavarovanje plačila davka v postopku davčne izvršbe)

Pri dolžnikih, ki so lastniki nepremičnega premoženja ali deleža družbenika, lahko davčni organ predlaga zavarovanje davčnega dolga z vknjižbo zastavne pravice na njihovih nepremičninah oziroma deležu družbenika neposredno pri sodišču, lahko pa tudi prek Državnega odvetništva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državno odvetništvo).

114. člen

(vrste zavarovanj)

(1) Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona:

1. zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja, ali
2. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem (v nadaljnjem besedilu: začasni sklep za zavarovanje).

(2) Davčni organ lahko v skladu z drugim odstavkom 111. členom tega zakona zavaruje pričakovano davčno obveznost z vknjižbo zastavne pravice na nepremičninah zavezanca za davek oziroma deležih družbenika.

(3) V primerih, ko davčni organ zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem, se sklep iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona šteje za začasni sklep za zavarovanje iz 119. člena tega zakona.

115. člen

(oseba, ki je dolžna zagotoviti zavarovanje)

(1) Zavarovanje mora zagotoviti zavezanec za davek razen, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni organ na zahtevo zavezanca za davek dovoli, da zavarovanje namesto njega predloži tudi tretja oseba.

116. člen

(oseba, ki ni dolžna zagotoviti zavarovanja)

Ne glede na 111. in 113. člen tega zakona se zavarovanje izpolnitve ali zavarovanje plačila davčne obveznosti ne zahteva, če je zavezanec za davek neposredni uporabnik državnega proračuna v skladu s predpisom, ki ureja javne finance.

117. člen

(vrste instrumentov zavarovanja)

(1) Instrumenti zavarovanja iz 1. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona so:

1. bančna garancija brez ugovora na prvi poziv, ki jo izda banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;
2. garantno pismo zavarovalnice, ki ga izda zavarovalnica, ki jo kot garanta prizna davčni organ;
3. cirkulirani certificirani ček, če je trasat takega čeka banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;
4. avalirana menica, če jo je avalirala banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;
5. gotovinski polog.

(2) Davčni organ lahko, na zahtevo zavezanca za davek, sprejme tudi druge instrumente zavarovanja, če ti instrumenti na enakovreden način zagotavljajo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti.

(3) Davčni organ lahko za isto davčno obveznost zahteva predložitev samo enega ustreznega instrumenta zavarovanja. Šteje se, da je predloženi instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti v celoti.

(4) Če davčni organ s sklepom iz 111. člena tega zakona kot vrsto zavarovanja zahteva predložitev instrumenta zavarovanja, zavezanec za davek lahko prosto izbere instrument zavarovanja iz prvega odstavka tega člena, pri čemer lahko davčni organ predlagani instrument zavarovanja zavrne, če meni, da le-ta ne zagotavlja izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti na zanesljiv način.

117.a člen

(pridobitev zastavne pravice)

(1) S sklepom za zavarovanje lahko davčni organ v primerih iz drugega odstavka 111. člena tega zakona odredi:

1. vpis zastavne pravice na deležu družbenika v družbi;

2. predznambo zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici, vknjiženi na nepremičnini.

(2) Sklep za zavarovanje, s katerim se odredi vpis zastavne pravice na deležu družbenika v družbi, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpiše v predpisan register.

(3) Sklep za zavarovanje, s katerim se odredi predznamba zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici, vknjiženi na nepremičnini, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, ki predznambo po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo.

(4) Davčni organ mora najpozneje v dveh mesecih po izvršljivosti odločbe sodišču predlagati vknjižbo zastavne pravice v vrstnem redu predznamovane pravice.

118. člen

(garant)

(1) Banka oziroma zavarovalnica, ki nastopa v vlogi garanta, se mora pisno zavezati, da bo solidarno z zavezancem za davek poravnala zavarovano davčno obveznost, ki zapade v plačilo.

(2) Davčni organ lahko zavrne odobritev predlaganega garanta, če meni, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih.

119. člen

(začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 160. člena tega zakona;

2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepove, sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali

3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolagati z njegovimi nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah, ter premičninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. člen in 178. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpišeta v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(6) Na podlagi začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ v sklepu vsebovano omejitev ali prepoved nemudoma vpiše v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin oziroma vloži zahtevo za vpis v slovenski ladijski register ali register zrakoplovov Republike Slovenije. Upravljavec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.

(7) Omejitev ali prepoved iz prejšnjega odstavka davčni organ izbriše iz registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin po uradni dolžnosti ali na predlog zavezanca za davek. Zaznamba iz slovenskega ladijskega registra ali registra zrakoplovov Republike Slovenije se izbriše na predlog davčnega organa ali zavezanca za davek upravljavcema tega registra. Zavezanec za davek predlogu za izbris iz slovenskega ladijskega registra ali registra zrakoplovov Republike Slovenije priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

120. člen

(dodatno ali novo zavarovanje oziroma nadomestitev že sprejetega zavarovanja)

(1) Če davčni organ ugotovi, da predloženi instrument zavarovanja ne zagotavlja ali ne zagotavlja več na zanesljiv način ali popolnoma izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih, zahteva da zavezanec za davek zagotovi dodatno zavarovanje, ali da prvotno zavarovanje nadomesti z novim.

(2) Če zakon o obdavčenju ne določa drugače, zavezanec za davek lahko predlaga davčnemu organu, da se že predloženo zavarovanje ali začasni sklep, nadomesti z novim oziroma predloži instrument zavarovanja. Davčni organ odobri zamenjavo oziroma nadomestitev zavarovanja, če oceni, da je tudi novo zavarovanje ustrezno. V tem primeru davčni organ razveljavi oziroma vrne prvotno zavarovanje šele potem, ko začne učinkovati novo zavarovanje.

121. člen

(veljavnost zavarovanja)

(1) Zavarovanje velja do dneva izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena rok veljavnosti instrumenta zavarovanja iz prvega odstavka 117. člena in 117.a člena tega zakona ne more biti krajši od treh mesecev oziroma roka, v katerem mora biti izpolnjena oziroma plačana davčna obveznost, podaljšanega za 60 dni.

122. člen

(sprostitev zavarovanja)

(1) Zavarovanje se ne more sprostiti, dokler davčna obveznost, za izpolnitev ali plačilo katere je bilo to zavarovanje predloženo, ne ugasne, ali dokler bodoča davčna obveznost še lahko nastane. Ko davčna obveznost ugasne ali ne more več nastati, davčni organ zavarovanje nemudoma sprosti.

(2) Če izpolnitev ali plačilo davčne obveznosti delno ugasne ali v določenem delu ne more več nastati, se zagotovljeno zavarovanje na zahtevo upravičene osebe delno sprosti, razen če zadevni znesek tega ne upravičuje.

123. člen

(poplačilo iz sredstev zavarovanja)

Če zavezanec za davek ne izpolni oziroma ne plača davčne obveznosti v predpisanem roku, davčni organ unovči predloženi instrument zavarovanja. Zavezancu za davek se v primeru unovčitve gotovinskega pologa kot instrumenta zavarovanja ne zaračunajo obresti po 96. členu tega zakona (zamudne obresti).

124. člen

(podrobnejši predpisi)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve instrumenta zavarovanja, kriterije za določitev njegove višine ter način sprostitve in unovčitve instrumenta zavarovanja.

5. podpoglavje
Zastaranje

125. člen

(zastaranje)

(1) Pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti. V primeru odmere na podlagi napovedi pravica do odmere zastara glede na dan, ko bi bilo treba davek napovedati.

(2) Pravica do odmere davka na dediščine zastara v petih letih od pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Pravica do izterjave davka zastara v petih letih od dneva, ko bi ga bilo treba plačati. V primeru naknadno ugotovljene obveznosti v davčnem nadzoru, teče relativni rok zastaranja pravice do izterjave davka od dneva izvršljivosti odmerne odločbe.

(4) Pravica zavezanca za davek do vračila plačanega davka, ki ga ni bil dolžan plačati, zastara v petih letih od dneva, ko ga je plačal, oziroma od pridobitve pravnega naslova, s katerim je bilo ugotovljeno, da ga ni bil dolžan plačati. Pravica do vračila presežka DDV zastara v petih letih od predložitve obračuna DDV, v katerem je bil ugotovljen presežek DDV.

Opomba: Dopolnjeni četrti odstavek 125. člena zakona, ki se nanaša na pravico do vračila presežka DDV, se uporablja za obračune DDV, v katerih je bil ugotovljen presežek DDV in ki so predloženi po uveljavitvi ZDavP-2O.

126. člen

(pretrganje in zadržanje zastaranja)

(1) Tek zastaranja pravice do odmere davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom odmere davka in o katerem je zavezanec za davek obveščen.

(2) Tek zastaranja pravice do izterjave davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom davčne izvršbe in o katerem je bil dolžnik obveščen.

(3) Tek zastaranja pravice do vračila plačanega davka ali do vračila presežka DDV pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa ali vsako dejanje, ki ga zavezanec za davek opravi pri davčnem organu z namenom, da doseže vračilo davka.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 126. člena zakona, ki se nanaša na pretrganje zastaranja pravice do vračila presežka DDV, se uporablja za obračune DDV, v katerih je bil ugotovljen presežek DDV in ki so predloženi po uveljavitvi ZDavP-2O.

(4) Po pretrganju začne zastaranje znova teči in se čas, ki je pretekel pred pretrganjem, ne šteje v zastaralni rok, ki ga določa ta zakon.

(5) Zastaranje pravice do odmere davka se zadrži za čas postopka skupnega dogovarjanja. Čas, ki je pretekel pred zadržanjem, se všteje v zastaralni rok, ki ga določa ta zakon.

Opomba: Novi peti odstavek 126. člena zakona, ki se nanaša na zastaranje pravice do odmere davka, se uporablja za vse zadeve, glede katerih je postopek skupnega dogovarjanja ob uveljavitvi ZDavP-2O v teku.

(6) Zastaranje pravice do izterjave se zadrži za čas, ko davčni organ zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov ne more opraviti davčne izvršbe. Čas, ki je pretekel pred zadržanjem, se všteje v zastaralni rok, ki ga določa ta zakon.

(7) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do odmere in izterjave, davčna obveznost preneha, ko poteče deset let od dneva, ko je zastaranje pravice do odmere ali zastaranje pravice do izterjave prvič začelo teči, razen če je bilo zastaranje pravice do odmere in izterjave zadržano. V tem primeru se čas zadržanja ne šteje v čas zastaralnega roka.

(8) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do vračila davka, za davčni organ obveznost za vračilo davka preneha, ko poteče deset let od dneva, ko bi moral biti davek vrnjen, razen v primeru, ko je tožnik s tožbo uspel. V tem primeru se čas sodnih postopkov ne šteje v čas zastaralnega roka.

126.a člen

(poplačilo davčnega dolga, zavarovanega s hipoteko)

(1) Ne glede na določbo sedmega odstavka 126. člena tega zakona davčna obveznost, razen zamudnih obresti, ne preneha, če je davčni dolg zavarovan s hipoteko in če je pred potekom zastaranja pravice do izterjave vložen predlog za izvršbo na nepremičnino.

(2) Davčna obveznost iz prejšnjega odstavka preneha s poplačilom iz prodaje nepremičnine v izvršilnem postopku.

VIII. POGLAVJE
DAVČNI NADZOR

127. člen

(davčni nadzor)

(1) Davčni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem oziroma upoštevanjem zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Davčni nadzor obsega:

1. davčni nadzor davčnih obračunov;
2. davčni nadzor posameznega področja poslovanja in
3. davčni inšpekcijski nadzor.

128. člen

(načela davčnega nadzora)

(1) Davčni nadzor se opravlja tako v korist kot v breme zavezanca za davek.

(2) Davčni nadzor se mora nanašati predvsem na tista dejstva in okoliščine, ki lahko vplivajo na povečanje ali zmanjšanje davčne obveznosti, ali ki vplivajo na prenos davčne obveznosti med davčnimi obdobji.

129. člen

(davčni nadzor davčnih obračunov)

(1) Nadzor obračunov davka obsega:

1. nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov davka in
2. nadzor predloženih obračunov davka.

(2) V nadzoru po 1. točki prejšnjega odstavka davčni organ preverja, ali so zavezanci za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju predložili davčni obračun.

(3) V nadzoru po 2. točki prvega odstavka tega člena davčni organ:

1. preverja popolnost, pravočasnost, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka;

2. primerja podatke v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu;

3. primerja podatke v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(4) Če davčni organ pri opravljanju nadzora iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da obračun davka ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna davka izhajajo možne nepravilnosti, zavezanca za davek povabi, lahko tudi po telefonu, da v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo.

(5) O ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih se v postopku nadzora po tem členu sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v desetih dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno. Zapisnika se ne sestavi, če zavezanec za davek v skladu s prejšnjim odstavkom nepravilnosti odpravi.

(6) Po poteku roka za pripombe iz prejšnjega odstavka davčni organ odmeri davek z odmerno odločbo po 84. členu tega zakona ali z odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davka, davčni organ izda sklep o ustavitvi postopka.

(7) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ opravi davčni nadzor posameznega področja poslovanja, o čemer izda sklep, ali davčni inšpekcijski nadzor.

130. člen

(davčni nadzor posameznega področja poslovanja)

(1) Davčni nadzor posameznega področja poslovanja obsega nadzor posameznih dejanj zavezanca za davek za določeno področje poslovanja.

(2) Če davčni organ pri opravljanju davčnega nadzora po tem členu ugotovi nepravilnosti, sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek.

(3) K zapisniku iz prejšnjega odstavka lahko zavezanec za davek da pripombe v desetih dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(4) Če so v postopku nadzora po tem členu ugotovljene nepravilnosti, davčni organ izda odmerno odločbo po 84. členu tega zakona ali odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(5) Če v postopku nadzora po tem členu niso ugotovljene nepravilnosti, davčni organ izda sklep o ustavitvi postopka.

(6) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba poslovanje zavezanca za davek dodatno raziskati na več področjih poslovanja zavezanca za davek oziroma v zvezi z enim ali več davkov za eno ali več obdobij, lahko davčni organ opravi davčni inšpekcijski nadzor.

131. člen

(črtan)

132. člen

(davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor obsega nadzor dveh ali več področij poslovanja oziroma nadzor enega ali več davkov za eno ali več obdobij.

(2) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša na vsa dejstva, ki so pomembna za obdavčenje.

133. člen

(časovno obdobje davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je dopusten do zastaranja pravice do odmere davka.

(2) Pri velikih gospodarskih družbah se davčni inšpekcijski nadzor praviloma nadaljuje od zadnjega davčnega obdobja, za katerega je bil opravljen predhodni davčni inšpekcijski nadzor.

(3) Pri pravnih osebah, ki niso velike gospodarske družbe, in pri fizičnih osebah, ki opravljajo neodvisno samostojno dejavnost, obsega davčni inšpekcijski nadzor največ tri predhodna davčna obdobja, če gre za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, oziroma največ 36 mesecev, če gre za davčno obdobje, ki ni enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko razširi tudi na druga obdobja oziroma druge vrste davka, če obstaja sum zmanjšanja davčne obveznosti zaradi neplačila davkov.

134. člen

(načelo izbire za davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravi na podlagi objektivnih kriterijev, ki morajo upoštevati načelo enakomernega inšpekcijskega nadziranja vseh zavezancev za davek in načelo pomembnosti davka, ki ga zavezanec za davek prispeva v javnofinančnih prihodkih.

Objektivni kriteriji so pripravljeni zlasti na podlagi statističnih metod, naključnega izbora in predhodnih ugotovitev v postopkih nadzora.

(2) Na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka davčni organ pripravi letni načrt inšpekcijskega nadzora, ki je sestavljen zlasti po velikosti in statusu zavezancev za davek, vrsti davka ter vrsti inšpekcijskega nadzora glede na obseg nadzora. Letni načrt je podlaga za izbor zavezancev za davek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko v letni načrt vključi tudi davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancih za davek na predlog pristojnih državnih organov na podlagi ugotovitev iz njihovih delovnih področij, ali če to narekujejo ugotovitve v postopku davčnega nadzora.

(4) Zavezanec za davek nima pravice zahtevati določenega načina izbora.

135. člen

(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se v primeru, če bi bil ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora začne, ko inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;

2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;

3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

136. člen

(črtan)

137. člen

(kraj in čas davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnih prostorih zavezanca za davek, ki opravlja dejavnost, lahko pa tudi v poslovnih prostorih, kjer se zanj vodijo oziroma

hranijo poslovne knjige in druge evidence, če se te ne vodijo oziroma hranijo pri njem, oziroma v prostorih pooblaščenca, ki ga je določil zavezanec za davek. Za ta namen mora dati zavezanec za davek na razpolago primeren delovni prostor in potrebne pripomočke.

(2) Če poslovni prostor ni primeren za opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ali če obstajajo drugi razlogi, kot na primer narava dejavnosti zavezanca za davek, se inšpekcijski nadzor lahko na predlog zavezanca za davek, ali po odločitvi davčnega organa, opravlja v prostorih davčnega organa.

(3) Davčni inšpekcijski nadzor se ne opravlja v stanovanjskih prostorih, ki jih zavezanec za davek ni določil kot svoj sedež ali poslovni prostor.

(4) Če zavezanec za davek, njegov zastopnik ali pooblaščenec ali zaposleni pri zavezancu za davek ovira pooblaščeno osebo pri pregledu, lahko uradna oseba zahteva, da se le-ta odstrani.

(5) Če uradna oseba pri opravljanju nalog davčnega inšpekcijskega nadzora naleti na fizični odpor, ali če tak odpor pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

(6) Policisti nudijo pomoč pooblaščenim osebam v skladu z zakonom, ki ureja policijo.

(7) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnem delovnem času. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi izven poslovnega delovnega časa, če:

1. zavezanec za davek na to pristane, ali

2. je to nujno potrebno zaradi namena davčnega inšpekcijskega nadzora.

138. člen

(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje.

(2) Uradna oseba na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora opozori zavezanca za davek, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil.

139. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

140. člen

(zapisnik)

(1) Davčni organ v desetih dneh po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru sestavi zapisnik, ki ga vroči davčnemu zavezancu. Zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najpozneje v 30 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(2) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prvega odstavka tega člena predlaga nova dejstva in dokaze, vendar mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Nova dejstva in dokazi se upoštevajo le, če jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporablja prvi odstavek tega člena.

140.a člen

(predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, lahko v 30. dneh po vročitvi zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera znaša 5 % letno.

(2) Davčni zavezanec na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec lahko davčni obračun oziroma popravljen obračun iz prvega odstavka tega člena v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora predloži samo enkrat.

(4) Če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena, se davčni inšpekcijski postopek ustavi s sklepom. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

141. člen

(izdaja odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

(1) Po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru davčni organ izda odločbo o odmeri po 84. členu tega zakona oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(2) Od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora do izdaje odločbe ne sme preteči več kot šest mesecev, razen v primerih:

1. inšpiciranja povezanih oseb,

2. inšpiciranja zavezancev za davek, ki so zavezani k reviziji letnih poročil oziroma,

3. ugotavljanja davčne osnove z oceno,

4. ko zavezanec za davek davčnemu organu ne predloži dokumentacije, ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega inšpekcijskega nadzora ali ovira davčni inšpekcijski nadzor,

5. sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU.

(3) Iz razlogov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora, do izdaje odločbe ne sme preteči več kot devet mesecev.

(4) Iz razlogov iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena, omejitve iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo.

(5) Glede ugotovitev in dejanj, opravljenih v davčnem inšpekcijskem nadzoru, o katerih je bilo že pravnomočno odločeno, se nadzor ne more ponoviti.

TRETJI DEL
DAVČNA IZVRŠBA

I. POGLAVJE
SPLOŠNO

1. podpoglavje
Skupne določbe

142. člen

(načela davčne izvršbe)

(1) Davčni organ je dolžan uporabiti tista sredstva davčne izvršbe, ki so glede na okoliščine primera sorazmerna znesku davka, ki ga je treba izterjati.

(2) Pri opravljanju davčne izvršbe je davčni organ dolžan upoštevati osebno dostojanstvo zavezanca za davek, ki dolguje davek, in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna.

143. člen

(začetek davčne izvršbe)

(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih z zakonom, davčni organ začne davčno izvršbo.

(2) Davčni organ začne davčno izvršbo z izdajo sklepa o davčni izvršbi (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi).

144. člen

(predmet davčne izvršbe)

(1) Predmet davčne izvršbe je lahko vsako dolžnikovo premoženje ali premoženjska pravica, če ni z zakonom izvzeta iz davčne izvršbe. Če je izvršba na določeno premoženje ali premoženjsko pravico z zakonom omejena, je to premoženje ali premoženjska pravica lahko predmet izvršbe v delu, ki presega zakonsko določene omejitve.

(2) Za izterjavo davka je dovoljeno seči tudi na vse vrste posojil in predplačil, ki jih dolžnik prejme od tretjih oseb.

145. člen

(izvršilni naslovi)

(1) Davčna izvršba se opravi na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Izvršilni naslovi iz prvega odstavka tega člena so:

1. izvršljiva odločba o odmeri davka;
2. izvršljiv obračun davka;
3. izvršljiva tuja odločba, ali drug ustrezen akt, ki ima naravo izvršilnega naslova, in ga davčni organ prejme v izvršbo na podlagi četrtega dela tega zakona;
4. izvršljiv sklep davčnega organa;
5. izvršljiv plačilni nalog;
6. izvršljiva odločba o prekršku;
7. izvršljiva sodba sodišča, izdana v zadevah prekrškov;
8. izvršljiv sklep sodišča, izdan v zadevah prekrškov;
9. seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek davka in zamudnih obresti za vsako vrsto davka posebej;
10. izvršljiv sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave v delu, ki se nanaša na davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek;
11. izvršljiv notarski zapis, s katerim je bila v zavarovanje plačila davčne obveznosti ustanovljena zastavna pravica na premičnini, denarni terjatvi ali vrednostnih papirjih.

(3) Obračun davka postane izvršljiv, ko poteče rok za plačilo davka po obračunu davka, ki je predpisan z zakonom.

146. člen

(izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je izvršilni naslov odločba, sklep, plačilni nalog ali druga listina, opremljena s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda organ, pristojen za odmero te obveznosti (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj izvršbe).

(2) Izvršilni naslov za obveznosti iz prejšnjega odstavka je tudi seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezni izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek obveznosti in zamudnih obresti za vsako vrsto obveznosti posebej.

(3) Če je od terjatev, ki jih predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu v izterjavo, treba obračunati tudi zamudne obresti, mora predlagatelj izvršbe obračunati zamudne obresti do dneva izdaje predloga. K predlogu mora priložiti obračun zamudnih obresti. Od dneva izdaje predloga davčni organ obračuna zamudne obresti po davčnih predpisih.

(4) Predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu predlog za izvršbo v elektronski obliki. Podatke, ki morajo biti vsebovani v predlogu, ter podrobnejši način izmenjave podatkov predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Če se podatki za izvršbo pošiljajo v elektronski obliki, je predlagatelj izvršbe odgovoren, da pošilja le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove. Predlagatelj izvršbe mora davčnemu organu na njegovo zahtevo takoj poslati kopijo izvršilnega naslova.

146.a člen

(izvršba zoper univerzalnega pravnega naslednika oziroma drugo osebo, ki odgovarja za obveznosti dolžnika neposredno na podlagi zakona)

(1) Davčna izvršba se na podlagi izvršilnega naslova iz 145. oziroma 146. člena tega zakona lahko opravi tudi zoper osebo, ki v izvršilnem naslovu ni opredeljena kot dolžnik, če gre za univerzalnega pravnega naslednika dolžnika oziroma za drugo osebo, ki odgovarja za obveznosti dolžnika neposredno na podlagi zakona.

(2) Odgovornost osebe iz prejšnjega odstavka se dokazuje s pravnomočnim sklepom o dedovanju, z izpisom iz sodnega registra oziroma z drugo javno ali po zakonu overjeno listino, ki dokazuje, da je obveznost prešla z dolžnika na to osebo.

147. člen

(seznam premoženja)

(1) Davčni organ sme zaradi oprave davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolžnik predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju (v nadaljnjem besedilu: seznam premoženja).

(2) Dolžnik mora na seznamu premoženja iz prvega odstavka tega člena navesti:

1. celotno premoženje dolžnika;

2. vsa odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka, z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb, oziroma v korist zakonca oziroma osebe, s katero dolžnik živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do vključno četrtega kolena, ali sorodnika v svaštvu do vključno četrtega kolena;

3. vsa neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril ali daril iz hvaležnosti, če so sorazmerna premoženjskim možnostim dolžnika, izvršena v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka.

(3) Dolžnik mora predložiti seznam premoženja v roku, ki mu ga določi davčni organ. Davčni organ mora dolžnika opozoriti na posledice, če ne predloži seznama premoženja, oziroma ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju.

148. člen

(poroštvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika, se ta izterja iz premoženja povezanih oseb, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne pridobile od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Davek se lahko izterja tudi od druge osebe, na katero je bila prenesena dejavnost dolžnika izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka.

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

(2) Davek se lahko izterja tudi od članov kmečkega gospodinjstva, če ugotavlja davčno osnovo v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2, za katere se v skladu z 69. členom ZDoh-2 šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost ali so lastniki osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ali so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti. Ta odstavek se uporablja za davke, ki se nanašajo na osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, drugo kmetijsko dejavnost ter dopolnilno dejavnost kmečkega gospodinjstva, razen za poračun dohodnine na letni ravni, če kmečko gospodinjstvo ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član, za katerega se šteje: zakonec dolžnika ali oseba, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, prednik ali potomec dolžnika ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji.

(4) Poleg oseb iz prejšnjega odstavka, sta povezani osebi tudi:

- pravni osebi, ki sta povezani v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima ena pravna oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v drugi pravni osebi ali obvladuje drugo pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;

- pravni osebi, če imajo iste pravne osebe, fizične osebe ali njihovi družinski člani v obeh pravnih osebah neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;

- pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če ima fizična oseba, ki opravlja dejavnost ali njen družinski član v pravni osebi najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali obvladuje pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;

- pravna oseba in njen družbenik, član organa vodenja ali nadzora in njihov družinski član.

(5) Davek se izterja iz premoženja povezane osebe, ki je imela ta položaj v času pridobitve premoženja.

(6) Če je dolžnik z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, v dveh letih od dejanja za odplačne pravne posle in petih letih od dejanja za neodplačne pravne posle.

(7) Davčni organ izda odločbo, s katero odloči o izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena in o odgovornosti poroka za plačilo davka.

(8) Pritožba ne zadrži učinkovanja odločbe iz prejšnjega odstavka. Odločba o odgovornosti poroka za plačilo davka v povezavi z izvršilnim naslovom, ki se glasi na dolžnika, je podlaga za začetek davčne izvršbe zoper poroka.

149. člen

(znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne)

Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka, razen v primeru iz 146. člena tega zakona, ne presega 25 eurov.

150. člen

(črta)

151. člen

(sestavine izreka sklepa o izvršbi)

Izrek sklepa o izvršbi mora vsebovati:

1. osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež dolžnika;

2. davčno številko dolžnika;

3. izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;

4. znesek davka in pripadajoče obresti;

5. sredstvo in predmet davčne izvršbe;

6. stroške davčne izvršbe;

7. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež delodajalca oziroma izplačevalca dohodkov, ponudnika plačilnih storitev v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika;

8. državo rezidentstva, njegovo identifikacijsko številko ali rojstne podatke, če je dolžnik tujec.

152. člen

(stroški davčne izvršbe)

(1) Dolžnik plača vse stroške davčne izvršbe.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena stroške davčne izvršbe, ki ni bila upravičena, plača davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi. V tem primeru davčni organ povrne dolžniku stroške davčne izvršbe v 30 dneh od dneva, ko je ugotovil, da izvršba ni bila upravičena.

(3) Šteje se, da izvršba ni bila upravičena, če v času izdaje sklepa o davčni izvršbi niso bili izpolnjeni pogoji za začetek davčne izvršbe po tem zakonu.

(4) V primeru izterjave obveznosti iz 156. člena tega zakona nosi stroške neupravičene izvršbe predlagatelj izvršbe.

(5) Minister, pristojen za finance, določi višino stroškov davčne izvršbe.

153. člen

(odlog davčne izvršbe)

(1) Če je davčni organ ali drug pristojni organ, v skladu s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, pred začetkom davčne izvršbe dolžniku dovolil odlog oziroma obročno plačilo davka, se šteje, da je za čas odloga oziroma obročnega plačila odložen tudi začetek davčne izvršbe.

(2) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je za odločanje o odlogu davčne izvršbe pristojen predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona.

154. člen

(zadržanje davčne izvršbe)

(1) Davčni organ s sklepom zadrži že začeti postopek davčne izvršbe za čas:

1. ko je dolžniku dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka v skladu s tem zakonom, z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, in sicer za čas odloga oziroma obročnega plačevanja,

2. do vročitve odločbe oziroma sklepa o pritožbi iz četrtega odstavka 157. člena tega zakona oziroma do pravnomočnosti akta, izdanega v postopku iz tretjega odstavka 158. člena tega zakona, oziroma do odločitve o zadevi, če izpodbijanje akta iz 240. člena tega zakona zadrži izvršbo.

(2) Posamezna dejanja, ki so bila izvršena pred zadržanjem postopka davčne izvršbe, razen rubeža na dolžnikove denarne prejemke in dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah, ostanejo v veljavi.

155. člen

(ustavitev davčne izvršbe)

(1) Davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika s sklepom v celoti ali delno ustavi davčno izvršbo, če:

1. je davek plačan;
2. davčna izvršba ni dovoljena;
3. se davčna izvršba opravi proti komu, ki ni dolžnik, porok ali garant;
4. predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona ali organ države prosilke v primerih iz četrtega dela tega zakona umakne zahtevo za izvršbo;
5. je pravnomočno odpravljen, spremenjen ali razveljavljen izvršilni naslov ali razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti;
6. je pravica do davčne izvršbe zastarala;
7. davek, ki se izterjuje, ugasne na drug način.

(2) Davčni organ s sklepom o ustavitvi davčne izvršbe odpravi oziroma razveljavi že izvršena dejanja v postopku davčne izvršbe.

156. člen

(uporaba tega dela zakona)

Davčni organ postopa v skladu s tem delom zakona tudi, kadar na podlagi zakonskega pooblastila opravlja izvršbo drugih denarnih nedavčnih obveznosti.

2. podpoglavje
Pravna sredstva

157. člen

(pritožba zoper sklep o izvršbi)

(1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.

(2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.

(3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.

(5) Če se pritožbi ne ugodi, se za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno.

(6) Če se pritožbi ne ugodi, se za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

(7) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

158. člen

(ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi)

(1) Kdor izkaže za verjetno, da ima na predmetu davčne izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi. Ugovor se lahko vloži do konca davčne izvršbe.

(2) Če davčni organ oceni, da pravica osebe iz prejšnjega odstavka, ki preprečuje izvršbo, ni verjetno izkazana, napoti to osebo, da v 8 dneh od vročitve sklepa iz šestega odstavka tega člena pri sodišču vloži tožbo zoper davčni organ da je davčna izvršba na predmet izvršbe nedopustna. Če oseba ne predloži dokaza o vložitvi tožbe, se davčna izvršba nadaljuje.

(3) Z vložitvijo tožbe iz prejšnjega odstavka se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče o tožbi po tem členu odloča prednostno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ lahko proda sporne zarubljene stvari pred zaključkom postopka pred sodiščem, če:

- gre za hitro pokvarljivo blago;
- je hramba povezana z nesorazmernimi stroški ali
- se vrednost premičnine zmanjšuje.

(5) Davčni organ mora pred prodajo od osebe iz prvega odstavka tega člena pridobiti izjavo glede prodaje. Če se ta s prodajo ne strinja, ji lahko dovoli položitev varščine ter določi pogoje zanjo.

(6) Davčni organ odloči o ugovoru s sklepom.

(7) Davčni organ tretji osebi povrne prejeto kupnino z zamudnimi obrestmi po določbah zakona, ki ureja obligacijska razmerja, o neupravičeni pridobitvi, če je s pravnomočno sodno odločbo ugotovljena lastninska pravica tretje osebe na premičnini, prodani po četrtem odstavku tega člena.

II. POGLAVJE
DAVČNA IZVRŠBA NA DOLŽNIKOVE DENARNE PREJEMKE, DENARNA SREDSTVA IN NA DOLŽNIKOVE DENARNE TERJATVE

1. podpoglavje
Izvzetje in omejitve predmetov davčne izvršbe

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;

2. invalidnina za telesno okvaro po predpisih o invalidskem zavarovanju;

3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;

4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;

5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;

6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov;

7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dohodek pri prejemniku tega prejemka;

8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;

10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;

11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na podlagi predpisov, ki urejajo odpravo naravnih nesreč;

12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29

/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96 /13, 29/14 – odl. US in 50/14);

13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;

14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije, razen nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;

16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide;

17. denarna sredstva, prejeta iz naslova vključenosti osebe v ukrepe na področju socialnega varstva, po zakonu, ki ureja socialno varstvo;

18. denarna sredstva, prejeta iz naslova opravljanja dela v splošno korist po zakonu, ki ureja probacijo;

19. denarna sredstva, prejeta iz naslova povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

160. člen

(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke)

(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(2) Samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost mora pri davčni izvršbi ostati znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če pa preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(3) Upravičenost do višje omejitve zaradi preživljanja družinskega člana ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu, izkazuje dolžnik z javno listino pri izvrševalcu sklepa o izvršbi.

(4) Na dolžnikove denarne prejemke se lahko poseže z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejemke za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezni mesec.

160.a člen

(nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

Če izvrševalec sklepa o izvršbi dolžniku zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, tega nadomestila ne sme poravnati iz prejemkov, ki so po 159. členu tega zakona iz izvršbe izvzeti, v primeru izvršbe na prejemke, na katere je po 160. členu tega zakona izvršba omejena, pa ne iz zneska, ki ne presega višine 76% minimalne plače.

2. podpoglavje
Davčna izvršba na denarne prejemke dolžnika

161. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarne prejemke vroči davčni organ dolžniku in delodajalcu oziroma izplačevalcu prejemkov.

162. člen

(rubež denarnih prejemkov)

(1) Na podlagi sklepa o izvršbi se na dan vročitve sklepa delodajalcu oziroma izplačevalcu opravi rubež denarnih prejemkov.

(2) S sklepom iz 161. člena tega zakona se dolžniku zarubi del denarnih prejemkov do višine dolgovanega davka, pri čemer se upoštevajo izvzetja in omejitve iz 159. in 160. člena tega zakona, in delodajalcu oziroma izplačevalcu prepove njihovo izplačilo. Delodajalcu oziroma izplačevalcu se prav tako naloži, da del denarnih prejemkov, ki je naveden v sklepu o izvršbi, vplača oziroma vplačuje na predpisane račune do poplačila dolgovanega davka.

(3) Sklep o izvršbi se nanaša tudi na povečanje denarnih prejemkov, do katerega je prišlo po vročitvi sklepa.

163. člen

(sprememba delodajalca oziroma izplačevalca)

Če dolžnik ne prejema več denarnih prejemkov pri delodajalcu oziroma izplačevalcu, kateremu je bil vročen sklep o izvršbi, mora delodajalec oziroma izplačevalec o tem takoj obvestiti davčni organ.

164. člen

(ugovor delodajalca oziroma izplačevalca)

(1) Delodajalec oziroma izplačevalec lahko pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi, ugovarja zoper sklep o izvršbi v osmih dneh po njegovem prejemu, in sicer samo iz razloga, da dolžnik pri njem ne prejema denarnih prejemkov.

(2) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(4) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

165. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek do višine rubljivih denarnih prejemkov izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da davek v 15 dneh plača na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko delodajalec oziroma izplačevalec pritoži v osmih dneh od vročitve.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrti odstavek 164. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper delodajalca oziroma izplačevalca, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

3. podpoglavje
Davčna izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah

166. člen

(vročitev sklepa o izvršbi, pravnih aktov in dokumentov)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva, oziroma odprte račune.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Sklep o izvršbi iz prvega odstavka tega člena se bankam oziroma hranilnicam vroči prek informacijskega sistema za vročanje sklepov o izvršbi, ki ga upravlja davčni organ (v

nadaljnjem besedilu: informacijski sistem za vročanje). Sklep se vroči v obliki overjene elektronske kopije sklepa (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi v elektronski obliki). Elektronsko kopijo sklepa overi informacijski sistem za vročanje z varnim elektronskim podpisom davčnega organa.

(4) Davčni organ vroči sklep o izvršbi v elektronski obliki tako, da ga pošlje v informacijski sistem za vročanje. Banka oziroma hranilnica prevzame sklep o izvršbi v elektronski obliki, tako da z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom podpiše vročilnico. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga davčni organ do 12. ure delovnega dne pošlje v informacijski sistem za vročanje, se šteje za vročenega ob 12. uri tega dne. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga davčni organ pošlje v informacijski sistem za vročanje po 12. uri, se šteje za vročenega banki oziroma hranilnici naslednji delovni dan na način, kot je to urejeno v tem členu.

(5) Banka oziroma hranilnica mora sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki je vročen po prejšnjem odstavku, izvršiti najpozneje do 17. ure.

(6) Davčni organ preko informacijskega sistema za vročanje vroča banki oziroma hranilnici tudi druge pravne akte in pošilja dokumente, izdane v postopku davčne izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah.

(7) Banka oziroma hranilnica davčnemu organu v zvezi s prejetim sklepom o izvršbi pošlje v informacijski sistem za vročanje dokumente in druge informacije o izvajanju davčne izvršbe.

(8) Banka oziroma hranilnica lahko določi drugo banko oziroma hranilnico kot pooblaščenko za vročitve sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov in dokumentov po tem členu.

(9) Minister, pristojen za finance, za uporabo v informacijskem sistemu za vročanje podrobneje predpiše vsebino, obliko in način vročanja sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov, dokumentov in informacij iz šestega in sedmega odstavka tega člena. Pred sprejetjem predpisa iz prejšnjega stavka pridobi minister soglasje informacijskega pooblaščenca glede ustreznosti zavarovanja osebnih podatkov v informacijskem sistemu za vročanje in sorazmernosti obdelave osebnih podatkov glede na druge pravne akte, dokumente in informacije.

(10) Če zaradi tehničnih težav informacijskega sistema za vročanje ni mogoče vročanje po tem členu, se vročitev sklepa o izvršbi, drugih pravnih aktov in dokumentov v izvirni fizični obliki opravi v skladu s 85. členom tega zakona.

167. člen

(rubež in prenos sredstev)

(1) Davčna izvršba na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik na računih pri bankah oziroma hranilnicah, se opravi tako, da se s sklepom o izvršbi banki oziroma hranilnici naloži, da na dan prejema sklepa zarubi dolžnikova denarna sredstva do višine davka, navedenega v sklepu o izvršbi, in prenese dolžnikova denarna sredstva na predpisane račune.

(2) V primeru, da ima dolžnik račune pri več bankah oziroma hranilnicah, pošlje davčni organ sklep o izvršbi vsem tem bankam oziroma hranilnicam, ki morajo dolžnikova denarna sredstva zarubiti do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi in jih takoj prenesti na račun dolžnika pri banki oziroma hranilnici, ki je v sklepu o izvršbi navedena prva.

(3) Ko banka oziroma hranilnica, ki je prva navedena v sklepu o izvršbi, po prejemu sredstev v skladu z drugim odstavkom tega člena ugotovi, da sredstva na računu dolžnika zadostujejo za izvršitev sklepa o izvršbi, obvesti ostale banke oziroma hranilnice, da prenehajo z nadaljnjim rubežem denarnih sredstev. O tem nemudoma obvesti tudi davčni organ in izvrši prenos sredstev na predpisane račune v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena lahko davčni organ naslovi sklep o izvršbi le na banke oziroma hranilnice, pri katerih obstaja največja možnost za poplačilo davka.

168. člen

(sporočanje podatkov v zvezi z nezmožnostjo izvrševanja sklepa o izvršbi in obveznost banke oziroma hranilnice, če sklepa ni mogoče pravočasno izvršiti)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi na dolžnikovem računu ni nobenega rubljivega priliva denarnih sredstev ali če se račun dolžnika zapre, banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, ki je izdal sklep.

(3) Če ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici denarna sredstva, s katerimi ne more razpolagati, banka oziroma hranilnica na dan prejema sklepa o izvršbi zarubi dolžnikova denarna sredstva, davčni organ pa obvesti o višini sredstev in datumu sprostitve. Banka oziroma hranilnica poplača davčni dolg z dnem, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati z denarnimi sredstvi.

(4) Banka oziroma hranilnica mora v osmih dneh po prejemu sklepa obvestiti davčni organ, da dolžnik pri njej na dan prejema sklepa nima odprtega računa oziroma denarnih sredstev, s katerimi ne more razpolagati.

169. člen

(črtan)

170. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek do višine rubljivih denarnih sredstev dolžnika izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži banki oziroma hranilnici, da davek v 15 dneh plača na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko banka oziroma hranilnica pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni organ s sklepom odloži začetek davčne izvršbe zoper banko oziroma hranilnico, če oceni, da bi bilo pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena mogoče ugoditi.

171. člen

(smiselna uporaba določb)

166. do 170. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za davčno izvršbo na dolžnikove denarne terjatve do ponudnikov plačilnih storitev.

4. podpoglavje
Davčna izvršba na druge denarne terjatve dolžnika

172. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarno terjatev dolžnika davčni organ vroči dolžniku in dolžnikovemu dolžniku.

173. člen

(rubež denarnih terjatev)

(1) S sklepom o izvršbi se dolžniku zarubi terjatev, ki jo ima do svojega dolžnika do višine njegovega davka, dolžnikovemu dolžniku pa naloži, da zarubljeni znesek terjatve plača na predpisane račune.

(2) Rubež denarnih sredstev se opravi z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen dolžnikovemu dolžniku.

174. člen

(ugovor dolžnikovega dolžnika)

(1) Dolžnikov dolžnik lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu, ki je izdal sklep.

(2) V svojem ugovoru dolžnikov dolžnik lahko ugovarja, da dolžniku ni dolžan, da je dolg pogojen, ali da dolg še ni dospel v plačilo in ne bo dospel v plačilo v enem letu od prejema sklepa.

(3) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(4) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(5) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

175. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če dolžnikov dolžnik ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži dolžnikovemu dolžniku, da v 15 dneh plača znesek, ki je enak znesku zarubljene terjatve, ki bi jo moral po sklepu o izvršbi plačati na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko dolžnikov dolžnik pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na peti odstavek 174. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper dolžnikovega dolžnika, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

III. POGLAVJE
DAVČNA IZVRŠBA NA PREMIČNINE

1. podpoglavje
Pristojnost

(črtano)

176. člen

(črtan)

2. podpoglavje
Oprostitve in omejitve glede predmeta davčne izvršbe

177. člen

(predmeti, izvzeti iz davčne izvršbe)

(1) Predmeti, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. obleka, obutev, perilo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari ter drugi predmeti za osebno rabo, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva;

2. hrana in kurjava, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

3. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku kmetu oziroma kmetici nujni za opravljanje kmetijske dejavnosti, ter seme za uporabo na njegovem gospodarstvu in krma za živino za štiri mesece;

4. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter slike oziroma fotografije družinskih članov;

5. medicinsko-tehnični pripomočki, ki so dolžniku potrebni za zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo in so opredeljeni v pravilih, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje;

6. gasilska zaščitna in reševalna oprema ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč.

(2) Poštna pošiljka ali poštno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, ne more biti predmet davčne izvršbe, dokler mu ni vročeno.

178. člen

(omejitve davčne izvršbe proti pravnim osebam in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost)

(1) Davčne izvršbe proti pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, ni mogoče izvršiti na stroje, orodje in druge delovne priprave, v kolikor so te stvari nujno potrebne dolžniku za opravljanje njegove dejavnosti, ter na surovine, polizdelke, namenjene za predelavo, in pogonsko gorivo, v kolikor ne presegajo količine, potrebne za trimesečno povprečno proizvodnjo.

(2) Če dolžnik davka ne plača v šestih mesecih od dneva zapadlosti, se davek ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko izterja tudi iz sredstev, s katerimi opravlja dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviti davčna izvršba iz dohodkov in drugega premoženja.

3. podpoglavje
Rubež, cenitev in prodaja premičnin

179. člen

(način davčne izvršbe na premičninah)

(1) Davčna izvršba na premičninah se opravi z rubežem, cenitvijo in s prodajo premičnin.

(2) Rubež, cenitev in prodajo premičnin opravi davčni organ, če ni s tem zakonom drugače določeno.

180. člen

(vročitev sklepa o izvršbi na premičninah)

(1) Pred začetkom rubeža davčni organ vroči dolžniku sklep o izvršbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi bil ogrožen namen davčne izvršbe. V tem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

181. člen

(rubež premičnin)

Zarubiti se smejo premičnine, ki so v lasti oziroma posesti dolžnika.

182. člen

(ugovor dolžnika, da so zarubljene premičnine last tretje osebe)

(1) Če dolžnik izjavi, da so zarubljene premičnine last tretje osebe, vendar za to nima dokazov, lahko uradna oseba zarubi tudi te premičnine.

(2) Uradna oseba mora opozoriti tretjo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premičnini. Izjavo dolžnika iz prvega odstavka tega člena in opozorilo iz prvega stavka tega odstavka je treba vpisati v zapisnik o rubežu.

(3) Če uradna oseba predloženi dokaz iz drugega odstavka tega člena ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti osebo, ki je dokaz predložila, da v osmih dneh vloži pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem v predpisanem roku, se davčna izvršba nadaljuje.

(4) Z vložitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče odloča o tožbi po tem členu prednostno.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ lahko proda sporne zarubljene stvari pred koncem postopka pred sodiščem, če:

- gre za hitro pokvarljivo blago;
- je hramba povezana z nesorazmernimi stroški ali
- se vrednost premičnine zmanjšuje.

(6) Davčni organ tretji osebi povrne prejeto kupnino z zamudnimi obrestmi po določbah zakona, ki ureja obligacijska razmerja, o neupravičeni pridobitvi, če je s pravnomočno sodno odločbo ugotovljena lastninska pravica tretje osebe na premičnini, prodani po prejšnjem odstavku.

183. člen

(rubež blaga, ki je predmet kršitev)

Če davčna obveznost nastane zaradi kršitev predpisov o obdavčenju, se za poplačilo tega davka zarubi blago, ki je predmet kršitve, vendar le, če to blago ni bilo zaseženo ali odvzeto v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, ali z drugim zakonom.

184. člen

(rubež)

(1) Z davčno izvršbo je mogoče seči na vse dolžnikove premičnine, razen na predmete, ki so iz davčne izvršbe izvzeti.

(2) Če dolžnik noče sam odpreti poslovnih prostorov ali drugih prostorov, namenjenih za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pokazati premičnine, ki se nahajajo v teh prostorih, sme uradna oseba v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, da bi se lahko opravil rubež.

(3) Če uradna oseba ne more sama opraviti rubeža, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko na podlagi sklepa davčnega organa zahteva pomoč policije, da jo zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč policije zahteva pri policijski postaji, ki je krajevno pristojna glede na kraj, kjer se opravlja rubež.

(4) Rubež premičnin pri dolžniku – fizični osebi se opravi v navzočnosti dolžnika ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu ni navzoč dolžnik ali član njegovega gospodinjstva.

(5) Rubež premičnin pri dolžniku – pravni osebi se opravi v navzočnosti zastopnika pravne osebe in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu zastopnik pravne osebe ni navzoč.

185. člen

(rubež vsebine sefa)

(1) Davčni organ lahko pred vročitvijo sklepa o izvršbi dolžniku odredi upravljalcu sefa, da dolžniku oziroma pooblaščeni osebi dolžnika takoj onemogoči dostop do vsebine sefa, ker bi bil sicer ogrožen namen izvršbe.

(2) Davčni organ po vročitvi sklepa o izvršbi od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(3) Če dolžnik na poziv davčnega organa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, uradna oseba oziroma oseba po njenem pooblastilu odpre sef v navzočnosti dolžnika, predstavnika upravljalca sefa in ene priče, da se lahko opravi rubež. Če dolžnik ni navzoč, se sef odpre v navzočnosti dveh prič.

186. člen

(hramba zarubljenih premičnin)

(1) Zarubljene premičnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljene premičnine lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premičnine odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščeni osebi. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premičnin nosi dolžnik.

(3) Zarubljeno motorno ali priklopno vozilo se do prenehanja veljavnosti rubeža ne sme registrirati oziroma zanj podaljšati prometno dovoljenje brez dovoljenja davčnega organa. Davčni organ o dovoljenju odloči s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(5) Na zarubljenih premičninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

187. člen

(prepoved razpolaganja z zarubljenimi premičninami)

(1) Dolžniku je prepovedano razpolagati z zarubljenimi premičninami.

(2) Če dolžnik zarubljene premičnine odtuji, uniči, poškoduje ali kako drugače onemogoči davčnemu organu njihovo unovčitev, se opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep o izvršbi.

188. člen

(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem.

(2) Rubež premičnin, ki se vpisujejo v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, se opravi z vpisom v ta register.

(3) V primeru rubeža premičnine iz prejšnjega odstavka opravi davčni organ vpis rubeža in prepovedi razpolaganja na podlagi sklepa o izvršbi.

(4) Po vpisu v register iz drugega odstavka tega člena se podatki o rubežu in prepovedi razpolaganja s premičnino, na katero se nanaša vpis, na podlagi povezanosti z uradnimi evidencami, v katere se vpisujejo premičnine, avtomatično posredujejo ali se omogoči njihov prevzem organom, da jih vpišejo v evidence, ki jih vodijo, in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premičnine.

(5) V register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin se poleg predpisanega enoličnega identifikacijskega znaka zarubljene premičnine, rubeža in prepovedi razpolaganja vpišejo podatki o zadevi davčne izvršbe ter identifikacijski podatki o dolžniku in davčnemu organu, ki vodi postopek.

(6) Rubež premičnin, ki se vpisujejo v slovenski ladijski register ali v register zrakoplovov Republike Slovenije, se opravi z vpisom sklepa o izvršbi v ta register.

(7) Če se zarubi premičnina iz prejšnjega odstavka, davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom organu, pristojnemu za vodenje registra iz prejšnjega odstavka.

(8) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, rubež teh premičnin davčni organ opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika ter rubež vpiše

v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.

(9) Vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, slovenskem ladijskem registru in registru zrakoplovov Republike Slovenije, so za davčni organ brezplačni.

(10) Kadar je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

189. člen

(prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

- ko se zarubljena premičnina proda v skladu s tem zakonom;
- če zarubljene premičnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premičninah, pri čemer rok ne teče, če davčni organ zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov ne more izvesti prodaje;
- ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugodi pritožbi iz 157. člena tega zakona;
- ko davčni organ prejme sodbo, s katero se ugodi tožbi iz četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

(2) Veljavnost rubeža iz drugega in šestega odstavka 188. člena tega zakona preneha z izbrisom zastavne pravice iz ustreznega registra.

190. člen

(solastništvo)

(1) V primerih, ko je dolžnik solastnik zarubljenih premičnin, je prodaja premičnin dovoljena le, če je njegov solastniški delež enak ali večji od ene nerazdelne polovice na vsaki premičnini.

(2) V primeru prodaje zarubljenih premičnin iz prvega odstavka tega člena ima solastnik, ki ni dolžnik, pravico do poplačila svojega solastniškega deleža iz zneska, dobljenega s prodajo teh premičnin pred plačilom davka in stroškov davčne izvršbe.

(3) Solastnik, ki ni davčni dolžnik, ima pravico zahtevati, da se mu odstopi zarubljeno premičnino, ki je predmet davčne izvršbe, če pri davčnem organu položi denarni depozit v višini, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej premičnini.

191. člen

(cenitev zarubljenih premičnin)

(1) Cenitev zarubljenih premičnin se opravi hkrati z rubežem, razen če le-te zaradi posebnih lastnosti ali posebne vrednosti zarubljenih stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

(2) Cenitev opravi uradna oseba sama, razen v primerih, ko zaradi posebnih lastnosti zarubljene stvari ali posebnih okoliščin primera odloči, da opravi cenitev posebni cenilec.

192. člen

(rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora uradna oseba sestaviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo rubež vpisan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije;
9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolžnik in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;
11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo uradna oseba, ki je opravila rubež, dolžnik in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolžnik oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščena uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

193. člen

(načini prodaje)

(1) Premičnine, zarubljene po tem zakonu, se prodajo na javni dražbi, s prodajo po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijsko prodajo.

(2) Način prodaje zarubljenih premičnin izbere davčni organ, pri čemer upošteva najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji.

(3) Zarubljene predmete, ki imajo ceno na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

194. člen

(čas prodaje zarubljenih premičnin)

(1) Prodaja zarubljenih premičnin ni dovoljena, dokler ne poteče osem dni od rubeža.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se hitro pokvarljive zarubljene stvari lahko prodajo tudi pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

195. člen

(javna dražba)

(1) Zarubljene enakovrstne premičnine, katerih vrednost je v rubežnem zapisniku ocenjena nad 5.000 eurov, se praviloma prodajo na javni dražbi.

(2) Javno dražbo zarubljenih premičnin opravi pooblaščena uradna oseba davčnega organa.

(3) Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis zarubljenih premičnin. Oklic o javni dražbi je treba na primeren način javno objaviti.

(4) Obvestilo o javni dražbi mora biti dolžniku vročeno najmanj pet dni pred začetkom javne dražbe. Če se prodajajo zarubljeni hitro pokvarljivi predmeti in živali, je lahko rok, v katerem davčni organ vroči obvestilo dolžniku o začetku javne dražbe, krajši od pet dni.

(5) Obvestilo iz četrtega odstavka tega člena mora vsebovati kopijo oklica in seznanitev dolžnika s pravicami, ki jih ima v zvezi z javno dražbo.

(6) Javna dražba se lahko izvede tudi kot spletna javna dražba. Za spletno javno dražbo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo javno dražbo, razen 198. člena

tega zakona. Podrobnejši način in pogoje izvedbe spletne javne dražbe predpiše minister, pristojen za finance.

196. člen

(udeležba na javni dražbi)

(1) Javne dražbe se lahko udeleži vsakdo, če ni s tem zakonom drugače določeno. Če so s posebnimi predpisi za promet ali posedovanje določenih premičnin predpisani posebni pogoji, mora oseba, ki želi sodelovati na javni dražbi, pred začetkom javne dražbe dokazati, da izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Dolžnik ali povezana oseba iz 148. člena tega zakona zarubljenih premičnin ne more kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.

(3) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki praviloma vplačati varščino, ki znaša 10 % izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želijo dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 40 eurov.

(4) Na javni dražbi sme sodelovati samo tisti ponudnik, ki se izkaže s potrdilom o vplačani varščini ali s potrdilom o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

197. člen

(potek javne dražbe)

(1) Zarubljene premičnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti tudi, če se je udeleži en ponudnik.

(3) Šteje se, da je javna dražba uspela, če vsaj en ponudnik ponudi ceno, ki je enaka izklicni ceni.

(4) Zarubljene premičnine se prodajo udeležencu javne dražbe, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno. Če ta v roku iz 199. člena tega zakona ne plača kupnine, se premičnina lahko proda naslednjemu najboljšemu ponudniku, če se ta s tem strinja.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prvi, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da gre za drugo javno dražbo. Izklicna cena zarubljenih predmetov s prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Pri drugi javni dražbi se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Če je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena tega zakona.

198. člen

(zapisnik o poteku javne dražbe)

(1) Davčni organ sestavi zapisnik o poteku javne dražbe. Vanj se vpišejo podatki o zarubljenih premičninah, izklicni ceni zanje, udeležencih na javni dražbi, danih ponudbah, doseženi prodajni ceni in kupcu.

(2) Zapisnik o javni dražbi morajo podpisati uradna oseba, kupec in dolžnik oziroma njegov zastopnik, če je bil navzoč pri javni dražbi. Dolžnik sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik. Izvod zapisnika se vroči dolžniku oziroma njegovemu zastopniku.

(3) Zapisnik o javni dražbi se izobesi na oglasni deski davčnega organa v dveh dneh po končani prodaji in mora ostati tam izobešen tri dni. Udeleženci javne dražbe lahko zoper delo in postopek pooblaščene uradne osebe davčnega organa na javni dražbi ugovarjajo pri davčnem organu v treh dneh po objavi zapisnika na oglasni deski, vendar le, če so ugovor pisno napovedali uradni osebi v roku ene ure po končani dražbi.

(4) O ugovoru odloči davčni organ v treh dneh po njegovi vložitvi. Zoper sklep, s katerim davčni organ odloči o ugovoru, ni pritožbe.

(5) Zarubljenih premičnin, v zvezi s katerimi je vložen ugovor, ni dovoljeno prepustiti kupcu do vročitve sklepa oziroma odločbe davčnega organa o zavrženju oziroma zavrnitvi ugovora iz četrtega odstavka tega člena vložniku ugovora.

199. člen

(plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi oziroma najpozneje v treh dneh po končani dražbi plačati kupnino za kupljene premičnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premičnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencu javne dražbe, ki na javni dražbi ni uspel, se vplačana varščina vrne oziroma predloženi instrument zavarovanja varščine sprosti najpozneje v petih dneh po koncu javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim koncem ali ni pripravljen ponuditi niti izklicne cene, ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, predloženi instrument zavarovanja varščine pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 198. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljenega, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premičnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premičnine, ki nimajo statusa blaga Evropske unije, mora hkrati s prevzemom premičnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

200. člen

(prodaja neposredno po dolžniku)

(1) Dolžnik lahko s poprejšnjim dovoljenjem uradne osebe sam proda zarubljene premičnine s tem, da kupec denar izroči uradni osebi oziroma vplača dolgovani znesek davka na predpisane račune.

(2) Uradna oseba dovoli prodajo po dolžniku, če se na tak način lahko v celoti poplačajo dolžni davek in stroški davčne izvršbe.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena uradna oseba lahko dovoli tovrsten način prodaje tudi, če bi se s prodajo dosegla le delna poravnava davčne obveznosti, pri čemer upošteva možnosti prodaje zarubljenih premičnin na drug predpisan način, ali če gre za prodajo hitro pokvarljivega zarubljenega blaga.

201. člen

(prodaja z zbiranjem ponudb)

(1) Zarubljene premičnine se lahko prodajo z zbiranjem ponudb, če davčni organ presodi, da bo tako z najmanjšimi stroški oziroma najhitreje prodal zarubljeno blago.

(2) Davčni organ sestavi vabilo k dajanju ponudb, ki ga mora na primeren način javno objaviti. Vabilo vsebuje:

- opis premičnine, ki se prodaja;
- ocenjeno vrednost in
- podatke o postopku zbiranja ponudb.

(3) Ponudniki morajo pred oddajo ponudbe vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% ocenjene vrednosti zarubljenih premičnin, vendar ne manj kot 40 eurov.

(4) Davčni organ upošteva samo ponudbo, ki dosega vsaj polovico ocenjene vrednosti premičnine in ima priloženo potrdilo o plačilu varščine ali potrdilo o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

(5) Davčni organ obvesti ponudnike o izidu zbiranja ponudb v roku, določenem v vabilu.

(6) Davčni organ pošlje izbranemu ponudniku z obvestilom o izidu tudi pogodbo in ga pozove, da mu podpisan izvod pogodbe vrne v osmih dneh po prejemu in plača kupnino v roku, določenem v pogodbi.

(7) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(8) Ponudnikom, ki pri prodaji z zbiranjem ponudb niso uspeli, se vplačana varščina vrne oziroma predloženi instrument zavarovanja sprosti najpozneje v petih dneh po prejemu obvestila o izidu zbiranja ponudb.

(9) Izbranemu ponudniku, ki ne podpiše pogodbe do poteka roka, določenega za podpis pogodbe ali ne plača kupnine do poteka roka, določenega za plačilo kupnine, se varščina ne vrne, predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

202. člen

(prodaja z neposredno pogodbo)

Davčni organ sme z neposredno pogodbo prodati živali, hitro pokvarljivo zarubljeno blago, katerih hramba je povezana z velikimi stroški, in zarubljene premičnine, za katere ni večjega povpraševanja.

203. člen

(komisijska prodaja)

V primerih iz 201. in 202. člena tega zakona lahko davčni organ proda blago tudi s komisijsko pogodbo.

203.a člen

(vrnitev, uničenje, brezplačen odstop namesto prodaje)

(1) Zarubljene premičnine davčni organ po neuspešni prodaji po poteku rubeža vrne dolžniku. Če jih dolžnik noče prevzeti, se uničijo ali brezplačno odstopijo državnim organom, humanitarnim organizacijam in javnim zavodom. O tem se sestavi zapisnik.

(2) Stroške uničenja poravna dolžnik, stroške odstopa pa organ, humanitarna organizacija ali javni zavod, ki so mu bile premičnine brezplačno odstopljene.

203.b člen

(varstvo kupca v postopku davčne izvršbe na premičnine)

(1) Kupec pridobi premičnino, ki je bila prodana v skladu s 193. členom tega zakona, prosto vseh bremen in postane njen lastnik tudi v primeru, ko dolžnik ni bil njen lastnik.

(2) Če je bila prodana premičnina, ki se vpisuje v register iz drugega ali šestega odstavka 188. člena tega zakona, se po opravljeni prodaji opravi izbris vseh bremen in prepovedi na prodani premičnini iz ustreznega registra.

4. podpoglavje
Uporaba določb o rubežu, cenitvi in prodaji zarubljenih premičnin za prodajo blaga, ki so ga odvzeli drugi organi

204. člen

(uporaba določb o prodaji)

(1) 3. podpoglavje III. poglavja tega dela zakona se smiselno uporabljajo tudi za prodajo blaga, ki je bilo dokončno odvzeto na podlagi zakona o obdavčenju ali drugega zakona, oziroma blaga, ki je bilo prepuščeno davčnemu organu v prosto razpolaganje, ter drugega blaga, ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ.

(2) Če davčni organ v skladu s prvim odstavkom tega člena prodaja blago, ki so ga odvzeli drugi organi, in stroškov hrambe blaga pri davčnem organu in stroškov postopka prodaje ni mogoče pokriti iz kupnine za prodano blago, nosi stroške hrambe in prodaje organ, ki je to blago odvzel.

205. člen

(cenitev)

Cenitev blaga iz 204. člena tega zakona se opravi v skladu s tem zakonom le, če zakon, na podlagi katerega je bilo blago odvzeto, oziroma zakon, na podlagi katerega je davčni organ pooblaščen za prodajo tega blaga, ne določa drugače.

206. člen

(uničenje ali brezplačen odstop namesto prodaje)

(1) Če se blago iz prvega odstavka 204. člena tega zakona ne proda v skladu z določbami tega zakona, se uniči ali brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. O tem se sestavi zapisnik.

(2) Stroške uničenja nosi organ, ki je blago odvzel, stroške brezplačnega odstopa blaga pa nosi oseba, ki ji je blago brezplačno odstopljeno.

207. člen

(pooblastilo za izdajo podzakonskega akta ministra)

Minister, pristojen za finance, predpiše način preverjanja pogojev za prodajo blaga iz 204. člena tega zakona, o drugem ravnanju s tem blagom ter določi višino in način obračunavanja stroškov prevoza, hrambe in cenitve tega blaga, kakor tudi pogoje za uničenje oziroma brezplačen odstop blaga.

IV. POGLAVJE
POSEBNA OBLIKA DAVČNE IZVRŠBE NA DOLŽNIKOVO NEPREMIČNO PREMOŽENJE IN DELEŽ DRUŽBENIKA V DRUŽBI TER IZ PREMOŽENJSKIH PRAVIC

208. člen

(davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi)

(1) Davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi (v nadaljnjem besedilu: delež družbenika) ter iz premoženjskih pravic se lahko opravi le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovih prejemkov, sredstev na računih, terjatev ali iz njegovega premičnega premoženja, ali če tako določa zakon.

(2) Davčno izvršbo na dolžnikovem nepremičnem premoženju in deležu družbenika ter iz premoženjskih pravic opravi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Davčni organ pošlje predlog za izvršbo državnemu odvetništvu.

V. POGLAVJE
DAVČNA IZVRŠBA NA VREDNOSTNE PAPIRJE

209. člen

(smiselna uporaba določb)

Za rubež in prodajo vrednostnih papirjev se smiselno uporablja III. poglavje tega dela zakona o rubežu in prodaji premičnin, če ni s tem poglavjem določeno drugače.

210. člen

(vročitev sklepa o izvršbi in vpis rubeža materializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na materializirane vrednostne papirje dolžniku in upravljavcu registra oziroma delniške knjige, v katerega so vpisani ti vrednostni papirji.

(2) Upravljavec registra oziroma delniške knjige na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v register oziroma delniško knjigo. Vpis vsebuje naslednje podatke:

- davčni organ, ki je izdal sklep,
- datum izdaje sklepa,
- prepoved razpolaganja.

211. člen

(vročitev sklepa o izvršbi, vpis rubeža in prenehanja rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi.

(2) Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev. Vpis vsebuje naslednje podatke:

- davčni organ, ki je izdal sklep,
- datum izdaje sklepa,
- prepoved razpolaganja.

(3) Veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

212. člen

(prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

(1) Zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščeni udeleženec trga vrednostnih papirjev po pooblastilu ministrstva, pristojnega za finance.

(2) Prenos zarubljenih in prodanih nematerializiranih vrednostnih papirjev na račun kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

(3) Znesek, pridobljen s prodajo, klirinško depotna družba oziroma pooblaščeni udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

VI. POGLAVJE
POSEBNOSTI IZVRŠBE NA SREDSTVA OBČIN

212.a člen

(davčna izvršba na sredstva občin)

(1) Če davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, pa občina kot prejemnik sredstev ne zagotovi vračila, davčni organ po preteku roka za vračilo preveč plačani davek izterja od občine. Za izterjavo se smiselno uporabljajo določbe tretjega dela tega zakona, če ni s tem členom drugače določeno.

(2) Predmet davčne izvršbe niso denarna sredstva, ki jih ima na računu občina, če:

- tako določa zakon, ki ureja financiranje občin;
- jih je zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na samoupravno lokalno skupnost;
- so namenjena odpravi posledic naravnih nesreč ali
- gre za proračunska sredstva EU.

(3) V primeru dvoma, ali so določena denarna sredstva iz prejšnjega odstavka izvzeta iz davčne izvršbe, mora Uprava Republike Slovenije za javna plačila pred opravo izvršbe pridobiti dodatna pojasnila od ministrstva, pristojnega za finance.

ČETRTI DEL
MEDNARODNO SODELOVANJE V DAVČNIH ZADEVAH

I. POGLAVJE
UPRAVNA POMOČ PRI IZTERJAVI DAVŠČIN DRŽAVAM ČLANICAM EU

1. podpoglavje
Skupne določbe

213. člen

(vsebina poglavja)

(1) To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč pri izterjavi davščin, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

(2) Podrobnejše določbe za izvajanje tega poglavja so določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1189/2011 z dne 18. novembra 2011 o določitvi podrobnih pravil v zvezi z nekaterimi določbami Direktive Sveta 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 302 z dne 19. 11. 2011).

213.a člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. zaprosilo za pomoč je skupni pojem, ki se nanaša na zaprosilo za pridobitev podatkov, zaprosilo za vročitev in zaprosilo za izterjavo ali zavarovanje;
3. davščine so dajatve, kot so opredeljene v 215. členu tega zakona;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010;
5. urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z državami članicami EU oziroma za izvajanje ukrepov upravne pomoči po tem poglavju;
6. enotni izvršilni naslov je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke v zvezi z izvršilnim naslovom ali terjatvijo v državi prosilki in predstavlja edino podlago za izterjavo ali zavarovanje plačila terjatev v zaprošeni državi;
7. enotni obrazec za vročitev je akt, ki vsebuje podrobnejše podatke o vročitvi;
8. spremljajoči dokumenti so dokumenti, ki so priloženi k zaprosilu za pomoč, razen enotnega izvršilnega naslova in enotnega obrazca za vročitev.

214. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 213. členom tega zakona organu države prosilke na podlagi njegovega popolnega zaprosila za pomoč, ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za izterjavo davščin v drugi državi članici EU;

2. vročitev dokumentov, povezanih z davščinami v drugi državi članici EU;

3. izterjavo davščin v drugi državi članici EU ali

4. zavarovanje izpolnitve davščin v drugi državi članici EU.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo za pomoč, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU.

215. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Slovenski pristojni organ daje upravno pomoč v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU:

1. davki in carinami;

2. povračili, intervencijskimi in drugimi ukrepi, ki so del sistema popolnega ali delnega financiranja Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vključno z zneski, ki bodo pobrani v zvezi s temi ukrepi;

3. prelevmani in drugimi carinami, predvidenimi v okviru skupne ureditve trga v sektorju sladkorja;

4. upravnimi kaznimi, globami, pristojbinami in dodatnimi dajatvami, ki so povezane z davščinami iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka in ki jih naložijo pristojni upravni organi držav članic EU ali ki jih potrdijo upravni ali sodni organi na zahtevo navedenih upravnih organov;

5. upravnimi taksami ali podobnimi pristojbinami za potrdila in podobne dokumente, izdane v zvezi z upravnimi postopki, ki se nanašajo na davke ali carine;

6. obrestmi in stroški, povezanimi z davščinami iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke tega odstavka.

(2) Slovenski pristojni organ ne daje upravne pomoči v skladu z 214. členom tega zakona v zvezi z:

1. obveznimi prispevki za socialno varnost;

2. kaznimi za kazniva dejanja, naloženimi na podlagi javnega pregona, ali drugimi kaznimi za kazniva dejanja, ki niso navedene v 4. točki prejšnjega odstavka.

216. člen

(pristojnost)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Ministrstvo za finance.

(2) Urad za zvezo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) za stike z državami članicami EU je Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije.

(3) Pristojni organ prejeta zaprosila za pomoč takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno pomoč.

(4) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za pomoč, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ iz drugega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.

217. člen

(jezik)

(1) Zaprosilo za pomoč, enotni obrazec za vročitev in enotni izvršilni naslov, ki ga prejme pristojni organ, mora biti preveden v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če spremljajoči dokumenti dokumentov iz prejšnjega odstavka niso prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, pristojni organ zahteva prevod le, če je to potrebno.

(3) Dokumenti, v zvezi s katerimi se v skladu z 229. členom tega zakona zahteva vročitev, se lahko pošljejo v uradnem jeziku države prosilke.

217.a člen

(varovanje podatkov)

Podatki, sporočeni v kateri koli obliki pri izvajanju upravne pomoči v skladu s tem poglavjem, se štejejo za davčno tajnost.

217.b člen

(namen uporabe podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo za namene izterjave ali zavarovanja davščin iz 215. člena tega zakona ter za odmero obveznih prispevkov za socialno varnost.

217.c člen

(razkritje podatkov)

(1) Podatki iz 217.b člena tega zakona se lahko razkrijejo tudi osebam, ki jih za namene vzdrževanja, oskrbovanja in razvoja skupnega komunikacijskega omrežja ustrezno pooblasti urad Evropske komisije, pristojen za akreditacijo v zvezi z varnostjo.

(2) Pristojni organ lahko:

1. dovoli uporabo podatkov za druge namene, kot jih določa prejšnji člen, če se podatki v skladu s tem zakonom lahko uporabijo za te druge namene in

2. na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke na način, določen v tem poglavju, za namene iz prejšnjega člena posreduje tretji državi članici EU, če meni, da bi lahko bili zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu nasprotuje v 10 delovnih dneh od pošiljanja obvestila.

218. člen

(črtan)

219. člen

(stroški)

(1) Vse stroške v zvezi s postopkom izterjave, ki se vodi na podlagi tega poglavja, krije dolžnik.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pristojni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za pomoč neutemeljeno.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko pristojni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika ali če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

220. člen

(črtan)

221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

Pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči:

1. v skladu s četrtim podpoglavjem tega poglavja, če bi se z izterjavo lahko ogrozilo preživljanje dolžnika in njegovih družinskih članov ali bi mu lahko plačilo terjatve povzročilo hujšo gospodarsko škodo in bi mu davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Republiki Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona;

2. v skladu s četrtim podpoglavjem tega poglavja, če skupni znesek terjatev iz 215. člena tega zakona, za katere je vloženo zaprosilo za izterjavo, ne presega 1.500 eurov;

3. v skladu s tem poglavjem, če se zaprosilo za pomoč nanaša na terjatve, starejše od petih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilki do zaprosila za pomoč. Kadar se terjatev,

na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, v državi prosilki izpodbija, se šteje, da se začne petletno obdobje takrat, ko je v državi prosilki ugotovljeno, da terjatve ni mogoče več izpodbijati. Kadar je v državi prosilki določen odlog plačila ali obročno plačilo terjatve, na katero se nanaša zaprosilo za pomoč, se šteje, da se začne petletno obdobje naslednji dan po izteku roka za plačilo. Pomoči ni treba nuditi za terjatve, starejše od desetih let, šteto od datuma zapadlosti v državi prosilki.

222. člen

(črtan)

2. podpoglavje
Zaprosilo za pridobitev podatkov

223. člen

(zaprosilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ pridobi in organu države prosilke pošlje vse podatke, ki jih ta potrebuje za izterjavo terjatve.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

223.a člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

Pristojni organ lahko brez predhodnega zaprosila pristojnemu organu druge države članice EU pošlje podatke o vračilu davščin, razen DDV, izplačanih osebi, ki je rezident ali ki ima svoj sedež v drugi državi članici EU.

223.b člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog davčnega organa v Republiki Sloveniji ali da davčnemu organu pomagajo med sodnim postopkom v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar pristojni organ ugodi zaprosilu, obvesti organ države prosilke o času, kraju, uradni osebi in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Uradna oseba organa države prosilke iz prvega odstavka tega člena se izkaže s pooblastilom.

224. člen

(črtan)

225. člen

(črtan)

226. člen

(omejitve, ki se nanašajo na pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ ni dolžan poslati podatkov:

1. ki jih ne bi mogel pridobiti za izterjavo enakovrednih davščin v Republiki Sloveniji;
2. ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;
3. katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost Republike Slovenije ali katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(2) **(črtan)**

227. člen

(črtan)

228. člen

(črtan)

3. podpoglavje
Zaprosilo za vročitev

229. člen

(zaprosilo za vročitev)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ v skladu s tem zakonom naslovniku vroči vse dokumente, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino, če sam vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.

(2) K zaprosilu za vročitev se priloži enotni obrazec za vročitev.

230. člen

(črtan)

4. podpoglavje
Zaprosilo za izterjavo in zaprosilo za zavarovanje

231. člen

(zaprosilo za izterjavo)

Na podlagi zaprosila organa države prosilke, davčni organ opravi izterjavo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na davčno izvršbo.

232. člen

(zaprosilo za zavarovanje)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke davčni organ zavaruje plačilo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na zavarovanje.

(2) V zvezi z zaprosilom za zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na zaprosilo za izterjavo.

233. člen

(črtan)

234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) K zaprosilu za izterjavo se priloži enotni izvršilni naslov. K zaprosilu za izterjavo se lahko priložijo drugi dokumenti v zvezi s terjatvijo, izdani v državi prosilki. Posebna listina, na podlagi katere bi se priznal, dopolnil ali nadomestil izvršilni naslov, ni potrebna.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina ali izvršilni naslov ne izpodbija v državi prosilki, razen v primerih iz petega odstavka 240. člena tega zakona, in

2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo, pa do poplačila davščin ni prišlo v celoti, razen če je očitno, da v državi prosilki ni sredstev, ki bi jih lahko izterjali, ali da takšni postopki ne bi zagotovili plačila davščine v celoti, in ima organ države prosilke na voljo podatke, v skladu s katerimi ima dolžnik sredstva v Republiki Sloveniji ali če bi uporaba takšnih postopkov v državi prosilki povzročila nesorazmerne težave.

235. člen

(črtan)

236. člen

(črtan)

237. člen

(črtan)

238. člen

(poplačilo)

(1) Davčni organ lahko dolžniku odobri odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101., 102. ali 103. členom tega zakona. V tem primeru obračuna obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(2) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo terjatev iz tega poglavja se obračunajo v skladu z 96. členom tega zakona.

239. člen

(vrstni red poplačila)

Vrstni red plačila davščin, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se določi v skladu s 93. členom tega zakona.

240. člen

(izpodbijanje davščine ali izvršilnega naslova)

(1) Pravno sredstvo zoper izvršilni naslov, enotni izvršilni naslov ali vročitev, ki ga izda ali opravi organ države prosilke, ni dovoljeno.

(2) Če upravičena oseba pravno sredstvo iz prejšnjega odstavka vloži, jo pristojni organ obvesti, da mora pravno sredstvo vložiti pri pristojnem organu države prosilke.

(3) Na podlagi obvestila organa države prosilke ali upravičene osebe, da se davščina ali izvršilni naslov v državi prosilki izpodbija, davčni organ zadrži izterjavo, dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona zavaruje plačilo davščine.

(4) Če je bil začet postopek skupnega dogovora v skladu s IV. poglavjem četrtega dela tega zakona, se izterjava zadrži, dokler postopek ni zaključen, razen če gre za nujni primer zaradi goljufije ali plačilne nesposobnosti. Če se izterjava zadrži, se lahko davščina zavaruje v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ na podlagi zahteve organa države prosilke nadaljuje izterjavo, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izterjave, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik

s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.

241. člen

(črtan)

(1) Če postane zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti neveljavno zaradi plačila ali drugačnega prenehanja davčne obveznosti oziroma zaradi razveljavitve akta, ki dovoljuje izvršbo, ali zaradi kakšnega drugega razloga, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(2) Kadar se zaradi kakršnega koli razloga spremeni znesek davščine iz zaprosila za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(3) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zniža znesek dolgovane davščine, davčni organ nadaljuje s postopkom glede še dolgovanega zneska. Če je v času, ko je davčni organ obveščen o znižanju zneska dolgovane davščine, prvotni znesek že izterjal, sredstva pa še niso prenesena v skladu z 238. členom tega zakona, pristojni organ prenese organu države prosilke le dolgovani znesek, preveč plačani znesek pa vrne osebi, od katere je bil znesek neupravičeno izterjan.

(4) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zviša znesek dolgovane davščine, organ države prosilke nemudoma naslovi na pristojni organ dodatno zaprosilo za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti. Davčni oziroma pristojni organ, kolikor je to mogoče glede na okoliščine primera, dodatno zaprosilo reši istočasno s prvotnim zahtevkom. Če to ni možno, pristojni oziroma davčni organ obravnava dodatno zaprosilo kot samostojno zaprosilo, če se glasi na znesek, ki ni manjši od zneska, določenega v 222. členu tega zakona.

(5) Ne glede na deveti odstavek 234. člena tega zakona, se, v primerih iz drugega stavka četrtega odstavka tega člena, za pretvorbo spremenjenega zneska dolga v valuto zaprošene države, uporabi menjalni tečaj iz prvotnega zaprosila.

242. člen

(zastaranje)

(1) Za izterjavo terjatve v skladu s tem poglavjem se upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke, ki jih je organ države prosilke navedel v zaprosilu za izterjavo.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme na podlagi zaprosila za izterjavo, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

(3) Organ države prosilke obvesti pristojni organ o pretrganju, zadržanju ali podaljšanju zastaralnega roka terjatve, za katero je bilo dano zaprosilo za izterjavo.

242.a člen

(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo za finance obvesti Evropsko komisijo o sporazumih v zvezi z vsebino, ki se nanaša na to poglavje.

(2) Ministrstvo za finance do 31. marca tekočega leta sporoči Evropski komisiji podatke za preteklo leto o:

- številu poslanih in prejetih zaprosil za pomoč in
- znesku terjatev v zvezi s prejetimi zaprosili za izterjavo in izterjane zneske.

II. POGLAVJE
UPRAVNO SODELOVANJE PRI OBDAVČEVANJU

243. člen

(vsebina poglavja)

To poglavje ureja načine in pogoje, na podlagi katerih Republika Slovenija daje upravno pomoč državam članicam EU pri izvajanju in uveljavljanju njihove notranje davčne zakonodaje.

243.a člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
3. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU;
5. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
6. avtomatična izmenjava podatkov je za namene prvega odstavka 248. člena ter 248.a do 248.e člena tega zakona sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici brez njenega predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih, pri čemer so podatki iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, tisti podatki v davčnih evidencah davčnega organa, ki so mu na voljo v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov, in za namene tretjega odstavka 248. člena tega zakona sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov drugih držav članic in drugih

podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih časovnih presledkih;

7. vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom pomeni vsako pisno informacijo, ki jo davčni organ izda ali spremeni za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi. Pisna informacija vsebuje razlago davčne zakonodaje v zvezi s čezmejno transakcijo ali vprašanjem, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto, ter se izda pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti, oziroma z vprašanjem, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji ali ne;

8. vnaprejšnji cenovni sporazum pomeni vsak dogovor, kot je opredeljen v 14.a členu tega zakona, ki ga izda ali spremeni davčni organ za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi;

9. osrednja podatkovna zbirka je zbirka držav članic EU za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih ter o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, beležijo podatki;

10. čezmejni aranžma pomeni aranžma, ki zadeva več kot eno državo članico EU ali državo članico EU in tretjo državo, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- vsi udeleženci v aranžmaju niso rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji,

- vsaj eden od udeležencev v aranžmaju je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji,

- eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnosti v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, in aranžma predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del,

- eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnost v drugi jurisdikciji, v kateri ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote,

- tak aranžma bi lahko vplival na avtomatično izmenjavo informacij ali identifikacijo upravičenega lastništva;

pri tem pa aranžma vključuje tudi niz aranžmajev, in lahko obsega več delov;

11. čezmejni aranžma, o katerem se poroča, pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ima vsaj eno od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV Direktive 2011/16/EU (v nadaljnjem besedilu: Priloga IV);

12. prepoznavna značilnost pomeni lastnost ali značilnost čezmejnega aranžmaja, ki nakazuje morebitno tveganje za izogibanje davkom, kot so naštete v Prilogi IV;

13. zadevni davčni zavezanec pomeni udeleženca v aranžmaju, ki se mu čezmejni aranžma, o katerem se poroča, da na voljo za izvajanje ali ki je tak aranžma pripravljen izvajati oziroma je že izvedel njegov prvi del;

14. tržni aranžma pomeni čezmejni aranžma, ki je zasnovan, dan na tržišče, pripravljen za izvajanje ali dan na voljo za izvajanje, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi za uporabo;

15. posebej prilagojeni aranžma pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ni tržni aranžma;

16. kršitev varstva podatkov pomeni kršitev varstva, ki povzroči uničenje, izgubo, spremembo ali kakršen koli neprimeren ali nepooblaščen dostop, razkritje ali uporabo informacij, med drugim osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani, kot posledico namernih nezakonitih dejanj, malomarnosti ali nesreč. Kršitev varstva podatkov lahko zadeva zaupnost, razpoložljivost in celovitost podatkov;

17. dohodek od neskrbniških dividend je dividenda ali drug dohodek, ki se obravnava kot dividenda v državi članici plačnika in se izplača ali pripiše na račun, ki ni skrbniški račun, kot je opredeljen v pododstavku C(3) oddelka VIII Priloge I Direktive 2011/16/EU;

18. produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih v EU o izmenjavi informacij in v drugih podobnih ukrepih, so zavarovalne pogodbe, pri katerih se sredstva po pogodbi izplačajo ob smrti imetnika police, razen zavarovalnih pogodb z odkupno vrednostjo, za katere velja poročanje v skladu z oddelkom I Priloge I Direktive 2011/16/EU;

19. stranka v zvezi s čezmejnim aranžmajem, o katerem se poroča, je vsak posrednik ali davčni zavezanec, ki od posrednika, ki ga zavezuje varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v zvezi s čezmejnim aranžmajem, o katerem se poroča, prejme storitve, vključno s pomočjo, svetovanjem, usmerjanjem ali navodili;

20. identifikacijska storitev pomeni elektronski postopek, ki ga da država članica EU ali EU brezplačno na voljo poročevalskemu operaterju platforme za identifikacijo prodajalca in države, katere rezident je prodajalec.

244. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Slovenski pristojni organ sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU v skladu z 243. členom tega zakona za vse vrste davkov, ki jih določajo predpisi EU ali predpisi držav članic EU, razen glede:

1. davka na dodano vrednost;

2. carin;

3. trošarin in

4. obveznih prispevkov za socialno varnost.

(2) Med davke iz prejšnjega odstavka se ne štejejo upravne takse in podobne pristojbine.

245. člen

(pristojni organi za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

(2) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem pošilja podatke pristojnim organom drugih držav članic EU na podlagi zaprosila (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zaprosila), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko pošilja podatke tudi brez

zaprosila pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila) in sodeluje pri sočasnih davčnih nadzorih.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov pošilja pristojnemu organu druge države članice EU podatke iz 248., 248.a in 248.b člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi ko pristojni organ zaprosi za podatke oziroma jih pridobiva z izmenjavo brez vnaprejšnjega zaprosila ali z avtomatično izmenjavo podatkov od pristojnega organa druge države članice EU.

(5) Pristojni organ prejeta zaprosila za sodelovanje takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno sodelovanje.

(6) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za sodelovanje, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.

246. člen

(črtan)

247. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke pristojni organ organu države prosilke pošlje vse predvidoma pomembne podatke, s katerimi razpolaga ali jih lahko pridobi.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje tudi obrazloženo zaprosilo za davčni nadzor. Če pristojni organ meni, da ta ni potreben, o razlogih takoj obvesti organ države prosilke.

(3) Pristojni organ na izrecno zaprosilo zagotovi tudi izvirne dokumente.

(4) Za zagotovitev podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje veljavna zakonodaja v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(5) Pristojni organ posreduje podatke takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v treh mesecih po datumu prejema zaprosila. Ne glede na prejšnji stavek pristojni organ posreduje podatke v dveh mesecih po prejemu zaprosila, če z njimi že razpolaga.

(6) Prejem zaprosila iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ potrdi takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po prejemu zaprosila.

(7) Pristojni organ v enem mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke o pomanjkljivostih zaprosila in potrebi po dodatnih informacijah o okoliščinah. V tem primeru začne rok iz petega odstavka tega člena teči naslednji dan po dnevu, ko pristojni organ prejme dodatne informacije.

(8) Če pristojni organ na zaprosilo ne more odgovoriti v roku iz petega odstavka tega člena takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v treh mesecih od prejema zaprosila, obvesti organ države prosilke o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril. Rok ne sme biti daljši od šestih mesecev po datumu prejema zaprosila.

(9) Če pristojni organ z zaprošenimi podatki ne razpolaga, jih ne more pridobiti oziroma če v skladu z 250. členom tega zakona organu države prosilke ni dolžan nuditi pomoči, o razlogih za to takoj, najpozneje pa v enem mesecu po prejemu zaprosila obvesti organ države prosilke.

247.a člen

(predvidoma pomembni podatki)

(1) Za namene zaprosila iz prejšnjega člena so zaprošeni podatki predvidoma pomembni, če v času vložitve zaprosila država prosilka meni, da v skladu z nacionalnim pravom obstaja razumna možnost, da bodo zaprošeni podatki pomembni za davčne zadeve enega ali več davčnih zavezancev, ne glede na to, ali so identificirani z imenom ali kako drugače, ter so upravičeni za namene davčnega nadzora.

(2) Za izkazovanje, da so zaprošeni podatki predvidoma pomembni, država prosilka v zaprosilu navede:

1. davčni namen, za katerega se podatki zahtevajo;

2. podatke, potrebne za izvajanje nacionalnega prava.

(3) Če se zaprosilo iz prejšnjega člena nanaša na skupino davčnih zavezancev, ki jih ni mogoče opredeliti posamično, država prosilka v zaprosilu navede:

1. podroben opis skupine;

2. razlago veljavnega prava in dejstev, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da davčni zavezanci v skupini niso izpolnjevali obveznosti veljavnega prava;

3. razlago, kako bi zaprošeni podatki pomagali pri ugotavljanju izpolnjevanja obveznosti davčnih zavezancev v skupini, ter

4. po potrebi dejstva in okoliščine, povezane s sodelovanjem tretje osebe, ki je dejavno prispevala k morebitnemu neizpolnjevanju obveznosti veljavnega prava s strani davčnih zavezancev v skupini.

247.b člen

(pravica do ugovora na zahtevo za posredovanje podatkov)

(1) Osebe iz prvega odstavka 39. člena tega zakona, pri katerih so podatki, lahko zahtevi davčnega organa za posredovanje podatkov iz 247. člena tega zakona, ki se nanašajo na določenega davčnega zavezanca, ugovarjajo v osmih dneh po prejemu zahteve, če je očitno, da davčni organ zahteva podatke, ki predvidoma niso pomembni.

(2) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, zahtevo za posredovanje podatkov spremeni ali umakne. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, o tem izda odločbo.

248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku;
- dohodkih iz prenosa premoženjskih pravic;
- dohodkih od neskrbniških dividend, razen dohodkov od dividend, ki so oproščeni davka od dohodkov pravnih oseb v skladu z 71. členom ZDPPO-2, ki določa režim obdavčenja, ki velja za matične in odvisne družbe iz različnih držav članic EU.

(2) Pristojni organ v sporočanje podatkov iz prejšnjega odstavka vključi davčno številko, ki jo je izdala država rezidentstva, če je na voljo.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU, v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. osebno ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca, izdano v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrdilo;

1.a v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Priloge I in Priloge II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca, izdano v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrdilo;

2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;

3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;

4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega

zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;

5. v primeru skrbniškega računa:

- skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in

- skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;

6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalnem obdobju;

7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je brez pravne osebnosti, vlogo, na podlagi katere je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža;

8. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(6) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

(7) Pristojni organ vsako leto obvesti Evropsko komisijo o vseh kategorijah dohodkov in premoženja iz prvega odstavka tega člena, v zvezi s katerimi sporoča podatke o rezidentih druge države članice.

(8) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.

248.a člen

(avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih)

(1) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči naslednje podatke o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnim učinkom ali o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu:

1. identifikacijo osebe in skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;

2. povzetek vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, in vse druge informacije, ki bi pristojnemu organu lahko pomagale pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali

poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom;

3. datum izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

4. datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;

5. datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;

6. vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

7. znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali iz vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;

8. opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

9. opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

10. imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum;

11. imena vseh oseb v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane), in

12. navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnim učinkom ali na vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali zahtevi za izdajo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

Podatki iz 1., 2., 8. in 11. točke tega odstavka se ne sporočijo Evropski komisiji.

(2) Podatki o vnaprejšnjih davčnih stališčih ali vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, ki se nanašajo izključno na fizične osebe, se ne sporočajo v okviru avtomatične izmenjave informacij o davčnih stališčih s čezmejnim učinkom, razen če vrednost transakcije ali niza transakcij, na katere se nanaša vnaprejšnje davčno stališče, ustreza znesku najmanj 1.500.000 eurov ali znesku v drugi valuti, ki je najmanj enakovreden 1.500.000 eurom, ali če vnaprejšnje davčno stališče ugotavlja, ali je fizična oseba rezident za davčne namene v Republiki Sloveniji ali ne. Obveznost poročanja velja tudi za izdana in spremenjena stališča, ki jim je bila podaljšana veljavnost po 1. januarju 2026.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov o dvostranskem ali večstranskem vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke, navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo nemudoma po izdaji, spremembi ali obnovitvi vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjih

cenovnih sporazumov, najpozneje pa v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani, spremenjeni ali obnovljeni.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz prvega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi 247. člena tega zakona od pristojnega organa druge države članice zahteva dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

(7) Znesek iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnim učinkom v primeru niza transakcij v zvezi z različnim blagom, storitvami ali sredstvi zajema njihovo skupno vrednost, pri tem pa se zneski ne seštevajo, če se transakcije za isto blago, storitve ali sredstva opravijo večkrat.

(8) Pristojni organ v sporočanje informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom v zvezi s fizičnimi osebami pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne vključi davčnih stališč s čezmejnim učinkom o dohodkih, ki imajo vir v Republiki Sloveniji v zvezi z dohodki nerezidentov iz zaposlitve ter plačili direktorjem ali pokojninami nerezidentov.

248.b člen

(avtomatična izmenjava poročila po državah)

(1) Pristojni organ, ki je prejel poročilo po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR) v skladu z 255.i členom tega zakona, posreduje CbCR na podlagi avtomatične izmenjave vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, v katerih je na podlagi podatkov iz CbCR ena ali več oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij poročevalca rezident za davčne namene, ali pa prek poslovne enote opravlja dejavnost, v zvezi s katero je obdavčena.

(2) Pristojni organ CbCR iz prejšnjega odstavka izmenja najpozneje v 15 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta mednarodne skupine podjetij, na katerega se CbCR nanaša.

248.c člen

(avtomatična izmenjava čezmejnih aranžmajev, o katerih se poroča)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnim organom vseh drugih držav članic EU in Evropski komisiji podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ki glede na značilnosti posameznega aranžmaja zajemajo naslednje podatke:

1. identifikacijo posrednikov, razen posrednikov, ki so oproščeni obveznosti poročanja zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti v skladu z 255.s členom tega zakona, in davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva v primeru fizičnih oseb, rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je to primerno, osebami, ki so povezana podjetja davčnega zavezanca;

2. podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;

3. povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če tako ime obstaja, in z opisom aranžmajev, ter vse druge

informacije, ki bi bile pristojnemu organu lahko v pomoč pri oceni morebitnega davčnega tveganja, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa ali razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;

4. datum, ko je ali bo storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;

5. podrobnosti o določbah nacionalnega prava, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

6. vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;

7. identifikacijo države članice EU zadevnega davčnega zavezanca in morebitnih drugih držav članic EU, ki bi jih verjetno zadeval čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

8. identifikacijo morebitne druge osebe v državi ali jurisdikciji, na katero bi verjetno vplival čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ob navedbi, s katerimi državami ali jurisdikcijami je ta oseba povezana.

(2) Avtomatična izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka se izvede v enem mesecu po koncu četrtletja, v katerem so bili podatki predloženi.

(3) Pristojni organ pošlje pristojnemu organu države članice EU in Evropski komisiji podatke iz prvega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko.

248.č člen

(avtomatična izmenjava podatkov, ki jih sporočajo operaterji platform)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem členu, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I Priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo pristojnemu organu države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in – kadar prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve najema nepremičnin – tudi pristojnemu organu države članice, v kateri se nahaja nepremičnina, sporoči naslednje podatke o vsakem prodajalcu, o katerem se poroča:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca poročevalskega operaterja platforme in po potrebi individualno identifikacijsko številko, dodeljeno na podlagi drugega odstavka 255.aj člena tega zakona, ter poslovno ime platforme, v zvezi s katero poročevalski operater platforme poroča;

2. ime in priimek prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik, in naziv prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;

3. naslov;

4. davčno številko prodajalca, vključno z državo članico izdajateljico, če ta ne obstaja, pa kraj rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;

5. matično številko podjetja prodajalca, o katerem se poroča, ki je subjekt;

6. identifikacijsko številko za DDV prodajalca, o katerem se poroča, če je na voljo;

7. datum rojstva prodajalca, o katerem se poroča, ki je posameznik;

8. identifikator finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ države članice, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident v smislu odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU, ni uradno obvestil pristojnih organov vseh drugih držav članic, da ne namerava v ta namen uporabiti identifikatorja finančnega računa;

9. če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, in vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z imetnikom tega računa;

10. vsako državo članico, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU;

11. skupno nadomestilo, plačano ali pripisano v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;

12. vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja.

(3) Če prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve dajanja v najem nepremičnin, se sporočijo naslednje dodatne informacije:

1. naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, in identifikacijski znak nepremičnine v katastru, če je na voljo;

2. skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;

3. če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine.

(4) Sporočanje na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena se izvede v dveh mesecih po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanaša obveznost poročanja poročevalskega operaterja platforme.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena podatkov iz 3., 4., 5., 6. in 7. točke drugega odstavka tega člena ni treba sporočiti pristojnemu organu države izdajateljice identifikatorja identifikacijske številke, če se poročevalski operater platforme pri ugotavljanju identitete in rezidentstva prodajalca opre na identifikacijsko storitev, ki jo zagotavlja država članica EU ali EU, in sporoči identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.

248.d člen

(avtomatična izmenjava informacij, ki jih sporočijo poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in upravljavci kriptosredstev)

(1) Avtomatična izmenjava informacij s strani ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi, o katerih se poroča, in upravljavcev kriptosredstev (v nadaljnjem besedilu:

avtomatična izmenjava informacij o kriptosredstvih, o katerih se poroča) zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami, o katerih se poroča, ki so jih poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi izvedli za uporabnike kriptosredstev, o katerih se poroča.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem členu, pomenijo enako kakor v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(3) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči pristojnim organom drugih držav članic EU in Evropski komisiji naslednje podatke, ki se nanašajo na osebo, o kateri se poroča:

1. ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter osebno ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloga ali vloge zaradi katere ali katerih je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;

2. ime, naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;

3. osebno ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;

4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;

5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;

6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;

7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;

8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v posameznem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:

a) celo ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;

b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;

c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;

č) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število maloprodajnih plačilnih transakcij, o katerih se poroča;

f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in č) tega odstavka;

g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah c), d) in e) tega odstavka;

h) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 2025/90547 z dne 1. 7. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1114/EU), za katere ni znano, ali so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanaša obveznost poročanja za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz tretjega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko, vzpostavljeno pri Evropski komisiji.

248.e člen

(avtomatična izmenjava informacij v zvezi z informativnim obrazcem za obračun povrhnjega davka)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem členu, pomenijo enako kakor v oddelku I Priloge VII Direktive 2011/16/EU in v Zakonu o minimalnem davku (Uradni list RS, št. 131/23; v nadaljnjem besedilu: ZMD), razen če so v III.E poglavju tega zakona oziroma zakonu o obdavčenju opredeljeni drugače.

(2) Pristojni organ, ki je prejel informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz Priloge VII Direktive 2011/16/EU, ki ga je vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij iz 65. člena ZMD, z avtomatično izmenjavo pošlje oziroma sporoči:

a) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka izvajalski državi članici, v kateri so krovni matični subjekt ali subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

b) splošni oddelek informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, državam članicam s samo kvalificiranim domačim povrhnjim davkom:

– v katerih so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

– v katerih je skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrhnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici;

– kadar se kvalificirani domači povrhnji davek naloži v državi članici za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka državam članicam, ki imajo pravice do obdavčitve na podlagi Direktive Sveta (EU) 2022/2523 z dne 14. decembra 2022 o zagotavljanju globalne minimalne davčne stopnje za mednarodne skupine podjetij in velike domače skupine v Uniji (UL L št. 328 z dne 22. 12. 2022, str. 1), vključno s kvalificiranim domačim povrhnjim davkom v zvezi z državami članicami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(3) Ne glede na točko c) prejšnjega odstavka se jurisdikcijam s pravilom o prenizko obdavčenih dobičkih, v katerih je odstotek na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih enak nič, zagotovi le tisti del informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki vsebuje informacije o pripisovanju povrhnjega davka na podlagi pravila o prenizko obdavčenih dobičkih v zvezi s to jurisdikcijo, pri čemer so te informacije v skladu z oddelkom 3.4.3 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, izvajalski državi članici, v kateri je krovni matični subjekt, pa se zagotovijo vsi jurisdikcijski oddelki.

(4) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz drugega odstavka tega člena najpozneje tri mesece po roku za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za posamezno poslovno leto poročanja.

(5) Pristojni organ pošlje informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, prejet po roku za njegovo vložitev, najpozneje tri mesece po dnevu prejema tega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka.

248.f člen

(sodelovanje pri popravkih informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, roki in način obveščanja pristojnih organov o neopravljeni izmenjavi)

(1) Če pristojni organ utemeljeno domneva, da je treba informacije v informativnem obrazcu za obračun povrhnjega davka, ki ga vloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v drugi državi članici, in ki se pošlje na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, popraviti zaradi očitnih napak, o tem uradno obvesti pristojni organ druge države članice.

(2) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice in se strinja, da je treba informacije iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka popraviti, zahteva od krovnega matičnega subjekta ali imenovanega vložniškega subjekta mednarodne skupine podjetij, da predloži popravljeni informativni obrazec za obračun povrhnjega davka in ga pošlje vsem pristojnim organom držav članic, s katerimi je treba takšne informacije izmenjati.

(3) Če pristojni organ od enega ali več subjektov v sestavi prejme uradno obvestilo, da naj bi informativni obrazec za obračun povrhnjega davka za take subjekte v sestavi vložil krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v drugi državi članici, vendar informacije, vključene v informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, niso bile sporočene v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena, nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, da informacije niso bile prejete.

(4) Če pristojni organ prejme tako obvestilo od pristojnega organa druge države članice, nemudoma ugotovi, zakaj informativni obrazec za obračun povrhnjega davka ni bil sporočen, in o tem uradno obvesti pristojni organ države članice, ki je obvestilo poslal, v enem mesecu od prejema uradnega obvestila, vključno s pričakovanim dnevom izmenjave informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki ni pozneje kot tri mesece od dneva prejema uradnega obvestila o neopravljeni izmenjavi.

249. člen

(izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila)

(1) Pristojni organ pošlje podatke brez vnaprejšnjega zaprosila organu druge države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do izogibanja plačilu davkov v drugi državi članici EU;

2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v Republiki Sloveniji, kar lahko povzroči povišanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;

3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici EU in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav tako, da lahko prihranek pri davku ugotavlja ena ali druga država članica EU ali obe;

4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz fiktivnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;

5. so mu podatki, ki jih je pridobil od organa druge države članice EU omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko koristne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

(2) Pristojni organ lahko brez vnaprejšnjega zaprosila pošlje organu druge države članice EU tudi druge podatke, ki bi lahko bili koristni v zvezi z ugotavljanjem davčne obveznosti zavezanca v drugi državi članici EU, ki niso zajeti v prejšnjem odstavku.

(3) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ pošlje takoj, najpozneje pa v enem mesecu po tem ko z njimi razpolaga.

(4) Kadar pristojni organ prejme podatke brez vnaprejšnjega zaprosila, takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, potrdi prejem podatkov.

249.a člen

(povratne informacije)

(1) Pristojni organ lahko, kadar meni, da je z vidika ocene uporabnosti podatkov, poslanih v skladu z 247. ali 249. členom tega zakona, to zanj pomembno, od organa države prosilke, ki mu podatke pošlje, zahteva, da mu pošlje povratne informacije čim prej, najpozneje pa v treh mesecih, po tem ko so znani rezultati uporabe.

(2) Pristojni organ na podlagi dogovora z organom države članice EU pošlje povratne informacije o uporabnosti podatkov, pridobljenih na podlagi avtomatične izmenjave podatkov, organom drugih držav članic EU enkrat letno.

249.b člen

(standardni obrazci in sredstva komuniciranja)

(1) Zaprosila za sodelovanje in nadaljnje komuniciranje v zvezi z njimi se pošljejo, če je to mogoče, z uporabo standardnega obrazca, ki ga sprejme Evropska komisija, prek omrežja CCN.

(2) Standardni obrazec mora vsebovati podatke o identiteti osebe, na katero se podatki iz prejšnjega odstavka nanašajo, in namenu, za katerega se podatki zaprosijo, ter druge podatke v zvezi z zaprosilom, ki bi pristojnemu organu lahko olajšali izpolnitev zaprosila.

(3) Standardnemu obrazcu so lahko priloženi tudi drugi dokumenti.

249.c člen

(uporaba jezika)

Zaprosila za sodelovanje in dokumenti v zvezi z upravnim sodelovanjem so v jeziku, o katerem se dogovorita pristojni organ in organ države prosilke. Prevod v uradni jezik Republike Slovenije se zahteva, če so za to utemeljeni razlogi.

250. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov iz 247. člena tega zakona, če ugotovi, da organ države prosilke glede na okoliščine primera ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi, razen če bi uporaba takih postopkov v državi prosilki povzročila nesorazmerne težave.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku pobiranja enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) V skladu s tem poglavjem pristojni organ ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če organ države članice EU, ki prosi za podatke, iz pravnih razlogov pristojnemu organu ne more poslati enakovrstnih podatkov.

(5) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za zavrnitev zaprosila za podatke.

251. člen

(sodelovanje v postopku pobiranja davkov in sočasni davčni nadzor)

(1) Na podlagi pisnega zaprosila organa države prosilke lahko pristojni organ dovoli pooblaščenim uradnim osebam organa države prosilke, da so navzoče pri opravljanju nalog

davčnega organa v Republiki Sloveniji ali da sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev. Pooblaščene uradne osebe se izkažejo s pooblastilom.

(2) Zaprošeni organ odgovori na zaprosilo v skladu s prejšnjim odstavkom v 60 dneh po prejemu zaprosila, pri čemer potrdi, da se strinja, ali pa organu prosilcu posreduje obrazloženo zavrnitev. Kadar pristojni organ ugodi zaprosilu, obvesti organ države prosilke o času, kraju in pogojih sodelovanja v postopku pobiranja davkov.

(3) Pristojni organ pooblaščeni uradni osebi države prosilke za namene iz prvega odstavka tega člena zagotovi pregled dokumentacije in izvode dokumentacije, do katere ima dostop.

(4) Kadar so uradne osebe organa prosilca prisotne pri opravljanju nalog ali v njih sodelujejo z uporabo elektronskih komunikacijskih sredstev, lahko v skladu tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo, opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo.

(5) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organi ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si organi teh držav članic EU izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ opravlja naloge sočasnega davčnega nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ obvesti pristojni organ v drugi državi članici EU o zavezancih za davek, ki jih predlaga za sočasni davčni nadzor, in razlogih zanj ter opredeli časovno obdobje opravljanja sočasnega davčnega nadzora.

(7) V 60 dneh po prejemu zaprosila za sočasni davčni nadzor pristojni organ potrdi sodelovanje, če je to glede na okoliščine primerno, sicer zaprosilo v istem roku obrazloženo zavrne.

(8) Za vsak sočasni davčni nadzor pristojni organ sporoči ime in priimek uradne osebe, odgovorne za spremljanje in usklajevanje postopka sočasnega davčnega nadzora.

251.a člen

(skupni davčni nadzor)

(1) Skupni davčni nadzor je davčni nadzor, ki ga skupaj izvajajo pristojni organi dveh ali več držav članic, povezan z eno ali več osebami, in je v skupnem interesu pristojnih organov vključenih držav članic.

(2) Pristojni organ lahko zaprosi pristojni organ druge države članice za izvedbo skupnega davčnega nadzora.

(3) Če za skupni davčni nadzor zaprosi pristojni organ druge države članice, pristojni organ na zaprosilo za skupni davčni nadzor odgovori v 60 dneh od prejema zaprosila. Pristojni organ lahko iz upravičenih razlogov zavrne zaprosilo za skupni davčni nadzor, ki ga poda pristojni organ države članice.

(4) Skupni davčni nadzor na vnaprej dogovorjen in usklajen način izvajajo davčni organ in pristojni organ države članice prosilke v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo. Pristojni organ glede dejavnosti skupnega davčnega nadzora, ki se izvajajo v Republiki Sloveniji, imenuje predstavnika, ki je odgovoren za spremljanje in usklajevanje skupnega davčnega nadzora.

(5) Uradne osebe držav članic, ki sodelujejo pri skupnem davčnem nadzoru, kadar so ti prisotni pri aktivnostih, ki se izvajajo v Republiki Sloveniji, imajo pooblastila v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo. Uradne osebe davčnega organa pri izvajanju aktivnosti skupnega davčnega nadzora v drugi državi članici ne izvajajo pooblastil, ki bi presegala obseg pooblastil, ki so jim podeljena v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo.

(6) Uradne osebe druge države članice, ki sodelujejo pri skupnem davčnem nadzoru, lahko v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno upravo, prek pooblaščene uradne osebe davčnega organa opravijo razgovore s posamezniki in preučijo dokumentacijo skupaj s pooblaščenimi uradnimi osebami davčnega organa.

(7) Oseba, ki je predmet skupnega davčnega nadzora ali na katero skupni davčni nadzor vpliva, ima enake pravice in obveznosti kot v primeru nadzora, pri katerem sodelujejo samo pooblaščene uradne osebe davčnega organa.

(8) Kadar pristojni organ s pristojnim organom ene ali več držav članic izvaja skupni davčni nadzor, si prizadeva za dogovor o dejstvih in okoliščinah zadevnega skupnega nadzora ter za dogovor o davčnem položaju osebe, ki je predmet nadzora, na podlagi ugotovitev skupnega davčnega nadzora.

(9) Skupni davčni nadzor se zaključi z zapisnikom pristojnih organov. V zapisnik se vključijo ugotovitve, o katerih se pristojni organi strinjajo, in se upoštevajo v odločitvah davčnega organa.

(10) Opravljeni skupni davčni nadzor ne vpliva na pravice in obveznosti davčnih zavezancev v nadaljnjih postopkih.

(11) Davčni organ seznani z zapisnikom iz devetega odstavka tega člena osebo, ki je predmet skupnega nadzora, v 60 dneh po sprejetju zapisnika.

(12) O vprašanjih glede uporabe jezika in stroškov tolmačenja, prevajanja in podobnih stroškov se pristojni organi, ki sodelujejo v skupnem davčnem nadzoru, dogovorijo.

252. člen

(varovanje in razkritje podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se lahko uporabijo:

- v postopku pobiranja davkov iz 244. člena tega zakona, DDV in drugih posrednih davkov, vključno z upravno ali sodno presojo, in za oceno tega zakona in zakonov o obdavčenju ter
- v kazenskem postopku, začetem zaradi kršitev davčnega prava.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pridobljeni podatki uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davščin iz 215. člena tega zakona, za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost ter za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(5) Pristojni organ lahko pristojnim organom vseh drugih držav članic posreduje seznam namenov, za katere se lahko v skladu z zakonom uporabijo informacije in dokumenti, poleg namenov iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko prejete informacije in dokumente na podlagi seznama druge države članice uporabi brez dogovora iz prejšnjega odstavka za katerega koli od namenov, ki jih navede država članica, ki sporoča informacije.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi vnaprejšnjega obvestila državi članici EU, od koder podatki izvirajo, te podatke posreduje na način, določen v tem poglavju, za namene uporabe iz drugega in tretjega odstavka tega člena, tretji državi članici EU, če meni, da bi bili lahko zanjo koristni, razen če država članica EU, od koder podatki izvirajo, temu v 15 koledarskih dneh od prejema obvestila nasprotuje.

(7) Pristojni organ, ki prejme informacije in dokumente, lahko te brez dogovora iz četrtega odstavka tega člena uporabi tudi za kateri koli namen v skladu z aktom, ki temelji na 215. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47), zadnjič spremenjene s Sklepom Sveta (EU) 2025/504 z dne 11. marca 2025 o spremembi Protokola št. 5 o Statutu Evropske investicijske banke (UL L št. 2025/504 z dne 14. 3. 2025), in jih v ta namen posreduje organu, pristojnemu za omejevalne ukrepe v Republiki Sloveniji.

(8) Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti, ki jih pristojni organ v zvezi z izvajanjem tega poglavja pridobi od organa zaprošene države, imajo za namene dokazovanja enako dokazno moč, kot če bi bili pridobljeni od upravnega organa v Republiki Sloveniji.

252.a člen

(obveščanje o obdelavi podatkov)

Vsaka poročevalska finančna institucija, posrednik, poročevalski operater platforme ali poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi pred zbiranjem in pošiljanjem informacij iz 255.č, 255.p, 255.aa oziroma 255.au člena tega zakona obvesti vsakega posameznika, o katerem se poroča, da se bodo z njim povezane informacije zbirale in pošiljale v skladu s tem delom zakona, ter mu zagotovi informacije o načinu uveljavljanja svojih pravic glede varovanja svojih podatkov.

252.b člen

(omejitve pravice do dostopa do podatkov o dohodkih)

(1) Davčni organ lahko pravice iz 15. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2), delno ali v celoti, če jo to nujno in sorazmerno, da se zagotovi pravilno in zakonito vodenje davčnega postopka, omeji na način, da do začetka davčnega postopka oziroma do zastaranja pravice do odmere davka, če

postopek ni bil začet, posameznik nima pravice do vpogleda v izmenjane podatke o dohodkih, ki se nanašajo nanj.

(2) Davčni organ posamezniku zaradi namenov iz prejšnjega odstavka ne zagotovi informacij o izmenjanih podatkih o dohodkih, če bi seznanitev z izmenjanimi podatki lahko vplivala na pravilno ugotovitev davčne obveznosti.

(3) Davčni organ v odločbi, s katero odloči o omejitvi ali zavrnitvi dostopa do podatkov, ne navede dejanskega stanja in pravnih razlogov za zavrnitev ali omejitev dostopa, če bi to ogrozilo izvrševanje namena zavrnitve ali omejitve dostopa iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru konkretne razloge iz prvega in drugega odstavka tega člena navede ločeno v prilogi k odločbi.

(4) Priloga iz prejšnjega odstavka, opremljena s številko zadeve, datumom in podpisom pristojne uradne osebe, se ne vroča posamezniku in je dostopna pooblaščeni osebi za varstvo osebnih podatkov pristojnega organa in nadzornemu organu na podlagi zahteve zaradi opravljanja nalog v konkretni zadevi.

252.c člen

(postopanje v primeru kršitve varstva podatkov)

(1) V primeru kršitve varstva podatkov pristojni organ Evropski komisiji nemudoma prijavi to kršitev in naknadne popravne ukrepe.

(2) Pristojni organ preišče, ustavi in odpravi kršitev varstva podatkov, ter v pisnem obvestilu Evropski komisiji zaprosi za začasno prekinitev dostopa do omrežja CCN, če kršitve varstva podatkov ni mogoče takoj in ustrezno ustaviti.

(3) Pristojni organ lahko začasno prekine izmenjavo informacij z državo članico, v kateri je prišlo do kršitve varstva podatkov, o čemer pisno obvesti Evropsko komisijo in zadevno državo članico. Taka začasna prekinitev ima takojšnji učinek.

252.č člen

(obveznost evidentiranja)

(1) Davčni zavezanec vodi posebne evidence o podatkih, potrebnih za zagotovitev pravilnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi s poročanjem iz 255.b, 255.č, 255.i, 255.p, 255.ž, 255.aa, 255.au in 255.bl člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec hrani evidence in dokumente, za katere velja obveznost evidentiranja iz prejšnjega odstavka, pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

252.d člen

(upravljavci pri obdelavi podatkov, pridobljenih z avtomatično izmenjavo podatkov)

Za obdelavo podatkov se poročevalske finančne institucije, posredniki, poročevalski operaterji platform, poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi in pristojni organ štejejo za upravljavce, ki delujejo samostojno ali skupaj.

252.e člen

Opomba: Glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu z 248.a, 255.i in 255.p členom zakona se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2028 ali pozneje, glede obveznosti sporočanja davčne številke pri sporočanju podatkov v skladu s prvim odstavkom 248. člena zakona pa za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2030 ali pozneje.

(sporočanje davčne številke, ki jo je izdala država članica rezidentstva)

(1) Posredniki oziroma poročevalci poleg podatkov po 255.i in 255.p členu tega zakona sporočijo tudi davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 14. oziroma 14.a člena tega zakona v vlogi za izdajo zavezujoče informacije oziroma sklenitev APA sporazuma navede davčno številko, ki jo je izdala država članica rezidentstva povezanih oseb.

(3) Pristojni organ poleg podatkov v skladu s prvim odstavkom 248. člena in prvim odstavkom 248.a člena tega zakona sporoči tudi davčno številko posameznikov in subjektov, ki jo je izdala država članica rezidentstva.

252.f člen

(hramba evidence o avtomatični izmenjavi informacij)

Pristojni organ evidence o informacijah, prejetih z avtomatično izmenjavo informacij v skladu z 248.a do 248.e členom tega zakona, hrani pet let od dneva njihovega prejema.

253. člen

(vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovniku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 244. člena tega zakona v državi prosilki, če pristojni organ države prosilke sam vročitve ne more izvesti ali če bi taka vročitev povzročila nesorazmerne težave.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči, ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovnika, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovnika.

(3) Organ zaprošene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovniku.

253.a člen

(širše sodelovanje)

Če je z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Republiko Slovenijo, s tretjo državo dogovorjeno širše upravno sodelovanje, kot je predvideno v tem poglavju, drugi državi članici EU takega širšega sodelovanja ni mogoče zavrniti.

253.b člen

(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Pristojni organ na način, kot ga določi Evropska komisija, to obvešča o podatkih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi razpolaga in jih lahko s pristojnimi organi drugih držav članic EU izmenjuje avtomatično v skladu s tem zakonom, ter ji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz 248., 248.a, 248.b, 248.c in 248.č člena tega zakona ter informacije o upravnih in drugih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčni organ kot tudi za tretje osebe.

(2) Pristojni organ, Evropsko komisijo obvesti tudi o vseh spremembah glede razpoložljivosti podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona ali glede obsega avtomatične izmenjave podatkov, če se ta spremeni zaradi dodatnih dogovorov z drugimi državami članicami EU ali na podlagi mednarodne pogodbe s tretjo državo.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti o spremembah v zvezi s seznamom subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune, če se ta spremeni zaradi spremembe statusa neporočevalske finančne institucije ali statusa računa kot izključenega računa.

III. POGLAVJE
IZMENJAVA PODATKOV NA PODROČJU POSREDNIH DAVKOV

254. člen

(pristojni organ na področju posrednih davkov)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčenja blaga in storitev z DDV med državami članicami EU in obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Finančna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije za izvajanje Sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o upravnem sodelovanju, boju proti goljufijam in izterjavi terjatev na področju davka na dodano vrednost (UL L št. 195 z dne 1. 8. 2018, str. 3) je Finančna uprava Republike Slovenije.

255. člen

(črtan)

III.A POGLAVJE

PRAVILA O DOLŽNI SKRBNOSTI IN POROČANJU ZA INFORMACIJE O FINANČNIH RAČUNIH

255.a člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU.

(2) Za namene izvajanja tega poglavja zakona se pojem država članica, kot je uporabljen v opredelitvi izrazov v oddelku VIII priloge I Direktive 2014/107/EU, nanaša na vsako državo ali jurisdikcijo, ki ni Slovenija.

(3) Za namene izvajanja tega poglavja se za sodelujočo jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, v skladu s katerim pristojni organ Republike Slovenije zagotavlja informacije iz 255.č člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije o finančnih računih, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance Republike Slovenije.

(4) Po tem poglavju se za finančno institucijo rezidentko Slovenije šteje finančna institucija, kot je opredeljena v 266.b členu tega zakona.

255.b člen

(obveznosti dolžne skrbnosti, zbiranja in poročanja informacij)

(1) Poročevalske finančne institucije Slovenije izvajajo postopke dolžne skrbnosti za identificiranje računov nerezidentov, zbirajo informacije o računih nerezidentov, ter jih letno sporočajo pristojnemu organu v skladu s Prilogo I in Prilogo II Direktive 2014/107/EU in tem zakonom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za investicijske oziroma pokojninske sklade brez pravne osebnosti obveznosti po tem zakonu izpolnjuje in zanje odgovarja družba za upravljanje ali drug upravljavec, ki upravlja investicijski sklad, oziroma upravljavec pokojninskega sklada.

(3) Obveznost pregleda, identifikacije in poročanja, kot za račune, o katerih se poroča, velja za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije.

(4) Poročevalska finančna institucija Slovenije lahko postopke dolžne skrbnosti, ki veljajo za račune visoke vrednosti, uporabi za račune nižje vrednosti.

(5) Iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 255.e člena tega zakona, ki jo vodi v zvezi z izvajanjem postopkov dolžne skrbnosti in zbiranjem informacij iz prvega odstavka tega člena, morajo biti razvidni postopki, po katerih so bile informacije zbrane. Dokumentacija, vključno s samopotrdili in dokaznimi listinami, se hrani deset let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena tega zakona.

(6) Oseba, ki poročevalski finančni instituciji Slovenije predloži samopotrdilo iz Priloge I Direktive 2014/107/EU, v potrdilu navede resnične, pravilne in popolne podatke.

(7) Za poročevalske finančne institucije, druge osebe ali posrednike, ki izvajajo dejanja, da bi se izognili izvajanju pravil poročanja in dolžne skrbnosti, veljajo določbe tega poglavja, kot da obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti niso bile izpolnjene.

255.c člen

(obveščanje o zbiranju, obdelovanju in pošiljanju informacij)

Poročevalska finančna institucija Slovenije vsako posamezno osebo, o kateri se poroča, v izvajanju postopka dolžne skrbnosti iz prvega odstavka 255.b člena tega zakona obvesti o zbiranju, obdelovanju in pošiljanju informacij iz prvega odstavka 255.č člena tega zakona.

255.č člen

(informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči naslednje informacije:

1. osebno ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je imetnik računa, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, ter ali je imetnik računa predložil veljavno samopotrdilo;

1.a v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov dolžne skrbnosti v skladu z oddelki V, VI in VII iz Prilog I in II Direktive 2011/16/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, državo članico ali države članice in drugo jurisdikcijo ali jurisdikcije, katerih rezident je, in davčno številko subjekta ter ime, naslov, državo članico ali države članice, katerih rezident je, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča, ter vlogo ali vloge, na podlagi katerih je vsaka oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta, ter podatek, ali je bilo za vsako osebo, o kateri se poroča, predloženo veljavno samopotrdilo;

2. številko računa ali drugo ustrezno oznako, če ni številke računa, vrsto računa, in ali gre za že obstoječi račun ali novi račun, ter ali je račun skupni račun in število imetnikov skupnega računa;

3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;

4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo, ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;

5. v primeru skrbniškega računa:

- skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se v vsakem od primerov vplačajo ali pripišejo na račun med koledarskim letom, in

- skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;

6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, plačanih ali pripisanih na račun v koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju;

7. v primeru kakršnega koli lastniškega deleža v investicijskem subjektu, ki je brez pravne osebnosti, vlogo, na podlagi katere je oseba, o kateri se poroča, imetnik lastniškega deleža;

8. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom;

9. ne glede na drugo alinejo 5. točke tega odstavka in razen če se poročevalska finančna institucija v zvezi s katero koli jasno identificirano skupino računov odloči drugače, ni treba poročati o bruto iztržku od prodaje ali odkupa finančnega sredstva, če poročevalska finančna institucija o takem bruto iztržku od prodaje ali odkupa takega finančnega sredstva poroča v skladu z 255.au členom tega zakona.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskemu letu, za katero se poroča, ni identificirala računov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

255.d člen

(ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi)

Poročevalska finančna institucija Slovenije mora uveljaviti postopke, ki ji omogočajo ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi in spreminjanje teh okoliščin v skladu s Prilogo I in Prilogo II Direktive 2014/107 EU.

255.e člen

(tretje osebe kot ponudniki storitev)

Minister, pristojen za finance, lahko določi, da se poročevalskim finančnim institucijam Slovenije dovoli uporaba storitev tretjih oseb kot ponudnikov storitev pri izpolnjevanju obveznosti iz tega poglavja, kot to dopuščajo ustrezni predpisi Slovenije. V navedenem primeru za izpolnjevanje obveznosti odgovarjajo poročevalske finančne institucije Slovenije.

255.f člen

(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz prvega in tretjega odstavka 255.č člena tega zakona.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije informacije iz prvega in tretjega odstavka 255.č člena tega zakona sporoči pristojnemu organu najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo.

255.g člen

(oblikovanje enotnega seznama neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov)

(1) Če poročevalska finančna institucija izpolnjuje zahteve, opredeljene v pododstavkih B.1(c) ali C.17(g) oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU, in bi jo bilo treba obravnavati kot neporočevalsko finančno institucijo Slovenije, oziroma račune, ki jih vodi, kot izključene račune, ustrezne informacije glede izpolnjevanja zahtev sporoči ministrstvu, pristojnemu za finance.

(2) Enotni seznam neporočevalskih finančnih institucij Slovenije in izključenih računov se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.

255.h člen

(menjalni tečaj)

Za preračun valut se uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, objavljen na spletni strani Banke Slovenije.

III.B POGLAVJE

PRAVILA ZA POROČANJE IN IZMENJAVO POROČIL PO DRŽAVAH

255.i člen

(opredelitev pojmov in obveznost poročanja mednarodne skupine podjetij)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I Priloge III Direktive 2016/881/EU.

(2) Poročevalec predloži CbCR za poslovno leto poročanja, najpozneje v 12 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta poročanja mednarodne skupine podjetij v skladu z Direktivo 2016/881/EU in tem zakonom.

(3) Za poročevalca iz drugega odstavka tega člena se šteje krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident Republike Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(4) Za poročevalca se šteje tudi oseba v sestavi ali nadomestno matično podjetje mednarodne skupine podjetij pod pogoji in v skladu z oddelkom II Priloge III Direktive 2016/881/EU in tem zakonom.

(5) Za poročevalca se ne šteje izvzeta mednarodna skupina podjetij.

255.j člen

(vsebina CbCR)

CbCR vsebuje naslednje podatke o mednarodni skupini podjetij:

1. zbirne podatke, po posamezni jurisdikciji, v kateri mednarodna skupina podjetij posluje: prihodek, dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček, plačan in obračunan davek od dohodkov, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček, število zaposlenih in vrednost opredmetenih sredstev razen denarja in denarnih ustreznikov;

2. opredelitev posamezne osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij: navedba davčne jurisdikcije in jurisdikcija ustanovitve, če se razlikuje od davčne jurisdikcije, ter vrsto glavnih poslovnih dejavnosti.

255.k člen

(uporaba CbCR)

(1) Davčni organ sme podatke, pridobljene iz CbCR, uporabiti le za:

- analiziranje tveganja, povezanega z določanjem transfernih cen pri davčnem zavezancu;
- analiziranje tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička;
- ekonomsko analizo in
- statistično analizo.

(2) Prilagoditev transferne cene, ki jo izvede davčni organ na podlagi CbCR, za namene 16. člena ZDDPO-2, ni dovoljena.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sme davčni organ podatke iz CbCR uporabiti kot podlago za nadaljnje poizvedbe o poslih mednarodne skupine podjetij v zvezi z določanjem transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah v postopku davčnega nadzora, na podlagi katerih se ustrezno obdavči dohodek oseb v sestavi.

255.l člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja III.B poglavja tega zakona.

III.C POGLAVJE

PRAVILA ZA POROČANJE O ČEZMEJNIH ARANŽMAJIH

255.m člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot je določen v 243.a členu tega zakona in večstranskem sporazumu med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij v zvezi z aranžmaji za izogibanje enotnemu standardu poročanja in nepreglednimi strukturami offshore.

(2) Za namene tega poglavja pojem povezano podjetje pomeni osebo, ki je povezana z drugo osebo na enega od naslednjih načinov:

1. oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;

2. oseba je udeležena pri nadzoru nad drugo osebo z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;

3. oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z imetništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 25 %;

4. oseba je upravičena do 25 % ali več dobička druge osebe.

(3) Če je v skladu s prejšnjim odstavkom pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma dobičku iste osebe udeležena več kot ena oseba, se vse osebe štejejo za povezana podjetja. Če je pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma pri dobičku več kot ene osebe udeležena ista oseba, se vse osebe štejejo za povezana podjetja.

(4) Oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali imetništvom kapitala, se obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala druge osebe. Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz 3. točke drugega odstavka tega člena določi tako, da se pomnožijo deleži v kapitalu po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da ima 100 % glasovalnih pravic.

(5) Posameznik in njegovi družinski člani se štejejo za eno osebo.

(6) Za družinskega člana iz prejšnjega odstavka se šteje: zakonec ali oseba, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, prednik ali potomec posameznika ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji.

(7) Za namene izvajanja tega poglavja se za sodelujočo jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij v zvezi z aranžmaji za izogibanje enotnemu standardu poročanja in nepreglednimi strukturami offshore, v skladu s katerim pristojni organ Republike Slovenije zagotavlja informacije iz 255.p člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije v zvezi z aranžmaji za izogibanje enotnemu standardu poročanja in nepreglednimi strukturami offshore, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance.

255.n člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

Glede davkov, na katere se to poglavje nanaša, se uporablja 244. člen tega zakona.

255.o člen

(posrednik)

(1) Posrednik je oseba, ki oblikuje, trži, organizira ali daje na voljo za uporabo čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ali upravlja njegovo izvajanje in izpolnjuje vsaj enega od dodatnih pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Poleg oseb iz prejšnjega odstavka je posrednik tudi oseba, ki se ob upoštevanju ustreznih dejstev in okoliščin ter na podlagi razpoložljivih informacij in ustreznega strokovnega znanja in razumevanja, potrebnega za zagotavljanje takih storitev, zaveda, ali bi bilo zanjo upravičeno pričakovati, da se zaveda, da bo neposredno ali prek drugih oseb nudila pomoč oziroma svetovanje pri oblikovanju, trženju, organizaciji, dajanju na voljo za uporabo ali upravljanju izvajanja čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, pri tem pa izpolnjuje vsaj enega od dodatnih pogojev iz tretjega odstavka tega člena. Vsakdo lahko dokazuje, da ni vedel, niti ne bi bilo upravičeno pričakovati, da bi vedel, da je sodeloval pri čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča. V ta namen se lahko sklicuje na vsa ustrezna dejstva in okoliščine, pa tudi na razpoložljive informacije, svoje ustrezno strokovno znanje in razumevanje.

(3) Oseba iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se šteje za posrednika, če izpolnjuje vsaj enega od dodatnih pogojev:

1. je rezident za davčne namene v Sloveniji;

2. ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, prek katere zagotavlja storitve v zvezi s čezmejnim aranžmajem;

3. je ustanovljena oziroma organizirana v skladu s slovenskim pravom ali

4. je v Sloveniji registrirana za opravljanje pravnih, davčnih ali svetovalnih storitev.

255.p člen

(obveznost poročanja o čezmejnih aranžmajih)

(1) Posredniki pristojnemu organu predložijo naslednje podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, s katerimi razpolagajo:

1. identifikacijo posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva (če gre za posameznika), rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so povezana podjetja zadevnega davčnega zavezanca;

2. podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;

3. povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če takšno ime obstaja, ter abstraktnim opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja podatkov, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;

4. datum, ko je ali bo storjen prvi del pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;

5. podrobnosti o določbah nacionalnega prava, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

6. vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;

7. identifikacijo države članice EU zadevnega davčnega zavezanca in morebitnih drugih držav članic EU, ki bi jih verjetno zadeval čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

8. identifikacijo morebitne druge osebe v državi ali jurisdikciji, na katero bi verjetno vplival čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ob navedbi, s katerimi državami ali jurisdikcijami je ta oseba povezana.

(2) Posredniki so dolžni razkriti naslednje podatke o aranžmaju za izogibanje enotnemu standardu poročanja ali nepregledni strukturi offshore, kot sta opredeljena v sporazumu o avtomatični izmenjavi informacij v zvezi z aranžmaji za izogibanje enotnemu standardu poročanja in nepreglednimi strukturami offshore, in sicer v obsegu, v katerem poznajo, posedujejo ali nadzorujejo takšne informacije:

1. ime, naslov, jurisdikcijo rezidentstva in davčno številko za naslednje osebe:

– osebo, ki opravi razkritje;

– katerega koli naročnika te osebe v zvezi s tem aranžmajem ali strukturo, vključno z datumom rojstva takih oseb;

– vsakega dejanskega uporabnika aranžmaja za izogibanje enotnemu standardu poročanja ali vsakega dejanskega lastnika nepregledne strukture offshore;

– vsako osebo, ki je posrednik v povezavi s tem aranžmajem ali strukturo (razen osebe, ki opravi razkritje).

2. podrobnosti aranžmaja za izogibanje enotnemu standardu poročanja ali nepregledne strukture offshore, še zlasti naslednje informacije:

– v zvezi z aranžmajem o izogibanju enotnega standarda poročanja dejanski opis značilnosti dogovora, ki so bile zasnovane tako, da se izognejo zakonodaji enotnega standarda poročanja ali so bile tržene s tem namenom oziroma imajo tak učinek;

– v zvezi z nepregledno strukturo offshore dejanski opis značilnosti, ki delujejo tako, da ne dopuščajo natančne določitve dejanskega lastništva davčnega zavezanca, o katerem se poroča, ali dajejo vtis, da davčni zavezanec, o katerem se poroča, ni dejanski lastnik;

– jurisdikcijo, kjer je bil aranžma o izogibanju enotnega standarda poročanja ali nepregledna struktura offshore na voljo za izvedbo.

(3) Posredniki iz prvega odstavka 255.o člena predložijo podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena v 30 dneh od:

1. dneva po tem, ko je tržni aranžma na voljo za izvajanje,

2. dneva po tem, ko je posebej prilagojeni aranžma pripravljen za izvajanje, ali

3. dneva, ko se izvede kakršna koli aktivnost, ki kaže na namero o izvajanju aranžmaja ali pomeni začetek izvajanja aranžmaja.

(4) Posredniki iz drugega odstavka 255.o člena tega zakona predložijo podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena v 30 dneh od dneva po tem, ko so neposredno ali prek drugih oseb zagotovili pomoč oziroma svetovanje.

(5) V primeru tržnih aranžmajev posrednik vsake tri mesece predloži redno poročilo, ki glede na predhodno poročilo vsebuje nove podatke iz 1., 4., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena.

255.r člen

(poročanje pristojnemu organu)

(1) Kadar mora posrednik predložiti podatke pristojnim organom več kot ene države članice EU, predloži podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, le v Sloveniji, če:

1. je posrednik v Sloveniji rezident za davčne namene;

2. ima posrednik v Sloveniji stalno poslovno enoto, prek katere se zagotavljajo storitve v zvezi z aranžmajem, pa ni rezident za davčne namene v nobeni drugi državi članici EU;

3. je posrednik ustanovljen ali organiziran po slovenskem pravu, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1. ali 2. točke tega odstavka v drugi državi članici EU;

4. je posrednik v Sloveniji registriran za opravljanje pravnih, davčnih ali svetovalnih storitev, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka v drugi državi članici EU.

(2) Posrednik je oproščen poročanja v Sloveniji, če lahko dokaže, da so bili, ob upoštevanju okoliščin iz prejšnjega odstavka, isti podatki že predloženi v drugi državi članici EU.

255.s člen

(poklicna skrivnost)

(1) Posrednik je oproščen predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi s poročanjem kršil varovanje poklicne skrivnosti, kot jo določa zakon, ki ureja poklicno skrivnost.

(2) Če se posrednik sklicuje na poklicno skrivnost, mora o tem nemudoma pisno obvestiti svojo stranko, če je ta posrednik, oziroma če ni takega posrednika, pa je stranka zadevni davčni zavezanec, ter jo obvestiti tudi o obveznosti poročanja iz 255.š člena tega zakona.

(3) Posrednik je oproščen poročanja v skladu s tem členom le v obsegu, ki ga za njegov poklic določa zakon, ki ureja poklicno skrivnost.

255.š člen

(poročanje drugega posrednika ali zadevnega davčnega zavezanca)

(1) Če ni posrednika ali če posrednik pisno obvesti zadevnega davčnega zavezanca ali drugega posrednika, ki je njegova stranka, o uporabi privilegija poklicne skrivnosti iz 255.s člena tega zakona, podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, predloži drug posrednik ali, če tega ni, zadevni davčni zavezanec.

(2) Zadevni davčni zavezanec ali drug posrednik iz prejšnjega odstavka predložita podatke v 30 dneh od dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo zadevnemu davčnemu zavezancu za izvajanje ali je pripravljen za izvajanje s strani zadevnega davčnega zavezanca ali je storjen prvi del pri njegovem izvajanju v zvezi z zadevnim davčnim zavezancem, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

(3) Kadar mora zadevni davčni zavezanec predložiti podatke pristojnim organom več kot ene države članice EU, predloži podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, le v Sloveniji, če:

1. je v Sloveniji rezident za davčne namene;

2. ima v Sloveniji stalno poslovno enoto, ki ima koristi od aranžmaja, pa ni rezident druge države članice EU;

3. v Sloveniji prejema dohodek ali ustvarja dobiček, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1. in 2. točke tega odstavka v drugi državi članici EU;

4. v Sloveniji opravlja dejavnost, pri tem pa ni podana nobena od naveznih okoliščin iz 1., 2. ali 3. točke tega odstavka v drugi državi članici EU.

(4) Zadevni davčni zavezanec je oproščen poročanja v Sloveniji, če lahko dokaže, da so bili, ob upoštevanju okoliščin iz prejšnjega odstavka, isti podatki že predloženi v drugi državi članici EU.

255.t člen

(pravila za poročanje, kadar je več posrednikov oziroma več zadevnih davčnih zavezancev)

(1) Če je posrednikov več, morajo predložiti podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, vsi posredniki, ki so vključeni v isti čezmejni aranžma. Posrednik je oproščen predložitve podatkov le, če lahko dokaže, da je iste podatke iz prvega odstavka 248.c člena tega zakona že predložil drug posrednik.

(2) Če je k poročanju zavezanih več zadevnih davčnih zavezancev, predloži podatke v skladu s prvim odstavkom 255.s člena tega zakona prvi zadevni davčni zavezanec, ki se je s posrednikom o čezmejnem aranžmaju dogovoril oziroma, ki izvajanje aranžmaja upravlja.

(3) Zadevni davčni zavezanec je oproščen predložitve podatkov le, če lahko dokaže, da je iste podatke iz prvega odstavka 248.c člena tega zakona že predložil drug zadevni davčni zavezanec.

(4) Vsak zadevni davčni zavezanec podatke o uporabi aranžmaja posreduje davčnemu organu vsako leto, za katero ga uporablja.

255.u člen

(učinek poročanja o čezmejnem aranžmaju)

Dejstvo, da je bilo o čezmejnem aranžmaju poročano, ne omejuje davčnega organa pri izvrševanju njegovih pooblastil.

255.v člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.

III.Č POGLAVJE

PRAVILA ZA POROČANJE OPERATERJEV PLATFORM

255.z člen

(opredelitev pojmov in smiselna uporaba določb glede poročanja)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek I Priloge V Direktive 2011/16/EU, razen če so v tem poglavju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za poročanje operaterjev platform za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice.

(3) Za namene izvajanja tega poglavja se za sodelujočo jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij o dohodkih, pridobljenih prek digitalnih platform, v skladu s katerim pristojni organ Republike Slovenije zagotavlja informacije iz 255.aa člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije o dohodkih, pridobljenih prek digitalnih platform, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance.

(4) Prodajalec, o katerem se poroča, pomeni katerega koli aktivnega prodajalca, razen izključenega prodajalca, ki je rezident Republike Slovenije ali jurisdikcije, v katero se poroča ali je dal v najem nepremičnino, ki se nahaja v Republiki Sloveniji ali v jurisdikciji, v katero se poroča.

(5) Številka za davčne namene pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijski ekvivalent identifikacijske številke davčnega zavezanca, izdane s strani države članice EU ali jurisdikcije, kjer je prodajalec rezident.

(6) Subjekt iz točke 1.C oddelka I priloge V Direktive 2011/16/EU vključuje tudi samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki opravlja dejavnost.

(7) Poročevalno obdobje pomeni koledarsko leto, za katero je poročanje zaključeno v skladu z 255.ac členom tega zakona.

255.ž člen

(obveznosti dolžne skrbnosti)

(1) Poročevalski operaterji platform izvajajo postopke dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o prodajalcih in preverjanja prodajalcev v skladu z odstavki A do E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Poročevalski operater platforme zaključi postopke dolžne skrbnosti iz odstavkov A do E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU do 31. decembra poročevalnega obdobja.

(3) Poročevalski operater platforme se lahko opira na postopke dolžne skrbnosti, izvedene v zvezi s prejšnjimi poročevalnimi obdobji, če:

- so bile zahtevane informacije o prodajalcu bodisi zbrane in preverjene bodisi potrjene v zadnjih 36 mesecih in

- ni razloga, da bi poročevalski operater platforme domneval, da so informacije, zbrane v skladu z odstavki A, B in E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU, nezanesljive ali neresnične oziroma so postale nezanesljive ali neresnične.

(4) Poročevalski operater platforme se lahko odloči, da postopke dolžne skrbnosti v skladu s prvim odstavkom tega člena zaključi samo v zvezi z aktivnimi prodajalci.

(5) Poročevalski operater platforme se lahko pri izpolnitvi obveznosti dolžne skrbnosti iz prvega odstavka tega člena opira na tretjega ponudnika storitev, vendar je za take obveznosti še naprej odgovoren sam.

(6) Kadar operater platforme izpolni obveznosti dolžne skrbnosti za poročevalskega operaterja platforme v zvezi z isto platformo na podlagi prejšnjega odstavka, ta operater platforme izvede postopke dolžne skrbnosti v skladu s prvim odstavkom tega člena. Za obveznosti dolžne skrbnosti je še naprej odgovoren poročevalski operater platforme.

255.aa člen

(informacije, ki se poročajo)

Vsak poročevalski operater platforme mora pristojnemu organu sporočiti naslednje informacije:

1. ime, naslov registriranega sedeža, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: številka za davčne namene) poročevalskega operaterja platforme, individualno identifikacijsko številko iz drugega odstavka 255.aj člena tega zakona ter poslovno ime platform, za katere poroča poročevalski operater platforme;

2. za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost, razen najema nepremičnine:

a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; številko za davčne namene, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala številko za davčne namene, če številka za davčne namene ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, in datum rojstva;

b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, številko za davčne namene, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala številko za davčne namene, identifikacijsko

številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;

c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;

č) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, v obsegu, ki je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;

d) jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, kot je določeno na podlagi odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU;

e) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, za katere je bilo plačano ali pripisano;

f) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja.

3. Za vsakega prodajalca, o katerem se poroča, ki je izvajal zadevno dejavnost najema nepremičnin:

a) v primeru prodajalca, ki je posameznik: ime in priimek, naslov; davčno številko izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, če davčna številka ne obstaja, pa kraj rojstva tega prodajalca; identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, in datum rojstva;

b) v primeru prodajalca, ki je subjekt: naziv, sedež, davčno številko, izdano temu prodajalcu, vključno z jurisdikcijo, ki je izdala davčno številko, identifikacijsko številko za DDV tega prodajalca, če je na voljo, matično številko subjekta, obstoj stalne poslovne enote, prek katere se izvajajo zadevne dejavnosti, če je na voljo, z navedbo jurisdikcije, v kateri je taka stalna poslovna enota;

c) identifikator finančnega računa, če je na voljo poročevalskemu operaterju platforme in pristojni organ jurisdikcije, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident, ni sporočil, da identifikatorja finančnega računa ne namerava uporabiti v ta namen;

č) če se razlikuje od imena prodajalca, o katerem se poroča, poleg identifikatorja finančnega računa še ime imetnika finančnega računa, na katerega se nadomestilo plača ali pripiše, v obsegu, ki je na voljo poročevalskemu operaterju platforme, ter vse druge informacije za identifikacijo, ki so poročevalskemu operaterju platforme na voljo v zvezi z zadevnim imetnikom računa;

d) vsako jurisdikcijo, v kateri je prodajalec, o katerem se poroča, rezident na podlagi postopkov iz odstavka D oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU;

e) naslov vsake oglaševane nepremičnine, ki je določen na podlagi postopkov iz odstavka E oddelka II Priloge V Direktive 2022/16/EU, in identifikacijsko številko nepremičnine v katastru, če je na voljo;

f) skupni znesek nadomestila, plačanega ali pripisanega v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja, in število zadevnih dejavnosti, posredovano v zvezi z vsako oglaševano nepremičnino;

g) vse pristojbine, provizije ali davke, ki jih poročevalski operater platforme zadrži ali zaračuna v vsakem četrtletju poročevalnega obdobja;

h) če je na voljo, število dni, ko je bila vsaka oglaševana nepremičnina v poročevalnem obdobju dana v najem, in vrsto vsake oglaševane nepremičnine;

4. Če se poročevalski operater platforme za ugotavljanje identitete in vseh davčnih rezidentstev prodajalca opira na identifikacijsko storitev, ki jo uporablja pristojni organ, namesto informacij iz 1. in 2. točke tega člena sporoči samo ime prodajalca, ki je posameznik, oziroma naziv in sedež prodajalca, ki je subjekt, identifikator identifikacijske storitve in državo članico izdajateljico identifikacijske storitve.

255.ab člen

(poročanje o nadomestilu)

(1) Informacije o nadomestilu, plačanem ali pripisanem v fiat valuti, se sporočijo v valuti, v kateri je bilo nadomestilo plačano ali pripisano. Če je bilo nadomestilo plačano ali pripisano v obliki, ki ni fiat valuta, se o njem poroča v lokalni valuti, preračunani ali vrednoteni na način, ki ga določi poročevalski operater platforme.

(2) Informacije o nadomestilu in drugih zneskih se sporočijo za četrtletje poročevalnega obdobja, v katerem je bilo nadomestilo plačano ali pripisano.

255.ac člen

(čas in način poročanja)

(1) Poročevalski operater platforme pristojnemu organu sporoči informacije iz 255. aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča. Informacije se sporočajo na način in v obliki, ki ju predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Če poročevalski operater platforme v koledarskemu letu, za katero se poroča, ni identificiral prodajalcev, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Če je poročevalskih operaterjev platform več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če lahko dokaže, da je o istih informacijah poročal drug poročevalski operater platforme.

(4) Če poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, ki izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja iz tega člena izbere Republiko Slovenijo, sporoči informacije iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem pristojnemu organu najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča.

(5) Če je poročevalskih operaterjev platform iz prejšnjega odstavka več, je vsak izmed njih oproščen poročanja o informacijah, če lahko dokaže, da je o istih informacijah poročal drug poročevalski operater platforme v drugi državi članici ali kvalificirani jurisdikciji zunaj EU.

(6) Tuji operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU sporoči informacije iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem pristojnemu organu države članice registracije, določene v skladu s pododstavkom F (1) oddelka IV Priloge V Direktive 2011/16/EU v roku iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Poročevalskemu operaterju platforme iz prejšnjega odstavka ni treba predložiti informacij iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s kvalificiranimi zadevnimi dejavnostmi, ki jih zajema veljaven kvalificiran sporazum med pristojnimi organi, v katerem je že predvidena avtomatična izmenjava enakovrstnih informacij o prodajalcih, o katerih se poroča in ki so rezidenti Republike Slovenije.

255.ač člen

(izbira države članice poročanja)

Če poročevalski operater platforme v smislu točke (a) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU izpolnjuje katerega koli od tam navedenih pogojev v več kot eni državi članici, za izpolnitev zahtev glede poročanja v skladu s prejšnjim členom izbere eno od teh držav članic. Poročevalski operater platforme o svoji izbiri obvesti vse pristojne organe teh držav članic.

255.ad člen

(izključeni operater platforme)

Če se za operaterja platforme šteje, da je izključeni operater platforme, pristojni organ v primeru, da je bil predložen dokaz v skladu s pododstavkom A(3) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, o tem in o vseh naknadnih spremembah obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

255.ae člen

(obveščanje prodajalca, o katerem se poroča)

Poročevalski operater platforme tudi prodajalcu, o katerem se poroča in na katerega se informacije nanašajo, zagotovi informacije iz pododstavkov B(2) in B(3) oddelka III Priloge V Direktive 2011/16/EU najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča.

255.af člen

(zaprtje računa prodajalca zaradi nepredložitve informacij)

Če prodajalec ne predloži informacij, zahtevanih v skladu z oddelkom II Priloge V Direktive 2011/16/EU, poročevalski operater platforme po dveh opominih, ki sledita prvotnemu zaprosilu poročevalskega operaterja platforme, vendar ne pred iztekom 60 dni od prvotnega zaprosila, zapre račun prodajalca in mu prepreči, da bi se ponovno registriral na platformi, ali zadrži plačilo nadomestila prodajalcu, dokler prodajalec ne zagotovi zahtevanih informacij.

255.ag člen

(vodenje evidence glede postopkov dolžne skrbnosti)

Poročevalski operaterji platform za namene nadzora davčnega organa nad izvedenimi postopki dolžne skrbnosti vodijo evidenco zbranih podatkov o prodajalcu iz točke B oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU, evidenco zbranih podatkov o najetih nepremičninah iz točke E oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU in evidenco izvedenih ukrepov pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti iz točke C oddelka II priloge V Direktive 2011/16/EU ter evidenco vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge V Direktive 2011/16/EU. Evidence hranijo pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

255.ah člen

(zahteva za poročanje)

Pristojni organ lahko naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske operaterje platform, če ti ne sporočijo vseh informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu z 248.č členom tega zakona.

255.ai člen

(nadzor pristojnega organa)

(1) Pristojni organ preverja, ali poročevalski operaterji platform izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge V Direktive 2011/16/EU.

(2) Če so sporočene informacije neresnične ali nepopolne, pristojni organ od poročevalskega operaterja platforme zahteva popravek poročila.

255.aj člen

(registracija tujega operaterja platforme, ki ni kvalificiran operater platforme)

(1) Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 255.ac člena tega zakona se poročevalski operater platforme v smislu točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V (tuji operater platforme) registrira, ko začne izvajati dejavnost kot operater platforme.

(2) Če tuji operater platforme za državo registracije izbere Republiko Slovenijo, mu pristojni organ izda individualno identifikacijsko številko. Pristojni organ sporoči individualno identifikacijsko številko, ki jo je dodelil poročevalskemu operaterju platforme, pristojnim organom drugih držav članic.

(3) Poročevalski operater platforme iz prvega odstavka pristojnemu organu sporoči informacije iz pododstavka F(2) oddelka IV Priloge V Direktive 2011/16/EU in ga obvesti tudi o vseh spremembah sporočenih informacij.

255.ak člen

(preklic registracije)

(1) Če tuji poročevalski operater platforme po dveh opominih pristojnega organa, kadar je Republika Slovenija država enkratne registracije, ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.ac členom tega zakona, pristojni organ prekliče registracijo tujega poročevalskega operaterja platforme, opravljene na podlagi 255.aj člena tega zakona. Registracija se prekliče najpozneje po izteku 90 dni od prvega opomina, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa.

(2) Poročevalski operater platforme, katerega registracija je bila preklicana, se lahko vnovič registrira le pod pogojem, da pristojnemu organu predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo, da bo izpolnil zahteve glede poročanja v EU, vključno z vsemi še neizpolnjenimi zahtevami glede poročanja.

255.al člen

(izbris tujega operaterja platforme)

Če je Republika Slovenija država članica enkratne registracije, pristojni organ odstrani poročevalskega operaterja platforme iz prvega odstavka prejšnjega člena iz centralnega registra v naslednjih primerih:

1. če operater platforme obvesti pristojni organ, da ne izvaja več dejavnosti kot operater platforme;

2. kadar je kljub odsotnosti obvestila iz prejšnje točke mogoče domnevati, da je dejavnost operaterja platforme prenehala;

3. če operater platforme ne izpolnjuje več pogojev iz točke (b) pododstavka A(4) oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU;

4. če je pristojni organ preklical registracijo na podlagi 255.ak člena tega zakona.

255.am člen

(obvestilo o neregistraciji)

Pristojni organ nemudoma obvesti Evropsko komisijo o vsakem tujem operaterju platforme, ki začne izvajati dejavnost kot operater platforme, vendar se ne registrira v skladu z 255.aj členom tega zakona.

255.an člen

(prepoved opravljanja dejavnosti tujega operaterja platforme)

(1) Če tuji poročevalski operater platforme ne izpolni obveznosti registracije ali če je bila registracija preklicana v skladu z 255.ak členom tega zakona, lahko uradna oseba, če je to nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve, do odprave nepravilnosti tujemu operaterju platforme z odločbo prepove opravljanje dejavnosti ter hkrati izreče ukrep zapečatenja spletne strani v skladu s predpisi, ki urejajo načela delovanja, naloge in pooblastila, in druga vprašanja, povezana z delovanjem finančne uprave.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

255.ao člen

(sporočanje v centralni register)

Pristojni organ sporoča informacije, ki so bile posredovane v skladu z 255.ad členom in sporočene v skladu s tretjim odstavkom 255.aj člena tega zakona v centralni register, vzpostavljen pri Evropski komisiji.

a255.ao člen

(sporočanje podatkov sodelujočim jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz 255.aa člena tega zakona poleg državam članicam v skladu z 248.č členom tega zakona sporoča tudi sodelujočim jurisdikcijam iz tretjega odstavka 255.z člena tega zakona, za katere se uporablja sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o dohodkih, pridobljenih prek digitalnih platform, in katerih rezident je prodajalec, o katerem se poroča, oziroma – če prodajalec, o katerem se poroča, opravlja storitve dajanja nepremičnin v najem – pristojnemu organu jurisdikcije, v kateri je nepremičnina.

255.ap člen

(odločitev Evropske komisije o enakovrednosti podatkov na podlagi zaprosila pristojnega organa)

Pristojni organ z obrazloženim zaprosilom Evropsko komisijo zaprosi, naj ta odloči, ali so podatki, ki jih je treba avtomatično izmenjati na podlagi sporazuma med pristojnim organom in jurisdikcijo zunaj EU v smislu pododstavka (A)7 oddelka I Priloge V Direktive 2011/16/EU, enakovredni tistim iz odstavka B oddelka III Priloge V Direktive 2011/16/EU.

255.ar člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega poglavja.

III.D POGLAVJE

PRAVILA ZA POROČANJE PONUDNIKOV STORITEV V ZVEZI S KRIPTOSREDSTVI

255.as člen

(opredelitev izrazov in smiselna uporaba določb glede poročanja)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, razen če so v tem poglavju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za poročanje ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi za namene avtomatične izmenjave podatkov med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU.

(3) Za namene izvajanja tega poglavja se za kvalificirano jurisdikcijo šteje jurisdikcija, če se med pristojnima organoma te jurisdikcije in Republike Slovenije uporablja sporazum o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih, v skladu s katerim pristojni organ zagotavlja informacije iz 255.au člena tega zakona in je ta jurisdikcija navedena na seznamu jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije v zvezi s transakcijami s kriptosredstvi, o katerih se poroča, objavljenem na spletni strani ministrstva za finance.

(4) Oseba, o kateri se poroča, pomeni osebo, ki je posameznik ali subjekt razen izključene osebe, ki je rezident države članice EU, Republike Slovenije ali kvalificirane jurisdikcije, v katero se poroča.

(5) Številka za davčne namene pomeni identifikacijsko številko davčnega zavezanca ali funkcijsko ustreznico identifikacijske številke davčnega zavezanca, ki jo izda država članica EU ali kvalificirana jurisdikcija, kjer je oseba rezident.

(6) Subjekt iz točke F.2 oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU vključuje tudi samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Naslov razpršene evidence pomeni naslov razpršene evidence, ki je v skladu z Uredbo 2023/1114/EU opredeljena kot repozitorij informacij, ki hrani evidence poslov in je skupen sklopu omrežnih vozlišč ter sinhroniziran med njimi na podlagi mehanizma soglasja.

(8) Poročevalno obdobje pomeni koledarsko leto, za katero je poročanje izvedeno v skladu z 255.au členom tega zakona.

255.aš člen

(seznam dovoljenj ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

Agencija za trg vrednostnih papirjev najpozneje do 31. decembra ustreznega koledarskega leta, pristojnemu organu pošlje seznam vseh ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi.

255.at člen

(obveznosti poročevalskih ponudnikov storitev v zvezi s kriptosredstvi)

(1) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU in točkah A(1) in A(2) iz oddelka I Priloge VI veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU tudi za transakcije, ki se opravljajo prek podružnice v Republiki Sloveniji.

(3) Za poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, če izpolnjuje zahteve iz točk C, D, E, F, in H oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, za katerega ne veljajo zahteve glede poročanja in dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ker izpolnjuje zahteve iz točke G oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU, pristojni organ najpozneje v roku iz prvega odstavka 255.až člena tega zakona pisno obvesti, da je te zahteve izpolnil v skladu s pravili druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije zunaj EU v skladu z zahtevami, ki so zelo podobne zahtevam iz točk (a), (b), (c) oziroma (d) pododstavka A(2) oddelka I Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(5) Za poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, osebe ali posrednike, o katerih se poroča, ki izvajajo dejanja, da bi se izognili izvajanju pravil poročanja in dolžne skrbnosti, veljajo določbe tega poglavja, kot da obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti niso bile izpolnjene.

255.au člen

(podatki, o katerih se poroča)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi za vsako posamezno poročevalno obdobje sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva, davčna številka oziroma številka za davčne namene davčnega zavezanca, izdana v državi rezidentstva, ter datum in kraj rojstva (pri posamezniku) vsakega uporabnika, o katerem se poroča, ter pri vsakem subjektu, za katerega se po postopkih dolžne skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije ezidentstva in davčna številka oziroma številka za davčne namene subjekta ter osebno ime, naslov, jurisdikcija ali jurisdikcije rezidentstva ter datum in kraj rojstva vsake obvladujoče osebe subjekta, o kateri se poroča, ter vloga ali vloge, zaradi katere ali katerih je ta oseba, o kateri se poroča, obvladujoča oseba subjekta;

2. ime in naslov registriranega sedeža poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je subjekt;

3. osebno ime in naslov prebivališča poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, ki je fizična oseba;

4. davčno številko oziroma številko za davčne namene poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi;

5. identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev;

6. globalni identifikator pravnih subjektov poročevalskega ponudnika storitev v zvezi s kriptosredstvi, če je dodeljen;

7. ime in identifikator identifikacijske storitve ter navedbo države članice EU ali jurisdikcije, ki jo je dodelila, ali če jo je dodelila EU, kadar se poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi zanaša na neposredno potrditev identitete in prebivališča prodajalca prek identifikacijske storitve;

8. za vsako vrsto kriptosredstva, v zvezi s katerim je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil transakcije za uporabnika, o katerem se poroča, v posameznem koledarskem letu ali drugem ustreznem poročevalskem obdobju:

a) celo ime vrste kriptosredstva, o katerem se poroča;

b) skupni plačani bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za fiat valuto;

c) skupni prejeti bruto znesek, izražen v fiat valuti, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami v fiat valuti;

č) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi s pridobitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

d) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, v zvezi z odsvojitvami za druga kriptosredstva, o katerih se poroča;

e) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število maloprodajnih plačilnih transakcij, o katerih se poroča;

f) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi na uporabnike, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah b) in č) tega odstavka;

g) skupno pošteno tržno vrednost, skupno število enot in število transakcij, o katerih se poroča, ter razčlenjeno po vrsti prenosa, če je ta poročevalskemu ponudniku storitev v zvezi s kriptosredstvi znana, v zvezi s prenosi uporabnikov, o katerih se poroča, ki niso zajeti v točkah c), d) in e) tega odstavka;

h) skupno pošteno tržno vrednost in skupno število enot prenosov, ki jih je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi opravil na naslove razpršene evidence iz Uredbe 2023/1114/EU, za katere ni znano, da so povezani s ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi ali finančno institucijo v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali z osebo ali subjektom, ki opravlja podobno dejavnost v skladu s tujim pravom.

(2) Kadar transakcija iz prejšnjega odstavka, o kateri se poroča, vsebuje identifikator identifikacijske storitve, ki ga uporablja davčni organ, se v skladu s prejšnjim odstavkom sporoči samo ime fizične osebe ali subjekta, na katerega se identifikator identifikacijske storitve nanaša, in po potrebi vloga, v okviru katere je fizična oseba dejanski lastnik subjekta.

(3) Skupni bruto znesek, prejet ali plačan v skladu s prvim odstavkom tega člena, je skupni znesek, izražen v fiat valuti, plačan za pridobitev kriptosredstev ali prejet za prodajo kriptosredstev, o katerih se poroča. Kadar se ti zneski plačajo v več fiat valutah, se v času transakcije, o kateri se poroča, pretvorijo v eno samo fiat valuto na način, ki ga določi poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi.

(4) Skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, iz prvega odstavka tega člena je skupna tržna vrednost kriptosredstev, o katerih se poroča, določena v času izvršitve transakcije, o kateri se poroča, na način, ki ga dosledno uporablja poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi. Za namene tega izračuna se tržna vrednost pretvori v enotno fiat valuto.

(5) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v poročilu o transakcijah, o katerih se poroča, navede fiat valuto, v kateri se sporočajo posamezni zneski.

255.av člen

(sporočanje informacij kvalificiranim jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz prejšnjega člena poleg državam članicam EU v skladu z 248.d členom tega zakona sporoča tudi kvalificiranim jurisdikcijam iz tretjega odstavka 255.as člena tega zakona, za katere se uporablja sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj.

255.az člen

(seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Seznam kvalificiranih jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz prejšnjega člena na podlagi večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij na podlagi okvira poročanja o kriptosredstvih Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj, se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.

255.až člen

(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.au člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje do 31. maja leta po koledarskem letu, v katerem je uporabnik identificiran kot uporabnik, o katerem se poroča.

(2) Če poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz 255.au člena tega zakona.

255.ba člen

(vodenje evidence glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti)

Poročevalski ponudniki storitev v zvezi s kriptosredstvi ukrepov in vseh informacij, na katere se oprejo pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti ter za nadzor davčnega organa nad izvedenimi postopki dolžne skrbnosti vodijo evidenco izvedenih zahtev glede poročanja in postopkov dolžne skrbnosti iz oddelkov II in III Direktive 2011/16/EU, ter pri razvrščanju transakcij, o katerih se poroča in kriptosredstvi, o katerih se poroča, določenih v oddelku IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU. Evidence hranijo pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona.

255.bb člen

(zahteva za poročanje)

Pristojni organ lahko naslovi zahtevo za poročanje na poročevalske ponudnike storitev v zvezi s kriptosredstvi, če ti ne sporočijo informacij, ki so potrebne, da pristojni organ lahko izpolni obveznost sporočanja informacij v skladu z 248.d in 255.av členom tega zakona.

255.bc člen

(nadzor pristojnega organa)

(1) Pristojni organ preverja, ali poročevalski ponudniki v zvezi s kriptosredstvi izpolnjujejo postopke dolžne skrbnosti in zahteve glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU.

(2) Če so sporočene informacije neresnične ali nepopolne, pristojni organ od poročevalskega ponudnika v zvezi s kriptosredstvi zahteva popravek poročila.

255.bč člen

(enkratna registracija upravljavca kriptosredstev)

(1) Za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja na podlagi 248.d in 255.av člena tega zakona se upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, registrira pri pristojnem organu pred koncem obdobja, v katerem mora tak upravljavec kriptosredstev sporočiti informacije iz 255.au člena tega zakona.

(2) Če tuji upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, za državo registracije izbere Republiko Slovenijo, mu pristojni organ izda individualno identifikacijsko številko. Pristojni organ sporoči individualno identifikacijsko številko, ki jo je dodelil upravljavcu kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, pristojnim organom drugih držav članic.

(3) Poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi iz drugega odstavka tega člena pristojnemu organu sporoči informacije iz 255.bd člena in ga obvesti tudi o vseh spremembah sporočenih informacij.

(4) Upravljavec kriptosredstev, ki je poročevalski ponudnik storitev v zvezi s kriptosredstvi, kot je opredeljen v pododstavku B(3) oddelka IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU , se ne registrira pri pristojnem organu, zahteve glede poročanja izpolnjuje v drugi državi članici EU.

255.bd člen

(vloga za enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev)

(1) Upravljavec kriptosredstev iz prejšnjega člena pri pristojnem organu vloži vlogo za enkratno registracijo najpozneje do roka, v katerem mora sporočiti informacije, o katerih se poroča.

(2) Upravljavec kriptosredstev v vlogi za registracijo sporoči naslednje podatke:

1. ime;

2. poštni naslov;

3. elektronski naslov, vključno z naslovom spletnega mesta;

4. vse davčne številke ali druge identifikacijske številke, ki so mu bile dodeljene v državi članici EU in kvalificirani jurisdikciji;

5. seznam držav članic EU in kvalificiranih jurisdikcij, v katerih so uporabniki, o katerih se poroča, rezidenti po odstavkih A in B oddelka III Priloge VI Direktive Sveta 2011/16/EU državo, v kateri je uporabnik, o katerem se poroča, rezident.

(3) Upravljavec kriptosredstev pristojnemu organu sporoči tudi spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka. Vloga za registracijo in obvestilo o spremembi podatkov o registraciji se predložita v elektronski obliki.

(4) Pristojni organ z odločbo dodeli upravljavcu kriptosredstev individualno identifikacijsko številko, ki je vpisana, in jo sporoči pristojnim organom vseh držav članic EU z elektronskimi sredstvi.

255.be člen

(izpolnjevanje obveznosti v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji)

Upravljavec kriptosredstev pristojnemu organu v roku za sporočanje informacij iz 255.až člena tega zakona predloži potrdilo ali drugo uradno obvestilo, da v drugi državi članici EU ali kvalificirani jurisdikciji izpolnjuje obveznosti glede poročanja in izvajanja postopkov dolžne skrbnosti v skladu s pravom te druge države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bf člen

(obvestilo o dodeljeni identifikacijski številki upravljavca kriptosredstev)

Pristojni organ sporoči podatke o enkratni registraciji upravljavca kriptosredstev in identifikacijsko številko upravljavca kriptosredstev, ki mu je bila dodeljena, vsem državam članicam EU z elektronskimi sredstvi.

255.bg člen

(preklic enkratne registracije na zahtevo upravljavca kriptosredstev)

(1) Pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev na podlagi pisnega obvestila o spremembi podatkov o registraciji, v katerem upravljavec kriptosredstev zahteva preklic registracije, na zadnji dan obdobja poročanja, če upravljavec kriptosredstev predloži tako vlogo do 15. dne pred rokom za poročanje.

(2) Upravljavec kriptosredstev v pisnem obvestilu o spremembi registracijskih podatkov iz prejšnjega odstavka navede, ali ima uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije, oziroma navede, da v EU ali kvalificirani jurisdikciji nima več uporabnikov, o katerih se poroča.

(3) Davčni organ ne prekliče enkratne registracije upravljavca kriptosredstev, če ima ta upravljavec uporabnika, o katerem se poroča, iz države članice EU ali kvalificirane jurisdikcije.

255.bh člen

(preklic enkratne registracije po uradni dolžnosti)

(1) Če upravljavec kriptosredstev po dveh opominih pristojnega organa, ne izpolni obveznosti poročanja v skladu z 255.au členom tega zakona, pristojni organ prekliče enkratno registracijo upravljavca kriptosredstev. Enkratna registracija se prekliče najpozneje po izteku 90 dni od prvega opomina, vendar ne pred iztekom 30 dni po drugem opominu pristojnega organa.

(2) Upravljavec kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana, se lahko vnovič registrira le pod pogojem, da pristojnemu organu predloži ustrezna jamstva za svojo zavezo o izpolnitvi zahteve glede poročanja v EU ali kvalificirani jurisdikciji, vključno z vsemi še neizpolnjenimi zahtevami glede poročanja najpozneje v 60 dneh po dnevu ponovne registracije.

255.bi člen

(izbris iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev)

Davčni organ iz evidence enkratne registracije upravljavcev kriptosredstev izbriše upravljavca kriptosredstev, katerega enkratna registracija je bila preklicana v Republiki Sloveniji, oziroma kadar je mogoče domnevati, da je dejavnost upravljavca kriptosredstev prenehala ali če upravljavec kriptosredstev ne izpolnjuje več pogojev iz pododstavka B(2) oddelka IV ter alinej (b) in (c) 5. točke pododstavka F oddelka V Priloge VI Direktive 2011/16/EU .

255.bj člen

(sporočanje v centralni register)

Pristojni organ sporoča informacije iz 255.bd, 255.bf in 255.bi člena tega zakona v centralni register, vzpostavljen pri Evropski komisiji.

III.E POGLAVJE

VLOŽITEV INFORMATIVNEGA OBRAZCA ZA OBRAČUN POVRHNJEGA DAVKA

255.bk člen

(opredelitev izrazov in smiselna uporaba določb glede vlaganja informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določata oddelek I Priloge VII Direktive 2011/16/EU in ZMD, razen če so v tem poglavju oziroma z zakonom o obdavčenju opredeljeni drugače.

(2) To poglavje se smiselno uporablja tudi za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka za namene izmenjave informacij med pristojnim organom in pristojnimi organi jurisdikcij, ki niso države članice EU.

(3) Informativni obrazec za obračun povrhnjega davka pomeni informativni obrazec za obračun povrhnjega davka iz 65. člena ZMD, ki ga predloži krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij. Oblika in vsebina standardiziranega informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka sta določeni v oddelku IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

(4) Izvajalska država članica pomeni državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, ki je za dano poslovno leto poročanja izvajala bodisi kvalificirano pravilo o vključitvi dohodkov bodisi kvalificirano pravilo o prenizko obdavčenih dobičkih iz 19. oziroma 44. točke 7. člena ZMD.

(5) Kvalificirani sporazum med pristojnimi organi pomeni dvostranski ali večstranski sporazum ali dogovor med dvema pristojnima organoma ali več pristojnimi organi, ki določa avtomatično izmenjavo informativnih obrazcev za obračun povrhnjega davka, pri čemer velja Direktiva 2025/872/EU za tak kvalificirani sporazum med pristojnimi organi, sklenjen med državami članicami.

255.bl člen

(vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka)

(1) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij, ki je v Republiki Sloveniji, na podlagi 65. člena ZMD vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka preko sistema eDavki z uporabo standardnega obrazca iz oddelka IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

(2) Krovni matični subjekt ali imenovani vložniški subjekt mednarodne skupine podjetij iz prejšnjega odstavka, ki vloži informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, opredeli ustrezne oddelke ter posamezne države članice EU in druge jurisdikcije, ki se jim pošljejo informacije na podlagi pristopa razširjanja iz drugega in tretjega odstavka 248.e člena tega zakona, in sicer:

a) v splošnem oddelku informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka izvajalsko državo članico EU ali drugo jurisdikcijo, v kateri je krovni matični subjekt ali so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij;

b) v splošnem oddelku informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, razen povzetka s splošnimi informacijami iz oddelka 1.4 informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, države članice EU ali druge jurisdikcije s samo kvalificiranim domačim povrhnjim davkom:

– v katerih so subjekti v sestavi mednarodne skupine podjetij,

– v katerih je skupni podvig ali član skupine skupnega podviga mednarodne skupine podjetij, če se kvalificirani domači povrhnji davek naloži skupnim podvigom v državi članici EU ali drugi jurisdikciji,

– kadar se kvalificirani domači povrhnji davek naloži v državi članici EU ali drugi jurisdikciji za subjekt v sestavi brez države ali skupno podjetje brez države mednarodne skupine podjetij;

c) enega ali več jurisdikcijskih oddelkov iz informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka, ki se pošljejo državam članicam EU ali drugim jurisdikcijam, ki imajo pravice do

obdavčitve na podlagi ZMD, vključno s kvalificiranim domačim povrhnjim davkom v zvezi z državami članicami EU ali drugimi jurisdikcijami, na katere se takšni jurisdikcijski oddelki nanašajo.

(3) Kadar ima matični subjekt velike domače skupine v Republiki Sloveniji neposredni ali posredni lastniški delež v skupnem podvigu ali povezanem subjektu skupnega podviga, za katerega se v drugi državi članici EU ali jurisdikciji uporablja kvalificirani domači povrhnji davek v skladu s 47. členom ZMD, ta velika domača skupina za vložitev informativnega obrazca za obračun povrhnjega davka uporabi standardni obrazec za informativni obrazec za obračun povrhnjega davka, določenega v oddelku IV Priloge VII Direktive 2011/16/EU.

255.bm člen

(sporočanje informacij jurisdikcijam)

Pristojni organ informacije iz 255.bl člena tega zakona poleg državam članicam EU v skladu z 248.e členom tega zakona sporoča tudi drugim jurisdikcijam, za katere se uporablja kvalificirani sporazum med pristojnimi organi.

255.bn člen

(seznam kvalificiranih jurisdikcij)

Seznam jurisdikcij, ki jim Republika Slovenija zagotavlja informacije iz 255.bl člena tega zakona na podlagi kvalificiranega sporazuma, se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.

IV. POGLAVJE
IZVAJANJE MEDNARODNIH POGODB

1. podpoglavje
Postopek skupnega dogovarjanja v skladu z mednarodno pogodbo

256. člen

(splošne določbe)

(1) To poglavje določa postopek skupnega dogovarjanja v zvezi z izvajanjem Konvencije o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij s Protokolom (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 12/07) in mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka in premoženja, ki obvezuje Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba), kot načina zagotavljanja obdavčitve v skladu z mednarodno pogodbo, če je tak postopek dogovorjen v mednarodni pogodbi, sklenjeni med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami EU, pravice in obveznosti davčnega zavezanca, pristojnega organa, članov svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov ter način imenovanja članov svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov.

(2) V postopku skupnega dogovarjanja se zagotavlja varstvo pravic in pravnih koristi davčnega zavezanca na način in po postopku, ki ju določa to poglavje.

(3) Postopek skupnega dogovarjanja lahko sproži davčni zavezanec, ki se šteje za rezidenta Republike Slovenije, z vložitvijo zahteve iz 256.b člena tega zakona, kadar meni, da so ali bodo odločitve oziroma dejanja davčnega organa ali davčnega organa druge države povzročile obdavčenje, ki ni v skladu z mednarodno pogodbo (v nadaljnjem besedilu: vprašanje obdavčitve).

(4) Postopek skupnega dogovarjanja se začne, ko pristojni organ ugodi zahtevi za začetek postopka skupnega dogovarjanja in če se pristojni organ druge države strinja s postopkom skupnega dogovarjanja.

(5) Če davčni zavezanec za reševanje sporov v zvezi z mednarodno pogodbo ne izbere postopka po tem poglavju, kar navede v zahtevi iz 256.b člena tega zakona, se pri reševanju sporov v zvezi z izvajanjem mednarodnih pogodb, sklenjenih med Republiko Slovenijo in državami članicami EU, smiselno uporabljajo 256.a, 256.b, 256.c, 256.č, 256.d in 258. člen tega zakona, če ni z mednarodno pogodbo določeno drugače.

(6) Če davčni zavezanec za že začeti postopek skupnega dogovarjanja vloži novo zahtevo za reševanje sporov v zvezi z mednarodno pogodbo, se predhodno začeti postopek iz petega odstavka tega člena nadaljuje po tem poglavju zakona.

(7) Določbe 256.a, 256.b, 256.c, 256.č, 256.d in 258. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi v zvezi z izvajanjem mednarodnih pogodb, sklenjenih med Republiko Slovenijo in tretjimi državami oziroma jurisdikcijami, če ni z mednarodno pogodbo ali dogovorom pristojnih organov po mednarodni pogodbi določeno drugače.

(8) O vprašanjih postopka, ki niso urejena v tem poglavju, se v postopku skupnega dogovarjanja smiselno uporabljata ta zakon in zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

256.a člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojem, ki v tem poglavju ni opredeljen, ima pomen, ki ga ima po mednarodni pogodbi iz prvega odstavka 256. člena tega zakona na dan začetka teka triletnega roka iz prvega odstavka 256.b člena tega zakona, razen če sobesedilo zahteva drugače. Pojem, ki v mednarodni pogodbi ni opredeljen, ima pomen, ki ga ima takrat po pravu Republike Slovenije za namene davkov, za katere se uporablja omenjena mednarodna pogodba, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji Republike Slovenije prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji Republike Slovenije.

(2) V tem poglavju pojem »dvojno obdavčevanje« pomeni obdavčitev istega dohodka ali premoženja z davki, za katere se uporablja mednarodna pogodba iz prvega odstavka 256. člena tega zakona, v dveh ali več državah članicah, kadar taka obdavčitev privede do nastanka dodatne davčne obveznosti, povečanja davčne obveznosti oziroma nepriznavanja ali zmanjšanja izgube, ki lahko zmanjšuje davčno osnovo.

256.b člen

(zahteva za začetek postopka skupnega dogovarjanja)

(1) Davčni zavezanec, ki meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo, lahko najkasneje v treh letih od predložitve obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma vročitve odmerne odločbe vloži pisno zahtevo za začetek postopka skupnega dogovarjanja s pristojnim organom druge države (v nadaljnjem besedilu: zahteva), v katerem se odloči o obravnavi dohodka ali premoženja po mednarodni pogodbi (v nadaljnjem besedilu: dogovor), ne glede na pravna sredstva, ki jih dovoljuje pravni red Republike Slovenije. Pred predložitvijo obračuna davka, davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega postopka oziroma pred vročitvijo odmerne odločbe pa lahko davčni zavezanec vloži zahtevo, če meni, da je že iz prvega uradnega obvestila verjetno izkazano, da bo prišlo do obdavčitve, neskladne z mednarodno pogodbo.

(2) **(črtan)**

(3) Zahteva se vloži pri pristojnem organu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Davčni zavezanec, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za veliko gospodarsko družbo, zahtevo in izvod dopolnitve zahteve iz šestega odstavka tega člena hkrati vloži pri vseh pristojnih organih držav, na katere se vprašanje obdavčitve nanaša. Pristojni organ v dveh mesecih od prejema zahteve potrdi prejem zahteve davčnemu zavezancu in o prejeti zahtevi obvesti pristojni organ druge države, na katerega se zahteva nanaša, ter o jeziku, v katerem namerava voditi postopek.

(4) Zahteva se vloži v slovenskem in angleškem jeziku. Priloženim dokumentom, sestavljenim v tujem jeziku, ki niso v angleškem jeziku, je treba priložiti prevod v angleškem jeziku.

(5) Zahteva mora vsebovati:

1. identifikacijske podatke davčnega zavezanca in drugih relevantnih oseb,

2. podatke o davčnih obdobjih, na katera se nanaša vprašanje obdavčitve,

3. dejstva, dokaze in okoliščine, odločilne za presojo o vprašanju obdavčitve,

4. navedbo predpisov in mednarodne pogodbe, ki se uporablja oziroma je pomembna v konkretnem primeru, ki se razlaga in uporablja v povezavi z vprašanjem obdavčitve,

5. podatke v zvezi z zahtevo ter dokazila, s katerimi davčni zavezanec:

- izkazuje razloge, zaradi katerih meni, da ni bil ali ne bo obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo,

- seznani pristojni organ z obračunom ali odločbo, s katero je bil obračunan ali odmerjen davek,

- seznani pristojni organ z vloženimi pravnimi sredstvi in izdanimi upravnimi odločbami in sodbami iz prejšnje alineje,

- seznani pristojni organ s tem, da je že bila vložena zahteva oziroma da že teče postopek skupnega dogovarjanja in poda izjavo, da bo postopek skupnega dogovarjanja na podlagi te zahteve zaključen,

- seznani pristojni organ s tem, ali je vložil zahtevek pri pristojnem organu druge države,

- poda izjavo, s katero se zavezuje, da bo na zahtevo pristojnih organov, svetovalne komisije in komisije za alternativno reševanje sporov v postavljenem roku pravilno navajal dejstva in predlagal dokaze v zvezi z zahtevo, predvsem pa se izjavil o dejstvih, pomembnih za rešitev vprašanja obdavčitve,

- poda izjavo, da so vsi podatki v zahtevi resnični, pravilni in popolni,

- poda izjavo, da bo v treh mesecih od vročitve zahteve pristojnega organa predložil podatke, dokaze in dokumente, potrebne za razjasnitev vprašanja obdavčitve,

- poda izjavo, da bo v zvezi s postopkom skupnega dogovarjanja spoštoval določbe tega poglavja, ki urejajo prekinitev postopka, ki je v teku oziroma da bo sprožil postopke za prekinitev postopkov, ki tečejo v zvezi z reševanjem vprašanja obdavčitve.

(6) Pristojni organ lahko v treh mesecih od prejema zahteve iz prvega odstavka tega člena od davčnega zavezanca zahteva informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve. Davčni zavezanec mora v treh mesecih od vročitve zahteve predložiti podatke, dokaze in dokumente. Informacije, pomembne za razjasnitev vprašanja obdavčitve, lahko pristojni organ zahteva tudi v postopku skupnega dogovarjanja.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše podatke, dokazila in dokumente, ki jih vsebuje zahteva iz petega odstavka tega člena.

(8) Minister, pristojen za finance, za namene vodenja postopka po tem poglavju določi vrsto informacij in način pošiljanja informacij med Ministrstvom za finance in Finančno upravo Republike Slovenije.

(9) Ta člen se smiselno uporablja tudi za zahteve, ki jih prejme pristojni organ od pristojnega organa druge države ali od rezidenta druge države.

256.c člen

(postopek pred pristojnim organom)

(1) Pristojni organ preizkusi, ali je zahtevo vložila upravičena oseba, ali je zahteva pravočasna in utemeljena. Če je zahtevo vložila neupravičena oseba ali če je prepozna, jo pristojni organ zavrže s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) O utemeljenosti zahteve mora pristojni organ odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve ali v šestih mesecih od prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena tega zakona.

(3) Če je bil davek odmerjen z odločbo in če pristojni organ v šestih mesecih od prejema zahteve ali v šestih mesecih od prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena tega zakona ugotovi, da je zahteva utemeljena in da ni treba izvesti postopka skupnega dogovarjanja, s tem seznani davčnega zavezanca, davčni organ in pristojni organ druge države. Pristojni organ pošlje zahtevo davčnemu organu ter mu določi primeren rok za rešitev zadeve, pri tem pa navede dejstva oziroma razloge, ki morajo biti upoštevani pri odmeri davka. Z dnem, ko je davčni zavezanec seznanjen, da bo o njegovi zahtevi odločal davčni organ, se postopek na podlagi tega poglavja zakona konča.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči davčni organ z rednimi ali izrednimi pravnimi sredstvi. Če je odločba o odmeri davka, na katero se nanaša zahteva glede vprašanja obdavčitve, že dokončna ali pravnomočna, pa te odločbe ni mogoče odpraviti z obnovo ali odpravo in razveljavitvijo odločbe po nadzorstveni pravici, davčni organ z novo odločbo, v kateri upošteva napotilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka, nadomesti dokončno ali pravnomočno odločbo. Odločba učinkuje od dneva vročitve.

(5) Če se davek izračuna v obračunu davka in če pristojni organ v šestih mesecih od prejema zahteve ali v šestih mesecih od prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena

tega zakona ugotovi, da je zahteva utemeljena in da ni treba izvesti postopka skupnega dogovarjanja, s tem seznani davčnega zavezanca, davčni organ in pristojni organ druge države. Pristojni organ pošlje zahtevo davčnemu organu ter pri tem navede dejstva oziroma razloge, ki morajo biti upoštevani v predloženem davčnem obračunu oziroma popravku davčnega obračuna. Z dnem, ko je davčni zavezanec seznanjen, da lahko predloži davčni obračun oziroma popravek davčnega obračuna, se postopek na podlagi tega poglavja zakona konča.

(6) Davčni organ glede obdavčitve iz prejšnjega odstavka davčnemu zavezancu dovoli predložitev davčnega obračuna oziroma popravka davčnega obračuna in ga pri tem seznani z odločilnimi dejstvi, ki jih mora upoštevati v davčnem obračunu ali popravku davčnega obračuna. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja. V predloženem davčnem obračunu ali popravku davčnega obračuna mora izkazati razloge, zaradi katerih je predložil popravek davčnega obračuna. Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom, ki učinkuje od dneva predloženega popravljenega obračuna, je izvršilni naslov.

(7) Če o vprašanju obdavčitve že teče postopek pred sodiščem, se zahteva, ki je glede vprašanja obdavčitve utemeljena, ne more rešiti na način, kot je urejen v tretjem, četrtem, petem in šestem odstavku tega člena.

(8) Če pristojni organ v šestih mesecih od prejema zahteve ali v šestih mesecih od prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena tega zakona s sklepom ne zavrže ali z odločbo ne zavrne zahteve ali ne ravna v skladu s tretjim, četrtim, petim in šestim odstavkom tega člena, izda odločbo, s katero ugodi zahtevi davčnega zavezanca. O svoji odločitvi pristojni organ nemudoma obvesti pristojni organ druge države. Če pristojni organ v šestmesečnem roku ne odloči, se šteje, da je zahtevi ugodil.

(9) Vložitev zahteve ne prekine postopka obračunavanja, odmere oziroma nadzora davka niti ne zadrži izvršitve obračuna davka oziroma odmerne odločbe.

(10) Po sprejemu odločitve, s katero pristojni organ ugotovi, da je zahteva glede vprašanja obdavčitve utemeljena in da ni potreben postopek skupnega dogovarjanja, davčni organ po uradni dolžnosti do izdaje odločbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma do predložitve davčnega obračuna oziroma popravka davčnega obračuna iz šestega odstavka tega člena odloži plačilo davka oziroma davčno izvršbo.

(11) Če pristojni organ ugodi zahtevi davčnega zavezanca, davčni organ odloži plačilo davka oziroma davčno izvršbo do uveljavitve doseženega dogovora oziroma do poteka roka iz drugega odstavka 258. člena tega zakona, če davčni zavezanec ne zahteva uveljavitve dogovora oziroma po poteku 50 dni od vročitve obvestila iz tretjega odstavka 256.e člena tega zakona, če dogovor ni dosežen in davčni zavezanec ni predlagal ustanovitve svetovalne komisije. Za čas odloga se davčnemu zavezancu ne obračunajo obresti.

256.č člen

(umik zahteve)

(1) Davčni zavezanec lahko umakne svojo zahtevo vsak čas med postopkom pred pristojnim organom in med postopkom skupnega dogovarjanja.

(2) Če davčni zavezanec umakne zahtevo med postopkom pred pristojnim organom ali med postopkom skupnega dogovarjanja, pristojni organ izda sklep o ustavitvi postopka, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(3) Z umikom zahteve med postopkom skupnega dogovarjanja se končajo vsi postopki na podlagi tega poglavja zakona. Pristojni organ seznani pristojni organ druge države, da se je postopek skupnega dogovarjanja končal.

(4) O umiku zahteve pristojni organ nemudoma obvesti davčni organ in sodišče, če je bil postopek v skladu z 256.d členom tega zakona prekinjen.

256.d člen

(prekinitev davčnega in sodnega postopka)

(1) Pristojni organ nemudoma obvesti davčni organ oziroma sodišče, pred katerim teče postopek glede vprašanja obdavčitve, da je o tem vprašanju začet postopek skupnega dogovarjanja.

(2) Davčni organ ali sodišče s sklepom prekine postopek takoj po prejemu obvestila, da je bil začet postopek skupnega dogovarjanja.

(3) Zoper sklep o prekinitvi ni dovoljena pritožba.

(4) S prekinitvijo prenehajo teči vsi roki, določeni za procesna dejanja.

(5) Prekinjeni postopek se nadaljuje, če davčni zavezanec umakne svojo zahtevo ali če ne uveljavlja doseženega dogovora.

256.e člen

(rok za sprejem skupnega dogovora)

(1) Pristojni organ si mora s pristojnim organom druge države prizadevati doseči dogovor v dveh letih od zadnje odločitve enega izmed pristojnih organov, s katero je bilo ugodeno zahtevi davčnega zavezanca, če o zahtevi ne odloči v roku šestih mesecev od vložitve zahteve ali prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena tega zakona, pa v dveh letih po poteku šest mesecev od vložitve zahteve ali prejema informacij iz šestega odstavka 256.b člena tega zakona Rok se lahko na predlog enega izmed pristojnih organov podaljša za največ eno leto, o čemer pristojni organ nemudoma obvesti davčnega zavezanca.

(2) Če je sodišče ugodilo tožbi davčnega zavezanca, ki je v upravnem sporu izpodbijal sklep o zavrženju ali odločbo o zavrnitvi zahteve, začne teči rok za sprejem skupnega dogovora iz prejšnjega odstavka z dnem vročitve obvestila, s katerim pristojni organ seznani davčnega zavezanca o odločitvi sodišča.

(3) Pristojni organ po poteku roka iz prvega in drugega odstavka tega člena obvesti davčnega zavezanca o razlogih, zaradi katerih dogovor ni bil dosežen, ter o možnosti za ustanovitev svetovalne komisije in pogojih, ki morajo biti izpolnjeni za ustanovitev svetovalne komisije.

257. člen

(ustanovitev svetovalne komisije)

(1) Davčni zavezanec lahko pristojnemu organu pisno predlaga ustanovitev svetovalne komisije, če:

- je samo eden izmed pristojnih organov ugodil njegovi zahtevi, ali

- v roku iz prvega in drugega odstavka 256.e člena tega zakona ni bil dosežen dogovor.

(2) Davčni zavezanec ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije:

- dokler je mogoče vložiti tožbo zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve,

- dokler teče postopek pred sodiščem zoper sklep o zavrženju zahteve ali odločbo o zavrnitvi zahteve,

- če je bila v zvezi z zavrženim sklepom ali odločbo o zavrnitvi zahteve sprejeta odločitev sodišča, ki veže pristojni organ, ali če je bila v drugi državi o zahtevi sprejeta odločitev, ki veže pristojni organ druge države,

- če je bila v upravnem sporu izdana pravnomočna sodba glede vprašanja obdavčitve.

(3) Davčni zavezanec, ki je bil pravnomočno kaznovan za hujši davčni prekršek ali pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje davčne zatajitve, ne more vložiti predloga za ustanovitev svetovalne komisije, četudi gre za vprašanje obdavčitve, ki ni v skladu z mednarodno pogodbo. Če zoper davčnega zavezanca iz prejšnjega stavka teče prekrškovni postopek za hujši davčni prekršek ali kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja davčne zatajitve, se postopek skupnega dogovarjanja prekine, dokler prekrškovni in kazenski postopek ni pravnomočno končan.

(4) Pristojni organ lahko zavrne ustanovitev svetovalne komisije, če ne gre za vprašanje dvojne obdavčitve. O zavrnitvi mora nemudoma obvestiti davčnega zavezanca in pristojni organ druge države.

(5) V primerih iz prve alineje prvega odstavka tega člena se predlog vloži v 50 dneh od prejema sklepa o zavrženju zahteve ali odločbe, s katero pristojni organ zavrne zahtevo, če zoper sklep ali odločbo ni bila vložena tožba. Če je bila zoper sklep ali odločbo vložena tožba, se vloži predlog v 50 dneh od prejema sodbe, s katero je sodišče ugodilo tožbi. Predlog za primere iz druge alineje prvega odstavka tega člena se vloži v 50 dneh od prejema obvestila iz tretjega odstavka 256.e člena tega zakona.

(6) Z ustanovitvijo svetovalne komisije predsednik svetovalne komisije nemudoma seznani davčnega zavezanca.

257.a člen

(sestava svetovalne komisije in način imenovanja uglednih neodvisnih oseb)

(1) Svetovalno komisijo sestavljajo predsednik, predstavnika pristojnih organov in ugledni neodvisni osebi, ki ju določita pristojna organa s seznama uglednih neodvisnih oseb, ki ga vzpostavi in vodi Evropska komisija. Ugledne neodvisne osebe imajo vsaka svojega namestnika, ki ju določita pristojna organa s seznama uglednih neodvisnih oseb.

(2) Za ugledno neodvisno osebo se lahko izbere oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima univerzitetno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri ali najmanj magistrsko izobrazbo (druga bolonjska) pravne ali ekonomske smeri,

- je strokovnjak na področju davčnega prava, ima najmanj deset let izkušenj na tem področju in znanje angleškega jezika,

- v zadnjih treh letih pred dnevom imenovanja ni bila ali ni zaposlena pri davčnem organu oziroma v tem času ni ali ne deluje v njenem imenu,

- v zadnjih petih letih pred dnevom imenovanja ni imela ali nima pomembnih lastniških deležev v pravni osebi, ni član upravnega ali nadzornega organa te osebe, v njej ni zaposlena, niti ni njen svetovalec,

- v zadnjih treh letih pred dnevom imenovanja se ni ukvarjala ali se ne ukvarja z davčnim svetovanjem,

- ni nobenih drugih okoliščin, ki vzbujajo dvom o njeni nepristranskosti za reševanje vprašanja obdavčitve.

(3) Ugledna neodvisna oseba je lahko razrešena, če:

- sama zahteva razrešitev,

- se ugotovi, da obstajajo okoliščine, ki vzbujajo dvom o njeni neodvisnosti in nepristranskosti za reševanje vprašanja obdavčitve,

- se ugotovi, da okoliščine iz prejšnje alineje nastopijo v enem letu od podaje mnenja svetovalne komisije.

(4) Podatki o izbranih uglednih neodvisnih osebah, ki jih izbere in razreši minister, pristojen za finance, je javen v delu, ki obsega podatke o osebnem imenu ugledne neodvisne osebe in njen znanstveni ali strokovni naziv. Te podatke objavi Ministrstvo za finance na svoji spletni strani.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše način izbire in razrešitve uglednih neodvisnih oseb ter upravljanje podatkov za vzpostavitev in vodenje seznama uglednih neodvisnih oseb.

(6) Pristojni organ lahko nasprotuje izbiri ugledne neodvisne osebe ali nasprotuje, da bi bila še naprej na seznamu uglednih neodvisnih oseb, na način in po postopku, ki ga določa Direktiva 2017/1852/EU.

257.b člen

(pravila delovanja svetovalne komisije)

(1) Pristojni organ po ustanovitvi svetovalne komisije nemudoma obvesti davčnega zavezanca o:

- pravilih delovanja svetovalne komisije (v nadaljnjem besedilu: pravila delovanja),

- datumu, do katerega bo sprejeto mnenje glede vprašanja obdavčitve, in

- pravni podlagi, na podlagi katere bo sprejeta odločitev glede vprašanja obdavčitve.

(2) Pristojni organ se s pristojnim organom druge države dogovori o pravilih delovanja, ki določajo zlasti:

- opis in značilnosti vprašanja spora,

- mandat v zvezi s pravnimi in dejanskimi vprašanji, ki jih je treba rešiti,

- časovni okvir postopka za reševanje sporov,

- sestavo svetovalne komisije, vključno s številom in imeni članov, podrobnostmi o njihovi usposobljenosti in kvalifikacijah ter nasprotji interesov, ki so jih razkrili,

- pravila za udeležbo davčnega zavezanca in tretjih oseb v postopku, izmenjavo memorandumov, podatke in dokaze, stroške, vrsto postopka reševanja sporov ter druge postopkovne in organizacijske vidike,

- logistične ureditve za postopke in podajo mnenja svetovalne komisije.

(3) Če je svetovalna komisija ustanovljena za podajo mnenja glede vprašanja izpolnjevanja pogojev za začetek postopka skupnega dogovarjanja iz prve alineje prvega odstavka 257. člena tega zakona, vsebujejo pravila delovanja informacije iz prve, tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka.

(4) Če so pravila delovanja svetovalne komisije nepopolna ali pristojni organ o pravilih delovanja ne obvesti davčnega zavezanca, se uporabljajo s strani predsednika in uglednih neodvisnih oseb izpolnjena standardna pravila o delovanju, ki jih je sprejela Evropska komisija.

(5) Če se predsednik in ugledne neodvisne osebe ne dogovorijo o pravilih delovanja ali če davčni zavezanec o njih ni bil obveščen, lahko sodišče v postopku, začetem na predlog davčnega zavezanca, naloži svetovalni komisiji, da v določenem roku sprejme pravila delovanja in jih sporoči davčnemu zavezancu. V tem postopku se smiselno uporablja zakon, ki ureja arbitražo.

257.c člen

(ukrepi za ustanovitev svetovalne komisije in izbiro članov svetovalne komisije s strani sodišča)

(1) Če svetovalna komisija ni ustanovljena najpozneje v štirih mesecih od vložitve pisnega predloga iz prvega odstavka 257. člena tega zakona, lahko davčni zavezanec zahteva od sodišča, da sprejeme potrebne ukrepe za ustanovitev svetovalne komisije.

(2) Če pristojni organ ne izbere ugledne neodvisne osebe in njenega namestnika, lahko ugledno neodvisno osebo in namestnika na zahtevo davčnega zavezanca izbere sodišče s seznama uglednih neodvisnih oseb. Sodišče na zahtevo davčnega zavezanca izbere s seznama uglednih neodvisnih oseb dve ugledni neodvisni osebi, če pristojni organ in pristojni organ druge države ne imenujeta ugledne neodvisne osebe.

(3) Zahteva za ustanovitev svetovalne komisije iz prvega odstavka tega člena ali zahteva za izbiro ugledne neodvisne osebe in njenega namestnika iz prejšnjega odstavka se vloži na sodišče v 30 dneh po poteku roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) V tem postopku se smiselno uporablja zakon, ki ureja arbitražo.

257.č člen

(komisija za alternativno reševanje sporov)

(1) Če v roku z prvega in drugega odstavka 256.e člena tega zakona ni bil dosežen dogovor, se pristojni organ lahko dogovori s pristojnim organom druge države, da bo o vprašanju obdavčitve namesto svetovalne komisije odločala komisija za alternativno reševanje sporov, ki se lahko oblikuje kot stalno ali začasno telo.

(2) Če se pristojni organ s pristojnim organom druge države v šestih mesecih od prejema mnenja komisije za alternativno reševanje sporov ne dogovori drugače, je mnenje, ki ga poda komisija iz prejšnjega odstavka, za pristojni organ zavezujoče.

(3) Določbe tega poglavja, ki se nanašajo na svetovalno komisijo, veljajo smiselno tudi za komisijo za alternativno reševanje sporov, razen če se pristojni organ s pristojnim organom druge države ne dogovori drugače. Četudi se dogovori drugače, mora pristojni organ pri tem upoštevati pogoje za izbiro in razrešitev uglednih neodvisnih oseb, določene v drugem in tretjem odstavku 257.a člena tega zakona. Glede pravil o delovanju se pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države o vrsti postopka za rešitev vprašanja obdavčitve.

257.d člen

(naloge pristojnega organa v zvezi z odločitvami svetovalne komisije)

(1) Če so na podlagi mnenja svetovalne komisije izpolnjeni pogoji za začetek postopka skupnega dogovarjanja, lahko pristojni organ začne postopek skupnega dogovarjanja. O začetku postopka skupnega dogovarjanja pristojni organ nemudoma obvesti svetovalno komisijo, pristojni organ druge države in davčnega zavezanca. Z dnem prejema obvestila o mnenju svetovalne komisije glede izpolnjevanja pogojev za postopek skupnega dogovarjanja, za pristojni organ začne teči rok za sprejem dogovora iz prvega odstavka 256.e člena tega zakona.

(2) Kadar svetovalna komisija poda mnenje zaradi razloga iz druge alineje prvega odstavka 257. člena tega zakona, lahko pristojni organ s pristojnim organom druge države sklene dogovor, ki se razlikuje od mnenja svetovalne komisije. Če pristojni organ s pristojnim organom druge države v šestih mesecih od prejema mnenja svetovalne komisije ne sklene dogovora, je mnenje, ki ga poda komisija na podlagi mednarodne pogodbe in nacionalnega prava, za pristojni organ zavezujoče.

258. člen

(uveljavitev skupnega dogovora)

(1) Pristojni organ nemudoma obvesti davčnega zavezanca o doseženem dogovoru. Če davčni zavezanec v 30 dneh od sprejema dogovora ni prejel obvestila, lahko pri pristojnem organu zahteva njegovo predložitev.

(2) Davčni zavezanec v 60 dneh od dneva vročitve obvestila o doseženem dogovoru, od davčnega organa zahteva uveljavitev dogovora. Dogovor se lahko uveljavi ne glede na roke zastaranja, določene v tem zakonu.

(3) Davčni zavezanec, ki želi, da se uveljavi dogovor, mora umakniti pritožbo, tožbo ali drugo pravno sredstvo, vloženo v zvezi z vprašanjem obdavčitve. Dokazilo o umiku pravnega sredstva mora predložiti pristojnemu organu v 60 dneh od vročitve obvestila pristojnega organa o sprejemu dogovora.

(4) Če je bil davek ugotovljen z odločbo o odmeri davka, davčni organ z novo odločbo, v kateri upošteva skupni dogovor, nadomesti odločbo o odmeri davka. Zoper novo odločbo ima davčni zavezanec pravico pritožbe, s katero ne more izpodbijati vsebine dogovora.

(5) Odločba iz četrtega odstavka tega člena učinkuje od dneva vročitve. Davek, izračunan v odločbi, mora biti plačan v 30 dneh od vročitve odločbe. Če je bil z novo odločbo ugotovljen premalo plačan oziroma neplačan davek, začnejo teči zamudne obresti po preteku roka za plačilo. Davčnemu zavezancu obresti za preveč odmerjen in plačan davek ne pripadajo, če je z novo odločbo ugotovljeno preplačilo davka.

(6) Če se davek izračuna v obračunu davka, davčni zavezanec hkrati z zahtevo za uveljavitev dogovora predloži davčni obračun ali popravek davčnega obračuna, v katerem upošteva skupni dogovor. S popravkom davčnega obračuna davčni zavezanec odpravlja predhodno predloženi davčni obračun v delu, v katerem ga spreminja. V predloženem davčnem obračunu ali popravku davčnega obračuna mora izkazati razloge, zaradi katerih je predložil popravek davčnega obračuna, ter predložiti dokazilo o umiku pravnega sredstva. Razlika v davčni obveznosti med predloženim in popravljenim obračunom, ki učinkuje od dneva predloženega popravljenega obračuna, je izvršilni naslov.

(7) Šteje se, da davčni zavezanec ne uveljavlja dogovora, če v roku iz drugega odstavka tega člena ne zahteva njegove uveljavitve oziroma v roku iz tretjega odstavka tega člena ne predloži dokazila o umiku pravnega sredstva.

(8) Pristojni organ nemudoma obvesti davčni organ oziroma sodišče o tem, da davčni zavezanec ne uveljavlja dogovora. Z dnem prejema obvestila prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil postopek prekinjen.

(9) Če je davčni zavezanec izpolnil pogoje za uveljavitev dogovora iz tretjega odstavka tega člena, pa davčni organ ni izdal odločbe iz četrtega odstavka tega člena v šestih mesecih od dneva, ko je zahteval uveljavitev dogovora, lahko vloži tožbo v upravnem sporu, ker odločba ni bila izdana oziroma mu ni bila vročena v predpisanem roku.

258.a člen

(objava doseženega dogovora med pristojnimi organi)

(1) Dogovor, ki ga dosežejo pristojni organi po mnenju svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov, se javno objavi v celoti, če se pristojni organ tako dogovori s pristojnim organom druge države in se davčni zavezanec s tem strinja. V nasprotnem primeru se javno objavi samo njegov povzetek.

(2) Povzetek mora vsebovati opis in bistvene elemente vprašanja obdavčitve, datum, davčna obdobja, pravno podlago za sprejem odločitve, gospodarsko panogo, kratek opis dogovora ter uporabljene metode.

(3) Pristojni organ pred objavo seznani davčnega zavezanca z vsebino nameravane objave dogovora.

(4) Davčni zavezanec lahko v 60 dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka zahteva izločitev podatkov, ki bi privedli do razkritja poslovne skrivnosti ali razkritja podatkov, ki bi bili v nasprotju z javnim redom.

258.b člen

(stroški postopka skupnega dogovarjanja)

(1) Stroški, ki nastanejo pristojnemu organu med postopkom ali zaradi postopka skupnega dogovarjanja, gredo v breme pristojnega organa, stroške svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov krijeta pristojna organa po enakih delih, razen če se pristojna organa dogovorita drugače.

(2) Davčnega zavezanca bremenijo stroški, ki jih ima zaradi postopka skupnega dogovarjanja, kot so stroški za zamudo časa, izgubljeni zaslužek, pravno zastopanje, strokovno pomoč, in drugi stroški v zvezi z izpolnjevanjem zahtev svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčni zavezanec krije vse stroške uglednih neodvisnih oseb, če:

- je v postopku skupnega dogovarjanja umaknil zahtevo,
- je zaradi zavrnitve zahteve predlagal ustanovitev svetovalne komisije ali
- je svetovalna komisija podala mnenje, da niso podani pogoji za začetek skupnega dogovarjanja.

(4) Pristojni organ izda odločbo, s katero odloči o stroških iz prejšnjega odstavka.

(5) Ugledni neodvisni osebi pripada povračilo dejanskih stroškov, ki jih je imela zaradi sodelovanja v postopku skupnega dogovarjanja, in nadomestilo za sodelovanje v postopku skupnega dogovarjanja. Višino nadomestila določi minister, pristojen za finance.

2. podpoglavje
Uveljavljanje ugodnosti iz mednarodnih pogodb
o izogibanju dvojnega obdavčevanja

259. člen

(vsebina tega podpoglavja)

(1) To podpoglavje določa način plačila davka od dohodka nerezidentov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji, v primerih, ko nerezidenti uveljavljajo ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na plačilo davka, se smiselno uporabljajo tudi za akontacije davka.

260. člen

(znižanje ali oprostitev plačila davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka izplača dohodek, ki je v skladu z mednarodno pogodbo obdavčen po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je izplačani dohodek v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka v Republiki Sloveniji,

prejemnik dohodka, z namenom, da izkoristi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, plačniku davka predloži izpolnjen ustrezni zahtevek za zmanjšanje ali oprostitev davka, ki bi ga sicer plačal v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(2) Prejemnik dohodka mora plačniku davka predložiti zahtevek iz prvega odstavka tega člena, preden je dohodek izplačan.

(3) Davčni organ o zahtevku, ki ga predloži plačnik davka davčnemu organu, odloči najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka.

(4) Plačnik davka lahko izplača dohodek in obračuna davek po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali da od tega dohodka ne izračuna in ne odtegne davka, šele ko prejme s strani davčnega organa odobren zahtevek.

(5) Plačnik davka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko davčni organ v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, odobri ugodnosti v skladu s tem členom za daljše časovno obdobje.

261. člen

(vpliv na davčni nadzor)

Potrditev zahtevka v skladu z 260. členom ne vpliva na pravico davčnega organa do uvedbe postopka davčnega nadzora v skladu s tem zakonom.

262. člen

(vračilo davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka ni postopal v skladu z 260. členom tega zakona in je, ne glede na ugodnosti, ki jih določa mednarodna pogodba, obračunal davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je od tega dohodka izračunal in odtegnil davek, in je zaradi tega bil plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka zahteva vračilo davka, ki predstavlja razliko med zneskom davka, ki je bil izračunan ob uporabi stopnje, določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo.

(2) Če je bil davek obračunan od dohodka, ki je v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka, se prejemniku dohodka vrne celoten znesek plačanega davka.

(3) Prejemniku dohodka se davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu.

(4) Prejemnik dohodka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

262.a člen

(uveljavljanje ugodnosti v primeru subjekta ali dogovora, ki se obravnava kot v celoti ali delno davčno transparenten)

Ne glede na 260. in 383.e člen tega zakona plačnik davka takrat, ko dohodek z virom v Republiki Sloveniji doseže subjekt ali dogovor ali je dosežen prek subjekta ali dogovora, ki se obravnava kot v celoti ali delno davčno transparenten po davčni zakonodaji druge države pogodbenice mednarodne pogodbe, ki zavezuje Republiko Slovenijo, obračuna davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom. Če je bil zaradi tega plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka uveljavlja ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, v skladu z 262. členom tega zakona.

263. člen

(uveljavljanje ugodnosti v davčnem obračunu)

Kadar davčni zavezanec prejema dohodke, od katerih davek v skladu s tem zakonom izračuna sam v davčnem obračunu, lahko v davčnem obračunu uveljavlja tudi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

264. člen

(uveljavljanje ugodnosti v napovedi)

Kadar dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, prejemnik dohodka pa v skladu z mednarodno pogodbo ni zavezan za plačilo davka od tega dohodka, mora prejemnik dohodka v skladu s tem zakonom vložiti napoved, v kateri uveljavlja ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

3. podpoglavje
Pristojni organ

265. člen

(pristojni organ)

(1) Pristojni organ za izvajanje:

- mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja,
- mednarodnih pogodb o izmenjavi informacij za davčne namene,
- Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS, št. 109/10 – MP, št. 22/10) ter
- Konvencije o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij s Protokolom (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 12/07)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance.

(2) Pristojni organ za:

- izmenjavo informacij po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene,

- nudenje pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja,

- nudenje pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 22/10),

- postopke skupnega dogovarjanja iz drugega odstavka 14.a člena tega zakona, ki se vodijo zaradi sklenitve dvostranskih ali večstranskih APA sporazumov in

- postopke skupnega dogovarjanja iz 256. člena tega zakona, ki se vodijo na podlagi zahteve davčnega zavezanca v zvezi s Konvencijo o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij s Protokolom (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 12/07) in mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo, kadar se zahteva nanaša na njene določbe, ki določajo pripis dobička stalni poslovni enoti podjetja države pogodbenice ter ugotavljanje in prilagoditev dobička med povezanimi podjetji držav pogodbenic (vključno z upoštevanjem transfernih cen),

je Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije.

V. POGLAVJE
POOBLASTILO ZA PODZAKONSKI AKT

266. člen

(podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

VI. POGLAVJE
IZVAJANJE MEDNARODNE POGODBE O IZBOLJŠANJU SPOŠTOVANJA DAVČNIH PREDPISOV NA MEDNARODNI RAVNI IN IZVAJANJU FATCE

266.a člen

(vsebina poglavja)

To poglavje ureja izvajanje Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA (Uradni list RS – MP, št. 8/14 – v nadaljnjem besedilu: sporazum).

266.b člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa sporazum.

(2) Po tem poglavju se za finančno institucijo rezidentko Slovenije šteje finančna institucija, rezidentka po zakonu o obdavčenju, ter investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti, ki je oblikovan v Sloveniji.

(3) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu s sedmim odstavkom 4. člena sporazuma določi, da se pri izvajanju sporazuma uporablja izraz v pomenu, opredeljenem v ustreznih predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike (v nadaljnjem besedilu: ZDA), namesto ustreznega izraza v pomenu, opredeljenem v sporazumu, če taka uporaba ne bi bila v nasprotju z namenom sporazuma.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu s pododstavkom jj) prvega odstavka 1. člena sporazuma določi, da se subjekt obravnava kot subjekt, ki ni povezan z drugim subjektom.

266.c člen

(obveznosti dolžne skrbnosti, zbiranja in poročanja informacij)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije izvaja postopke dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma za identificiranje računov ZDA, o katerih se poroča, in računov, ki jih imajo nesodelujoče finančne institucije, zbira informacije, za katere se zahteva poročanje po sporazumu, ter jih letno sporoča pristojnemu organu, kot je določeno v tem poglavju.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za neporočevalsko finančno institucijo Slovenije, če njena obveznost poročanja v zvezi z računi, ki jih vodi, izhaja iz določb sporazuma.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena za investicijske oziroma pokojninske sklade brez pravne osebnosti obveznosti po sporazumu in tem zakonu izpolnjuje in zanje odgovarja družba za upravljanje ali drug upravljavec, ki upravlja investicijski sklad, oziroma upravljavec pokojninskega sklada.

(4) Obveznost pregleda, identifikacije in poročanja kot za račune ZDA, o katerih se poroča, velja za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije, razen če se poročevalska finančna institucija Slovenije odloči, da bo uporabila izjemo glede obveznosti pregleda, identifikacije ali poročanja za račune ZDA, o katerih se poroča, ki velja po sporazumu za določene račune, in sicer glede vseh računov ali ločeno glede katerekoli jasno določene skupine računov. O taki izbiri obvesti pristojni organ.

(5) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu z odstavkom C oddelka I priloge I sporazuma določi, da lahko poročevalske finančne institucije Slovenije namesto postopkov, določenih v prilogi I sporazuma, uporabljajo postopke, opisane v ustreznih predpisih finančnega ministrstva ZDA.

(6) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu z odstavkom F oddelka VI priloge I sporazuma določi, da se lahko poročevalske finančne institucije zanesejo na postopke dolžne skrbnosti, ki jih izvajajo tretje osebe, kot to dopuščajo ustrezni predpisi finančnega ministrstva ZDA.

(7) Iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 266.f člena tega zakona, ki jo vodi v zvezi z izvajanjem postopkov dolžne skrbnosti in zbiranjem informacij iz prvega odstavka tega člena, morajo biti razvidni postopki, po katerih so bile informacije zbrane. Dokumentacija, vključno s samopotrdili in dokaznimi listinami, se hrani 10 let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena tega zakona. Če hramba dokaznih listin ni možna v izvirniku, se te kopirajo in hranijo v elektronski obliki.

(8) Za poročevalske finančne institucije, druge osebe ali posrednike, ki izvajajo dejanja, da bi se izognili izvajanju poročanja in dolžne skrbnosti, veljajo določbe tega poglavja, kot da obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti niso bile izpolnjene.

266.č člen

(obveznost registracije)

Poročevalska in druga finančna institucija Slovenije oziroma drug subjekt, če obveznost registracije slednjih izhaja iz sporazuma, se mora registrirati na spletni strani IRS FATCA za registracijo, in sicer v skladu z veljavnimi zahtevami glede registracije po sporazumu.

266.d člen

(informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči informacije iz pododstavka a) drugega odstavka 2. člena sporazuma, vključno s svojo globalno posredniško identifikacijsko številko (GIIN), pridobljeno ob registraciji v skladu z 266.č členom tega zakona.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskemu letu, za katero se poroča, ni identificirala računov ZDA, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(4) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu sporoči tudi, ali se zanjo uporablja peti odstavek 4. člena sporazuma, in če se, ali izpolnjuje zahteve iz pododstavkov a) do c) petega odstavka 4. člena sporazuma.

(5) Račun, o katerem se poroča, iz prvega odstavka tega člena, je tudi račun, ki ga ima nesodelujoči imetnik računa iz drugega odstavka 4. člena sporazuma.

266.e člen

(ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi)

Poročevalska finančna institucija Slovenije mora uveljaviti postopke, ki ji omogočajo ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi in spreminjanje teh okoliščin.

266.f člen

(tretje osebe kot ponudniki storitev)

Minister, pristojen za finance, lahko določi, da se poročevalskim finančnim institucijam dovoli uporaba storitev tretjih oseb kot ponudnikov storitev pri izpolnjevanju obveznosti iz tega poglavja, kot je predvideno s sporazumom. V navedenem primeru za izpolnjevanje obveznosti odgovarjajo poročevalske finančne institucije.

266.g člen

(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona pristojnemu organu.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije informacije iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona sporoči pristojnemu organu najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo. Informacije se sporočajo na način in v obliki, ki jo predpiše minister, pristojen za finance.

266.h člen

(naknadno priznanje ugodnejših pogojev)

Če bi bili drugi partnerski jurisdikciji na podlagi podpisanega dvostranskega sporazuma priznani ugodnejši pogoji od tistih, ki se po 4. členu sporazuma ali njegovi prilogi I priznajo Sloveniji v zvezi z uporabo FATCE za finančne institucije Slovenije, in se ti ugodnejši pogoji skladno s sporazumom uporabljajo tudi za Slovenijo, minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije z odredbo objavi te pogoje in dan začetka njihove uporabe.

266.i člen

(pristojnost za izmenjavo informacij)

Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave informacij po sporazumu je Finančna uprava Republike Slovenije.

266.j člen

(preprečevanje izogibanja)

Kadar je sklenjen dogovor, katerega glavni namen ali eden od namenov je izogibanje kakršni koli obveznosti po sporazumu in predpisih o njegovem izvajanju, se sporazum in ti predpisi uporabljajo, kot da tak dogovor ni bil sklenjen.

266.k člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.

PETI DEL
POSTOPEK POBIRANJA POSAMEZNIH DAVKOV

I. POGLAVJE
DOHODNINA

1. podpoglavje
Odmera in poračun dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, na letni ravni

267. člen

(odmera dohodnine)

(1) Davčni organ ugotovi dohodnino z odločbo.

(2) Odmera dohodnine se opravi na podlagi podatkov, s katerimi razpolagata davčni organ in davčni zavezanec rezident.

(3) Na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka davčni organ najpozneje do 31. maja tekočega leta za davčnega zavezanca rezidenta sestavi in odpremi informativni izračun dohodnine, ki velja za njegovo napoved, če davčni zavezanec rezident nanj v 15 dneh od vročitve ne vloži ugovora. Po poteku roka za vložitev ugovora in če davčni zavezanec rezident nanj ne ugovarja, velja informativni izračun dohodnine za odločbo o odmeri dohodnine. V tem primeru velja, da se je odpovedal pritožbi.

(4) Če davčni zavezanec rezident ugotovi, da so podatki v informativnem izračunu nepravilni ali nepopolni, v 15 dneh od vročitve informativnega izračuna vloži ugovor.

(5) Če davčni zavezanec ugovarja zoper informativni izračun, v roku za ugovor vloži dopolnjen informativni izračun, ki se šteje za njegovo napoved za odmero dohodnine.

(6) Če davčnemu zavezancu rezidentu informativni izračun dohodnine ni bil vročen do 15. junija tekočega leta za preteklo leto, mora do 31. julija vložiti napoved za odmero dohodnine, s čimer izpodbija domnevo vročitve po prvem odstavku 85. člena tega zakona.

(7) V primerih iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena davčni organ preveri navedbe davčnega zavezanca in na podlagi svojih podatkov in podatkov davčnega zavezanca izda odločbo.

(8) Če davčni zavezanec umre pred odpremo informativnega izračuna dohodnine oziroma pred vložitvijo napovedi, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona, razen v primeru fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za opravilno nesposobne, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

268. člen

(črtan)

269. člen

(drugi primeri vložitve napovedi)

(1) Napoved lahko vloži tudi davčni zavezanec nerezident, ki je rezident države članice EU oziroma Evropskega gospodarskega prostora, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšave za rezidente držav članic EU oziroma Evropskega gospodarskega prostora.

(2) Če davčni zavezanec preneha biti rezident, mora vložiti napoved najpozneje do odhoda iz Republike Slovenije, če odide iz Republike Slovenije pred rokom iz šestega odstavka 267. člena. Napoved vloži za obdobje davčnega leta, v katerem je bil rezident.

270. člen

(način in roki vložitve napovedi ter podatki v napovedi in informativnem izračunu)

(1) Informativni izračun in napoved vsebujeta podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in osebne in druge podatke, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave. Obrazec informativnega izračuna in obrazec napovedi za odmero dohodnine predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec rezident lahko podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje davčnih olajšav že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona, pošlje davčnemu organu najpozneje do 15. februarja tekočega leta za prejšnje leto. Davčni zavezanec, ki uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, pošlje podatke v elektronski obliki prek sistema eDavki. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrsto in način dajanja teh podatkov.

Datum začetka uporabe: 01.01.2027

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 269. člena tega zakona mora napoved iz šestega odstavka 267. člena tega zakona za posamezno leto vložiti najpozneje do 31. julija tekočega leta za predpreteklo leto.

(4) Davčni zavezanec mora napoved iz 267. in 269. člena tega zakona vložiti pri davčnem organu.

271. člen

(uveljavljanje posebne olajšave)

(1) Davčni zavezanec lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine.

(2) Davčni zavezanec, ki vlaga napoved v skladu s šestim odstavkom 267. člena tega zakona, lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi po poteku roka za vložitev napovedi, vendar najpozneje v roku za pritožbo na odločbo o odmeri - dohodnine.

272. člen

(upoštevanje akontacij dohodnine)

(1) Od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, se odšteje akontacija dohodnine.

(2) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z obračunom davčnega odtegljaja, se odšteje odtegnjen davčni odtegljaj.

(3) Kadar akontacijo dohodnine izračuna davčni zavezanec sam z davčnim obračunom, se odšteje obračunana akontacija, razen v primeru ponovne odmere dohodnine zaradi odločbe, izdane v inšpekcijskem nadzoru.

(4) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z odločbo davčnega organa in pri ponovni odmeri dohodnine zaradi odločbe, izdane v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, odšteje z odločbo odmerjena akontacija dohodnine.

(5) Davčni organ je v postopku odmere dohodnine vezan na višino akontacije, odmerjene z dokončno odločbo o odmeri akontacije dohodnine, ter na vrsto dohodka, ki je bila ugotovljena v postopku odmere akontacije dohodnine.

273. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine. Kadar davčni zavezanec v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del ugovora oziroma napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če davčni zavezanec rezident ne uveljavlja odbitka davka, plačanega v tujini v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine, mu davčni organ odmeri dohodnino ne da bi se upošteval odbitek davka, plačanega v tujini. Zoper to odločbo ima davčni zavezanec, ne glede na tretji odstavek 267. člena, pravico do pritožbe.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prejšnjega odstavka se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo obstoj davčne obveznosti ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do poteka roka za vložitev ugovora zoper informativni izračun dohodnine iz 270. člena tega zakona oziroma do poteka roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 267. in 270. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, navede to v ugovoru oziroma v napovedi in na tej podlagi ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Davčni zavezanec rezident lahko odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, uveljavlja tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine.

274. člen

(uveljavljanje oprostitve)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev za dohodke rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitev v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine z upoštevanjem oprostitve, če je davčni zavezanec uveljavljal oprostitev v napovedi za odmero akontacije dohodnine in je davčni organ priznal oprostitev v odločbi, izdani na podlagi te napovedi, oziroma je uveljavljal oprostitev v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(3) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja oprostitev v skladu z mednarodno pogodbo tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine.

275. člen

(upoštevanje dohodkov, od katerih se ne plačuje akontacija dohodnine)

Obdavčljivi dohodki, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ali tem zakonom ne plačuje akontacija dohodnine, se vštevajo v izračun dohodnine na letni ravni, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

276. člen

(rok za izdajo odločbe)

Odločba o odmeri dohodnine, izdana na podlagi sedmega odstavka 267. in 269. člena, mora biti izdana do 31. oktobra za preteklo leto.

277. člen

(odpis poračuna dohodnine na letni ravni)

Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska akontacije dohodnine in razlika ne presega 2 eura, se razlika dohodnine odpiše.

2. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo na letni ravni – splošno

278. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Akontacijo dohodnine izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni zavezanec sam v davčnem obračunu,
3. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca, oziroma podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč,

od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, med letom izračunava in plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnjah, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja, davčnega obračuna in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun akontacije dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in identifikacijo zavezanca za davek.

279. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščence za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

280. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je opravilno nesposoben, ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

281. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 278. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom, plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

282. člen

(oprostitev davčnega odtegljaja)

(1) Ne glede na 281. člen tega zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in ne plača, če izračunan znesek akontacije ne presega 20 eurov.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

(3) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, ki ni glavni delodajalec, upošteva oprostitev plačila davčnega odtegljaja, o tem obvesti tega delodajalca.

283. člen

(izračun in rok za plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije od pokojnin, izplačanih v mesecu decembru, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

284. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

(1) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje na dan izplačila dohodka.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, tudi davčnemu zavezancu.

284.a člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju, uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali

oprostitev že v davčnem obračunu iz 2. točke oziroma že v napovedi iz 3. točke prvega odstavka 278. člena tega zakona na podlagi svoje izjave o davčni obveznosti izven Republike Slovenije, ki vsebuje podatke o dohodku, davku, plačanem v tujini, ter podatke, potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca. Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v izjavi, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev prizna pri izračunu in poračunu dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

284.b člen

(znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri)

Ne glede na prvi odstavek 50. člena tega zakona se akontacija dohodnine za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in za dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti, ugotavlja z odločbo o odmeri davka, vendar se akontacija dohodnine ne odmeri, če akontacija dohodnine ne bi presegla 20 eurov. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

(2) Če davčni zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, ki ni glavni delodajalec, upošteva znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri, to uveljavlja v napovedi iz 288. člena tega zakona.

3. podpoglavje
Akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve

285. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz zaposlitve.

(2) Če dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena akontacijo dohodnine od dohodka od osebnega dopolnilnega dela po zakonu, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

286. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Republiki Sloveniji, od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine, delne pokojnine ali dela pokojnine, ki jo prejema upravičenec po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine se lahko uporabi za dohodke iz prvega odstavka tega člena, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

287. člen

(uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, mora pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, o tem pisno obvestiti glavnega delodajalca in izplačevalca pokojnine. Na obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo in identifikacijo vzdrževanih družinskih članov.

(2) Podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, določi minister, pristojen za finance.

(3) Olajšava za vzdrževane družinske člane se lahko upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, ki so izplačani po dnevu, ko je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena obvestilo predloženo glavnemu delodajalcu oziroma izplačevalcu pokojnine.

(4) Glavni delodajalec oziroma izplačevalec pokojnine pri izračunu akontacije dohodnine upošteva olajšavo za vzdrževane družinske člane na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena, dokler davčni zavezanec ne predloži novega obvestila, s katerim sporoči spremembe.

288. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vloži v 15 dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Davčni zavezanec za redni mesečni dohodek, prejet iz delovnega razmerja, ali pokojnino vloži pri davčnem organu napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva, ko je prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino rednega mesečnega dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

(5) Dejanski dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnine napove davčni zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine v skladu z 267. členom tega zakona.

288.a člen

(akontacija dohodnine od dohodka v naravi v primeru iz dvanajstega odstavka 16. člena ZDoh-2)

(1) Ne glede na 278. in 281. člen tega zakona akontacijo dohodnine v primeru iz dvanajstega odstavka 16. člena ZDoh-2 izračuna davčni organ z odločbo.

(2) Odmera akontacije dohodnine se opravi na podlagi podatkov iz obvestila plačnika davka, podanega v obračunu davčnega odtegljaja, in podatkov davčnega zavezanca.

(3) Na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka davčni organ najpozneje v 30 dneh od prejema obvestila plačnika davka iz prejšnjega odstavka za davčnega zavezanca sestavi informativni izračun akontacije dohodnine, ki velja za njegovo napoved, če davčni zavezanec nanj v 15 dneh od vročitve ne vloži ugovora. Po poteku roka za vložitev ugovora in če davčni zavezanec nanj ne ugovarja, velja informativni izračun akontacije dohodnine za odločbo o odmeri akontacije dohodnine. V tem primeru velja, da se je odpovedal pritožbi.

(4) Če davčni zavezanec ugotovi, da so podatki v informativnem izračunu nepravilni ali nepopolni, v 15 dneh od vročitve informativnega izračuna vloži ugovor.

(5) Če davčni zavezanec ugovarja zoper informativni izračun, v roku za ugovor vloži dopolnjen informativni izračun, ki se šteje za njegovo napoved za akontacijo dohodnine.

(6) V primerih iz četrtega in petega odstavka tega člena davčni organ preveri navedbe davčnega zavezanca in na podlagi svojih podatkov in podatkov davčnega zavezanca izda odločbo.

(7) Davčni organ lahko davčnemu zavezancu odobri obročno plačilo po 101. členu, odlog in obročno plačilo po prvem odstavku 103. člena in obročno plačilo po drugem odstavku

103. člena tega zakona tudi za akontacijo dohodnine in prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za zdravstveno zavarovanje in prispevke za obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo.

289. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec rezident uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona tako, da davčnemu organu najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto pošlje pisni zahtevek s podatki, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje dejanskih stroškov. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrsto in način dajanja teh podatkov.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka lahko uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, najpozneje v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine.

(3) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec nerezident uveljavlja pri davčnem organu dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v 15 dneh od izplačila dohodka. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega vsebino določi minister, pristojen za finance.

(4) V primeru iz drugega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 288. člena tega zakona.

290. člen

(črtan)

291. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

292. člen

(rok za plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki jo izračuna davčni organ)

Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve, določena z odločbo iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 288. člena tega zakona, se plačuje v obrokih, ki morajo biti plačani v 30 dneh od prejema dohodka iz zaposlitve ali pokojnine.

293. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve pri davčnem odtegljaju)

(1) V primeru, ko akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, se lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju upošteva odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev že pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini in o osnovi za plačilo davka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev prizna pri izračunu in poračunu dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, in oprostitev tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona.

294. člen

(akontacija dohodnine od dohodkov verskih delavcev)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodkov verskih delavcev izračuna verska skupnost ali njen del kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Akontacija dohodnine se plača do 15. v mesecu za pretekli mesec.

(2) Če akontacije dohodnine od dohodkov verskih delavcev ne izračuna in plača verska skupnost ali njen del na način iz prejšnjega odstavka, mora verski delavec sam izračunati akontacijo dohodnine v obračunu akontacije dohodnine. Verski delavec mora predložiti davčnemu organu obračun akontacije in akontacijo dohodnine plačati do 15. v mesecu za pretekli mesec.

4. podpoglavje
Akontacija dohodnine in dohodnina od dohodka iz dejavnosti

1. Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo

295. člen

(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračunava akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti, tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in podatke iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

296. člen

(obdobje izračuna)

(1) Davčni zavezanec v davčnem obračunu izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje davčnega leta, ki je koledarsko leto.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha oziroma začne z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki je krajše od koledarskega leta.

(3) V primeru prenehanja opravljanja dejavnosti se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) V primeru smrti davčnega zavezanca se ločeno izračuna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca in za obdobje, ki se začne s prvim dnem po smrti davčnega zavezanca in konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) V primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča na obračunski dan statusnega preoblikovanja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. Navedeno velja tudi za primer, ko fizična oseba, ki opravlja dejavnost, in ni podjetnik po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, izvede prenos podjetja, s katerim opravlja dejavnost, na novo družbo oziroma prevzemno družbo na način, kot velja za podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in s tem preneha opravljati dejavnost.

(6) V primeru prenosa dela podjetja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ne konča na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

297. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun davčnemu organu. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki so predpisani s tem zakonom, predložil Agenciji Republike

Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPES in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, mora predložiti davčni obračun davčnemu organu v 60 dneh po zaključku obdobja iz tretjega odstavka 296. člena tega zakona, za katero se obračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti zaradi stečaja v prvem mesecu davčnega leta, predloži davčni obračun za preteklo leto in tekoče leto hkrati, najpozneje v 60 dneh po prenehanju opravljanja dejavnosti zaradi stečaja.

(4) V primeru postopka prisilne poravnave sestavi davčni zavezanec davčni obračun v skladu s postopkom, določenim za davčni obračun davka od dohodkov pravnih oseb pri postopku prisilne poravnave.

(5) V primeru iz četrtega odstavka 296. člena tega zakona se mora predložiti davčni obračun davčnemu organu za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca, v 60 dneh po smrti davčnega zavezanca, in za obdobje, ki se konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, v 60 dneh po dnevu prenehanja opravljanja dejavnosti. Če po dnevu smrti davčnega zavezanca do zadnjega dneva davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona še ni prišlo do prenehanja opravljanja dejavnosti z izbrisom iz ustreznega matičnega registra oziroma evidence, se v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti tudi za to obdobje in za vsako morebitno naslednje obdobje iz prvega odstavka 296. člena tega zakona, ki sledi do dneva prenehanja opravljanja dejavnosti, in sicer v roku določenem z drugim odstavkom tega člena.

297.a člen

(predlaganje davčnega obračuna pri statusnem preoblikovanju podjetnika)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun za obdobje iz petega odstavka 296. člena tega zakona davčnemu organu v 30 dneh od vpisa statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. Obvezna priloga davčnemu obračunu je sklep o prenosu podjetja in akt o ustanovitvi družbe oziroma pogodba o prenosu podjetja. Davčni zavezanec po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja ne sestavi več davčnega obračuna, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register, predloži zavezanec v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona, ki sledi obračunskemu dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika, in sicer najpozneje v 30 dneh po poteku roka iz drugega odstavka 297. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu preoblikovanja, popravi tako, da se izključijo podatki o poslovanju podjetja podjetnika za obdobje po obračunskem dnevu

statusnega preoblikovanja podjetnika, in sicer v 30 dneh po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register.

(4) Predhodne akontacije oziroma akontacije, ki se nanašajo na obdobje od obračunskega dneva statusnega preoblikovanja dalje, se štejejo kot akontacije nove oziroma prevzemne pravne osebe. Za izvršilni naslov davčne izvršbe se v tem primeru šteje izvršljiv obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, na podlagi katerega je bil podjetnik, ki se je statusno preoblikoval, dolžan plačevati predhodne akontacije oziroma akontacijo dohodnine.

(5) Nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pri statusnem preoblikovanju podjetnika smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo pri združitvah in v posebnih primerih pripojitev ali spojitev, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen velja tudi za primer, ko fizična oseba, ki opravlja dejavnost, in ni podjetnik po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, izvede prenos podjetja, s katerim opravlja dejavnost, na novo družbo oziroma prevzemno družbo na način, kot velja za podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in s tem preneha opravljati dejavnost.

297.b člen

(predlaganje davčnega obračuna pri prenosu dela podjetja podjetnika)

(1) Davčni zavezanec ne sestavi davčnega obračuna na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen če je obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona. Če je obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona, davčni zavezanec predloži le davčni obračun, ki se sestavlja na zadnji dan obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec v prvi davčni obračun po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika ne vključi podatkov o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša. Obvezna priloga tega davčnega obračuna in davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka je sklep o prenosu dela podjetja, delitveni načrt in akt o ustanovitvi družbe oziroma pogodba o prenosu podjetja. Če pogodba o prenosu dela podjetja še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena v primeru, ko po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis prenosa dela podjetja v sodni register, predloži zavezanec v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona, ki sledi obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika, in sicer najpozneje v 30 dneh po poteku roka, določenega z drugim odstavkom 297. člena tega zakona.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se, po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register, davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika, popravi tako, da se izključijo podatki o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša, in sicer v 30 dneh po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register.

(5) Predhodne akontacije oziroma akontacije za obdobje od obračunskega dneva prenosa dela podjetja podjetnika se v celoti štejejo kot predhodne akontacije oziroma akontacije dohodnine podjetnika.

(6) Nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pri prenosu dela podjetja podjetnika smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo oziroma novo družbo pri oddelitvah z ustanovitvijo in oddelitvah s prevzemom ter v posebnih primerih oddelitev, če ni s tem zakonom drugače določeno.

298. člen

(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka oziroma znesku dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerem se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Davčni zavezanec, ki začne opravljati dejavnost, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katero se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrokov predhodne akontacije.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v dvajsetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

299. člen

(sprememba predhodne akontacije med davčnim letom)

(1) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno leto se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno leto, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine predhodne akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka predhodne akontacije in priloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, za tekoče davčno leto pred vložitvijo zahteve, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo davčne osnove.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od predložitve zahteve.

(3) Če davčni organ v postopku nadzora ugotovi, da višina predhodne akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega leta, z odločbo določi novo višino predhodne akontacije.

(4) Če je nova višina predhodne akontacije manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo, sorazmerno zmanjšajo.

(5) Če je nova višina predhodne akontacije večja, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo, sorazmerno povečajo.

300. člen

(upoštevanje predhodne akontacije in davčnega odtegljaja)

Predhodna akontacija in davčni odtegljaj se odštejeta od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za posamezno davčno leto. Odštejeta se obračunana predhodna akontacija in odtegnjeni davčni odtegljaj.

301. člen

(plačilo poračuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od dneva za predložitev davčnega obračuna.

302. člen

(ponovna odmera dohodnine)

Na podlagi dokončne odločbe, izdane v postopku nadzora pravilnosti izračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, davčni organ ponovno odmeri dohodnino.

303. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi)

(1) Oseba, ki želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, pri ugotavljanju davčne osnove uveljavljati davčno obravnavo, ki se lahko upošteva pri prenehanju opravljanja dejavnosti, če dejavnost nadaljuje druga oseba, ali pri statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni pogoji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino, mora takšno davčno obravnavo priglasiti davčnemu organu.

(2) Podatke, ki jih ob priglasitvi davčnemu organu sporoči oseba iz prejšnjega odstavka, predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Oseba, ki preneha opravljati dejavnost, in novi zasebnik v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino oziroma nova pravna oseba ali prevzemna pravna oseba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, opravita priglasitev hkrati na isti vlogi, ki jo podpišeta oba. Kadar

oseba preneha opravljati dejavnost zaradi smrti, priglasitev opravi novi zasebnik oziroma pravna oseba, v katero so vložena sredstva.

(4) Priglasitev se mora opraviti najpozneje do roka za predložitev davčnega obračuna davčnega zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti. Priglasitev se opravi pri davčnem organu, kjer je davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, vpisan v davčni register.

(5) Davčni organ na podlagi priglasitve osebo, ki priglasi davčno obravnavo v skladu s tem členom zakona, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki je priglasil posebno obravnavo, in mu o tem izda potrdilo.

(6) Osebe, ki so priglasile davčno obravnavo v skladu s tem členom, morajo v davčnem obračunu posebej izkazati učinke na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave.

304. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov)

(1) Priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca te dejavnosti v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh#2 se opravita pri davčnem organu.

(2) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega kmečkega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem ter dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, oziroma v primeru, da se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost, tudi dohodki druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravita do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(4) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s prvim dnem naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(5) Nosilec mora vsako spremembo članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

(6) Določitev novega nosilca, ki se v skladu s 1. točko prvega odstavka 58. člena ZDoh#2 ne šteje za prenehanje opravljanja dejavnosti, se priglasi na obrazcu iz drugega

odstavka tega člena. Davčni organ izda odločbo o spremembi nosilca v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Sprememba nosilca se prvič upošteva za davčno leto po letu, v katerem je bila sprememba nosilca priglašena.

(7) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, priglasitev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne glede na drugi odstavek 308. člena tega zakona, opravi hkrati ob priglasitvi, opravljeni po tem členu zakona, vendar najpozneje v osmih dneh od te priglasitve, razen nosilca, ki v letu pred letom, za katero se opravi priglasitev v skladu s tem členom, dosega dohodke iz opravljanja dejavnosti v skladu s 46. členom ZDoh-2, ki opravi priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v skladu s prvim odstavkom 308. člena tega zakona.

(8) Člani kmečkega gospodinjstva lahko po poteku leta, za katero morajo v skladu s 3. točko drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 še ugotavljati davčno osnovo na način iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, davčnemu organu priglasijo spremembo načina ugotavljanja davčne osnove najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo preiti na način ugotavljanja davčne osnove po poglavju III.4. ZDoh-2.

(9) Davčni organ na podlagi priglasitve in preveritve izpolnjevanja pogojev nosilcu izda odločbo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto po letu priglasitve v 30 dneh od dneva priglasitve.

(10) Pritožba zoper odločbo iz četrtega in devetega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

2. Dohodnina od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo

305. člen

(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov, sam izračuna dohodnino od dohodka iz dejavnosti v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi.

306. člen

(obdobje izračuna)

Za obdobje izračuna se smiselno uporabljajo določbe 296. člena tega zakona.

307. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

Za predlaganje davčnega obračuna se smiselno uporabljajo določbe 297., 297.a in 297.b člena tega zakona, pri čemer se zadnja dva stavka prvega odstavka 297. člena tega zakona ne uporabljata.

307.a člen

(plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in sprememba akontacije med davčnim letom)

(1) Za plačevanje akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti ter za spremembo akontacije med davčnim letom se smiselno uporabljajo določbe 298. in 299. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja.

307.b člen

(upoštevanje akontacije dohodnine in davčnega odtegljaja)

Od dohodnine, obračunane za posamezno davčno leto, se odštejeta akontacija dohodnine in davčni odtegljaj. Odštejeta se obračunana akontacija dohodnine in odtegnjen davčni odtegljaj.

307.c člen

(plačilo poračuna dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med dohodnino od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, ter akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem plačati v 30 dneh od dneva za predložitev davčnega obračuna.

307.č člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz dejavnosti, ki je obdavčen v Republiki Sloveniji, ali oprostitev v davčnem obračunu iz 305. člena tega zakona. Kadar davčni zavezanec v davčnem obračunu uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev, vsebuje davčni obračun tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prejšnjega odstavka se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka s posebnim zahtevkom, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka davka, plačanega v tujini, ali oprostitev za dohodke, vključene v davčno osnovo. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

307.d člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja tega zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščence za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

307.e člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan ali je opravilno nesposoben ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po 2. točki tega podpoglavja tega zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

307.f člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo mora v skladu s drugim odstavkom 307.a člena tega zakona izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo in od katerega se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

307.g člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu organu se uporablja 284. člen tega zakona.

308. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in obvestilo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, priglasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov davčnemu organu. Davčni zavezanec opravi priglasitev najpozneje do 31. marca leta, za

katero se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, oziroma do poteka roka za predložitev obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 297. člena tega zakona za predhodno leto v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 295. člena tega zakona za predhodno leto. Sestavni del priglasitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne opravljati dejavnost, opravi priglasitev iz prvega stavka prejšnjega odstavka za prvo davčno leto opravljanja dejavnosti hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Sestavni del priglasitve je izjava davčnega zavezanca, da za davčno leto, v katerem je začel na novo opravljati dejavnost, uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ter izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prvem in drugem odstavku tega člena, davčni organ s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(4) Šteje se, da je davčni zavezanec priglasil ugotavljanje davčne osnove za davčno leto z upoštevanjem normiranih odhodkov in se odločil za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če do 31. marca tega leta oziroma do poteka roka za predložitev obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 307. člena tega zakona za predhodno leto, ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v obračunu dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz 305. člena tega zakona za predhodno leto. Priglasitev prenehanja ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloženo po roku, določenem v prvem stavku tega odstavka, davčni organ s sklepom zavrže.

(5) Davčni zavezanec mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

309. člen

(vpis davčnega zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, v davčno evidenco)

Davčni organ na podlagi priglasitve davčnega zavezanca iz 308. člena tega zakona davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo dohodnine od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov.

310. člen

(črtan)

311. člen

(črtan)

3. Uveljavljanje dejanskih stroškov – nastopajočih izvajalcev ali športnikov – v primeru davčnega odtegljaja od dohodka iz dejavnosti

311.a člen

(uveljavljanje normiranih stroškov ali dejanskih stroškov)

Davčni zavezanec nerezident – nastopajoči izvajalec ali športnik, ki nima poslovne enote v Sloveniji in lahko v skladu s 1. in 2. točko drugega odstavka 68. člena ZDoh-2 uveljavlja normirane stroške ali dejanske stroške, te uveljavi pri davčnem organu v 30 dneh od izplačila dohodka ali v 30 dneh od zadnjega izplačila dohodka, če se dohodek za posamezno aktivnost izplačuje v več delih. Davčni zavezanec uveljavlja normirane stroške ali dejanske stroške na podlagi dokazil in s pisnim zahtevkom. Vsebino zahtevka določi minister, pristojen za finance.

311.b člen

(rok za izdajo odločbe)

Davčni organ odloči o poračunu davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov iz 311.a člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

5. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

312. člen

(črtan)

312.a člen

(prenehal veljati)

Datum konca veljavnosti: 05.04.2022
Sklic: 13. člen ZFU-A

313. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu, ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč vpisan v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ali evidentiran kot dejanski uporabnik, podatkov o površini in parcelni številki zemljišč v uporabi zavezanca, kot jih izkazuje zemljiški kataster, podatkov o katastrskem dohodku, vpisanem v zemljiškem katastru

ali določenem s predpisi o dohodnini, ter podatkov o priznanih oprostitvah in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za več let, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Kot stanje se štejejo pravnomočni vpis podatkov v navedenih evidencah, dokazila, ki nedvoumno dokazujejo dejanskega uporabnika zemljišča, ki pravice uporabe nima vpisane v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, in pravnomočna odločba, s katero se prizna oprostitev oziroma znižanje katastrskega dohodka.

(3) Akontacijo dohodnine od pavšalne ocene dohodka za panje davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov ter podatka o pavšalni oceni dohodka na panj po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacije dohodnine odmerja.

(4) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2, pripisanega posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov izplačevalcev o izplačilih drugih dohodkov, od katerih je bila odtegnjena predhodna akontacija dohodnine.

(5) Predhodno akontacija dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh#2 izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

(6) Za predhodno akontacijo dohodnine iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 278. do 284. člena tega zakona.

314. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Oprostitve od katastrskega dohodka, ki so določene z zakonom, ki ureja dohodnino, davčni zavezanec lahko uveljavlja z vlogo pri davčnem organu. Obrazec vloge predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora k vlogi priložiti dokazila, ki dokazujejo upravičenost do oprostitve, ali navesti javno evidenco, iz katere je upravičenost do oprostitve razvidna. Izjemoma oprostitev za neodmerjene gozdne ceste in za zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja, davčni organ prizna brez vloge zavezanca po uradni dolžnosti na podlagi podatkov Zavoda za gozdove Slovenije in ministrstva, pristojnega za obrambo.

(3) Davčni organ odloči o upravičenosti do oprostitve z odločbo v 15 dneh od vložitve vloge.

(4) Za zemljišča in panje, pripisane nosilcu v skladu s 304. členom tega zakona, se oprostitev od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena, prizna na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(5) Vloge za priznanje oprostitev se lahko vložijo do poteka obdobja, ki ga zakon, ki ureja dohodnino, določa za priznanje posamezne vrste oprostitev. Obdobje priznavanja oprostitev se prizna sorazmerno glede na leto, v katerem je vloga vložena.

(6) V posameznem letu se priznajo oprostitve, za katere so bile vloge vložene do 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, in so odločbe postale pravnomočne najpozneje do izdaje odmerne odločbe, razen oprostitev, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavljajo v prvem letu po letu izvedbe ukrepa, za katere se oprostitev v primeru, da je bila vloga vložena v letu izvedbe ukrepa, ne glede na pravnomočnost odločbe, upošteva v naslednjem letu. Oprostitve, priznane na podlagi odločbe, za katero je bila vloga vložena po 30. juniju leta, za katero se dohodnina odmerja, se upoštevajo pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

(7) Prenehanje razlogov za oprostitev po tem členu, razen za oprostitve z zakonsko določenim rokom, mora davčni zavezanec oziroma Zavod za gozdove Slovenije in ministrstvo, pristojno za obrambo, sporočiti davčnemu organu v treh mesecih od prenehanja.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena se prenehanje oprostitev uveljavi na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(9) Prenehanje oprostitve na podlagi prijave iz sedmega odstavka tega člena, podane po 30. juniju tekočega leta, ali odločbe iz osmega odstavka tega člena, ki je postala pravnomočna po 30. juniju tekočega leta, se upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

315. člen

(izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za preteklo davčno leto, o poračunu akontacije dohodnine od teh dohodkov za preteklo davčno leto ter o določitvi obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov za tekoče davčno leto mora biti izdana do 30. aprila tekočega leta.

(2) Nerezidentu odločbo o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, najkasneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto, izda davčni organ, pri katerem je zavezanec za davke vpisan v davčni register. Nerezidentu, ki ni vpisan v davčni register, izda odločbo davčni organ, na območju katerega ležijo zemljišča oziroma so registrirani panji v uporabi zavezanca.

(3) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ določi tudi davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisano zavezancu v skladu s četrtim in petim odstavkom 72. člena ZDoh-2, obračunano in odtegnjeno predhodno akontacijo dohodnine, ki se šteje za akontacijo dohodnine v skladu s sedmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, pripisano tem dohodkom v skladu s šestim odstavkom 129. člena ZDoh-2, ter akontacijo dohodnine za nerezidenta, v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2.

(4) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj ter drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ odloči tudi o poračunu akontacije dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 nerezidenta, ugotovljene v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, s predhodno akontacijo dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisane nerezidentu, ter o vračilu akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če ugotovi, da skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članov kmečkega gospodinjstva znaša manj kot 200 eurov.

316. člen

(plačevanje akontacije dohodnine)

Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v dveh obrokih. Prvi obrok se plača v višini 70% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 30. septembra tekočega leta. Drugi obrok se plača v višini razlike med akontacijo dohodnine, izračunano za leto, za katero se akontacija dohodnine odmerja, in prvim obrokom za to leto, do 31. maja naslednjega leta.

316.a člen

(izdaja računov in seznam izdanih računov)

(1) Člani kmečkega gospodinjstva po zakonu, ki ureja dohodnino, morajo, če ima kmečko gospodinjstvo pri davčnem organu priglašeno obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, za dobave izdelkov iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kmečkega gospodinjstva izdati račun, pri čemer se pri gotovinskem poslovanju uporablja tudi 31.a člen tega zakona. Če prodajo izvaja oseba, ki ni član kmečkega gospodinjstva, je za izdajo računa odgovoren član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Kmečko gospodinjstvo iz prejšnjega odstavka mora voditi seznam izdanih računov pri prodaji izdelkov iz predelave lastnih pridelkov. Seznam izdanih računov se ne šteje za evidenco v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena tega zakona.

(3) Za vodenje seznama iz prejšnjega odstavka je odgovoren član kmečkega gospodinjstva, ki je nosilec kmetijskega gospodarstva v skladu s predpisi o kmetijstvu, ali v primeru, da nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetijskega gospodarstva, član kmečkega gospodinjstva, ki ima za leto, za katero se vodi seznam izdanih računov iz prejšnjega odstavka, izkazan najvišji dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

(4) Enkrat letno, do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, mora član kmečkega gospodinjstva iz prejšnjega odstavka davčnemu organu predložiti zbirne podatke iz seznama izdanih računov. Obveznost ne nastane, če v preteklem letu ni bilo dobav izdelkov iz predelave lastnih pridelkov.

(5) Podrobnejšo vsebino seznama izdanih računov, način vodenja seznama ter vsebino zbirnih podatkov in podrobnejši način predložitve teh podatkov davčnemu organu predpiše minister, pristojen za finance.

316.b člen

(prijava kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Slovenije)

(1) Za določitev davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti mora član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja, davčnemu organu prijaviti površine kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki jih imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi izven Republike Slovenije na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja.

(2) Za določitev davčne osnove od dohodkov iz predelave lastnega pridelka grozdja v vino, kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko dejavnostjo, mora član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona do 31. januarja leta po letu, za katero se dohodek ugotavlja, davčnemu organu prijaviti količino proizvedenega vina iz lastnega pridelka grozdja kmečkega gospodinjstva izven Republike Slovenije v letu, za katero se dohodek ugotavlja.

316.c člen

(prijava dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč)

Dejanski uporabnik kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova, evidentiranega v zemljiški knjigi ali zemljiškem katastru, davčnemu organu prijavi dejansko uporabo zemljišča na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja. Davčni organ lahko v primeru, če ugotovi, da se zemljišče dejansko uporablja v okviru kmečkega gospodinjstva, katerega člani niso lastniki tega zemljišča, kot dejanskega uporabnika določi člana kmečkega gospodinjstva z izkazanim najvišjim dohodkom iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

316.č člen

(priglasitev obravnave dohodka iz določene predelave lastnih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo)

(1) Član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona opravi priglasitev pri davčnem organu, če kmečko gospodinjstvo izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, za obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo. Sestavni del priglasitve je izjava o izpolnjevanju pogojev kmečkega gospodinjstva, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Priglasitev se opravi najpozneje do 31. marca leta, za katero priglasi obravnavo iz prvega odstavka tega člena. Priglasitev učinkuje za celo leto, za katero se priglasitev opravi. Za kmečko gospodinjstvo, ki na novo začne z malim obsegom prve stopnje predelave ter želi obravnavo dohodka od tovrstne predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, se lahko priglasitev opravi tudi v tekočem letu za tekoče leto.

(3) Šteje se, da je bila za posamezno leto po priglasitvi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena priglasitev opravljena in bila sprejeta odločitev za obravnavo dohodkov iz določenih predelav kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, če član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona do 31. marca tekočega leta za tekoče leto ne priglasi prenehanja tovrstne obravnave pri davčnem organu.

(4) Davčni organ priglasitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena, opravljeno po roku, določenem v drugem in tretjem odstavku tega člena, s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(5) Priglasitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Z začetkom ali prenehanjem učinkovanja priglasitve se dohodki članov kmečkega gospodinjstva iz priglašene predelave lastnih pridelkov po uradni dolžnosti prenehajo oziroma začnejo obravnavati po zakonu, ki ureja dohodnino, kot dohodki iz dejavnosti.

6. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice

317. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Če dohodek iz prenosa premoženjske pravice izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

318. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od prejema dohodka iz prenosa premoženjske pravice pri davčnem organu.

(2) **(črtan)**

319. člen

(črtan)

320. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz 318. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) **(črtan)**

7. podpoglavje
Akontacija dohodnine od drugih dohodkov

321. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od drugih dohodkov izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka.

(2) Če drug dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od drugega dohodka ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

322. člen

(obvestilo in potrdilo o uporabi stopenj in lestvice in davčnih olajšav)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za izračun akontacije dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, z uporabo stopenj in lestvice za odmero dohodnine in davčnih olajšav v skladu z zakonom o dohodnini, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca tega dohodka.

(2) Zahtevani način izračuna akontacije dohodnine se lahko uporabi za druge dohodke iz prvega odstavka tega člena, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za izračun dohodnine od drugih dohodkov na način iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine na način iz prvega odstavka tega člena, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

(7) Davčni zavezanec uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane pri izplačevalcu drugega dohodka na način, določen v 287. členu tega zakona.

322.a člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 321. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja pri davčnem organu v sedmih dneh od izplačila dohodka. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 321. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 323. člena tega zakona.

322.b člen

(uveljavljanje drugačne določitve višine dohodka od odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Davčni zavezanec lahko uveljavlja drugačno določitev višine dohodka od odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, prejete na podlagi plačanih premij izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici EU, ki je bil odobren in vpisan v register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje po zakonu, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine.

(2) Davčni zavezanec nerezident, ki ne more uveljavljati drugačne določitve višine dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom, lahko drugačno določitev višine dohodka iz prejšnjega odstavka uveljavlja pri davčnem organu najkasneje do 31. januarja tekočega leta za izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, prejeta v preteklem letu.

323. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za dohodke, dosežene v prejšnjem mesecu, pri davčnem organu.

324. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 323. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od drugega dohodka v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

8. podpoglavje
Plačevanje dohodnine od dohodkov iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem

325. člen

(izračun)

(1) Dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,

2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti, dohodnino od dividend in dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

(5) Če obresti, dividende ali dohodek iz oddajanja premoženja v najem izplača oseba, ki ni plačnik davka, ali v primerih iz devetega odstavka tega člena, dohodnino od obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prvi do šesti in osmi odstavek tega člena dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident:

1. na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, ter pri bankah drugih držav članic EU, in

2. od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani v letih 2024, 2025 ali 2026 na podlagi zakona, ki ureja javne finance, ter v okviru ponudbe vrednostnega papirja javnosti ponujeni izključno fizičnim osebam,

ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(8) Ne glede na prejšnje odstavke davčni organ, na podlagi napovedi zavezanca, ugotovi dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od:

1. vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance;

2. dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

- ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in

- so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

(9) Plačnik davka davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne, če ima dohodek iz finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj:

1. vir izven Slovenije in je prejet v naravi ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran ali

2. vir v Sloveniji in je prejet v naravi ter ga je izplačala oseba iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona drugi osebi iz drugega odstavka navedenega člena, ki se šteje za plačnika davka.

(10) Prejšnji odstavek ne vpliva na obveznost plačnika davka za avtomatično dajanje podatkov davčnemu organu po 9. podpoglavju I. poglavja petega dela tega zakona.

(11) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena davčni organ, na podlagi napovedi davčnega zavezanca, ugotovi dohodnino od:

- obresti, doseženih z odstopom ali poplačilom prevzete terjatve in

- dividend, doseženih z vračilom naknadnega vplačila družbeniku, ki ga ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža.

(12) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena dohodnino od dohodka z INR izračuna ponudnik INR kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Ponudnik INR mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka z INR, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

(13) V primeru prenosa finančnih instrumentov z INR na trgovalni račun, ko na INR ni dovolj denarnih sredstev davčnega zavezanca za plačilo davčnega odtegljaja, ponudnik INR ob prenosu finančnih instrumentov z INR na trgovalni račun zadrži del finančnih instrumentov, ki ob prenosu skupaj z denarnimi sredstvi zadostujejo za celotno plačilo davčnega odtegljaja od dohodka z INR, in jih proda, pri čemer ima davčni zavezanec pravico odločiti, kateri finančni instrumenti se zadržijo.

326. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz 325. člena tega zakona davčni zavezanec vloži pri davčnem organu do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto.

(2) Napovedi za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti:

1. na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, ter pri bankah drugih držav članic EU, in

2. od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani v letih 2024, 2025 ali 2026 na podlagi zakona, ki ureja javne finance, ter v okviru ponudbe vrednostnega papirja javnosti ponujeni izključno fizičnim osebam,

dosežen v davčnem letu, ne presega zneska obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah ter obresti od vrednostnih papirjev, oproščenega dohodnine z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala iz odsvojitve nepremičnine vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(4) Davčni zavezanec, ki je nerezident, napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu.

(5) V napovedi za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, ki jo vloži davčni zavezanec v roku iz prvega odstavka tega člena in iz zadnjega stavka četrtega odstavka tega člena, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine.

(6) Davčnemu zavezancu, ki je rezident, ni treba vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

(7) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v elektronski obliki, če je v zvezi s tem kapitalom opravil več kot deset transakcij – pridobitev v preteklih letih in obdavčljivih odsvojitev v preteklem letu.

(8) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od obresti, napoved za odmero dohodnine od dividend in napoved za odmero dohodnine od obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Republiki Sloveniji in EU, vloži v elektronski obliki, če je v davčnem letu prejel več kot pet izplačil iz naslova obresti, dividend ali obresti na denarne depozite, dosežene pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v Republiki Sloveniji in EU.

327. člen

(obvestilo davčnega zavezanca glede vštevanja obračunanih obresti v davčno osnovo)

(1) Kadar želi davčni zavezanec uveljavljati možnost v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, da se v davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, z ročnostjo, daljšo od enega leta, pri čemer zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, vštejejo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta, je dolžan o tem obvestiti banko ali hranilnico v Republiki Sloveniji. Podatke v obvestilu predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec predloži obvestilo iz prvega odstavka tega člena ob sklenitvi pogodbe o varčevanju oziroma vezavi denarnih sredstev, vendar najpozneje do konca davčnega leta, v katerem je bila pogodba sklenjena. Če davčni zavezanec obvesti banko ali hranilnico, da želi uveljavljati možnost iz prvega odstavka tega člena že ob sklenitvi pogodbe, lahko banka ali hranilnica predpisano vsebino obrazca vključi v besedilo pogodbe, kar se šteje za predložitev obvestila.

(3) Predlagano obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca, da v davčnem letu obračunane obresti davčnega zavezanca, ki predloži takšno obvestilo, obravnavata enako, kot da so bile izplačane. Obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca do poteka datuma vezave denarnih sredstev, poteka varčevanja ali do prekinitve pogodbe.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) V primeru, ko dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.

329. člen

(uveljavljanje oprostitve)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev plačila davka od dohodka od kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitev v napovedi iz 326. člena tega zakona.

(2) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev plačila davka od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta, od katerih dohodnino izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, plačnik davka ne izračuna davčnega odtegljaja, če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona razpolaga z ustreznimi dokazili o tem, da so izpolnjeni z mednarodno pogodbo določeni pogoji za oprostitev plačila davka.

(3) Davčni zavezanec rezident lahko oprostitev po mednarodni pogodbi uveljavlja tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.

329.a člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov od dohodka iz oddajanja premoženja v najem)

(1) V primeru iz 1. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške od dohodka iz oddajanja premoženja v najem v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Zahtevek mora vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem organu.

(2) V primeru iz 2. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške od dohodka iz oddajanja premoženja v najem v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz petega odstavka 325. člena tega zakona.

329.b člen

(uveljavljanje zmanjšanja izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe za nabavno vrednost odsvojenih delnic ali deležev)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja zmanjšanje izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe za nabavno vrednost odsvojenih delnic ali deležev, v primeru iz 1. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona o tem pred izplačilom dohodka pisno obvesti plačnika davka. V obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo ter podatke o odsvojenih delnicah oziroma deležih, času in načinu pridobitve ter njihovi nabavni vrednosti.

(2) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja zmanjšanje izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe za nabavno vrednost odsvojenih delnic ali deležev, v primeru iz 2. točke prvega odstavka 325. člena tega zakona zmanjšanje uveljavlja v napovedi iz petega odstavka 325. člena tega zakona.

(3) Če davčni zavezanec plačnika davka ni obvestil o uveljavljanju zmanjšanja izplačane vrednosti delnic ali deležev skladno s prvim odstavkom tega člena, ali če plačnik

davka obvestila ni upošteval pri izračunu dohodnine v obračunu davčnega odtegljaja, odtegnitvi in plačilu davčnega odtegljaja, lahko davčni zavezanec uveljavlja zmanjšanje izplačane vrednosti delnic ali deležev v treh mesecih od izplačila vrednosti delnic ali deležev s pisnim zahtevkom pri davčnem organu. V zahtevku mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo, podatke o odtegnjenem davčnem odtegljaju ter podatke o odsvojenih delnicah oziroma deležih, času in načinu pridobitve ter njihovi nabavni vrednosti.

(4) Davčni organ odloči o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja zmanjšanja izplačane vrednosti delnic ali deležev iz prejšnjega odstavka tega člena v 60 dneh od dneva predložitve pisnega zahtevka.

(5) Podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v pisnem obvestilu iz prvega odstavka tega člena in pisnem zahtevku iz tretjega odstavka tega člena, določi minister, pristojen za finance.

(6) Če davčni organ ugotovi, da je davčni zavezanec v pisnem obvestilu plačniku davka iz prvega odstavka tega člena navedel neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke, in plačnik davka davčnega odtegljaja zato ni odtegnil in plačal, ali ga ni odtegnil in plačal pravilno, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen in plačan, s pripadajočimi dajatvami, ne glede na četrti odstavek 59. člena tega zakona, bremeni davčnega zavezanca.

329.c člen

(obveščanje o vračilu tujega davka imetniku INR)

(1) Če se imetniku INR po zakonu, ki ureja individualne naložbene račune, vrne tuji davek od dohodka, a ne na INR, mora imetnik INR o vračilu pisno obvestiti ponudnika INR in davčni organ v sedmih dneh od prejema vračila. V obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo in identifikacijo INR, podatke o dohodku, od katerega je bil plačan tuji davek, znesku vrnjenega tujega davka in času vračila.

(2) Podatke, ki jih mora imetnik INR navesti v pisnem obvestilu iz prejšnjega odstavka, določi minister, pristojen za finance.

330. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka in prvega stavka četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od dobička iz kapitala v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz prvega odstavka in drugega stavka četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend, dobička iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(3) Davčni organ odloči o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov iz prvega odstavka 329.a člena tega zakona v 60 dneh od dneva predložitve zahtevka.

331. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora priglasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz prvega ali tretjega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz prejšnjega odstavka oziroma do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitev in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s priglasitvijo po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, obenem z dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(7) Družba, ki upravlja krovni sklad, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(8) Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskimi kuponi drugih vzajemnih skladov, za katero lahko davčni zavezanec uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti in pri kateri priglasitev opravi za vse zavezance hkrati družba za upravljanje, ki upravlja prevzemni oziroma krovni sklad, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru priglasitve.

332. člen

(obveznost družb, ki se preoblikujejo)

Kadar se družba preoblikuje, je nova oziroma prevzemna družba dolžna lastnikom ob preoblikovanju posredovati vse podatke, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja, vključno s podatki o menjalnem razmerju, denarnem izplačilu in vrednosti novih deležev.

332.a člen

(obveznost družb za upravljanje v primeru unovčitve ali izplačila investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu)

Družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, mora davčnemu zavezancu, ki unovči investicijski kupon podsklada oziroma prejme izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada, ob unovčitvi oziroma izplačilu dostaviti izpis iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada, ki vključuje podatke, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

333. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščence za zastopanje, pravne naslednike davčnega zavezanca oziroma skrbnike njegovega premoženja.

334. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je poslovno nesposoben, ali je po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljalca njegovega premoženja.

335. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je dohodnina, ki sta jo v skladu s 1. točko prvega odstavka 325. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem in ponudnik INR od dohodka z INR, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in s tem zakonom plačuje dohodnina z davčnim odtegljajem.

336. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu zavezancu, velja 284. člen tega zakona.

9. podpoglavje
Avtomatično dajanje podatkov

337. člen

(avtomatično dajanje podatkov)

(1) Plačnik davka iz 58. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, določanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Plačnik davka mora davčnemu organu dostaviti tudi podatke o vzdrževanih družinskih članih.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu dostaviti tudi pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji ali ima v skladu z zakonodajo, ki ureja ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji), ter fizična oseba v zvezi z dohodki iz zaposlitve, ki jih izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije, razen diplomatsko#konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije,ki fizični osebi izplačajo:

1. dohodek, oproščen plačila dohodnine v skladu z zakonom o dohodnini, ali

2. dohodek, ki se ne všteva v letno davčno osnovo na letni ravni, od katerega se dohodnina izračuna z odmerno odločbo, ali

3. dohodek, ki se všteva v letno davčno osnovo, od katerega se akontacija dohodnine izračuna na podlagi napovedi zavezanca, in sicer ne glede na to, ali jih tak dohodek bremeni.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na dajanje podatkov o nedenarnih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odtegljaja v skladu s tem zakonom.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, niso dolžne dostaviti davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto podatkov iz tega člena, ki se nanašajo na obresti – razen podatkov, ki se nanašajo na obresti pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU – dividende in dohodek iz oddajanja v najem, od katerih je bil plačan davčni odtegljaj.

337.a člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s posebno davčno obravnavo za delavce inovativnih zagonskih podjetij iz 45.b člena ZDoh-2)

(1) Delodajalci morajo davčnemu organu za delavce, ki so od tega delodajalca prejeli opcije za nakup delnic ali deležev tega delodajalca ali dohodek v obliki delnic ali deležev tega delodajalca, v zvezi s katerimi se po 45.b členu ZDoh-2 uveljavlja posebna davčna obravnava tega dohodka, najkasneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto posredovati podatke, potrebne za pobiranje davka iz tega dohodka, in sicer:

1. Podatki o podelitvi opcij ter odsvojitvi opcij vsebujejo podatke o:

– delavcu, potrebne za identifikacijo (osebno ime in davčna številka),

– času podelitve opcij in

– času odsvojitve opcije.

2. Podatki o pridobitvi in odsvojitvi delnic ali deležev vsebujejo podatke o:

– delavcu, potrebne za identifikacijo (osebno ime in davčna številka),

– količini in vrednosti delnic ali deležev ob pridobitvi,

– času pridobitve delnic ali deležev,

– plačilu za pridobitev delnic ali deležev ter o tem, ali so pridobljeni na podlagi opcijske pogodbe,

– količini in vrednosti delnic ali deležev ob odsvojitvi in

– času odsvojitve delnic ali deležev.

3. Podatki o prenehanju delovnega razmerja vsebujejo podatke o:

– delavcu, potrebne za identifikacijo (osebno ime in davčna številka) in

– datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi in prenehanja delovnega razmerja.

4. Podatki o prenehanju ali preoblikovanju delodajalca ali prenehanju štetja delodajalca za plačnika davka vsebujejo podatke o:

– delavcu, potrebne za identifikacijo (osebno ime in davčna številka) in

– datumu prenehanja ali preoblikovanja delodajalca za plačnika davka.

5. Podatki o poteku obdobja desetih let od leta, ko je delavec pridobil delnico ali delež, vsebujejo podatke o:

– delavcu, potrebne za identifikacijo (osebno ime in davčna številka) in

– datumu poteka obdobja desetih let.

(2) Delodajalci morajo podatke iz prvega odstavka tega člena posredovati v elektronski obliki.

(3) Delodajalci morajo v roku iz prvega odstavka tega člena delavcu pisno posredovati podatke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Delavec mora delodajalcu poročati podatke iz tretje alineje 1. točke ter pete in šeste alineje 2. točke prvega odstavka tega člena v 15 dneh od odsvojitve. Navedena obveznost ne velja v primeru, ko delavec odsvoji delnico ali delež v okviru pridobivanja lastnih delnic ali deležev družbe, razen ko družba pridobiva lastne delnice na organiziranem trgu.

337.b člen

(avtomatično dajanje podatkov organa, pristojnega za vodenje registra inovativnih zagonskih podjetij)

Organ, pristojen za vodenje registra inovativnih zagonskih podjetij, pošlje davčnemu organu enkrat letno, in sicer do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto, naslednje podatke o vpisu in izbrisu podjetij, vpisanih v register inovativnih zagonskih podjetij:

- podatke o podjetju, potrebne za identifikacijo,
- podatke o datumu vpisa in
- datumu izbrisa.

338. člen

(avtomatično dajanje podatkov izvajalcev pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalci pokojninskih načrtov, ki zbirajo premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodijo osebne račune zavarovancev, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, v zvezi s premijami prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in uveljavljanjem oprostitev in davčnih olajšav v zvezi s tem, ter podatke, potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca, plačnika premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu oziroma lastniku osebnega računa do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

338.a člen

(avtomatično dajanje podatkov ponudnikov INR)

(1) Ponudnik INR mora davčnemu organu sporočiti podatke, potrebne za identifikacijo imetnikov INR, INR in ponudnika INR.

(2) Ponudnik INR za vsakega imetnika INR sporoči naslednje podatke:

a) osebno ime,

b) datum rojstva,

c) davčno številko,

č) številko INR,

d) datum sklenitve pogodbe o INR,

e) datum sklenitve pogodbe o INR zaradi prenosa INR z drugega ponudnika INR,

f) datum začetka mirovanja INR,

g) datumu prenehanja pogodbe o INR,

h) datum prenehanja pogodbe zaradi prenosa INR na drugega ponudnika INR,

i) zneske vplačil na INR v davčnem letu po datumih vplačil (ločeno po vrsti vplačil),

j) stanje seštevka vseh vplačil na INR po stanju na dan 31. decembra davčnega leta,

k) zneske izplačil z INR v davčnem letu po datumih izplačil,

l) vrednost sredstev na INR na dan vsakega izplačila,

m) stanje vplačil na INR na dan vsakega izplačila.

(3) Ponudniki INR morajo podatke iz tega člena sporočiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

339. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev in investicijskih kuponov)

(1) Davčnemu organu podatke, ki se nanašajo na pridobitve, odsvojitve, vključno z unovčitvami, vrednostnih papirjev in deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja ter investicijskih kuponov, po posameznih vrstah poslov, in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov, dostavijo:

- pravne osebe, ki so v skladu z zakonom o obdavčenju rezidenti Republike Slovenije ali nerezidenti Republike Slovenije s podružnico v Republiki Sloveniji, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev in investicijskih kuponov;

- notarji, kadar je za odsvojitev deleža potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa;

- gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, katerih vrednostni papirji oziroma deleži so se prenašali, kadar se prenosi imetništva niso opravljali prek oseb iz prve alineje tega odstavka in če za odsvojitev deleža ni potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena ni potrebno dajati v primerih odsvojitev, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju, drugi pravni posel v zvezi s smrtjo ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

(3) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena zakona dostaviti davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

340. člen

(avtomatično dajanje podatkov o zemljiščih, čebeljih panjih in dohodkih osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke, vključno z enotno matično številko občana, o vseh osebah, ki so bile na

dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o dejanski rabi teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanemu tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Slovenije do 15. julija za vse parcele gozdnih zemljišč, na katerih so varovalni gozdovi, in za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele varovalnega gozda oziroma o parcelni številki in površini parcele ter delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Ministrstvo, pristojno za obrambo, do 15. julija za vsa kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod takimi zemljišči po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(4) Organ, ki je pristojen za vodenje registra čebelnjakov, do 15. julija pošlje podatke o številu panjev v uporabi posameznega zavezanca po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(5) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh#2, pošljejo davčnemu organu podatke o prejemnikih in izplačanih drugih dohodkih, ki se vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, vendar zanje davčni odtegljaj ni bil odtegnjen in plačan v skladu s 26. členom ZDavP-2D, enkrat letno, in sicer do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(6) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, ki jih izplačujejo za račun zavezancev, članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, za katere se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, predhodna akontacija izračuna in plača od osnove od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke, potrebne za pripis davčne osnove in predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 posameznemu davčnemu zavezancu ter podatke za identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov, do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto. Za vsako agrarno skupnost, skupni pašnik ali planino pošlje podatke po stanju na dan 30. junija leta, za katero se predhodna akontacija odmerja, in sicer enolično identifikacijo osebe, ki ji je bil dohodek izplačan, in seznam članov skupnosti fizičnih oseb, zavezancev za dohodnino od dohodkov po poglavju III.4. ZDoh-2 z enoličnimi identifikatorji ter pripadajočimi lastniškimi deleži ali deleži skupnosti, ki jih imajo v uporabi.

340.a člen

(avtomatično sporočanje podatkov o površinah posebnih kultur in proizvodnji vina, pridelanega iz lastnega grozdja)

(1) Agencija, pristojna za kmetijske trge in razvoj podeželja, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja dohodnina, sporočiti podatke o površinah posebnih kultur, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, in evidentiranih pri agenciji, pristojni za kmetijske trge in razvoj podeželja, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se odmerja dohodnina, po pridelovalcih in posebnih kulturah.

(2) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, mora davčnemu organu do 31. januarja leta po letu, za katero se odmerja dohodnina, sporočiti podatke o količini vina, predelanega iz lastnega grozdja v letu, po stanju 31. decembra leta, za katero s odmerja dohodnina od katastrskega dohodka, po posameznih proizvajalcih vina.

340.b člen

(avtomatično dajanje podatkov o naknadnih vplačilih in kapitalskih deležih družbenikov – fizičnih oseb)

(1) Gospodarske družbe, ustanovljene v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, morajo davčnemu organu dostaviti podatke o naknadnih vplačilih družbenikov – fizičnih oseb – ter podatke, potrebne za identifikacijo družbenika – fizične osebe – oziroma pravnega naslednika njegovega deleža v gospodarski družbi, in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Osebne gospodarske družbe, ustanovljene v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, morajo davčnemu organu dostaviti podatke o kapitalskih deležih družbenikov – fizičnih oseb – ter podatke, potrebne za identifikacijo družbenika – fizične osebe, in zavezanca za dajanje podatkov.

(3) Oseba, zavezana za dajanje podatkov po prvem oziroma drugem odstavku tega člena, za vsakega družbenika – fizično osebo – oziroma pravnega naslednika njegovega deleža v gospodarski družbi v zvezi z kapitalskim deležem oziroma naknadnim vplačilom dostavi naslednje podatke:

- osebno ime,
- datum rojstva,
- davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca in državo rezidentstva,
- o naknadnih vplačilih (datumu in znesku vplačila ter datumu in znesku vračila),
- o kapitalskih deležih (datumu in znesku pripisa ter datumu in znesku znižanja).

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu najpozneje do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

340.c člen

(avtomatično dajanje podatkov organa, pristojnega za zaščito, reševanje in pomoč)

Organ, pristojen za zaščito, reševanje in pomoč, ki vodi evidenco oseb, ki prostovoljno in nepoklicno opravljajo operativne naloge zaščite, reševanja in pomoči, mora davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto, za potrebe priznavanje davčne olajšave pri odmeri dohodnine, dostaviti naslednje podatke o osebah, ki v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami prostovoljno in nepoklicno opravljajo operativne naloge zaščite, reševanja in pomoči nepretrgoma najmanj deset let:

- osebno ime,

- EMŠO ali davčno številko,
- naslov in
- datum razporeda.

341. člen

(črtan)

342. člen

(dajanje podatkov)

Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 337. do 340.c člena tega zakona.

10. podpoglavje
Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti

(črtano)

1. Splošne določbe

343. člen

(črtan)

344. člen

(črtan)

345. člen

(črtan)

346. člen

(črtan)

347. člen

(črtan)

348. člen

(črtan)

2. Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti
in dostaviti

349. člen

(črtan)

350. člen

(črtan)

351. člen

(črtan)

II. POGLAVJE
OBVEZNI PRISPEVKI ZA SOCIALNO VARNOST

352. člen

(izračun)

(1) Obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki za socialno varnost) izračunavajo zavezanci za prispevke v obračunu prispevkov za socialno varnost, če ni s tem zakonom drugače določeno. V obračunu prispevkov za socialno varnost mora zavezanec za prispevke za socialno varnost navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmoto organa za pobiranje prispevkov za socialno varnost. Obliko obračuna prispevkov za socialno varnost, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna prispevkov za socialno varnost, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, za zavarovanca izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona. V tem primeru se izračun prispevkov za socialno varnost opravi v obračunu davčnih odtegljajev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec, in je plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu davčnih odtegljajev, če ni z zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost, za katere je zavezan zavarovanec, za zavarovanca izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, v obračunu davčnega odtegljaja. Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu davčnega odtegljaja.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost za zavezance, ki plačujejo prispevke za socialno varnost od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč, ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi podatkov o katastrskem dohodku, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, ob upoštevanju 316.b, 340. in 340.a člena tega zakona. Če davčni organ za zavezanca izda odločbo, s katero za zavezanca izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, s to odločbo ugotovi tudi prispevke za socialno varnost.

(6) Prispevki za socialno varnost se izračunajo po stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti za plačilo prispevkov za socialno varnost, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

353. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega in četrtega odstavka 352. člena tega zakona mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu, plačati pa najpozneje do 20. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 352. člena mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz petega odstavka 352. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

353.a člen

(predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost)

(1) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, določene s tem členom zakona, sestavi davčni organ.

(2) Davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, za katere so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. so sami zavarovanci;

2. morajo sami izračunati in plačati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost in

3. davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost.

(3) Oblika in vsebina predizpolnjenega obračuna prispevkov za socialno varnost je enaka vsebini in obliki obračuna prispevkov za socialno varnost, ki jo v skladu s prvim odstavkom 352. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Davčni organ predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost vroči zavezancu za prispevke elektronsko prek sistema eDavki najpozneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Ne glede na peti odstavek 85.a člena tega zakona vročitev velja za opravljeno z dnem, ko je davčni organ odložil predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost v sistem eDavki.

(5) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost velja za obračun prispevkov za socialno varnost zavezanca za prispevke za socialno varnost iz 352. člena tega zakona, če zavezanec za prispevke za socialno varnost ne odda obračuna prispevkov za socialno varnost (v elektronski obliki prek sistema eDavki) najpozneje do roka iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.

(6) Če zavezancu za prispevke za socialno varnost predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost ni bil vročen v roku iz četrtega odstavka tega člena ali če so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, mora prek sistema eDavki predložiti obračun prispevkov za socialno varnost v roku iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.

353.b člen

(prispevki za socialno varnost od dohodka v naravi v primeru iz dvanajstega odstavka 16. člena ZDoh-2)

Ne glede na drugi odstavek 352. člena tega zakona prispevke za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, v primeru iz dvanajstega odstavka 16. člena ZDoh-2 izračuna davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca. Prispevki za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, se v tem primeru izračunajo po postopku, določenem v 288.a členu tega zakona.

III. POGLAVJE
DAVEK OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB

354. člen

(izračunavanje in plačevanje davka)

(1) Zavezanec za davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davčni zavezanec) sam izračuna in plača davek od dohodkov pravnih oseb za davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru davčnega odtegljaja davek izračuna, odtegne in plača plačnik davka.

(3) Davčni zavezanec in plačnik davka zagotavljata podatke o poslovanju, ki so podlaga za ugotovitev davčne obveznosti, na način in v obsegu, kot je določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

355. člen

(davčni obračun)

(1) Davek od dohodkov pravnih oseb izračuna davčni zavezanec v davčnem obračunu v skladu s tem zakonom.

(2) Obrazec davčnega obračuna, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, predloži davčnemu organu davčni zavezanec, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, če zakon ne določa drugače.

(3) Davčni obračun vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

356. člen

(osebe, ki morajo predložiti davčni obračun)

(1) Davčni obračun predloži davčni zavezanec rezident in nerezident od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji.

(2) Davčni obračun predložijo tudi:

1. davčni zavezanci, oproščeni davka po 9. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2);

2. davčni zavezanci, ki plačujejo davek po stopnji 0% v skladu z 61. členom ZDDPO-2.

357. člen

(vsebina davčnega obračuna)

(1) Davčni obračun je, če ni s tem zakonom drugače določeno, sestavljen iz:

- izkaza poslovnega izida ali drugega poročila, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in izid, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

- bilance stanja ali drugega poročila, ki ustreza bilanci stanja in prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih bilanc, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

- izkaza gibanja kapitala ali drugega poročila, ki ustreza izkazu gibanja kapitala in prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

- in drugih podatkov, določenih s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Sestavni deli davčnega obračuna tvorijo celoto.

358. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun davčnemu organu. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki jih predpisuje ta zakon, predložil AJPES, lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPES in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po poteku koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(3) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta in je enako poslovnemu letu, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po poteku poslovnega leta za preteklo poslovno leto.

(4) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku poslovnega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(5) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku koledarskega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca poslovnega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta.

(6) Pri prehodu iz davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku drugega davčnega obdobja. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca prejšnjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka drugega davčnega obdobja, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta.

(7) Davčni zavezanec, ki ni bil davčni zavezanec skozi celotno davčno obdobje, sestavi davčni obračun na dan, ko so prenehali pogoji, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Davčni

obračun predloži davčnemu organu najpozneje v treh mesecih po dnevu prenehanja pogojev, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(8) Davčni zavezanec, ki je bil davčni zavezanec v preteklem davčnem obdobju in za preteklo davčno obdobje ni predložil davčnega obračuna, ker na zadnji dan preteklega davčnega obdobja še ni izpolnjeval pogojev, da bi bil davčni zavezanec, mora predložiti davčni obračun za preteklo davčno obdobje najpozneje v treh mesecih po prvem dnevu, ko so izpolnjeni pogoji, po katerih se šteje kot davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb.

359. člen

(znižanje davčnih osnov in uveljavljanje davčnih olajšav v postopku davčnega nadzora)

Davčni zavezanec lahko v postopku davčnega nadzora uveljavlja znižanje davčne osnove in davčne olajšave do izdaje odmerne odločbe.

360. člen

(davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred prenehanjem, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

(4) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.

361. člen

(davčni obračun pri združitvah)

(1) Davčni zavezanec, ki se pripoji k drugi pravni osebi ali spoji z drugo pravno osebo (prevzeta družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan združitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan združitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je pogodba o združitvi.

(2) Davčni obračun na obračunski dan združitve iz prvega odstavka tega člena za račun prevzete družbe predloži prevzemna družba v 30 dneh od vpisa združitve v sodni register. Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije

davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo ali plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži davčni obračun.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prevzeta družba po obračunskem dnevu združitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu združitve, vključi podatke o poslovanju prevzete družbe za obdobje po obračunskem dnevu združitve. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve učinkujejo za račun prevzemne družbe in ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prevzemno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemne družbe je pogodba o združitvi.

362. člen

(davčni obračun v posebnih primerih pripojitev ali spojitev)

(1) Ne glede na 361. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis združitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se pripoji ali spoji, prevzeta družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu združitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu združitve v sodni register se davčni obračuni prevzete in prevzemne družbe, sestavljeni po obračunskem dnevu združitve popravijo.

(3) Prevzemna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu združitve, v katere vključi tudi podatke o poslovanju prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve, na način iz petega odstavka 361. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prevzete družbe prevzemna družba upošteva kot že plačane akontacije davka.

363. člen

(davčni obračun pri razdelitvah z ustanovitvijo in razdelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec, ki se razdeli z ustanovitvijo novih družb ali s prevzemom (prenosna družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan razdelitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan razdelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

(2) Davčni obračun na obračunski dan razdelitve iz prvega odstavka tega člena za račun prenosne družbe predložijo prevzemne oziroma nove družbe v 30 dneh od vpisa razdelitve v sodni register. Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo in plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži

davčni obračun. Vračilo ali plačilo davka opravi vsaka od prevzemnih oziroma vsaka od novih družb, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, ali glede na delež kapitala (premoženja), ki ga prevzame posamezna prevzemna oziroma nova družba, če z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemom ni določeno drugače.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prenosna družba po obračunskem dnevu razdelitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu razdelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem dnevu razdelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb, ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

364. člen

(davčni obračun v posebnih primerih razdelitev)

(1) Ne glede na 363. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis razdelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se razdeli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu razdelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu razdelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu razdelitve, popravijo.

(3) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu razdelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve, na način iz petega odstavka 363. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

365. člen

(davčni obračun pri oddelitvah z ustanovitvijo in oddelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec (prenosna družba), ki oddeli eno ali več dejavnosti (deli premoženja) na obračunski dan oddelitve po zakonu o gospodarskih družbah ne sestavi davčnega obračuna, razen če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja prenosne družbe. Če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi in predloži le davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona.

(2) Prenosna družba v prvem davčnem obračunu, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ali je enak kot obračunski dan oddelitve, razkrije skrite rezerve, ki se nanašajo na posamezni del premoženja, ki se skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in

prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe. Obvezna priloga tega davčnega obračuna je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu. Če delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(3) Prenosna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ne vključi podatkov o poslovanju, ki se pripiše posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu oddelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem dnevu oddelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

366. člen

(davčni obračun v posebnih primerih oddelitev)

(1) Ne glede na 365. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis oddelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se deli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu oddelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prenosna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, iz katerih izključijo podatke o poslovanju, ki se pripišejo posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve, na način iz petega odstavka 365. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe za preneseni del premoženja prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

367. člen

(davčni obračun pri postopku prisilne poravnave)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 20 dneh po dnevu začetka postopka prisilne poravnave.

368. člen

(davčni obračun pri stečajnem postopku)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne stečajni postopek, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom stečajnega postopka.

(2) Davčni obračun iz prejšnjega odstavka predloži davčni zavezanec v stečajnem postopku davčnemu organu najpozneje v dveh mesecih od dneva, ko se je začel stečajni postopek.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, nad katerim se stečajni postopek začne v prvem mesecu tekočega davčnega obdobja, predloži davčni obračun za preteklo davčno obdobje in tekoče davčno obdobje hkrati, najpozneje v dveh mesecih po poteku preteklega davčnega obdobja.

(4) Davčni zavezanec v času stečajnega postopka predloži, skupaj z davčnim obračunom za posamezno davčno obdobje, tudi poročila upravitelja s prilogami. Če je upravitelj te podatke predložil AJPES, lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov.

(5) Davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred potrditvijo načrta končne razdelitve, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od potrditve načrta. Če se stečajni postopek konča brez razdelitve upnikom, davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom in ga davčnemu organu predloži v 15 dneh od sprejetja tega sklepa.

(6) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti upravitelj.

368.a člen

(davčni obračun pri postopku likvidacije)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek likvidacije, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka likvidacije.

(2) Davčni obračun iz prejšnjega odstavka predloži davčni zavezanec v likvidaciji davčnemu organu najpozneje v 20 dneh od dneva vpisa začetka likvidacije v register.

(3) Če bi se rok za predložitev davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka iztekel pred potekom roka za predložitev obračuna za davčno obdobje, ki se je končalo pred začetkom likvidacije, mora davčni zavezanec oba davčna obračuna predložiti najpozneje v 20 dneh od začetka postopka likvidacije.

(4) Davčni zavezanec v času likvidacijskega postopka predloži davčni obračun za posamezno davčno obdobje.

(5) Davčni zavezanec v likvidaciji sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja oziroma na dan pred sprejetjem sklepa o končanju postopka prisilne likvidacije, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od sprejetja sklepa.«.

(6) Če skupščina družbe med likvidacijskim postopkom odloči, da družba deluje dalje, davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o nadaljevanju, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od sprejetja sklepa.

(7) Davčni zavezanec v rokih iz prvega oziroma petega odstavka tega člena sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO#2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO#2.

(8) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti upravitelj.

369. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred izbrisom zavezanca iz ustreznega registra.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v 30 dneh od dneva izbrisa iz ustreznega registra. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(5) Davčni zavezanec mora za zavarovanje plačila davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena predložiti ustrezno bančno garancijo pri davčnem organu na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju. Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija v višini, ki bo zagotovila plačilo davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena. Način predložitve bančne garancije iz tega člena, kriterije za določitev njene višine in način sprostitve oziroma unovčitve določi minister, pristojen za finance.

(6) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti posameznik, ki je bil ob prenehanju davčnega zavezanca njegov zakoniti zastopnik.

370. člen

(plačevanje davka)

(1) Davek se plača na podlagi davčnega obračuna od davčne osnove, ki se ugotavlja za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od dneva za predložitev davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najpozneje v 30 dneh od dneva za predložitev davčnega obračuna.

370.a člen

(odlog plačila davka pri izstopni obdavčitvi)

(1) Prvi obrok davka od vključenih skritih rezerv po 54.a členu ZDDPO-2, ki ga davčni zavezanec plača po 54.b členu ZDDPO-2, zapade v plačilo v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna, vsak naslednji obrok pa po poteku enega leta od zapadlosti predhodnega obroka.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu odloženo plačilo davka od vključenih skritih rezerv po določbah VII.a poglavja ZDDPO-2, se za odloženi znesek davka obračunajo obresti v skladu s 104. členom tega zakona.

(3) Davčni zavezanec v davčnem obračunu, v katerem razkrije skrite rezerve po prvem odstavku 54.a člena ZDDPO-2, navede podatek o številu obrokov, zneske in zapadlost obrokov ter znesek obračunanih obresti za odloženi davek.

(4) Davčni organ lahko v zvezi z odlogom davka po prvem odstavku tega člena zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti v skladu z določbami tega zakona.

(5) Davčnemu zavezancu v plačilo nemudoma zapadejo vsi naslednji neplačani obroki davka, če:

1. se prenesena sredstva ali poslovanje poslovne enote zavezanca prodajo ali kako drugače odsvojijo;

2. se prenesena sredstva naknadno prenesejo v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54. b člena ZDDPO-2;

3. se davčno rezidentstvo ali poslovanje poslovne enote zavezanca naknadno prenese v državo, ki ni država iz drugega odstavka 54.b člena ZDDPO-2;

4. gre zavezanec v stečaj ali preneha poslovati ali

5. posameznega obroka ali njegovega dela ne plača v 12 mesecih od njegove zapadlosti.

371. člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec med davčnim obdobjem plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek akontacije ne presega 400 eurov.

(3) Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v dvajsetih dneh po dospelosti.

(4) Akontacija davka je enaka znesku davka, ki se izračuna od davčne osnove po davčnem obračunu za predhodno davčno obdobje in po stopnji, ki velja za tekoče davčno obdobje. Pri zavezancih, ki imajo davčno obdobje različno od koledarskega leta, je stopnja iz tega odstavka stopnja za leto, ko se predhodno davčno obdobje zaključi, in stopnja za leto, ko se naslednje davčno obdobje začne, navedeni stopnji pa se uporabita sorazmerno glede na število mesecev poslovanja v posameznem koledarskem letu.

(5) Razliko v višini akontacije, ki nastane zaradi spremembe davčne osnove na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku akontacije.

(6) Če je višina akontacij na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov akontacije vrnejo.

(7) Davčni zavezanec, ki prične poslovati, sam izračuna akontacijo davka, ki je enaka znesku davka, izračunanega glede na višino predvidene davčne osnove davčnega obdobja, za katerega se plačuje akontacija. Obrazloženi izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazloženi izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(8) Davčni zavezanec (nova družba), ustanovljen s prenosom podjetja oziroma dela podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, ki predlaga davčni obračun v skladu z 297.a ali 297.b členom tega zakona, sam izračuna akontacijo davka, izhajajoč iz zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki opravlja dejavnosti, in je prenesla podjetje oziroma del podjetja na davčnega zavezanca, ob upoštevanju obsega prenosa in uveljavljanja ugodnosti pri prenehanju opravljanja dejavnosti fizične osebe. Obrazložen izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazložen izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(9) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno obdobje se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno obdobje, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka akontacije in priloži davčni obračun za tekoče davčno obdobje pred vložitvijo vloge, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo ocene davčne osnove.

(10) O zahtevi iz devetega odstavka tega člena odloči davčni organ v 15 dneh. Obroki akontacije, ki dospejo v plačilo po odločitvi davčnega organa in se razlikujejo od obrokov akontacije, ki jih je zavezanec plačeval do odločitve davčnega organa, se spremenijo. Ne glede na zadnji stavek, se v primeru, če je višina akontacije po odločitvi davčnega organa nižja, preplačila že plačanih obrokov akontacije, ki dospejo v plačilo po 30. dnevu od vložitve zahteve iz devetega odstavka tega člena, vrnejo.

(11) Če davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije.

(12) Obveznost davčnega zavezanca za plačilo davka po davčnem obračunu se zmanjša za plačani znesek davka, ki je bil odtegnjen od posameznega dohodka v skladu z zakonom o obdavčenju.

372. člen

(obvestilo o spremembi davčnega obdobja)

(1) Davčni zavezanec mora davčni organ obvestiti o nameravani spremembi davčnega obdobja z vlogo, ki jo mora predložiti davčnemu organu vsaj 45 dni pred dnem, s katerim se bo začelo novo davčno obdobje.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, o tem, da se bo davčno obdobje razlikovalo od koledarskega leta, pisno obvesti davčni organ v osmih dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa.

(3) Davčni organ, na podlagi obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena, v davčnem registru označi pri davčnem zavezancu, ki je vložil vlogo iz prvega in drugega odstavka tega člena, spremenjeno davčno obdobje oziroma začetno davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, ter datum začetka tega obdobja, in o tem obvesti davčnega zavezanca najpozneje v 15 dneh od dneva prejema vloge.

373. člen

(davčni odtegljaj)

Plačnik, oziroma oseba, ki se v skladu z 58. členom tega zakona šteje za plačnika davka, je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, davek izračuna, odtegne in plača.

374. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

(2) Plačnik davka mora predložiti davčni obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje v roku iz prejšnjega odstavka.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu.

375. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Plačnik davka, če se davek od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ne odtegne po 71. členu ZDDPO-2, mora davčnemu organu v 15 dneh, za vsako izplačilo posebej, če davka ni odtegnil, predložiti:

1. dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila;

2. dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 3.a in 3.c točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila;

3. dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 1. točki prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 in obdobju (trajanju) udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila.

(2) Bančna garancija iz 71. člena ZDDPO-2 se izroči ob izplačilu dividende.

(3) Davčni organ lahko predloženo garancijo zavrne, če le-ta ni ustrezna. Bančna garancija ni ustrezna, če nima lastnosti iz četrtega odstavka 71. člena ZDDPO-2.

(4) Če davčni organ ugotovi, da predložena garancija ni ustrezna, s sklepom zahteva, da plačnik davka lahko prvotno garancijo v treh dneh nadomesti z novo.

(5) V primeru neizpolnitve pogoja iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 se veljavnost garancije podaljša za 60 dni. To podaljšanje veljavnosti mora biti navedeno v garanciji.

(6) Če se pogoj ne izpolni, plačnik davka lahko v osmih dneh davek plača. Če zavezanec davka ne plača, davčni organ garancijo unovči nemudoma.

376. člen

(vračilo plačanega davka)

Če je bil davek odtegnjen, pa se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 naknadno izpolnil oziroma je bil izpolnjen že ob izplačilu, je plačnik davka upravičen do vračila davka. O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilu davka mora plačnik davka nemudoma pisno obvestiti prejemnika dividend.

376.a člen

(postopek v zvezi z izvzemom dividend in dohodkov, ki so podobni dividendam, ter izvzemom dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam, iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti:

- dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ter dokazilo o zavezanosti za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, ali

- dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države, ki ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se nahaja poslovna enota, o obstoju te poslovne enote v času izplačila ter dokazilo o zavezanosti za davek od dohodka oziroma dobička, ki je primerljiv z davkom po ZDDPO-2.

(2) Davčni zavezanec, ki je izvzel dobičke iz odsvojitve lastniških deležev iz davčne osnove po 25. členu ZDDPO#2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o minimalni neposredni udeležbi, obdobju (trajanju) udeležbe po prvem odstavku 25. člena ZDDPO#2 v času izplačila ter dokazilo o pogoju po prvem odstavku 25. člena ZDDPO#2 glede zaposlenosti.

377. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vlogo iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 vloži plačnik davka pri davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 mora vsebovati:

- dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene, ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;

- dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 72. člena ZDDPO-2 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 72. člena ZDDPO-2, ko gre za poslovno enoto;

- dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

- dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

- v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 72. člena ZDDPO-2, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;

- pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži za vsako izplačilo, ki temelji na drugi pogodbeni podlagi, posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 najpozneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Davčni organ zavrne izdajo dovoljenja, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega do devetega odstavka 72. člena ZDDPO-2.

(6) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(7) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(8) Davčni organ odloči o vračilu preveč odtegnjenega davka v treh mesecih od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil. Davčni organ vrne preveč odtegnjeni davek v 30 dneh od izdaje odločbe o vračilu davka. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 96. člena tega zakona.

378. člen

(uporaba določb)

375., 376. in 377. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se davek ne odtegne v skladu z 9. členom Sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o avtomatični izmenjavi podatkov o finančnih računih za izboljšanje spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni (UL L št. 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30), spremenjen s Protokolom o spremembi k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 333 z dne 19. 12. 2015, str. 16, v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Smiselna uporaba pomeni upoštevanje pogojev iz Sporazuma, vključno z oblikami družb.

379. člen

(postopek obdavčitve pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, v obdobju od dneva izvedbe transakcije oziroma dneva vpisa transakcije izčlenitve v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega davčnega obračuna. Dan izvedbe transakcije je dan, ko nastanejo pravne posledice oziroma začne transakcija pravno učinkovati.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči družba iz drugega odstavka tega člena naslednje podatke:

- svoje identifikacijske podatke,
- identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,
- opis transakcije in
- davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora v 15 dneh po priglasitvi transakcije o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti pisno obvestiti drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev in za katero se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(7) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti te podatke in dokumentacijo:

1. dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

2. opis premoženja – obrat, ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe oziroma bilanco stanja prenosne družbe na obračunski dan izčlenitve z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, neodvisno poslujejo;

3. zneske rezerv in rezervacij, ki jih ima oblikovane prenosna družba v zadnji bilanci stanja oziroma bilanci stanja na obračunski dan izčlenitve in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;

4. zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

5. navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slovenije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

6. izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti zunaj Republike Slovenije;

7. tržno ceno oziroma ocenjeno tržno vrednost vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan prenosa premoženja oziroma obrata;

8. podrobni opis ter navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

9. izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije ter

10. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom

predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje ter prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba oziroma prevzemna družba mora hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, mora prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

380. člen

(postopek obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prevzeta družba za družbenika prevzete družbe, ki je pravna oseba, v obdobju od dneva vpisa transakcije v sodni register, do poteka roka za predložitev davčnega obračuna družbenika prevzete družbe, v katerem se izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna, za družbenika prevzete družbe, ki je fizična oseba, pa do 15. januarja tekočega leta, za transakcije, ki so bile v sodni register vpisane do vključno 31. decembra prejšnjega leta. Če za družbenike prevzete družbe veljajo različni roki priglasitve, mora prevzeta družba priglasitev opraviti do roka, ki nastopi prej.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči prevzeta družba naslednje podatke:

- svoje identifikacijske podatke,
- identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,
- opis transakcije in
- davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora v 15 dneh po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

- prevzemno družbo,
- družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in

- družbenike prevzete družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(7) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, mora prevzeta družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem pisno obvestiti v 15 dneh od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora, ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(8) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti:

1. dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;

2. tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan vpisa transakcije v sodni register;

3. zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;

4. dokumentacijo, ki je bila predložena skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma v primerljivi register države članice EU;

5. izjavo, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi, in

6. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(9) Prevzeta družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu v skladu s prejšnjim odstavkom predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje ter prevzem pravic in obveznosti po 44. do 47. členu ZDDPO-2. Dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, mora hraniti še deset let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po priglasitvi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(11) Prevzeta in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in dnevu izvršitve prevzema ter borzi, prek katere je bil prevzem opravljen.

381. člen

(postopek obdavčitve pri združitvah in delitvah)

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, v obdobju od dneva vpisa transakcije v sodni register do poteka roka za predložitev davčnega obračuna prenosne družbe, določenega v 361., 362., 363., 364., 365. oziroma 366. členu tega zakona, v katerem se lahko izkažejo učinki na davčno osnovo zaradi upoštevanja priglašene davčne obravnave, vendar pred predložitvijo tega obračuna. Če prenosna družba, ki mora v skladu s prejšnjim stavkom opraviti priglasitev, po vpisu transakcije v sodni register preneha, to opravi njen univerzalni pravni naslednik.

(3) Priglasitev, opravljeno po roku, določenem v prejšnjem odstavku, davčni organ s sklepom zavrže. Zoper sklep je dovoljena pritožba.

(4) Ob priglasitvi davčnemu organu sporoči družba iz drugega odstavka tega člena naslednje podatke:

- svoje identifikacijske podatke,

- identifikacijske podatke davčnih zavezancev, udeleženih v transakcijo,

- opis transakcije in

- davčna upravičenja, ki se bodo v zvezi s transakcijo uveljavljala.

(5) Podrobnejšo vsebino podatkov za priglasitev predpiše minister, pristojen za finance. Del priglasitve sta tudi izjava o izpolnjevanju pogojev ter prevzemu upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in o odlogu ugotavljanja davčne obveznosti, določenem z zakonom, ki ureja dohodnino, ter izjava o resničnosti, pravilnosti in popolnosti podatkov v priglasitvi. Priglasitev se opravi v informatiziranem obrazcu prek sistema eDavki.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije, mora najpozneje v 15 dneh po priglasitvi transakcije pisno obvestiti o opravljeni priglasitvi in uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti:

- drugo družbo, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev,

- družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavljajo davčna upravičenja in obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in

- družbenike prenosne družbe, za katere se uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(7) V primeru zavrnitve davčnih upravičenj in obveznosti, določenih z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, oziroma odloga ugotavljanja davčne obveznosti, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino, mora družba, ki opravi priglasitev transakcije, družbenike iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka o tem pisno obvestiti v 15 dneh od vročitve odločbe ali sklepa o ustavitvi postopka, izdanega v postopku davčnega nadzora, ali od sprejema davčnega obračuna, predloženega na podlagi samoprijave, s strani davčnega organa. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz prvega odstavka 326. člena tega zakona oziroma v petnajstih dneh od prejema obvestila o zavrnitvi davčnih upravičenj in obveznosti, če je ta rok že potekel.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa temu predložiti:

1. dokazila, da se prenosna in prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

2. dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki pri združitvi ali delitvi zamenjajo vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;

3. bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, bilanco stanja prevzemne družbe oziroma prevzemnih družb, če jih je več, na prvi dan po obračunskem dnevu združitve oziroma delitve, kadar je bilanca stanja sestavni del dokumentacije, potrebne za vpis v sodni register, opis premoženja (obrat), ki se prenaša in pri oddelitvi ostaja prenosni družbi, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo in ostajajo prenosni družbi, neodvisno poslujejo;

4. zneske rezerv in rezervacij v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedbo udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;

5. navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali so obrat oziroma obrati prenosne družbe v Republiki Sloveniji ali državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

6. izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe zunaj Republike Slovenije, oziroma da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;

7. zneske plačila v denarju posameznim družbenikom zaradi odsvojitve vrednostnih papirjev;

8. tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na obračunski dan združitve oziroma delitve;

9. podrobni opis ter navedbo davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

10. izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije ter

11. druge dokumente in podatke, pomembne za odločitev o priznanju upravičenj in obveznosti.

(9) Prenosna oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, v skladu s prejšnjim odstavkom predloži davčnemu organu dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti v skladu z 48. do 53. člena ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident v skladu z ZDDPO-2.

(10) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastanejo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, mora prenosna oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

382. člen

(podatki v zvezi s transfernimi cenami in cenami med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Davčni zavezanec mora zagotavljati naslednjo dokumentacijo o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen:

1. splošno dokumentacijo (masterfile), ki je lahko enotna za skupino povezanih oseb kot celoto, in mora vsebovati najmanj:

- opis davčnega zavezanca, organizacijske strukture na svetovni ravni in vrste povezanosti (kot kapitalska, pogodbena, osebna), njegovega sistema določanja transfernih cen, splošnega opisa poslovanja in poslovnih strategij, splošnih ekonomskih in drugih dejavnikov, konkurenčnega okolja.

2. posebno dokumentacijo (country-specific documentation), ki mora vsebovati najmanj:

- podatke v zvezi s transakcijami s povezanimi osebami (opis, vrsta, tip, vrednost, roki in pogoji),

- podatke o izvedbi analize primerljivosti transakcij o:

- lastnostih sredstev in storitev,

- izvedeni funkcijski analizi (opravljene naloge glede na vložena sredstva oziroma storitve in prevzeta tveganja),

- pogodbenih pogojih,

- ekonomskih in drugih razmerah, ki vplivajo na transakcije,

- poslovnih strategijah,

- drugih vplivih, pomembnih za izvedbo transakcije,

- podatke o uporabi metode oziroma metod za določitev transfernih cen in njihove določitve v skladu s primerljivimi tržnimi cenami,

- drugo dokumentacijo, ki dokazuje skladnost transfernih cen s primerljivimi tržnimi cenami.

(2) Davčni zavezanec dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja tekoče, vendar najpozneje do predložitve davčnega obračuna, po posamezni transakciji. Če se transakcije bistveno ne razlikujejo, lahko davčni zavezanec zagotavlja dokumentacijo tudi za dve ali več transakcij s tem, da mora opraviti prilagoditve, za razlike med njimi, če obstajajo.

(3) Minister, pristojen za finance, določi, katere podatke iz dokumentacije iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec predlagati ob predložitvi davčnega obračuna, pri tem pa upošteva, da gre za poročanje za davčno obdobje, da gre za davčne zavezance različnih velikosti, in da davčni zavezanci dokumentacijo o posameznih transakcijah zagotavljajo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena in so jo dolžni dajati na razpolago davčnemu organu v skladu s petim odstavkom tega člena, če ta to zahteva.

(4) Davčni zavezanec lahko vodi dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena v elektronski obliki.

(5) Davčni zavezanec mora v času davčnega inšpekcijskega nadzora na zahtevo davčnega organa temu dati na razpolago dokumentacijo iz tega člena. Davčni zavezanec da dokumentacijo na razpolago praviloma nemudoma. Če davčni zavezanec ne more dati dokumentacije na razpolago takoj, mu davčni organ določi rok, v katerem mora to storiti. Določen rok je lahko najmanj 30 in največ 90 dni, glede na obseg in zahtevnost podatkov.

(6) Davčni zavezanec mora dokumentacijo iz tega člena hraniti še deset let po zaključku leta, na katerega se nanaša.

(7) Splošno dokumentacijo iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec na zahtevo davčnega organa prevesti, če ni pripravljen v slovenskem jeziku, v roku, ki mu ga določi davčni organ, vendar ne prej kot v 60 dneh. Prevedenega pa lahko davčni zavezanec predloži tudi pred določenim rokom.

382.a člen

(črtan)

383. člen

(uveljavljanje odbitka tujega davka)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek iz 62. člena ZDDPO-2 v davčnem obračunu. Kadar davčni zavezanec v obračunu davka uveljavlja odbitek tujega davka, vsebuje davčni obračun tudi dokazila iz prvega odstavka 64. člena ZDDPO-2.

(2) Dokazila iz prvega odstavka tega člena o znesku davka, ki je bil plačan, so dokazila, izdana s strani davčnega organa tuje države, v kateri je bil tuj davek plačan, ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje obseg in način izpolnitve davčne obveznosti izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka iz 62. člena ZDDPO-2 za dohodke, vključene v davčno osnovo, vendar največ v višini odbitka, izračunanega za obdobje, v katerem je bil dohodek vključen v davčno osnovo, razen po 66. in 67. členu ZDDPO-2.

383.a člen

(uveljavljanje neodtegnitve davka in vračila odtegnjenega davka v skladu s 70. členom ZDDPO-2)

(1) Plačnik davka ne odtegne davka v skladu s tretjim ali petim odstavkom 70. člena ZDDPO#2, če mu nerezident iz tretjega ali petega odstavka 70. člena ZDDPO#2 izroči izjavo, da izpolnjuje pogoje iz tretjega ali petega odstavka 70. člena ZDDPO#2. K izjavi mora biti priloženo dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila. Nerezident lahko v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, predloži izjavo iz prejšnjega stavka za časovno obdobje enega leta.

(2) Plačnik davka mora izjavo in dokazila iz prejšnjega odstavka hraniti deset let in jo na zahtevo predložiti davčnemu organu.

(3) Zahtevek za vračilo davka v skladu s četrtim odstavkom 70. člena ZDDPO#2 vloži pri davčnem organu v roku petih let od plačila davka plačnik davka in k vlogi priloži ustrezno izjavo in potrdilo o rezidentstvu iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vračilo davka v skladu s četrtim odstavkom 70. člena ZDDPO#2 se opravi plačniku davka. Vračilo davka se opravi največ do zneska davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo. Če nerezident iz tretjega in petega odstavka 70. člena ZDDPO#2 davka ne more uveljavljati v celoti v državi rezidentstva, ker v državi rezidenstva velja metoda odbitka od davka, ki tega ne omogoča, se vračilo opravi le za del zneska, ki ga ne more uveljavljati v državi rezidentstva.

(5) O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilu davka mora plačnik davka takoj obvestiti prejemnika dohodka.

III.A POGLAVJE
DAVČNI ODTEGLJAJ OD DOHODKOV IZ NEMATERIALIZIRANIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

383.b člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje zakona se nanaša na izračunavanje, odtegovanje in plačevanje davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov, prejetih za tuj račun.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 383.c člen in 383.d člen tega zakona uporabljata tudi za dohodke iz materializiranih finančnih instrumentov.

383.c člen

(davčni odtegljaj od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Če plačnik davka, določen v skladu z 58. členom tega zakona, izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi, ki ga prejme za tuj račun, ne glede na druge določbe tega zakona in zakona o obdavčenju, izračuna in odtegne davčni odtegljaj brez upoštevanja določb, ki imajo za posledico nižjo davčno obveznost iz naslova davčnega odtegljaja, če niso za vse upravičence do dohodka po vseh zakonih o obdavčenju in mednarodnih pogodbah enaka.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka plačnik davka, ne glede na druge določbe tega zakona, davčni odtegljaj obračuna, odtegne in plača po stopnji, določeni po tistem zakonu o obdavčenju, ki določa višjo stopnjo davčnega odtegljaja od izplačanega dohodka.

(3) Šteje se, da oseba iz prvega odstavka tega člena prejema dohodek za tuj račun, kadar je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:

1. oseba opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun oziroma je za osebo znano, da nastopa, četudi občasno, kot oseba, ki prejema dohodek za tuj račun;

2. naslov za plačilo dohodka je drugačen od registriranega naslova osebe iz prvega odstavka tega člena;

razen če oseba iz prvega odstavka tega člena plačniku davka pred izplačilom predloži izjavo o tem, da pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov, na podlagi katerih je dohodek izplačan, izvršuje zase in ne za tuj račun. Če oseba iz prvega odstavka tega člena pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov izvršuje deloma zase in deloma za tuj račun, se davčni odtegljaj po prvem in drugem odstavku tega člena izračuna, odtegne in plača od dohodkov, ki jih prejme za tuj račun. V tem primeru mora oseba iz prvega odstavka tega člena v izjavi navesti količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršuje zase in količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršuje za tuj račun.

(4) Izjave iz tretjega odstavka tega člena mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

383.d člen

(vračilo davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Oseba, za katere račun se izvršujejo pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov), ki je prejela dohodek, od katerega je plačnik davka v skladu s 383.c členom tega zakona odtegnil previsok davčni odtegljaj glede na davčno obveznost upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, določeno po zakonu o obdavčenju in tem zakonu, lahko zahteva vračilo preveč odtegnjenega in plačanega davka s pisnim zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti po zakonu o obdavčenju in tem zakonu, zlasti o identiteti upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, o prejemu dohodka, o osnovi za plačilo davčnega odtegljaja in o plačanem davčnem odtegljaju.

(2) Prejšnji odstavek ne vpliva na:

1. postopek vračila davka v primeru ugodnosti, določenih v mednarodni pogodbi, po drugem podpoglavju IV. poglavja četrtega dela tega zakona;

2. postopek vračila davka v primeru ugodnosti, ki so določene z zakonom o obdavčenju in veljajo za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in za obdavčitev, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU, po III. poglavju petega dela tega zakona;

3. postopek vračila po 383.a členu tega zakona v primeru ugodnosti, ki so določene v tretjem do sedmem odstavku 70. člena ZDDPO#2.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prejemnike iz prvega in drugega odstavka 75. člena ZDDPO#2 vračilo preveč plačanega davka uveljavlja le v skladu s tretjim odstavkom 75. člena ZDDPO#2.

383.e člen

(poseben postopek v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 383.c člena tega zakona plačnik davka, določen v skladu z 58. členom tega zakona, ki izplačuje dohodke iz nematerializiranih finančnih instrumentov z virom v Sloveniji, davčni odtegljaj od dohodka iz nematerializiranih finančnih instrumentov obračuna po stopnji, določeni po zakonu o obdavčenju ali mednarodni pogodbi, ki velja za upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, na podlagi katerih je dohodek izplačan, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. dohodek je izplačan v tujino osebi, ki je pridobila status pooblaščenega tujega posrednika iz 383.g člena tega zakona;

2. oseba iz 1. točke tega odstavka plačniku davka do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, dostavi podatke, potrebne za odmero davka, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav, ugodnosti po mednarodnih pogodbah ter identifikacijo upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov.

(2) Plačnik davka mora znesek davčnega odtegljaja iz prejšnjega odstavka izračunati, odtegniti in plačati hkrati z obračunom davčnega odtegljaja, ki ga mora predložiti davčnemu organu najpozneje do 14. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni.

(3) Obliko, način in vsebino podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Če pooblaščeni tuji posrednik plačniku davka do 10. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne dostavi vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se davčni odtegljaj obračuna tako, da se dohodek razdeli v dve skupini, in sicer:

1. skupino dohodka, v zvezi s katerim je plačnik davka prejel vse podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega odstavka tega člena, in

2. skupino dohodka, v zvezi s katerim plačnik davka ni prejel vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega in drugega odstavka 383.c člena tega zakona.

(5) Če plačnik davka naknadno prejme podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena za skupino dohodka (ali del skupine dohodka) iz 2. točke četrtega odstavka tega člena, lahko zahteva vračilo preveč plačanega davčnega odtegljaja s popravkom obračuna po 54. členu tega zakona. Popravek obračuna lahko predloži najpozneje v roku treh mesecev od poteka roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona. Po tem datumu plačnik davka ne more več predložiti popravka davčnega obračuna po tem odstavku in po 54. členu tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek 383.d člena tega zakona lahko upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov, ki je prejel dohodek, od katerega je plačnik davka v skladu s 383.c členom tega zakona odtegnil davčni odtegljaj po 2. točki četrtega odstavka tega člena, zahteva v skladu 383.d členom tega zakona vračilo preveč odtegnjenega in plačanega davka po poteku treh mesecev od roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona.

383.f člen

(pooblaščenec)

(1) Ne glede na četrti odstavek 58. člena tega zakona lahko plačnik davka iz prvega odstavka 383.e člena tega zakona pooblasti le osebo, ki ima status pooblaščenca po tem členu, da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona od izplačil dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov z virom v Sloveniji osebam, ki so pridobile status pooblaščenega tujega posrednika iz 383.g člena tega zakona.

(2) Status pooblaščenca lahko za obdobje petih let pridobi oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali poslovna enota nerezidenta v Republiki Sloveniji, ter če je hkrati:

1. banka, ki je za opravljanje bančnih storitev na območju Republike Slovenije pridobila dovoljenje Banke Slovenije;

2. podružnica banke iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev, ali

3. podružnica banke iz države članice EU, ki na območju Republike Slovenije opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev;

in če opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun ter je zaradi rednega, prostovoljnega in pravilnega izpolnjevanja davčnih obveznosti ter glede na svojo organizacijsko strukturo, vrsto in obseg dejavnosti po mnenju davčnega organa primerna za pooblaščenca.

(3) Davčni organ na podlagi pisne vloge osebe iz prejšnjega odstavka odloči o podelitvi statusa pooblaščenca. Vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev po prejšnjem odstavku. Davčni organ odloči o podelitvi statusa najpozneje v 15 dneh od prejema vloge. Osebo, ki je pridobila status pooblaščenca, davčni organ uvrsti na seznam pooblaščencev, ki ga objavi na spletni strani davčnega organa. Seznam vključuje podatke, potrebne za identifikacijo pooblaščencev.

(4) Davčni organ zavrne vlogo o podelitvi statusa, če:

1. oseba ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena;

2. zoper odgovorno osebo osebe iz drugega odstavka tega člena pred sodiščem teče postopek zaradi storitve kaznivega dejanja zoper gospodarstvo ali pravni promet;

3. je odgovorna oseba osebe iz drugega odstavka tega člena pravnomočno obsojena zaradi storitve kaznivega dejanja zoper gospodarstvo ali pravni promet;

4. je oseba iz drugega odstavka tega člena storila hujši davčni prekršek, pa od pravnomočnosti odločbe oziroma sodbe o prekršku še niso pretekla tri leta, ali

5. obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o primernosti osebe iz drugega odstavka tega člena za opravljanje obveznosti pooblaščenca.

(5) Davčni organ odvzame status pooblaščencu, če ugotovi, da ta ne izpolnjuje svojih obveznosti kot pooblaščenec, ali če ugotovi, da obstajajo okoliščine iz prejšnjega odstavka.

(6) Pooblaščencu preneha status, če pisno zahteva prenehanje statusa, ali če pred potekom petih let od izdaje odločbe iz tretjega odstavka tega člena ne vloži ponovne vloge za podelitev.

(7) Davčni organ pooblaščenca po odvzemu statusa ali po prenehanju statusa izbriše s seznama pooblaščencev.

(8) Pooblaščenec mora sporočiti davčnemu organu vsako spremembo podatkov iz drugega odstavka tega člena, vključno s podatki za njegovo identifikacijo, in sicer v sedmih dneh od njenega nastanka.

383.g člen

(pooblaščeni tuji posrednik)

(1) Tuji posrednik lahko za obdobje petih let pridobi status pooblaščenega tujega posrednika, če:

1. je rezident druge države članice EU ali države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje;

2. opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun;

3. je oseba, ki:

a) ima (ali je v popolni lasti družbe, ki ima) dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev v državi iz 1. točke tega odstavka;

b) je član priznane borze v državi iz 1. točke tega odstavka, ali

c) je druga oseba, ki je po mnenju davčnega organa glede na svojo organizacijsko strukturo, vrsto in obseg dejavnosti primerna za tujega posrednika, in

4. poda izjavo, da bo:

a) plačniku davka oziroma njegovemu pooblaščencu iz 383.f člena tega zakona v roku in na način iz prvega in tretjega odstavka 383.e člena tega zakona dostavljala podatke, potrebne za odmero davka, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav, ugodnosti po mednarodnih pogodbah ter identifikacijo upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov;

b) od upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki je s posredovanjem te osebe ali te osebe in drugega posrednika, prejel dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov, pridobil potrdilo o davčnem rezidentstvu upravičenega imetnika, kot je opredeljeno v osmem odstavku tega člena, in druga dokazila (izjave ali obvestila), ki so mu predložena v zvezi z izplačilom dohodka ter izpolnjevanjem pogojev za uveljavljanje davčnih olajšav ter ugodnosti po mednarodnih pogodbah;

c) na zahtevo plačnika davka oziroma njegovega pooblaščenca iz 383.f člena tega zakona ali njegovega pravnega naslednika ali davčnega organa tem osebam v roku, določenem v zahtevi, predložil zahtevana dokazila iz točke 4.b tega odstavka;

d) hranil dokazila iz točke 4.b tega odstavka do poteka roka iz devetega odstavka tega člena;

e) izvajal dolžnost skrbnega ravnanja in preverjanja dokazil iz točke 4.b tega odstavka ter plačnika davka obvestil o vseh dokazilih, za katera upravičeno meni, da niso bila točna in pravilna v času, ko so mu bila izročena.

(2) Davčni organ na podlagi pisne vloge osebe iz prejšnjega odstavka odloči o podelitvi statusa pooblaščenega tujega posrednika. Vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev po prejšnjem odstavku. Davčni organ odloči o podelitvi statusa najpozneje v 15 dneh od prejema popolne vloge. Osebo, ki je pridobila status pooblaščenega tujega posrednika, davčni organ uvrsti na seznam pooblaščenih tujih posrednikov, ki ga objavi na spletni strani davčnega organa.Seznam vključuje podatke, potrebne za identifikacijo pooblaščenih tujih posrednikov.

(3) Davčni organ zavrne vlogo o podelitvi statusa, če oseba ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Davčni organ odvzame status pooblaščenemu tujemu posredniku, če ugotovi, da pooblaščeni tuji posrednik ne izpolnjuje svojih obveznosti kot pooblaščeni tuji posrednik.

(5) Pooblaščenemu tujemu posredniku preneha status, če pisno zahteva prenehanje statusa, ali če pred potekom petih let od izdaje odločbe iz drugega odstavka tega člena ne vloži ponovne vloge za podelitev.

(6) Davčni organ pooblaščenega tujega posrednika po odvzemu statusa ali po prenehanju statusa izbriše s seznama pooblaščenih tujih posrednikov.

(7) Pooblaščeni tuji posrednik mora sporočiti davčnemu organu vsako spremembo podatkov iz prvega odstavka tega člena, vključno s podatki za njegovo identifikacijo, in sicer v 7 dneh od njenega nastanka.

(8) Potrdilo o davčnem rezidentstvu iz točke 4.b prvega odstavka tega člena izda davčni organ države davčnega rezidentstva upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov. Predloženo potrdilo velja tri leta od datuma njegove izdaje oziroma do predložitve novega potrdila. Upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov mora pooblaščenemu tujemu posredniku predložiti novo potrdilo, če se spremeni država njegovega davčnega rezidentstva. Predložitev potrdila ni obvezna, če posamezen dohodek upravičenega imetnika, ki je fizična oseba, ne presega zneska, ki ga določi minister za finance. V tem primeru upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov predloži posebno pisno izjavo. Izjava velja tri leta od datuma njene predložitve pooblaščenemu tujemu posredniku oziroma do predložitve nove izjave. Upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov mora pooblaščenemu tujemu posredniku predložiti novo izjavo, če se spremeni podatek iz izjave. Izjava mora vsebovati:

1. ime in priimek oziroma naziv upravičenega imetnika;

2. rojstni datum ali identifikacijsko številko upravičenega imetnika;

3. izjavo, da upravičeni imetnik ni rezident Slovenije;

4. navedbo države, katere rezident je upravičeni imetnik, ter naslov upravičenega imetnika v tej državi;

5. naslove vseh drugih prebivališč, ki jih ima upravičeni imetnik kjerkoli na svetu;

6. izjavo, da upravičeni imetnik prejema dohodek za svoj račun ter da ga ni dolžan poslati tretji osebi;

7. izjavo, da dohodek ne pripada slovenski poslovni enoti in

8. vrsto prejetega dohodka.

(9) Oseba, ki je vpisana na seznam pooblaščenih tujih posrednikov, mora v skladu z določbami tega zakona hraniti dokazila iz 4.b točke prvega odstavka tega člena najmanj deset let po poteku leta, na katerega se nanašajo.

(10) Priznana borza iz 3.b točke prvega odstavka tega člena je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de Valeurs – FIBV).

(11) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za finance, predpiše poseben postopek dostavljanja podatkov, pridobivanja, predlaganja in hranjenja potrdil in dokazil v primeru, če upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov s posredovanjem več pooblaščenih tujih posrednikov prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov.

IV. POGLAVJE
DAVEK OD PREMOŽENJA

384. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

385. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

386. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

387. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

V. POGLAVJE
DAVEK NA DOBITKE OD KLASIČNIH IGER NA SREČO

388. člen

(prenehal veljati)

Datum konca veljavnosti: 25.03.2008
Sklic: 11. člen ZDDKIS

VI. POGLAVJE
PLAČEVANJE PRISPEVKOV ZA OPRAVLJANJE RADIJSKE IN TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI

389. člen

(splošno)

(1) Zavezanec plačuje prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek) do 15. dne v mesecu za tekoči mesec v višini, določeni z Zakonom o Radioteleviziji Slovenije (Uradni list RS, št. 96/05 in 109/05 – ZDavP-1B; v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1) oziroma s sklepom vlade, izdanim na podlagi omenjenega zakona.

(2) Javni zavod Radiotelevizija Slovenija (v nadaljnjem besedilu: RTV Slovenija) mesečno obvešča zavezanca o višini prispevka.

390. člen

(izdaja odločbe v primeru neplačila)

Fizični in pravni osebi, ki ne plača prispevka in za katero RTV Slovenija ugotovi, da je zavezanec za prispevek, izda RTV Slovenija odločbo o obveznosti plačila prispevka, s katero naloži zavezancu, da neplačane prispevke plača v 15 dneh od vročitve odločbe.

391. člen

(olajšave in oprostitve)

O olajšavah in oprostitvah plačevanja prispevka, določenih v ZRTVS-1, odloči RTV Slovenija z odločbo, ki mora biti izdana v 30 dneh od prejema vloge za olajšavo oziroma oprostitev.

392. člen

(pooblastilo za izdajo odločbe in pritožba)

(1) Odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona izda generalni direktor RTV Slovenija.

(2) Zoper odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo, pristojno za kulturo, lahko do odločitve o pritožbi zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena odloži prisilno izterjavo, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi, ker obstoji verjetnost, da ne obstajajo zakonite podlage za nastanek obveznosti plačevanja prispevka iz 31. člena ZRTVS-1 oziroma, ker verjetno obstoje dejstva, na podlagi katerih je mogoče uveljavljati olajšave in oprostitve v skladu z 32. členom ZRTVS-1.

393. člen

(postopek izterjave)

Postopek izterjave prispevka, ki ga zavezanec ni plačal v predpisanem roku, uvede in vodi RTV Slovenija po določbah tega zakona o davčni izvršbi.

ŠESTI DEL
KAZENSKE DOLOČBE

394. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. ne vloži davčne napovedi v predpisanem roku ali na predpisani način (četrti odstavek 61. člena, šesti odstavek 267. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. in 326. člen);

2. **(črtana)**;

3. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v določenem roku ali na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne ali neresnične podatke (147. člen);

4. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

5. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

6. razpolaga z zarubljenimi premičninami (prvi odstavek 187. člena);

7. ne predloži podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali jih ne predloži v predpisanem roku oziroma jih ne predloži za vsako leto, ko aranžma uporablja (prvi in drugi odstavek 255.š člena ter četrti odstavek 255.t člena);

8. ne obvesti pisno davčnega organa o vračilu tujega davka od dohodka, ki se ne vrne na INR, ali ga ne obvesti v predpisanem roku (prvi odstavek 329.c člena).

395. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena in prvi odstavek 61. člena);

2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);

3.a na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);

3.b **(črtana)**;

4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);

5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 297. člen, drugi odstavek 360. člena, 368. člen, 368.a člen, 369. člen);

6. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (31. in 32. člen);

7. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59. člen);

8. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisani način (deveti odstavek 57. člena).

396. člen

(izjema od prekrška pri vložitvi davčne napovedi)

(1) Ne glede na 1. točko 394. člena in 1.a točko 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 63. členom tega zakona.

(2) Ne glede na 1. točko 395. člena in 8. točko prvega odstavka 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če popravi davčno napoved v skladu s 64. členom tega zakona.

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna ali druge vloge na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (tretji in četrti odstavek 51. člena, prvi odstavek 46.a člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);

1.a ne vloži davčne napovedi na predpisan način ali v predpisanem roku (četrti odstavek 61. člena);

2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti in peti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);

3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);

4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);

5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);

6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, četrti in dvanajsti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);

7. (črtana)

8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);

10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);

10.a ne vzpostavi, vodi ali hrani seznama izdanih računov pri prodaji lastnih izdelkov iz predelave lastnih pridelkov ali ga ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja nadzor izpolnjevanja pogojev za obravnavo dohodkov kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo ali ne predloži ustreznih zbirnih podatkov iz seznama izdanih računov ali jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 316.a člena);

10.b ne izdaja ustreznih računov (prvi odstavek 316.a člena);

11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);

12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);

13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);

14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);

14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);

15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);

16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);

17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

19. **(črtana)**;

20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);

21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (prvi odstavek 187. člena);

24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);

25. ne priglasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasi v predpisanem roku (peti odstavek 304. člena);

26. **(črtana)**;

27. **(črtana)**;

28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);

28.a v nasprotju z zakonom ne prijavi kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Republike Slovenije, jih ne prijavi v predpisanem roku ali prijavi neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (316.b člen);

29. **(črtana)**;

30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (sedmi odstavek 331. člena);

31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);

32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);

33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, šesti odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen, 338.a člen, prvi in tretji odstavek 339. člena ter 340.b člen);

34. **(črtana)**;

35. **(črtana)**;

36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);

37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);

38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);

39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);

40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);

41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);

42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);

43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena);

44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom ali v poročilu ali obvestilu ne navede resničnih, pravilnih in popolnih podatkov (14.c člen);

45. poročevalec ne predloži poročila po državah ali ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (drugi odstavek 255.i člena);

46. ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, oziroma ne predloži rednega poročila ali ga ne predloži v roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 255.p člena);

47. ne obvesti drugega posrednika ali zadevnega davčnega zavezanca o uporabi privilegija zaupnosti in o obveznosti poročanja (drugi odstavek 255.s člena);

48. ne predloži podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali jih ne predloži v predpisanem roku oziroma jih ne predloži za vsako leto, ko aranžma uporablja (prvi in drugi odstavek 255.š člena ter četrti odstavek 255.t člena);

49. davčnemu organu ali delavcu v nasprotju z zakonom ne posreduje podatkov v zvezi s posebno davčno obravnavo za delavce inovativnih zagonskih podjetij ali ne dostavi teh podatkov v predpisanem roku ali na predpisani način ali posreduje neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi, drugi in tretji odstavek 337.a člena);

50. v priglasitvi navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (četrti odstavek 379. člena, četrti odstavek 380. člena in četrti odstavek 381. člena);

51. zavezanca pisno ne obvesti o opravljeni priglasitvi ter uveljavljanju davčnih upravičenj in obveznosti (šesti odstavek 379. člena, šesti odstavek 380. člena in šesti odstavek 381. člena);

52. zavezanca pisno ne obvesti, da odlogu ugotavljanja davčne obveznosti ni bilo ugodeno, oziroma, da so bila upravičenja in obveznosti, določena z ZDDPO-2, zavrnjena (sedmi odstavek 380. člena in sedmi odstavek 381. člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

398. člen

(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

(4) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo davka, ki v primeru storitve prekrška s strani posameznika presega 5.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, presega 8.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe presega 10.000 eurov in v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, presega 25.000 eurov.

398.a člen

(hujši davčni prekrški pri elektronski obdelavi podatkov)

(1) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. ne zagotovi elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način (četrti odstavek 38. člena),

2. ima ali uporablja računalniški program ali elektronsko napravo, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb ali če ne zagotovi izpisa izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo (osmi odstavek 38. člena),

3. kot proizvajalec oziroma dobavitelj oziroma vzdrževalec računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema zavezancem za davek zagotovi, omogoči ali namesti računalniški program, elektronsko napravo ali informacijski sistem, ki v trenutku prodaje, predaje v uporabo ali namestitve omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v informacijskem sistemu, napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb (deveti odstavek 38. člena).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

398.b člen

(hujši davčni prekrški pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave)

(1) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. ne izda računa oziroma izda račun v nasprotju s prvim odstavkom 31.a člena tega zakona,

2. ne zagotovi hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov v vezani knjigi računov, če je do takšnih sprememb prišlo (četrti odstavek 31.a člena).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna)

Ne glede na 1., 4., 5. in 7. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8. in 24. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 54.a, 55., 57. ali 140.a členom tega zakona.

400. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo ponudniki plačilnih storitev)

(1) Z globo 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik plačilnih storitev, če:

1. odpre transakcijski račun pravnih oziroma fizičnih oseb brez predložitve davčne številke prosilca (1. točka prvega odstavka 37. člena);

2. izvrši predložen plačilni nalog kljub temu, da na njem ni navedene davčne številke nalogodajalca in drugih potrebnih podatkov (2. točka prvega odstavka 37. člena);

3. v predpisanem roku ne izvrši naloga za plačilo davka (3. točka prvega odstavka 37. člena);

4. davčnemu organu ne pošilja ali ne pošilja na predpisan način podatkov o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov (drugi odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev.

400.a člen

(davčni prekrški, ki jih storijo poročevalske finančne institucije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem sporazuma iz VI. poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek poročevalska finančna institucija, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma, ne zbira informacij, za katere se zahteva poročanje po sporazumu in tem zakonu, ter jih ne sporoča pristojnemu organu (prvi in drugi odstavek 266.c člena);

2. ne vodi dokumentacije, iz katere so razvidni postopki, po katerih je zbrala informacije, oziroma je ne hrani skladno z določbami tega zakona (sedmi odstavek 266.c člena);

3. pristojnemu organu ne sporoča informacij glede računov, o katerih se poroča, jih ne sporoča pravočasno ali pri sporočanju navede neresnične, nepravilne ali nepopolne informacije ali v sporočilu ne navede ustrezne valute oziroma ne sporoči, da v zadevnem koledarskem letu ni identificirala računov, o katerih se poroča (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 266.d člena ter drugi odstavek 266.g člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba poročevalske finančne institucije.

(3) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje družba za upravljanje oziroma upravljavec, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba družbe za upravljanje oziroma upravljavca, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.

400.b člen

(davčni prekrški, ki jih storijo poročevalske finančne institucije Slovenije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem III.A poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek poročevalska finančna institucija Slovenije, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti in ne zbira informacij, za katere se zahteva poročanje (prvi odstavek 255.b člena);

2. ne vodi dokumentacije, iz katere so razvidni postopki, po katerih je zbrala informacije, oziroma je ne hrani skladno z določbami tega zakona (četrti odstavek 255.b člena);

3. pristojnemu organu ne sporoča informacij glede računov, o katerih se poroča, ali jih ne sporoča pravočasno ali pri sporočanju navede neresnične, nepravilne ali nepopolne informacije ali v sporočilu ne navede ustrezne valute oziroma ne sporoči, da v zadevnem koledarskem letu ni identificirala računov, o katerih se poroča (prvi, drugi in tretji odstavek 255.č člena in drugi odstavek 255.f člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba poročevalske finančne institucije Slovenije.

(3) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje družba za upravljanje oziroma upravljavec, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba družbe za upravljanje oziroma upravljavca, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.

400.c člen

(davčni prekrški v zvezi z izvajanjem III.Č poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o prodajalcih in preverjanja prodajalcev v skladu z odstavki A do E oddelka II Priloge V Direktive 2011/16/EU (prvi odstavek 255.ž člena);

2. pristojnemu organu ne sporoči predpisanih informacij iz 255.aa člena tega zakona;

3. ne poroča o nadomestilu v skladu z 255.ab členom tega zakona;

4. pristojnemu organu ne sporoči informacij iz 255.aa člena tega zakona v zvezi s poročevalnim obdobjem najpozneje 31. januarja leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je prodajalec identificiran kot prodajalec, o katerem se poroča (prvi odstavek 255.ac člena) ali če v nasprotju z drugim odstavkom 255.ac člena tega zakona ne sporoči, da ni identificiral prodajalcev, o katerih se poroča;

5. ne vodi evidence izvedenih ukrepov in vseh informacij, na katere se lahko opre pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zahtev glede poročanja iz oddelkov II in III Priloge V Direktive 2011/16/EU ali evidence ne hrani pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo (255.ag člen);

6. na zahtevo pristojnega organa ne predloži popravka poročila ali v popravku poročila navede nepopolne ali neresnične informacije (drugi odstavek 255.ai člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

400.č člen

(davčni prekrški v zvezi z izvajanjem III.D poglavja četrtega dela tega zakona)

(1) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti glede zbiranja podatkov o uporabnikih v skladu z oddelkoma II in III Priloge VI Direktive 2011/16/EU (prvi in drugi odstavek 255.at člena);

2. pristojnemu organu ne sporoči predpisanih informacij iz 255.au člena tega zakona ali jih ne sporoči v predpisanemu roku in na predpisani način (prvi in tretji odstavek 255.až člena);

3. pristojnemu organu pri sporočanju navede neresnične, nepravilne ali nepopolne informacije iz 255.au člena tega zakona;

4. pristojnemu organu ne sporoči, da ni identificiral uporabnikov, o katerih se poroča (drugi odstavek 255.až člena);

5. ne vodi evidence o izvedenih ukrepih in vseh informacij, na katere se lahko opre pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in pri izpolnjevanju zahtev glede poročanja iz oddelkov II, III in IV Priloge VI Direktive 2011/16/EU, ali evidence ne hrani pet let po koncu poročevalnega obdobja, na katero se nanašajo, na način iz 32. člena tega zakona (255.ba člen);

6. na zahtevo pristojnega organa ne predloži popravka poročila ali v popravku poročila navede nepopolne ali neresnične informacije (drugi odstavek 255.bc člena);

7. ne vloži vloge za enkratno registracijo ali je ne vloži v predpisanem roku ali vloži vlogo z nepravilnimi, nepopolnimi in neresničnimi podatki (prvi in drugi odstavek 255.bd člena);

8. ne predloži ali ne predloži v roku potrdila ali drugega uradnega obvestila (255.be člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.

401. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalec pokojninskih načrtov, ki zbira premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodi osebne račune zavarovancev, se kaznuje za prekršek z globo od 1.600 do 25.000 eurov, če davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov, ki so potrebni za pobiranje dohodnine, oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način (338. člen).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca pokojninskih načrtov.

402. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo pooblaščeni udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pooblaščeni udeleženec trga vrednostnih papirjev, če davčnemu organu ne dostavi potrebnih podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov (339. člen) oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

402.a člen

(pooblastilo za izrek globe v razponu)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

402.b člen

(črtan)

SEDMI DEL
POSEBNE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I. POGLAVJE
POSEBNE DOLOČBE GLEDE NADOMESTILA ZA UPORABO STAVBNIH ZEMLJIŠČ

403. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

404. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

405. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

406. člen

Datum konca veljavnosti: 01.01.2014
Sklic: 33. člen ZDavNepr

(prenehal veljati)

Opomba: poseg US o nac#inu izvrs#evanja
Sklic: Odločba US

II. POGLAVJE
OSTALE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

407. člen

(izkazovanje davčnega odtegljaja v obračunu davčnega odtegljaja)

(1) V obračunu davčnega odtegljaja iz 57. člena tega zakona se davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu, za katerega plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj, najpozneje s 1. julijem 2008.

(2) Peti odstavek 337. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem, ko se v skladu s prvim odstavkom tega člena davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu.

(3) 21. člen in tretji odstavek 31. člena tega zakona se začneta uporabljati s 1. julijem 2008.

(4) Zavezanci za dajanje podatkov po 337. členu tega zakona ne glede na drugi odstavek tega člena in peti odstavek 337. člena tega zakona dostavijo podatke po 337. členu tega zakona še za leto 2009.

408. člen

(razkritje)

(1) Ne glede na četrti odstavek 23. člena tega zakona lahko davčni organ do ureditve avtomatskega dajanja podatkov v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije avtomatsko razkriva podatke o posameznem zavezancu za davek, ki jih zavod potrebuje za izvrševanje nalog, določenih z zakonom.

(2) Ne glede na V. poglavje prvega dela tega zakona sme davčni organ razkriti podatke, ki so davčna tajnost, fizični ali pravni osebi, ki kot pogodbeni obdelovalec teh podatkov v imenu in za račun davčnega organa obdeluje podatke, ki so davčna tajnost. Pogodbeni obdelovalci morajo pri ravnanju s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, upoštevati 30. člen tega zakona.

(3) Peti odstavek 23. člena se začne uporabljati s 1. januarjem 2009.

409. člen

(prehodna ureditev za predložitev davčnega obračuna v elektronski obliki)

Peti odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se peti odstavek 51. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

410. člen

(prehodna ureditev za predložitev obračuna davčnega odtegljaja v elektronski obliki)

Osmi odstavek 57. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se osmi odstavek 57. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

411. člen

(veljavnost izjave o vzdrževanju družinskih članov)

(1) Izjava, predložena v skladu s 16. členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, p. 2/94, 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

(2) Obvestilo, predloženo v skladu z 269. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

412. člen

(črtan)

413. člen

(prehodne določbe v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji)

(1) Do vključno 31. decembra 2010 se za dolžniške terjatve iz drugega odstavka 347. člena tega zakona ne štejejo prenosljivi dolžniški vrednostni papirji:

- ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001 ali

- za katere je prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom potrdil:

- pristojni organ po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/34/ES o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji; ali

- odgovorni organ v državi, ki ni država članica EU.

(2) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala država ali z njo povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se celotna izdaja takšnih vrednostnih papirjev, ki obsega prvotno izdajo in vse nadaljnje izdaje, šteje za dolžniško terjatev.

(3) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala oseba, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena, na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se takšna nadaljnja izdaja šteje za dolžniško terjatev.

(4) Za povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se štejejo subjekti v članicah EU in mednarodni subjekti, ki jih objavi minister, pristojen za finance.

(5) Ta člen ne posega v kakršne koli obveznosti, ki bi jih države članice EU prevzele glede na mednarodne subjekte iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Za povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se šteje tudi subjekt, ki je ustanovljen v državi, ki ni država članica EU, in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. se nedvomno šteje za javni subjekt v skladu z nacionalnimi merili,

2. je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, ki zagotavljajo predvsem netržno blago in storitve, namenjene za dobrobit skupnosti, in ki jih učinkovito nadzoruje osrednja državna uprava,

3. se redno in v večjem obsegu zadolžuje, in

4. država, v kateri je ustanovljen, lahko jamči, da ta subjekt ne bo uveljavljal predčasnega odkupa v primeru, kadar pogoji izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev vključujejo določbo, po kateri je subjekt dolžan investitorju zagotoviti nadomestilo za kakršen koli davek, odtegnjen od obresti v državi, v kateri je subjekt ustanovljen.

414. člen

(prehodna rešitev – definicija dohodka od prihrankov iz 347. člena tega zakona)

Do vključno 31. decembra 2010 se v 4. točki prvega odstavka in v 1. točki osmega odstavka 347. člena tega zakona namesto »25%« uporablja »40%«.

415. člen

(začetek uporabe 331. člena)

331. člen tega zakona, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, se prične uporabljati eno leto po uveljavitvi spremembe zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

416. člen

(prehodna ureditev za obdavčenje v skupini)

Davčnim zavezancem, katerim je pred dnem začetka uporabe tega zakona, davčni organ izdal dovoljenje za obdavčenje v skupini po 364. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), pripravljajo skupinski davčni obračun do poteka obdavčenja v skupini v skladu s 338. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), predložijo v skladu s 339. in tretjim odstavkom 341. člena in akontirajo davek po 351. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

417. člen

(prehodna določba za dovoljenje pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti, zamenjavah kapitalskih deležev, združitvah in delitvah v skladu z ZDDPO-1)

Davčni zavezanci, ki jim je bilo izdano dovoljenje po 361. do 363. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), se glede tega dovoljenja in posledic obravnavajo po teh členih.

418. člen

(uporaba zakona o davčnem postopku)

(1) Zadeve, glede katerih je postopek ob začetku uporabe tega zakona v teku, se končajo po tem zakonu.

(2) Zadeve, glede katerih je bila ob začetku uporabe tega zakona že vloženo pravno sredstvo, oziroma upravni spor, se končajo Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21 /06 – UPB2).

(3) Če je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začet upravni spor po prejšnjem odstavku tega člena in je bila izdana odločba odpravljena in zadeva vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje tem zakonu.

419. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o načinu predložitve instrumenta zavarovanja, kriterijih za določitev njegove višine in načinu sprostitve oziroma unovčitve glede izpolnitve oziroma izpolnitve davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 70/04, 24/05);

- Pravilnik o stroških v zvezi z davčno izvršbo, odvzetim oziroma prepuščenim blagom in blagom ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ, ter pogojih za prodajo oziroma drugo ravnanje s tem blagom (Uradni list RS, št. 75/04);

- Pravilnik o odvzemu vzorcev blaga za potrebe davčnega nadzora (Uradni list RS, št. 124 /04);

- Pravilnik o obrazcu za priglasitev ugotavljanja dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter o načinu in rokih predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

- Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov in o načinu predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

- Pravilnik o obrazcu za obračun davčnega odtegljaja davka na dobitke od klasičnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 128/04);

- Pravilnik o medsebojni upravni pomoči med državami članicami Evropske unije pri izterjavi davščin in izmenjavi podatkov (Uradni list RS, št. 128/04);

- Pravilnik o obvestilu za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in pokojnine (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine ter o načinu predložitve obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcih za obračun prispevkov za socialno varnost (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem zaradi uveljavljanja stroškov vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcu priglasitve uveljavljanja odloga ugotavljanja davčne obveznosti pri podaritvi kapitala zakoncu ali otroku (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in obrazcih obvestil o uveljavljanju posebne osebne olajšave (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcih vlog za uveljavljanje oprostitev od katastrskega dohodka, za uveljavljanje znižanj katastrskega dohodka in za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (Uradni list RS, št. 130/04, 122/05);

- Pravilnik o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za osebe, ki dosegajo dohodek z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 130/04);

- Pravilnik o obrazcih za zahtevke za uveljavitev ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja (Uradni list RS, št. 138/04);

- Pravilnik o primerih, v katerih se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune (Uradni list RS, št. 140/04, 3/06);

- Pravilnik o podračunih ter načinu plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (Uradni list RS, št. 141/04, 106/05, 120/05, 72/06);

- Pravilnik o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi (Uradni list RS, št. 142/04, 117/05);

- Pravilnik o obrazcu vloge za pridobitev statusa kvalificiranega vzajemnega sklada (Uradni list RS, št. 142/04);

- Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od obresti, doseženih ob unovčitvi kupona, za natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona (Uradni list RS, št. 10/05);

- Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero davka na darilo (Uradni list RS, št. 17/05);

- Pravilnik o fizičnih, organizacijskih in tehničnih ukrepih ter postopkih za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost (Uradni list RS, št. 28/05, 117/05);

- Pravilnik o pošiljanju podatkov davčnemu organu o transakcijskih računih oseb in poslovanju preko transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 31/05);

- Sklep o objavi datuma začetka uporabe določb 240. člena in desetega podpoglavja I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku glede izmenjave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 61/05);

- Pravilnik o dajanju podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 66/05);

- Pravilnik o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES (Uradni list RS, št. 66/05);

- Pravilnik o določitvi povezanih subjektov, ki delujejo kot organi oblasti ali katerih vlogo priznava mednarodna pogodba (Uradni list RS, št. 67/05);

- Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122 /05);

- Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122 /05, 10/06);

- Pravilnik o obrazcu zahtevka za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (Uradni list RS, št. 122/05);

- Pravilnik o obrazcih za obračun davčnih odtegljajev ter o načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 122/05, 13/06);

- Pravilnik o obrazcu za priglasitev davčne obravnave ob prenehanju opravljanja dejavnosti in nadaljevanje po drugi osebi (Uradni list RS, št. 122/05);

- Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev za obresti in dividende ter o načinu in rokih predlaganja obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 123/05);

- Pravilnik o obrazcih za napoved za odmero akontacije dohodnine in o obrazcih za napoved za odmero dohodnine od obresti, dividend in dobička iz kapitala (Uradni list RS, št. 123/05);

- Pravilnik o obrazcu za ugotovitev rezidentskega statusa po 4. točki prvega odstavka 7. člena ZDOH-1 (Uradni list RS, št. 2/06);

- Pravilnik o načinu in kriterijih za ugotavljanje hujše gospodarske škode (Uradni list RS, št. 13/06);

- Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 18/06);

- Pravilnik o obrazcu za davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 21/06, 22/06 – popr.);

- Pravilnik o obrazcu obvestila o uveljavljanju davčne osnove po 73. členu ZDoh-1 od obresti od dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 23/06);

- Pravilnik o vrstah, vsebini, načinih in rokih za pošiljanje poročil Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve Davčni upravi Republike Slovenije in Carinski upravi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 109/02, 32/04, 71/06).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati peti odstavek 39. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in 26. člen Zakona o kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – UPB1).

(4) Pravilnik o skupinskem davčnem obračunu (Uradni list RS, št. 38/06) se uporablja do poteka prehodnega obdobja, določenega s predpisi, ki urejajo davek od dohodkov pravnih oseb.

420. člen

(prehodna določba za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006)

(1) Zakon o davčnem postopku iz prvega odstavka 419. člena tega zakona se uporablja za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006, če ni s tem zakonom drugače določeno. Ne glede na navedeno se:

- pri odmeri dohodnine za leto 2006 že uporablja prvi odstavek 337. člena tega zakona;

- pri obračunu davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006 že uporablja 382. člen tega zakona.

(2) Davčni zavezanec iz 2. točke tretjega odstavka 252. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2) ni dolžan vložiti dohodninske napovedi za leto 2006, če njegovi skupni preostali obdavčljivi dohodki poleg pokojnine ne presegajo 80 eurov.

421. člen

(prehodna določba v zvezi s posredovanjem predizpolnjene napovedi za dohodnino za leto 2006)

(1) Ne glede na prvi odstavek 420. člena tega zakona posreduje davčni organ, na podlagi prejetih kontrolnih podatkov, davčnemu zavezancu predizpolnjeno napoved za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Davčni zavezanec v predizpolnjeno napoved iz prejšnjega odstavka tega člena vpiše manjkajoče podatke oziroma vpisane podatke popravi ter jo podpisano vrne davčnemu organu najpozneje do 30. aprila 2007.

(3) Glede ostalih določb postopka v zvezi z odmero dohodnine za leto 2006 se smiselno uporabljajo določbe Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), ki se nanašajo na odmero dohodnine.

(4) V primeru, da davčni zavezanec ni prejel predizpolnjene dohodninske napovedi do 31. marca 2007 in je dolžan vložiti dohodninsko napoved, sam izpolni dohodninsko napoved za leto 2006 in jo v roku iz drugega odstavka tega člena predloži davčnemu organu.

422. člen

(ureditev dostopa do podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost s strani informacijskega pooblaščenca)

Z dnem uveljavitve tega zakona se v peti alineji drugega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/03 in 61/05, 109/05 in 28/06) za besedo »odstavka« doda vejica in besedilo »razen če je davčni postopek že pravnomočno končan oziroma je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku«.

423. člen

(prehodna določba v zvezi z veljavnostjo podzakonskih aktov)

Minister, pristojen za finance, izda predpise na podlagi tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do izdaje teh predpisov se uporabljajo predpisi iz drugega odstavka 419. člena tega zakona.

424. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne od 1. januarja 2007.